

سجلت القس

از مجرای است

عزیز الامان عابدین حسین کاشفی خط سید عبدالمهدی بن عبدالباقی حسین
 ۱۲۶۳ یدر علامه فقید صدر الدین محمد قاضی صاحب
 مؤلفات کتبه لوده و در کتاب البرکات ۷۹۶ کتب و آثاره آید
 و ظاهراً در آر میر عبدالحادی بن میر عبدالباقی توفیقی معاصر
 به منتهی است که در وادی امنی کعبه در ۱۲۳۴ در حرم حقایق تبارک
 اورا ملاقات نمود و مقداری از مقارن را آورد

سید قاضی
 تبارک ۱۲۶۵

آستان قدس

اسم کتاب: حرز الامان (صفحه اول افتاده) فارسی

مصنف: صفی الدین علی بن حسین کاشفی سمرقانی
 مؤلف: المهدی بن محمد
 خطی: نسخا سوده
 جلدی: خط عبدالباقی توفیقی

سال: ۱۲۶۳ هجری ۱۲۶۳ عدد اوراق ۱۶۴

جزء کتب: علوم غریبه شماره خصوصی

شماره عمومی: ۱۳۵۴۱ شماره قبض

وخت و زیاری: تاریخ و وقت زیاری ۱۳۵۴

طول: ۲۱/ عرض: ۱۵ شماره صفحات: ۱۱

شکر بنده
 بر قریب

اسم جلدی
 نسخ قریب

اسم جلدی
 شکر بنده

چهارم

چون هم ربع

اسم جلدی
 شکر بنده

بیت نهم
 نهم

بیت نهم
 شکر بنده

سجلت في القصر

از محرم ۱۱۸۵

حضرت الامام عابد بن حسین کاشغری رحمة الله علیه بن عبد الله بن حسین
 ۱۲۶۳ بدر علامه فقید صدر الدین محمد قاضی صاحب
 معنی تفسیری ۷۹۹ کو در آثاره عبد الله بن حسین ۵۷۱ شوال
 مولفات کتب و بود و در آثار البرکات
 و ظاهراً پیدا در میر عبد الهادی بن میر عبد الله بن حسین
 به معنی است که در وادی امنی کعبه در ۱۲۳۴ در شهر حجاز ناکارند
 او را ملاقات نمود و مقدار از اشیاء را از او دید

سید محمد قاری
۱۲۵۰/۵/۱۶

شکر بیک و
سر قریب

اسم جی بی
نیم قریب

امیر محمد
نیک نواز
چهارم

چشم رسد

الغفران
شكره
و...

مستقیم
نیم

سید و شمس

جمع سه قریب الی الازد و ملوس

دفع اول شد
در سینه
۵ فرسخ

ایستاده و خوانده
تا کرم قرصه
خداوند داده شده

شکر شکری
بهر قدر

اسم چای
نیم قند

اسم چای
شکر شکری
چهار روز

چای نیم ربع

اسم چای
شکر شکری
دو

اسم چای
نیم قند

اسم چای
شکر شکری

در بیان ابواب و فصول

و چون مباحث این کتاب از جمله علوم است که منسوبست به آل عبا و ائمه اثنی عشر علیهم السلام
لاجرم تمهیداً و مقالاً و ابواب از این پنج که عدد آل عباست بنهاد و فصول آن ابواب را که در
انتهای کتاب مفصل خواص دریافت برد و از باب که عدد ائمه اثنی عشر را دارد و فهرست
و مقالاً و ابواب اینست **تمهید اول** در بیان منشأ و بن علم حروف و اصناف معانی آن
تمهید دوم در بیان شرف این علم و ذکر طبقات علمای این فن و اسماء کتبی که ماحضیان را
تمهید سوم در اثبات ارواح و حقایق حروف و خواص و آثار ایشان **تمهید چهارم** در اثبات
اشباع بحروف و اسماء و آیات و سور و فرقانی **تمهید پنجم** در بیان قواعد و ضوابط عامه و
و ادب و شرایط کلیه و جزئی که در اعمال این کتاب رعایت آن لازم است مثل پنج باب **باب اول**
در شرایط و ادب کلیه عاقله که ملاخطه آن در مجموع اعمای خیر مشتمل بر **باب دوم** در شرایط
و ادب ملاوت و کثرت اول طریق کلای خوانند و دوم راطیق کثانی **باب سوم** در ذکر
اختیار اشعیه **باب چهارم** در بیان اختیار احکامیه **باب پنجم** در شرایط مخصوصه باعمال حروف
مقاله ثانیه در خواص حروف مشتمل بر پنج **باب اول** در خواص حروف نهجی تمام **باب دوم**
در خواص حروف مشتمله قرانی **باب سوم** در خواص بعضی از فقرات حروف که با اسماء و الفاظ میسوزند
و موصوفند **باب چهارم** در خواص حروف عز و جاز از لوح مثلث که محسوبست بر اعمال لطیفه
در خواص حروف مفرداً از لوح مثلث که مشتمل بر اعمال قهریه **مقاله ثانی** در خواص اسماء حسنی

در بیان ابواب و فصول

در بیان ابواب و فصول

الهی مثل بروج **باب اول** در خواص اسماء مفردة الی **باب دوم** در خواص اسماء ثنائیا **باب**
 در خواص اسماء ثلاثیا **باب سوم** در خواص اسماء رباعیا و ما فوقان **باب چهارم** در بیان اسم
 اعظم و اختلاص که علماء در خصوصیت آن کرده اند و ایراد بعضی از خواص و آثار آن و ذکر خواص
 که جامع اسم اعظم است بقول بعضی از اهل تحقیق **مقاله اول** در خواص باب قرآنی بروج **باب اول**
 در قبول نظر سلاطین و حکام و اصابت رای و اطاعت و غضب ظلماء و ایمنی از همه اقا و حصارها و دفع
 و سعادت و خمت و قبول قلوب خاص و عام و تسخیر نفوس کاذب انام **باب دوم** در تحصیل فتح و نصرت
 معاندان و تدمیر ظلماء و تفریق فاسقان و غریب پست ایشان و دفع مودیان و ابطال سحر و جادو **باب سوم** در
 توسیع رزق و روزی و نیل خیر و برکت و ایمنی در سفر و بروج و رجوع ابق و ساق **باب چهارم** در دفع
 امراض دماغی و اعراض بدنی و حفظ حوامل و تسهیل ولادت و تقویت اطباء **باب پنجم** در اعمال غریبه و اقوات
 بحیث و اطلاع بر خفایا و تسخیر جنات **مقاله خاص** در خواص و در قرآن مثل بروج **باب اول** در تحصیل
 جاه و دولت و تیسیر هر جا و قبول نظر سلاطین ایام و ایمنی و خلاص از غضب و جسد حکام و سلاطین
 از جمیع اقا و تسخیر نفوس جن و انس و سایر حیوانات **باب دوم** در تیسیر فتح و نصرت بر دشمنان و تفریق ظالمین
 و غریب منادان ایشان و ابطال سحرها و دفع مودیان و انس و طرد هوام **باب سوم** در تسهیل رجوع
 رزق و دفع فقر و فاقه و اخراج دفا و رجوع غایب و ابق و نیل خیر و ضبط غریفات و ایمنی ساکنین
 و حج و حفظ مال و وی از قطاع الطريق و باز یافتن را بعد از سرکشتگی **باب چهارم** در دفع امراض و اوجاع بدن

و تسهیل ولادت حوامل و تقویت اطفال **باب پنجم** در تحصیل اخلاق حسنة و صفات فضیلة **تتمیم اول**
 در بیان مشتاقان وین علم حروف و استنباط معانی از آن بدان وفق الله العمل **باب اول** در بیان
 که علم حروف مشتق بر حقایق و خواص حروف و اسماء و یا دانست مخصوص بایمده کرام اهل البیت
 علیهم السلام و واضح جزو و جامع که دو کتا بنده در این فن شریف حضرت مقدس سرشاه و لایق بنیاد
 اهل هدایت امیر المؤمنین و امام المتقین و هدیوب الدین اسد الله الغالب غالب کل غالب و مطلق
 کل طالب علی ابن ابی طالب علیه الصلوة و السلام بوده اند و در بعضی اشعار اکتفا بر که در منقبت حضرت
 اند کرده اند اشعار و باین معنی واقع است اینجا که فرموده من مثل کان ذا جفر و جامعة **باب دوم**
 در التیسیر و دنیا و بعد از آن حضرت یازده فرزند برادر ایشان که ائمه معصومین و هداة
 اهل خویشتن اند صلوات الله علیهم اجمعین بطریق وراثت این علم شریف مستحضر بوده اند
 و از آن دو کتاب عزیز استخراج معانی غامضة میفرموده اند **تتمیم حضرت امام جعفر الصادق**
 علیه التحية و السلام که صاحب جفر خاسیه و ابو محمد الغزالی رحمه الله علیه در مقدمه کتاب
 و الجواهر المکنون که مشتمل است بر خواص حروف لوح مثلث چنین آورده که این فن حیرت آفرین
 یافت از کتبات امام هارث بن یحیی امیر المؤمنین علی بن ابی طالب علیه السلام جمیع فرموده اند در کتاب
 معنی بحر جامع الدنیا و الاخرة و مطلع فناء بر کس نیست خفایا که در آن کتاب شریف است از اسرار
 نورانیة و انوارها غیر حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام و واقف بر معرفت این علم شریف است

و حضرت امام جعفر صادق این علم را شرح فرمود و مابین کتابت صلوات بر محمد و آله و سلم و این علم است
بعنا الله و الحمد لله على ذلك ثم كلا و در کتب معتبره مذکور است که حضرت امام جعفر صادق از کتاب جعفر
صورتی بود و نواز کوبید و قبل از او ان طهور است و میفرموده اند و ایضا بعضی از محرمات
و خادما علیه اطهار میفرمودند کوبید روزی از اکابر ایام که ملازم است حضرت امام بود
دوازده بیت عرب در مقبض حضرت انشاد کرد بود بلازم ایشان او را مصلی که میفرمود
بر حضرت اما کاغذی بدست وی دادند آن بزرگ دید که ها ایست بعضی که حضرت
بخط مبارک خود نوشته اند مصطر و متحرر شده مسود خود را بر او زد و گفت که برو و خط
کدام دوش این ایست که خط در آورده ام و داده طبع منست و کسیرا در آن کتب
و این مسود را هنوز هیچ نفر ندیده این حکوفه حضرت امام بنام کرده فرمودند که اگر
همچنان آئین من است در کتاب جعفر و جامع نظر میکردم دیدم که یکی از اصحاب ما دوازده بیت
نظم کرده علی الصباح خواهد آورد آن نظر بآید که این ایست استیلا که در وضو که مامون
حضرت امام الدین و الدنیا علیه السلام و الشاهد در شهر ساجدی و مابین بیعت کرد
نوشت و از حق امام نیز عهدنامه طلبید و اخو عهدنامه حضرت که بر ظهر عهدنامه وی نوشته بودند
این بود که بجزر الجامعة بیکان علی ضد ذلك و ما یدر ما یفعل و لا یمکن ان حکم الله یفعل و هو
خیر الفاء و لکن امتثلت امر امیر المؤمنین و اثر رضاء و الله یعصی و ایا و جود اندک را

در

گذشت فضل رسد که وزیران بود با جعفر و دیگران اشتبا انشا کرد و بر از عهد شما کرد
و حضرت امام را زهر شهید کردند و کشف الغم کوبید که زهر شهید سبعت و شما
ان عهد نامه را بخط مامون و امام رضا دیدم و هم این مقله است استیلا فتح بقیع المقدس در شهری
سنة ثلث و ثمانین و خمسمائة ازایه که هیلم غلبت الروم الی قوله نعم بضع سنان و تفصیل آن قصه
در یاد دوم از موصوفات مکیه مذکور است و معذ جوهر حکمت و قیاس عبدالله بن عباس رضی الله عنهما
روایت کرده است که حج من و مظهر عجایب حضرت امیر المؤمنین علی بن ابیطالب علیه السلام و وقع فان
و حدث ان ارحم عقی دانسته بودند در شهر نعلی و بعضی را یاقشی مذکور که چون انجوف
نازل شد اثر ملائت ارجایی بین حضرت رسا مشاهده یکی از حرمان کینیت حال احوال کرد
ان حضرت فرمود که مرا خبر داد از بلاها که بر امت من در احوال زمان نازل شود از خیف و خوف و
که ایشان را در میان جمع کند و بادی که ایشان را بدید با افکند و نشانهای دیر از خروج و جال و ضیاع
و ماحج و غیران از علاقی و از این نکته روشن که کینیت حد و قیاس و وقوع حوادث در ضمن انجوف
مدرج است و از دوحه روضه رسا و نبوت و عمه شجره ولایت و فوت امام الثقلین امیر المؤمنین
ابی عبدالله الحسین علیه السلام سوال کردند که معنی کینیت ایشان فرمودند که بگویم که به شمشیر علی الماء که کینیا
از این معنی آگاه گردانم هر انیه براب بگویم و قدیم شمار شود و غیر این اخبار و آثار بسیار بر صحت این
وارد است و اسباط امثال این حقایق و معانی از حروف مقطعه و ابیات قرآنی مخصوص بانه اهل البیت علیهم السلام و است

و بعضی جمله از کتب این است بقدر متناقصی از آن گرفته اند و مجتهدان و صل شده اند و الله اعلم
بجای این احوال در بیان شرف این علم و ذکر طبقات علمای این فن و اسما کتب که ما خدایان بر آن است
مدانکه علم حروف از جمله علوم کلیه است و نویسی علمها را چند که از جلال علوم توان داشت و قواید منها
و منافع بحد و غایت بروی مرتب و از وی حاصل و علا کرامت حروف همین بس که بجز اسماء مکتوبه الهی
و مکتوبه نامشاهی و شیخ شرف الدین ابوالعباس محمد الله در کتاب شمس المعارف که حروف اعلام اعلام و
احکام است و ستر اعظم بوی ظاهر گردد و کلام مجید بوی شنیده شود و دو طایفه از این علم شریف خود را
ساخته یکی اهل حقیقت و دیگری اهل خاصیت اما بحث طایفه اول که اهل حقیقت و ایشان اعلی و اکبرند
از حیثیت معارف و ارواح و حقایق حروف و استیلا حروف غامضه از آن زیرا که هر چه از صنوف و معارف
و فنون علوم خواه متعلق بحدت الهیه و خواه منتجب بربوبیت امکانیه و آنچه در این میان حادث شود
جمله را از حروف استنساخ می نمایند و چنانچه بعضی از کتب این فن حروف نام و لقب خاصه است و استیلا حروف
بر اکثر وقایع و سلاخ احوال و اطلاع یافته اند و اکابر این طبقه را در این علم شریف کتب و مصنفان چون کتاب
جز کبر و جفر جامع و جفر خاسر و از سایر اهل متاخرین بجز جمل و محبوب و دیاره سینیه و کشف المعانی و غیره
و کتاب الغین و غیره اما بحث طایفه دوم که اهل خاصیت اند و ایشان اکثر و اظهرند از حدت حروف
و کلام و ارقام و اشکال ایشان است بحسب وجود لفظی که از طریق کلام خوانند یا بحسب صورت و در هر یکی از این
طریق کتابی گویند و مدعا این طایفه اند چون کسی بوصفی معین و عدد معلوم و از خاص فلاح یا کمال از

بجز در

عبد

چند بار بخواند یا بنویسد و نگارد و یا محو کرده یا ششادان خاصیت و منفعت از وی نشاید بحسب مراتب
دنیوی یا مادی از اخروی و اکثر مردم که بدین علم توجه دارند غرض ایشان همین است که ارقام و خواص حروف
و کلام و ارقام و اشکال ایشان است از برای خیر و منفعتی یا دفع مضرت و آنچه در این رساله اسمی از این علم
محرمانه است و از اعظم این طایفه یک شیخ کامل عارف شرف الدین ابوالعباس محمد الله در کتاب شمس المعارف
البرقیه است که صاحب کتاب شمس المعارف اکبر و اصغر و تعلیق کبری و صغری و لمعه نور و لمعه روانه
و حتمات سور قرآنی و الراج الذهب و غیره است و همه تصانیف و در این فن معتبر و معتبر است
شمس المعارف و حتمات سور قرآنی که در این رساله مثل بسیار از این ابرار خواهد یافت و دیگری از اکابر این طبقه
شیخ واصل و محقق کامل ابو عبدالله محمد بن محمد بن یحیی التوفیقی المغربی است که صاحب کتاب تفسیر المطالب
مبتدا و ان کما شرف و غنی و معتبر در این علم و از اینها مثل بسیار در این رساله مذکور خواهد شد و دیگری
شیخ اعظم محی الدین محمد بن علی المغربی است که صاحب کتاب المدخل فی علم الحروف و وی از کمال هوش و طبعه
اهل حقیقت و خاصیت است و دیگری شیخ فقی الدین عبدالله بن علی بن الحسن النجاشی است که صاحب کتاب الکلیه است
و خواص حروف و دیگری شیخ ابو حامد محمد الغزالی است که صاحب کتاب المصون و الجوهر المکنون در خواص حروف
لوح مثل و باب چهارم و پنجم از مقاله نایب این رساله ما خود از آن کتب شریف و دیگری شیخ عالم ابو
عنیف الدین عبدالله بن اسعد البیاضی است که صاحب کتاب النظم و در خواص اسما و با و اما قرآن و کتاب
لغایت معتبر و معروف که اکثر مقاله چهارم و پنجم این رساله ما خود از آن کتب شریف و دیگری شیخ فاضل و محکم کامل

محمد بن ابراهیم التمیمی الحارونی که صاحب کتاب خواص الدنیا و در میان چهارم و پنجم این رسایل بسیار
 ایراد خواهد یافت و دیگری شیخ عالم محقق و کامل مدقق فخر الدین که صاحب کتاب کوامع البیان در شرح
 اسماء حسنی و دیگری شیخ کامل مکمل مولانا یعقوب چرخ است که صاحب کتاب خواص اسماء الله
 و رساله دیگر که از ایشان رساله ایراد خواهد یافت کتاب رساله که بعضی از تلامذات بن عباس رضا
 از شاخ انفس نفیسوی در خواص آثار و فایده کرده است و غیر از این کتب معتبره که مذکور شد رسایل و فحش
 چه از حکماء متقدمین و چه از علماء متأخرین که در این رساله از اجاف و اید و خواص مثل اقتاده مثل کتاب
 بنار یوس حکیم که مشتمل بر ذکر تولد و خواص حروف و وی از کتاب تلامذات رساله بوده است و از جمله حکمای
 اسکندریه و القزاق و کتاب هیاط و تامل این وحشی که نزد اهل خواص لغایت معتبر است و دیگر
 نسخ و رسایل مختصره سند الحقیقین سیدین اخلاطی و از مقتضای مشکوة حقایق ایشان بخصوص شیخ عالم
 عارف محقق خواص صابین الدین ترک و کتاب دهر مکنونه که مشتمل بر خواص حروف و کلمات است
 جزا الکبیر و کتاب تحفه علییه و مرصداً فی استخراج الاسماء و لواحق التکریم تالیف خدمت و الله
 روح الله روحه و در این مجموعه از کتب که نام برده شد بی شرایط و قواعد و منافع و فوائد ایراد یافت
 و توفیق و اعتماد کلی حاصل شود و الحمد لله عز و جل
 و اما در این رساله از خواص حروف و طبایع حروف و حقایق و خواص حروف و خواص
 چهارم از کتاب شرح احادیث آورده که هر حرفی را از حروف مفرد و پیش از ترکیب و بعد از ترکیب خواص

تمهید سیم

مقدمه

و منافع آنکه از ارواح ایشان ظاهر میشود و این همه تأثیرات و افعال ناشی از حقایق ایشان است
 و بعضی از اهل تحقیق در شرح این سخن چنین میفرمایند که میثاق که ارواح حروف کائنات از طبایع ایشان
 باشد از حروف و بر و ط و پ و و هر یک از طبایع را یعنی نوعی و شخصی در صورت خاص و
 روحانیت حرفی از حروف برقی یا در صورت مثال مثل شود هر انصاف خواهد خاص که ممتاز
 با از سایر صور مشابه حرفی از حروف نما و غرض در صورت نوعی و هر فردی را از افراد این نوع
 شخصی و صورت شخصی هر نوع از این انواع نیست هفت بصورت واحد که بر صفا گفت در عالمی که از این افراد
 و مثال گویند ظاهر میشود و از این صور مشابه حرفی که ارواح و حقایق حروف انوار در عالم کون و فضا
 بطریق میثاق و توجیه از باب علم و حروف بر صحت این معنی شاهد عدل و ان طبقه از حکما که خواص حروف
 شناخته اند این انوار احواله بخاصیت حروف میکنند و میگویند عقل را بنظر فکری در این راه
 نیست بلکه دریافت این معنی بالای طرد عمل حروفی چنانچه حاصل می شود که برای عقل طردی دارد
 اند که بشایان اسرار نهان و قیام مکرر در ذهن ایشان و خواص حروف بسیار و تجربه یک از اسباب بیان این معنی
 دیگر از کبار علمای این فن گفته اند که ارواح حروف از حروف اشیاء میثاق و صورت حروف و هیات
 ارقام اجسام ان اعداد و در این وفق و غیر این بواسطه قوای ارواح عدد حروف بی خواص عظیمه و انوار
 غریبه ظاهر میشود چنانچه نزد ارباب این فن روشن و مبهر است آنچه شرف الدین بونی در کتاب الفیاض
 او در مکرر املوک فرس که کاوه آهنگر بسبب اینکه ضحاک پسر او را کشته بود و قصد میکرد که او را خورج کرد و

بکشت و فرید و بجای وی در بر سر سلطنت نشاندیم با استعاضا خاص عدد و تاثیر احتیاج
بود که یکی از حکمای زمان برای لوحی از الوام و فنی وضع کرده بود از آن بر جوی بسته بود و خلق
پلنها بروی جفتند و کارها شکوفه میگشت از لوح عدد از پیشرفت و آن چوب را در فرس کاوانا
نام کردند و آن لوح بران در فرس کاوانا در هر سال در خزانة ملوک فرس باقی ماند اما الباقی خاص و آن
حرف پوشیدند تا آنکه خاصیت و اثر حرف و وضع از آنست که بر هر که شامه قاصد او شد از آن
ریاض دانش و فکری از فراخ ریاضین بسیار است و پیش استقام نمود با غنی تا و اما احتیاج
انها دال بر دلیل هیچکس برهان بخوبی وجود اصاب و وجود او را در لید روشن است و اگر منکر
از روی عناد فنی انفعنی کند باری همین یک نکته را متذکر میشود که هر چه در عرصه ابداع و تخیل کثرت
ظهور یابد از بساط علوی نامرئی است و صفتی نیست بلکه در هر چه از قدرت موجود
مخصوص با فایده و منفعتی بود که از حضرت حکیم علی الاطلاق نشاء بقضاء حکمت بالغه و اراد شامه
خود او را از خلق قاطعاً انقضای حقایق عین فرستاده تا لکن تا حق این غنی علی سبیل التدرج و بحسب
و خصوصیات که مظاهر را ثابت است از درجه اجمال بر سه تفصیل میاید تا در رتبه و بوی آن بی ناک
و بواکاه شود هر کلی را در رتبه ازل و در اد خاص و چون هیچ چیز از موجودات پنج صفتی و منفعتی
شوند بود چنانچه در تاثیر نظر افعال علی و تا اثر قوا بل سفل مشتمل میشود در هر یک از موانع
چون معاد و نباتات و حیوانات انواع منافع و فواید و خواص و تا در معالجات طبی محسوس و معلوم

و القی لا یحتاج الی البیاء پس حرف که احاطه آن هیچ موجود را شامل بلکه اشمل از هر آنکه تصور کنند
چون در جهست از عام و خاص بر او مذکور میگردد و انا و معلوم میشود که خبری که قدم در راه
او اشکار میکند اند بضرورت باید او را بر آنکه خواص و آثار کلی باشد و چون لغو دهان منشاء خواص محسوس
و اگر محقق صفا طاعت تصرف حرف کاف و نون را که جمله کی معتبرند در ترکیب موجودات و اما احاطه
قابل واتی کند هر امین قوت اعانت حرف و فراد در وجود هر مرتبه انطباق طو و جزوی مشاهده خواهد
نمود و از این جهت با وضوح پیوست که جواهر حرف و بعضیها از جناب جلال و قدری از آنکه ضعیف قوت و جمیع
مدای جهان بر سرش و میدان انیش نزول فرموده مشتمل بر خواص که خواهد بود تا آنکه بحسب تدریج از کم
حرف حاره زوال ماضی بار در دریافتند و سدا حرف و یابنه شکن مایه رطوبت معاینه دیده از
ترکیب بعضی حرف که حکما بعد حبه دفع مضرت هلا اهل و سلا ایدان از اولی عشاء و حیاء و عذر و تلب
داده و افسوس نام نهاده اش کلی ظاهر است و غیره مشاهده افتا و اکابر این فن چنین فرموده اند که حرف مفرد
ابو جاد و پیش از ترکیب آثار عجیب و خواص غریبه بسیار است و اگر کسرا انفعنی مستبعد نماید باید که در حرف
متطهر قرار که جمع حقایق و معانیست نظر کند تا عباد شک و درپ از پیش دیده بصیرت وی بخیزد و
انفعنی قول حضرت رسالت که بجهت مرقضی علی علیه السلام گفته که یا علی و یا لعالم الایمرف شریح و چون
نکته محقق شده میاید که همچنانکه احیاء در معاد ظاهر شود و ادویه مفرد از جنس نباتات که در هر مرتبه
و اجزا و انحاء حیوانات از هر صنفی که باشد از خاصیتی و منفعتی و فواید خاصیت و در معالجات طبی معین و

همچون جواهر حروف نیز پندارند از مثل این خواص خاص شود و همچنانکه عقاید و ابواب و ادویه معده
حکما یونان و غیر ایشان طبایع اثبات کرده و مزاج هر یک از داروها را معلوم نموده و اقفا موافق
برای هر جنس طبیعتی و مزاجی خاص اثبات کرده بعضی را گرم یافته و بعضی را سرد و بعضی را خشک
و بعضی را مرطوب یافته اند از گرمی و خشکی و سردی و تری بخانه در فصل هفتم و هشتم از باب
پنجم از مقادیر اول می آید که خواص اسماء الهی و فوائد آن اخصا و ان اشبات
منافع ایات و سور قرآنی اما خواص اسماء و فوائد اخصا ان بدانند بنا بر خواص کریمه و الله اعلم الخسین
فادعوه بها لئلا اسماء حق سبحا امی رضی بل حتی مقتضی نباشد و بدلائل عقلی و براین مثل ترقیه
اقدس باریتعالی از صفات انسانی و یاد کردن او با اسماء حسنی و صفات علیا از جمله لوازم کار و اسما صبیح
رب العظیم و اخصا اسماء الهی مستلزم فیضی یافتن نامی و مستکشف حقایق از ان اشیا کما هی باخا
مضمون حدیث صحیح من اخصاها دخل الجنة اشارت بدانست اگر چه بعضی از اکابر علی اخصا و بعضی طاعت
کما ذکر سبحا علم ان فی خصوصه ای لن تطیق و مراد طاعت آوردن باشد در عمل بدان اسماء و عمل اسم ان قیام
نا بر تبه خلق و تحقق بان رسد و بحقیقت همچنان باید که قاری در هر اسمی بنصبی خاص از معنی مخلوط
و مشتمع گردد و بصنعت و خلقی که ان اسم را مقتضی با متصف و متخلق شود تا وقتیکه حقیقت ان اسم
کنه و طالب صادق مظهر کمال ان اسم گردد و در حیطه تصرف ان اسم و تربیت وی بقوت فعل و تاثیر وی
کارها عظیم پیش برود کرد و روح بشر فلکند و اگر قاری بر اعروج بر مراقب این مقام و وصول بحوال این مرام

نهد باری باید که اناء اللیل و اطرا النہا بر قرائت اسماء ربنا و بدکار صفا سجا و مدا
که قرائت ان نیز مقرر فرماید جز بلیه خواهد بود کردارم از شکر جز نام بھراک بسی بیکر اندر کلام
اسماء نسبت بر شامد فرود پس عالی پیش خاک طور و بر بھکناروش و بر بھن آ که بعضی از
مسا که جوی از حکما هندی برای دفع مضره لاهل و فحش حیات و دفع عقار و غیران ترکیب کرده اند
و طبایع مختلفه جو و فراوات متبوعه ایشان را در ان ترکیب با یکدیگر امتزاج داده و اثران بکرا
و مرآت مشاهده افشاده پس هرگاه که ترکیب کلیه که مفروض ان بحسب وضع لغت معلوم نباشد باین
مفید است انار کلیه بوان مشرق میشود هر اسمی که از وی لغت دلالت بر صفتی از صفات کمالیه الهیه
داشتند با ولذ حیثیت وضع بحکم صاحب شریعت صلعم اسمی از اسماء الله بانی شہد تلاوت و تکرار
ان منتج منافع و دافع مضار خواهد بود و شیخ شرف الدین بقدر رحمة الله در کتاب شمس المعارف
که اعلم ان الاسماء لله تعالی خواص ینفعل بها المنفعة لاجل التلاوة لها و المدا و مده علیها و
جزیه در بعضی از رسائل معبده خود آورده اند که ضعف طالع و بی رونقی امور را بخبر اسماء الله تعالی
علاج نمیتوان کرد و قول حضرت رسا صلعم موبد این معیار انجا که میفرماید الدعاء سلاح المؤمن و حاج
دکتر میفرماید لایزال القضا الی الدعاء و مقرر است که هیچ دعا بی ذکر خدا صحت نمیند اما اثبات
ایا و سور قرآنی بدانکه از مضمون کریمه و لا اربط و لا اربط الی کتاب صبیح و آیت و تکرار الهی
ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین معلوم میشود که هر خاصیتی که در جمیع افراد موجود است از علو و غلیظا

کرده و در هر خلق او را وادار و از کار مقرر فرموده و فوائد و شایع آن خلوت را تفصیل ملاحظه
پس اگر کسی عالمیست و لذوق طریق اشک با باید بر آن کتاب شریف رجوع نماید و چون طریقی را
و کتابت نسبت بطریق توجیه حاصل و اشهر بود بایراد آن اقدام نمود و پوشیده تا که طریقی را
مسکن است اگر چه بوده است علیهم السلام و طریقی کتابت مناجات حکای عظام شکر الله صاعیه و فی الاملا
و هر یک از این دو طریق را قواعده و شرایط است که در رعایت آن هیچ فایده در اعمال مشرق نمیشود لا
در مقام ارفاق این کتاب تفصیل را و قوا واد کرده سعی حاصل در ابرادان بخدمت رسانیدی
و بانه التوفیق **مقاله اول** در بیان قوا و ضوابط عامه و خاصه و ادب و شرایط کلیه و جزئی که در اعمال این
کتاب رعایت آن لازم است در پنج باب **باب اول** در شرایط و ادب عامه کلیه که ملاحظه آن در
اعمال هر فردی ضرورت مستطیر و از **فصل اول** در طلب استاد کامل و عالم و عامل و گرفتن اجازت
و تلقین از وی **فصل دوم** در اتخاذ ریاضات شایسته و اتصاف بصفات حسنه **فصل سوم** در توجیه تمام اشغال
اعمال **فصل چهارم** در ملاحظه استعمال معمول که **فصل پنجم** در تعلیل و حلیت طعام و ارتکاب صوم و صدقه
فصل ششم در ترک اکل حیوانات و بقول آن که هیئت الروایح **فصل هفتم** در طهارت کامل و تطهیر لباس و منزل
فصل هشتم در ملاحظه از منتهی شریفه و امکنه صبه که **فصل نهم** در اختیار غزالت و خلوت و کیفیت جلوس
حالت عمل **فصل دهم** در سوختن بخور الهی و بر بخور داشتن معمول **فصل یازدهم** در ترک اکل و صبر تا آخر شب
و گمان عمل **فصل دوازدهم** در افتخار و احتشام عمل بذكر و تسبیح و صلوات **فصل اول** در طلب استاد کامل و عالم

و توفیق

و گرفتن اجازت و تلقین از وی باید که طالب صاف پیش از شغل با اعمال ملازمت احکام کامل حاصل
اختیار کند و حکم خدا و العلم من افوا الرجال از قول و فعل وی طریق اشتغال با اعمال اخذ کند و تلقین
واجبات وی در آن کار شروع نماید و حسب مقتضای در ملاحظه شرایط و رعایت ادب سعی جلیل بقدیم
رساند تا منتهی نامه و فایده کامله مرتب شود و اگر به اجازت و تلقین استاد کامل شروع نماید
با آنکه جمع شرایط و ضوابط را که باین شیوه رعایت کرده با هیچ خاصیتی و منفعتی مشرق نکرده و در بیان آن
که اگر بر سر در آن خوش کند و اجازت عمل نیافته باشد و طریقی شغل بر آن استاد کامل مشاغلند **فصل اول**
عقل و فهم باشد و ممکن که دماغ وی چنان ضایع و پیریشا شود که دیگر به هیچ وجهی اصلاح پذیرد و هر
طایفه از معالجه وی عاجز آیند و مضطر شوند و از این جهت گفته اند نخست است با و آنکه کسی
فصل دوم در اتخاذ ریاضات شایسته و اتصاف بصفات حسنه بدانکه از شرایط کلیه در اعمال ارتکاب
و مجاهدات است و ریاضت منقسم میشود بدو قسم یک ریاضت باطنی که از تشبیه با اعمال ظاهری مثل صیام
ایام و قیام لیال و ترک فضول کلام و طعام و منام و غزالت از صحبت خوام و عوام و امثال این و دیگری
حسب باطن از تقوی با اعمال باطنی مثل نفی خاطر و تصنیف محل و تخلیق با خلاق ربانی و تیره اوصاف شایسته
و شیطان فاد و رفت شغل با اعمال لطیفه بمقتضای نفس و هواد در معاش و شهود شروع میکنند و در زمان
با اعمال ظهیری از روی عصبیت و غشای در عداوت و دشمنی خلق خدا خوض ننمایند بلکه اعمال ظهیری را مرتکب نشود
از این برادری و فاسق که عامه خلایق اندست و زبان او بیجا باشد و از قول و فعل وی مضطر و حزین

کسی بخلاف این عمل کند و بخواهی طبع و مقتضای نفس در اعمال خیر و شر شروع نماید و بال عظیم و کمال
بر آن متفرغ شود و رجعت نکند و غرض و مال و اهل عیال و ضیاع و عقایدی بر سر نهاده و بر
وجیت از خان و مان و روزگار وی برود و زیان زده دنیا و اخوت گردد نفوذ بالله عز و جل و من
سبب اعمالنا **فصل سیم** در توجیه نام شغل اعمال و این از اعظم شرایط است و صاحب المطلب آورده که
صورت و در عالم خلق عبادت از شکل این آفرینش که فرج می کند و این شکل آفرینش
احصاء مثالی و روح ان اجسام و قیوم اشیاء توجیه قاری و کاتب تصویر و کمال پس هر عالمی که
متوجه بمفهوم و مضمون آن باشد ان کلاما اموات باشند قال الله تعالی یصعد الهم الطیب و العمل الصالح
بر دفع پس بر صلی که دفع کلمه میکند عبارت از آن توجیه تام آنکه روح کلمه و قیوم آن و صعود کلمه
آن و هر کلمه که او را روح نباشد صعود او ممکن نیست و بی صعود کلمه احاطه مرتبت شود و بر حصول اجابت
بعد از صعود کلمه خواجه اهل کمال تحقیق کرده اند ان توان بود که هر حرف و کلمه را بحسب حقیقت صورت
مثال در عالم برزخ که بر سالک حاکم ظاهر گردد و انصود مثال عبارت از روحا خوف و کلمه
که در آن هیئت سالک کشف می شود و چون سالک مرتبط گردد بروحا آن حرف و کلمه که در آن بیکر مثال
کرده هر انبیا اثر کلی بر آن ارتباط مرتب گردد و حقیقت آن اثر تواند بود که روحانیت اخوف و کلمه در عالم
مثال بصورتیکه فنا آن عالم ظاهر گردد و در حقیقت اسمی که مریا و است در حقیقت اسم آنند که بافت
شود بر سرعت اجابت و حصول آنچه مقصود است و رب وی بجهت شناسایی آنچه مراد و مطلوب سالک افاده

فصل

فصل چهارم در ملاحظه احتیاج معیول له و بنا او بر احوال مسلمین و احوال مظلومین و در تحصیل منافع و دفع مکاره
که در مباشرت علی که برای حق منفعت نظر باین احتیاج کند اعم از آن که احتیاج خود بود یا دیگری و در
ارتکاب علی که برای دفع مضرت ملاحظه حقیقت مظلوم کند اعم از آن که مظلوم خود بود یا دیگری چنانچه
سنگار از سنم رسیدن علی عند الخالق و الخلاق مرضی و مستحسن و اگر در این حق جانب مظلوم نباشد
بجست ظاهر ظلم نماید دفع آن حق کمال و وبال عامل خواهد بود پس در هر علی از اعمال الطیبه و قهر باید که
شایسته اعراض نسبتا و اعراض مشطأ شروع نماید و متصف بمکاره ملک و اخلاق الهی شود خواهش
از این گذشت تا بواسطه علاقه مناسبت و رابطه حبسیت بروحانیت و مجرد از جانب ایشان در
مدهای کلی مامور و بر حصول مان و وصول مطاع غنیر فایز گردد **فصل پنجم** در حلیت و تعلیل
طعام و ارتکاب صور و صدقه باید که عامل قبل از شروع و بعد از آن چند روز خود را از لقمه
ناک نگذارد که اگر برین فرموده اند که انار کدورت و ظلمت لقمه شبهه با چهل روز در باطن
میانند و ضمیر را مکدر میدار و بال کدورت باطن دعا و تلاوت تراهیج اثر نمی بخشد **فصل ششم** در حفظ
که بر او صحیح نشده که پیغمبر صلعم علی از اصحاب را مخاطب می فرمود اطیب مَطْعَمٌ لِقَائِ رَبِّكَ
یعنی ناک و طیب کرد طعام خود را تا صبحا شود دعا و از یوسف بن اسباط رحمه الله نقل کرده اند
که دعا فرموده می شود از دهن با سبب سوء رطبه و هر چه حلال باشد باید که در تعلیل اکل گوشت و در
اغذیه مخفی اجتناب واجب دانند چه بسیار خوردن طعام بخار ناک ایند قوای دماغی را متیره میکند و در حواس

و در آن کمال و ملال پیدا میکند و آن موجب کسالت و کدورت و غلبه خواب میشود و باطن از آن محسوس میگردد
 و البته باید که در هر روز عمل روزه را در آن روز که روزه را در آن دعوت و حصول مراد داخل تمام است و در آنجا
 وارد که دعای روزه دارد و در غیبت و باید که قبل از شروع در عمل قصد کند که آن را در آنجا
 مدخل تمام اجزای در حال سرور در دل شکست که حکم آنرا عند المکسرة قلوبهم موجب شود و حق سبحانه
 و در آنجا فیض الهی و رحمت نامتناهی از عظیم کند **فصل ششم** در ترک حیوان و بقول اگر میته ارواح باید
 که چون مرتکب علیه شود از اعمال که در آن اهتمام بلیغ داشته باشد تا ترک حیوان کند از لحم و شحم و اضراس حیوان
 حاصل شود مثل شیر و روغن و بینه و غیره و اگر بطعام حرام احتیاج داشته باشد تا بکشد و اگر احتیاج داشته باشد تا بکشد
 بنان مایه یا مایه میامیزد و فایده در این تواند بود که از خوردن حیوان یا نفس و طبعیت قوه عظیم باید
 و در آنجا حرکت اید و از ترک آن نفس و طبعیت ضعیف شود و حاکم و حاکم و قوت کبر و جبر است
 علیه کند و بهایم محمد و ابایط مناسبت پیدا سازد و بقدر مناسبت استغنا کند و باید که در آنجا
 عمل خواه کلامی خواه کلامی از شاول و سیر و ساز و کدنه ای خام و هر چه بوی ناخوش دارد
 برهیزد چه ملائکه از آن نفاذ می شود و ارواح علوی و غلی متفر میگردند و امداد و اعانت ایشان
 بدان و از عالم منقطع میشود و در احادیث صحیح وارد شد که پیغمبر صلیم فرمود که چون کسی را از آن
 خورد باید که آن روز عیید حاضر نشود که ملکه از بوی ناخوش گراشت دارند و از نفس کسی که آن بویها
 اید مسفر و متوجش میشوند **فصل هفتم** در طهارت کامل و شستن لباس و قنل باید که قبل از شروع در

و قنل کامل

وضوء کامل سازد و اگر غسل کند اولی بود و اگر قنل مزاج و فاکند باب در بهمه بود و اگر کم و بدن را
 همیشه از او مسامح و نجاست پاک نگاه دارد تا محکم گردد و بجهت تطهر من ابوا فتوحات نوری غنتاح طهوری
 بر دل وی کشاید و باید چنان باشد در حین عمل جامه پاک خوشبوی در پیش و بپوشد لباس را در صحنای
 مدخل تمام است و باید و شایان تطهر موبد نیست و باید که آن لباس از وجه حلال انجام یافته باشد که اگر پاک
 داشته از آن لباس نه از وجه حلال و خسته باشد دعای عامل در آن لباس بپوشد و خسته شود و خسته شود و خسته شود
 و معطر باشد باید منزلی که در وی بپوشد از خمر و خاشاک و نجاست و قاذورات و رواج کریمه پاک و پاکیزه
 و در نه و چیده باید و از مجموع و امتد و اسباب و آلات خانه مان حاکم باید در وی هیچ چیز نشاید و او آنکه
 بخوراک لایق مطبوع و معطر باشد و باید آن منزل ملک مطلق باشد و غیر منسوب و اگر در مسکن و معابد و بیای
 بپوشد منقول گردد مجاز و موصوف بود و بالله التوفیق **فصل هشتم** در ملاحظه از منته شریفه و امکانه متبرکه که با
 عامل رعایت اوقات شریفه کند برای اجابت دعوت و نیل مراد مثل وقت سحر و هنگام طلوع افنا و وقت
 باران و میان اذان و اقامت و وقت سجده تلاوت و بعد از ادای صلوٰه مفروضه و امثال آن و چون نماز که آن
 علی این فرض برای اعمال مقرر کرده اند و از آن احتیاطا شریعه گویند و انشاء الله که از این احکام بخوم تعیین نموده اند
 و از آن احتیاطا حکمیه خوانند غیر از این اوقات و ساعات است که مذکور شد و ذکر اینها بعد از این در باب دوم
 بتفصیل خواهد آمد و در ملاحظه از منته شریفه ضرورت رعایت امکانه متبرکه که نیز لازم است و اینها ضعیف
 اجابت دعوت از حضرت رسول صلیم بر او صحیح ثابت شده است و میباید که بعد از غیر عام و صفات و احوال

پاکیزه

و عرفا و مشرک و حاکم و مقام ابراهیم علیه السلام و در روخانه کعبه و بام خانه و صفای مروه و مسجد اقصی و مسجد
 حرام و روضه مقدسه و مقام سایر انبیا و مشائخ و صلوات الله علیه و جمیع اهل بیت و سایر ائمه و معانی
 روی زمین **فصل نهم** در احتیاط عزالت و خلوت و کیفیت جابوس در حین عمل باید که در حین عمل در وقت
 اشتغال با عمل طریق عزالت و خلوت اختیار و ترک اخلاط اهل تمام و عادت نماید تجسس عوام الناس و
 و اطفاک و ارباب ظلم و فسق و فجور و اصحاب عقول ناجیه حکم تا به صحبت از کدورت و ظلمت اهل جهل و غفلت
 باطن وی متاثر خواهد و فویر تمام بصنای باطن راه خواهد و باید که در خلوت متوجه قبله نشیند که از
 رسول چنین مشاهدات که در حین دعا روی قبله می نشیند و دست مبارک بدعا می رسد و چون دعا
 تمام میگردد هر دو کف دست مبارک بر روی فرو می رسد و دست مبارک بر روی کار نشاندن و در هر
 شرم میدارد از بند خود و وقتیکه دست حاجت پیش او بر دارد در آن لحاظ باز نگذارد و باید که در حین توجه
 و مسکه بطریقی کار عمل میکند مربع بنشیند که اکثر علماء این فی بر آنند که در وقت دعا و تلاوت بر وضع
 نشستن در حین شایع افق و ابله آنچه در غده طبیعت در انصاف مکرر است و از حضرت را نقل
 صحیح ناست که بعد از ادای نماز باید که وقت حاجت دعا چون می آید او را اشتغال می نمود
 بطریقی می نشیند تا وقتیکه اما بطریق میکرد و بعضی از کار درین و تحقیق طریق دوزانو
 اختیار کرده اند و از این خط ابواب تمام دانسته اند و طریق می نشیند و ابله وقت معین که میان
 باطل و طلیع اصاب مخصوص شناخته **فصل دهم** در بخور لایق سوختن و بخور داشتن معمول باید که

ادویه

از انشام عمل خواهد در طریق کلامی و خواهد در طریق کلامی و خواص و کائنات مناسب العمل کار برد و پوشیده نماید
 که برای هر عمل در هر روزی از ایام اسامع و برای هر کوی از سبزه سیاه بخوری خاص مقرر است که در ایامی بعضی
 ذکر خواهد و اگر اهتمام طبع در بخور مخصوص با عمل تسبیح اگر کتب سیاه و طبقات است اما در اعمال آن کتب
 نیز بخور لایق سوختن و بخور داشتن معمول است و شریعی است و در جمیع اعمال خیر و حسن و
 و غیره و عمل های خوش بوی بخور در آن مناسب و در جمیع اعمال شر سوختن کند و سدر و سر و دروهای
 کران بوی بر آن نهادن لایق است و اعمال کائنات اگر از قبل الطیف بعد از اتمام بخور خوش بوی باید دانست
 پیچید و اگر از جنس قهریات بعد از اتمام بخور بدوی باید دانست و در هر یک باید بخور و ذکر در آن اعمال را
 خواهد **فصل یازدهم** در تکرار عمل و صبر و تداوم و تکرار عمل باید که عامل بپوشد که عمل کند کائنات
 و باید که اثری که مرتب شود قناعت نکند و اگر اثر ظاهر شود باید که تکرار و قطع امید نکند چه پیش
 که بواسطه تقصیر در شرایط و ضوابط ملحق آن عمل در مقصد ناخیر و معیوب است پس تکرار عمل آن تقصیر ندارد
 باید و اگر در هر یک شرایط فرو گذاشتی باشد با آن تکرار موجب نزدیکی و قوت باشد در ظهور اثر و خواص
 و باید که عامل با حیات اعمال و مشقت آنرا تحمل کند و از کلفتی که در عمل طبیع و نفس وی بر سبب اول و نفس
 و اگر مشاقص بودی جمال تمام ترک عمل می کند و بر بعضی نام و غم صحیح و ناصح و با قناعت بر
 خود فایز گردد و باید که در کمال عمل از انشا و بیجا و محرم و ناحرم تجسس زنانه و کدورت و اصحاب عقول ناخیر
 و عوام الناس و ارباب فسق و فجور و انبای دوزخ را تمام سعی جمیل بپوشد و وقاعد استغنیو عما دونه

بالکمال انکه دعا کند که احسان عمل موجب رحمت نیل مقصود **فصل دوازدهم** در اصناف و اختتام عمل مذکور
 و صلوات باید که عامل در جمیع اعمال کلامی پیش از شروع ابتدا بگوید و تسبیح و صلوات باید که عامل کند چه در
 در اجناد وارد شده که هرگاه که حرکت رسا صلوات خواستی که دعا بخواند اول گفتی سبحان ربی العلی الاعلی الو
 و در انام آمده که از حضرت فرو که چو از خدایت حاجتی هستی برین صلوات بنویسند که خدایت را از کیم
 ترا که منده از وی و خواست و او همی بکیرا بخاک کند و دیگر برافرو کند و در کمال نظر آورد
 که از بعضی اکابر اصحاب رضی الله عنهم مرویست که دعا موقوف باشد و بعد قبول نمیدانند و مسکه بر حرکت
 رسول صلوات فرستند و باید که عامل در جمیع اعمال همی اول از شروع ابتدا صلوات میکند بعد از انام
 ختم بر صلوات کند تا عمل و دعای وی در میان دو دعا مستجاب شود و ضاهره نظم از ابو سلیمان دارانی رحمه الله
 نقل کرده که چون از حق تعالی سؤالی کنی باید که ابتدا صلوات کنی پس حاجت عرض کنی بعد از آن ختم بر صلوات
 که حق سبحانی شهادت دهد و صلوات را قبول میکند و از کرم الهی و لطف نامتناهی خبر دهد که از مسجده بگذرد
 کند اول و آخر قبول کند و آنچه در میان بود بگذارد **تا دوم** در شرایط و ادای ملا و کلمات و کلمات اول
 کلامی خوانند دوم را طریقی که مسلم در باره فصل شش اول در طریقی و ادای کلمات شش فصل دیگر در ادای
 کلمات **فصل اول** در تقسیم تلاوت بحری و اطلاق **فصل دوم** در احصاء و صفت حلو ط **فصل سوم** در موا
 دل و زبان در رعایت محو و تریل و خفی صوت **فصل چهارم** در ترک سج و تکلم و تفهیم و تفسیر **فصل پنجم**
 در حفظ عدد اگر تلاوت بحری بود و ترک ما یعنی بی الوقتین **فصل ششم** در نیت که دیدن نیت است

بکشتی خاص

بکشتی خاص **فصل هفتم** در تقسیم کتابی و وفقی **فصل هشتم** در خط و کلام حد و الو امد **فصل نهم**
 در رعایت اوراق و صنایع و جلوه و انچه بر آن نویسد **فصل دهم** در توجیه نام صورت خطی و امعا
 نظر بر آن **فصل یازدهم** در اشتغال قوت خیال با مکتوبات **فصل دوازدهم** در ضبط معنی و حفظ
 مکتوب بعد از انام **فصل اول** در تقسیم تلاوت بحری و اطلاق ملا و کلمات و حروف و اسماء و ایا و سوا
 منقسم بدو قسم اول بحری دوم اطلاق اما بحری انکه مصافحات معین کرده باشد بعد از خاص و تا
 عدد قرأت بدان نصاب نرسد فایده بر آن مرتب نکرد و اگر از آن نصاب در گذرد هم نیتی ندهد همی بکشد
 بکشی نشان داده باشند که از تلاوت وضع مثلا چهل کلام ببلان فارود تا بکشی رسد پس اگر کسی سی کلام
 با بخار رود و تقصیر یا غلو کند هرگز مطلق نرسد و از مقصود دور افتد اما اطلاق انکه ملا و کلمات
 اختصاص نیافته باشد بلکه لایعین تعیین چندانکه خواهد بود بخواند و قسم اول که بعد از خاص معین
 در خاصیت نام و اطلاق خواص عدد و آثار ضایع آن از تکلف شرح و بیان مستغنی و عموم احتیاجی
 که کانه انام را از خواص و عوام بعد و شمول نفعی که امد در فنون معاملا و مشارکات و صنوف حرف
 و صناعات واقع است در کمال وضوح و ظهور و الا امر واضح من فار علی علم **فصل دوم** در احصاء
 و صفت خلوت غا و عالم طالب لازم و واجبت که در انشای عمل متروی و منقطع از خلق بود و عزت
 و خلوت اختیار کند و تا عمل با نام نرسد قدم از خلوت خانه بیرون نهد مگر بحیث ضرورت اکل و شراب و صو
 و طهارت و خلوت خانه وی حنان باید که غیر وی اصلا و مطلقا کسی دیگر بر آنجا راه نیابد بلکه باید که هیچ
 ذبیحان

و از ادبی و غیر ادبی که منع وی ممکن بود به احوال راه دهد و آنچه غیر ذکر و تلاوت و نماز و غیره در عمل مقرر
 باشد و دیگر از وی صادر نشود و از اقوال و افعال اجنبی که در عمل دخل نداشته باشد بغایت مجتنب گردد
 باشد و باید که اصلا در اخلاق و خانه پهلوی برهن نشود و خواب نکند مگر در احتیاج و درین غلبه نوم
 و چیزی نخورد و بنیاشد و باید که ساعت افطار همان قدر باشد که در وی برپای تواند داشت و غار تواند گذارد
 و البته زیاده بر آن نشاید و باید که بکند داشته باشد و در وی روزنه و فرجه دیگر نباشد که بادر وی آید
 در آید و حواس از آن محروم شود و باید که افکار از مردم و از دحام خلق دور باشد و تا آنکه مشغله
 مردم نشود و موجب تفریح و توشیح خاطر نشود و باید که عالم بر آن خلوت برهن نشیند و میان وی
 و زمین هیچ حاصلی نباشد و اگر با حریفی باشد که از زمین روید مثل حصه و مورا و امثال آن و باید که آن
 خانه همیشه در عیای خوش و عطرهای دلکش و مطبوع و معطر باشد و هر تلاوت و عمل که از وی شعور و حس
 در حین خلوت واقع شود اثر و نتیجه آن بر وجه کمال خواهد بود و الله الموفق **فصل سوم** در مواظقت
 دل و زبان و رعایت نحوه و ترتیل و خشنودی اما مواظقت دل و زبان باید که چون عامل آغاز تلاوت کند
 دل خود را حاضر کند و هر چه بر زبان بگوید معنی آنرا بداند و در پیش و خردی دیگر مواظقت راه دهد و جای
 و این وصی است که عالم باشد یعنی آنچه میخواهد و از عالم نباشد باید که در تلاوت قرآن اندیشه نماید که کلام
 خداوند است و ذکر اسماء الهی ملاحظه نماید که فکر از صفت کمال او و در قرائت دعوات اندیشه کند که مناجات
 و عرض حاجات در حضرت رفیع الدرجات ناب واسطه این اندیشه عظمی و انبیه حق تعالی در دل وی جای

خاطری

خاطر وی از پریشانی خلاص شود و اما در کلی رجعت باطن وی مرتب گردد و اگر زبان وی براسا و آیات
 جاری باشد و دل از معانی غافل هیچ فایده مرتب و منفع نشود و اوقات ضایع باشد و در بعضی اوقات
 حرف رجعت نماید و باید فویل الفاسیه قلوبهم من ذکر الله موند اینست چه بعضی از اکابر قلب قاسی
 انرا گویند که در آشنائی ذکر از مفهوم آن زاهدان امار عایت محوید باید که هر حرف و کلمه که بر زبان آید
 رعایت خود را در لازم دانند یعنی هر حرفی را از مجروح وی ادا کنند چه بسیار بود بواسطه قریب بخرج در کلام
 حرفی را از غیر بخرج وی ادا کنند و بدین سبب تغییر تمام معنی آن کلام را باید مثلا در اسم الطاهر و النبی
 اگر حرف ظاهری را مبدل شود و قافیه تبدیل گردد ظاهر ظاهر شود و قوی غوی و در معانی
 ضا و فاحش پیدا یابد و بدان سبب بیفایده گردد بلکه نتیجه بعکس دهد و پی رجعت بود اما
 ترتیل باید که ملائوسل را در قرائت و آشنائی و در تسلان بود که طلمات با حریف روشن ادا کنند
 و شنای زدن با الفاظ و طلمات شکسته شود که ارشکست شکست معنی راه با وحدت و الله علیه و سلم
 مواظبت علیه در معنی آن و ترتیل القرآن ترتیل اینها آورده اند که حضرت مرتضی علیه فرموده که ترتیل
 و قوفت و ادای حروف اما خفص صوت باید که در آشنای تلاوت ملاحظه خفص صوت کنند میان غافله و
 یعنی او از خود را فرود آورد میان نرم خواند و بلند خواند کما قال سبحانه و التهم بصوت و الاغصا و بعضی
 از مفسران اینها صلوته و بعضی دعای خوانند و در خبر صحیح آمده که حضرت رسول صلی الله علیه و سلم فرمود و بعد
 آمدند چون نظر صحابه بر سواد شمر افتاد با و آری بلند بکشد گفتند حضرت فرمود که ای مردم بلند بکنید شما را کبریا

اطمینان باشد انچه باطل شود لکن غایله مشغ نکرده و بر هر قدر که خیر بود و اگر شریک باشد علم از سر
گرفت اما اگر بلا اطلاق بود بحسب صورت سخن توان گفت لیکن اثری معتد به بران مرتب نشود و اگر عمل
از سر کرد بهتر بود و حاصل باید که هر چه زبان از کذب و غیب و بیگانه و غیره فرزند و دانش
و شتم و کلاه شنی و سخنان ماله یعنی گفتگوی رسمی و عرفی و روزمره بود خصوصا اوقات و باید که اصلا
و قطعا سخن نگوید اما بعد از هر وقت و اکثر اوقات ذکر و فکر شغلی باشد در وقت که در منزل است
بکینستی خاص و ان بعد از تلاوت و قرآن و اسماء و الیا و سوره و دعوات باشد و کیفیتش چنانکه از خروج
تاء مثلث باضم ششین بر وجهی که در حین تلفظ حرف و او با نفسی نرم در مد و از خست رسا
بر این وجه مرویت و در احادیث صحیح ثابت شده که کان رسول الله صلی الله علیه و آله و سلم از من احد
اهل نعت بالمعروف و مثل این از بارگاه ما نقل و مقول و حکمت در این است که باطن منظور معنی الفاظ
بر لسان و هر معنی محتویست بر سر یا اسرار الوهیت که معبر میشود بر حائیت ان و خواص نعت ان رو
میکند بر سطح ان در نفس و اسرار ان بحسب صورت هر مانده فایده کل این مرتب خواهد شد و الله اعلم بالصواب
الامور در ترتیب کتاب بر سیم و وقتی بدانکه کتاب حروف و اسماء و الیا و غیره مثل تلو منقسم بدو قسم است
اول رسمی دوم وقتی اصلا رسمی است که قبلی خاص حروف طبعی و جبری و عربی و غیره نوشته شود اما
انکه حروف اسماء و الیا و بعضی با اعداد این مجموع ان را در مرتب و وقتی روحی که در علم اعداد و فن
مقرر درج کنند و از اعمال کتاب پر افاد و دوام از اعمال کل از یاد آید که در طریقی تلو اگر چه بر علم است

واقع و فایده عاجل بر روی حاصل اثر از این چند باقی است و روانه و در طریقی کتاب اسطرلاب
و ارقام بر اوراق و الواح منای اثر و دوام خا ابر و اکثر و با از این دو قسم رسمی و وقتی قسم و وقتی
مجموعه هیئت اجتماعی و انساب بحسب اعداد که موجب تاثیر نامها اهل و اقوی در انساب انا و نقای خواص
کمالی فی عیال اهل الاختصاص و از قسم و منقسم است و یکسری و از باب علم حروف و قسم یکسری و اعتبار
عمده اند و قسم یکسری را با آنکه از روی خادراین فن مدخلی میتوان بود علیین فنی و وقوف بر شایسته
بکتاب اعداد یا خصوصاً کلام المرام که در کتب علم اعداد بدانکه احوال و حال کتب گفته شده هر که از این حروف
باید که گویا شایسته است که در هر خطی که جدید و الوان مد اما قلم جدید عامل باید که
چون از اعمال کتاب اقدام نماید اول قلمی نو اختیار کند که هنوز هیچ کتابی بر آن نشده باشد و حروفی نوشته و قلمی
که بکتاب آراشیده و به ان حروفی رقرده اصلا و قطعا روان باشد که حروف را اعمال کتابان بنویسند و اگر
قلم پولاد شش خواهد کرد باید که همین نکته را مرعی دارد و انقلم جدید باید که از وجه جلال حاصل
که اگر مضبوط یا در دید باشد یا از وجه حوام خرید یا در کتاب اعمال قهریه خوف رجعت بود و در اعمال
اثر مرتب نشود اما مداد باید که عامل مناسب علی از اعمال خبر و شر برای کتابت و در خاص اختیار
مثلا در اعمال محبت طوی کار برد که تعلق بکواکب سعدی دارد و چون خند و جزو زرد و در اعمال عداوت
رنگی کار فرماید که تعلق بکواکب نحس میدارد چون سیاه و کبود و سرخ و فاجیب مناسب فایده و نیکو مشغ
کرد و باید که در حالت مداد که از وجه جلال بر خاشاک شده باشد از شیشه و حوام و الیا و حرام و اگر چه

حروف

موجب ضیقت و قضا شد
 در نما او را و صفای و جلوه و آنچه بر آن نویسد عامل باید که ملا خطه
 مکتوب علیه نماید زیرا که بعضی اعمال از آن قبیل است که بر کاغذ رقم باید زد و بعضی بر جوهر و بعضی بر ورق اهو
 و بعضی بر جلوه سبغ و هپام مثل شیر و لبن و کرک و صابون و بعضی برای ثبات و بقا بر صفحه سبغ و پاک
 و فقه و ثقب و امثال آن باید کردند و بعضی برای محو کردن و امثالید یا درش کردن بر جام و جام ظرف
 حنی و بلور و قدح زدن و سیمین و طشت سیمین و امثال آن باید نوشت که مدار دارد که نمود و نمود
 نماید و باید که آن را و صفای و جلوه و ظروف از وجه جلال رساند با و از غیب و وقت و امثال
 پاک و پاکیزه باشد تا آنکه از اعمال بر او مرقوم شود در سریع اوقات بر احوال و بعضی بر صورت و لکن آن نوشته
 می ندارند در اعمال قریه خوف رجعت بود و در اعمال لطیفه اوقات صانع باشد و باید که بر هر چستی که کتاب
 مدح باشد و خوشبختی و معطر و اگر آن چنان که بر پوست وی کتابت نمود و در باخرا ماکول اللحم بود و خواه
 البته نویسد که مدح با و پوست خود سبک اصلاح کند که کتابت از حروف و اسما و ایا و سحر و دعوت
 و و اما در آن که هر دو بخش العین صبا و پوست این را باغت بنده بر داسا اگر در اعمال قریه حری را در اقامت
 ملک و سنجایز بود و اگر حری ماکول اللحم باشد و او را در چکره باشد بر پوست غیر ملایم آن کتابت کردن روا
 اند بر روی بنا و اگر سبب باعث آنکه نویسد بد میسر شود کتابت کردن را شد در توجیه نام بصورت خطی
 و اصحاب نظر ملک باید که عامل هر چنان کتابت متوجه با بصورت خطی و هیئت و قیاس و ارقام و طرق
 وضع اصیل خود و اقتضای و نقصان خوف و درم داده نیاید یا چیزی بر وضع اصیل نیز باید که هر دو در صورت

مضرا و باید که در حال کتابت با معان نظر و کاشتن خامه بصیرت و صورت خطی متعبد باشد و چشم
 از آن پوشیده بردارد و دیده بر آن کارد و اگر ضرر چشم پوشیده حرفی و کلمه نویسد
 یا رقی زندان اثر و فایده نخواهد داد که دیدن هاب را در دوخته شد و چنانچه بصیرت را در دوخته
 و مقصود از این تاکید کمال توجه و توجه نفس است شغل کتابت که اثر کلی بر آن توجه متفرع است
 در اشتغال قوت جام کتابت اگر عامل در حین کتابت بحسب خیال و اندیشه از
 شغل کتابت و تطبیق خطوط باز ماند و در تحریر ارقام غافل و ذاهل باشد بر وی که دست وی
 حرکت میکند و قلم بدستور جاری میشود و لکن خیال و اندیشه وی مصروف امری دیگر است
 چند چشم بر آن داشته باشد و نظر بر آن کاشته اما چون خواطر جایی دیگر مشغول آن کتابت
 حکم تداوی دارد که زبان حرکت میکند و دل از آن غافل و از حین کتابت و تداوی هم فایده
 نشود و از عمل خود هیچ بهره و حظی نیابد و در اعمال قریه هم رجعت باشد در ضبط و حفظ
 مکتوب و معمول بعد از اتمام پوشیده نماند که بعد از اتمام اعمال کتابی احاطه و ضبط فواید آن
 از سه وجه تواند بود اول آنکه آن نوشته را در خوف پاک بپسند و در میان موم پاکیزه صافی
 کاغذی گرفته با خود کام دارد دوم آنکه معمول را اگر از اعمال خیر است در موضعی پاکیزه چون صاحب
 معبره و منازل نورانی و حوالی انهار جاریه و بیابان و باغهای مروارید مدفون سازد
 و اگر از اعمال شر است مواضع خشن و منازل تاریک و بنه مثل مقابر قدیمه و غیر آن در

بشرطی که از نجاست و فادورت پاک باشد میوم آنکه ان مکتوب بر آنکه بجهت خود کردن بر طرف زحمتی
 یا چندی نوشته باشند بآب باران و کلاب یا غیر آن بنشینند و بپاشند یا بر دیوار خانه یا بر
 پاک ریش کنند و بپاشند یا بعضی روغنهای خوشبوی محو سازند بر جبهه و چین مانند
 و انصورت شستن معمول و اشامیدن و مالیدن و شستن کردن آن اگر چه از حکماء مستعدین روی
 نیست لیکن اکابر متاخرین از آنجی به کرده اند و خواص بر آن مرتب یافته و الله اعلم **فصل**
 اختیار شرعی مشتمله بر دوازده فصل در صفت اختیار مشهور و ایام و لیال و ساعا
 و تعیین آن در فصول اینده **فصل** در اختیار مشهور اثنی عشر **فصل** در اختیار ایام اسامع
فصل در اختیار ایام فاصله **فصل** در اختیارات روزه و غیره چون موافق یکی از ایام اسامع افتد
فصل در اختیار لیالی از اسامع **فصل** در اختیار لیال مبرکه که **فصل** در اختیار شب قدر
 چون مطابق یکی از لیالی اسامع افتد **فصل** در اختیار ساعا مشتمله بر چهار بقول علماء اشاعره
 و مغاربه **فصل** در اختیار ساعا مشتمله بر بقول مشارقه و مغاربه **فصل** در اختیار
 ساعا و ساعا از ایام و آن نه ساعت **فصل** در اختیار ساعا و ساعا از لیال و آن نه
 نه ساعت **فصل** در صفت اختیار مشهور و ایام و لیال و ساعا و تعیین آن در فصول
 اینده باینکه وقت و زمان را در معرفت احاطت مدخل تمام و شیخ شرف الدین بوی در صفت
 لمعه خواندند و طبع روحانی که مشتمل بر شرح حدیث آن لر یکم فی ایام و هر یک نفاذ الافتقار ضوابطها

چنین میفرماید که النفا من مصادقه الوقت الی این بالمطلب و بالاسم المطابق المقصد والد
 علیه الرحمه در کتاب لوائح القمر آورده اند که حکماء مستعدین بنای دعوت و غرام طلبان را بر
 اوقات و ساعا که با وضاع افلاک و انتظار کوکبا ارتباط داشته باشند با فاعاده او حکمای اسلامی
 از کال و اولاد و ادعیه را بر اوقات شرع وضع کرده اند و دلیل ایشان آنست که اولوالعزم از
 رسول صلوات الله علیه امجین که از باب شرعند و طایفه دعوت مل جمع طاعا و عبادا
 و اوقات شرعی مرتب گردانید اند چنانچه در شریعت مطهره حضرت خاتم النبیین صلی الله
 علیه و آله و سلم از مواجیت صلوات و مناسک حج و صیام رمضان و غیره مرسوم میگردد پس بقیه
 اطوار و امتضای آثار ایشان منبج سعادت کلیه خواهد بود و خواص آثار اختیار ایشان را
 از اختیار اهل حکمت مرتب خواهد بود چه نظر حکما از اوج فلک اعظم در نگاشته و جزایر احوال
 علوی و متاثرات سفلی بقدر حال و قوفی نیافته اند لکن از معرفت خاصیت هر زمان و مکان
 فغایت عاجزند اما با صبر بصیرت اسباب استیاری و حی و پای مردمی فیض ناهشایع احوال دیگر
 غیر آنچه محسوس و مشاهد است و بر خواص از منزه و امکانه کما یبغی اطلاع یافته اند بحضرت
 صلوات الله علیه که دیده همیشگی کل الجواهر با زان البصر و ماطفی مکمل گشته هوایه مشاهده انوار
 الم تالی ربک میبود و لهذا با جابت دعوت اربابا اشیا کما هی اختصا یافته هر چه از خواص
 زانها و فوائد مکانها در حین امکان بود بنظر و قوفلا حضرت در آمد و بعضی از مشهور و ایام

در هر سه دهه باید طلبید لیکن در افراد و در ساله مکنون که در شرح مضمون نوشته اجتناب از آنکه
 لیل الله شب هفت هفتم رمضان اول لیل مثل در آن تا ایراد فرموده و هر شب از لیل هفتم که موافق
 عدد مذکور باشد اما از ماه رمضان علی و ذری تعیین نموده و در فصل مذکور میشود اما ساعت اولی
 مشتمل بر هفتم اما مشتمل عبارت از ساعت معویه که روزی دوازده و شبی دوازده با و هر ساعت از شب و روز
 علی را شاید غیر از آن که میان کوبه و در فصل نه ساعت مشتمل بر هفتم باشد و در فصل دهم مشتمل
 میگرد اما در آن باشد که از روزی یا شبی معینی ساعتی مخصوص را ذکر کنند و آن در علمای خاص یا عموم
 ذکر فصلی ساعتها از روز جمعه و عرفه و عیدین و غیره و در فصل یازدهم ساعت هفتم تا اربعه
 و در فصل دوازدهم ساعت اولی تا هفتم و بابته الموقوف **فصل** در احتیاطات شهرانی غرض
 ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا خیر المذللین و عمل وی شجاعت و شجاعت و مویبت علی ظفر
 حیات و خشم و غرور و اوسطاء ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا مقبل الليل والنهار
 و عمل وی دفع سحر و چشم زخم و طرد موزیا و طلب ایمنی از مردی و پری ذکر وی الله اکبر
 و اسم وی یا فادر یا مقتدر و عمل وی زیاده کردن آب در چشمه و کاریز و دفع آفات از زمین و ماء
 ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا ارحم الراحمین و عمل وی حفظ اطفال و نمو نجات او و
 یافتن از معالمت و غلبه کردن بر اعدای ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا قی و عمل وی
 حزن و امل و طلب ولاد و بر دست اطفال ولادت ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا مفيض النور

و عمل وی تحسین بلاد و قلاع از اعدا و دفع زلزال و قحط و وبا و سایر بلیات
 ذکر وی الله اکبر و لا اله الا الله به این عدد و اسم وی یا وتر یا احد و عمل وی دفع سم و شر
 و تنکین دادن خشم و ایمنی از قهر ملک و زوال خوف ذکر وی الله اکبر و لا اله الا الله
 هفت عدد و اسم وی یا علیم یا حیظ و عمل وی تاسیس مصالحات و زوال بغض و نرم خشن
 دلهای سخت و اصلاح ستودان ذکر وی الله اکبر و لا اله الا الله به این عدد و لاجل
 و لاقوة الا بالله به این عدد و اسم وی یا قیوم و عمل وی تقویت حافظه و دفع نسیان و حفظ
 علوم و کشف مشکلات و دفع کسل در طاعت ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا منور یا ملهم
 الرشید و عمل وی طلب سارق و ابق و دام کردن حواشی ناشن و نفاذ کلام و قبول
 قلوب ذکر وی الله اکبر و اسم وی یا منعم یا مجمل یا محسن یا مفضل و عمل وی هلاک
 ظلم و محو بپشت و اینان و تخلص مظلوم و نجات محبوس ذکر وی الله اکبر و سبحان الله
 و الحمد لله به این عدد و لاجل و لاقوة الا بالله به این عدد و اسم وی یا حیظ یا رقیب یا حبیب
 و عمل وی حفظ اموال از دزدان و خاینان و راه زنان و محافظت جو یا غازی و دفع
 خواجای مدینه **فصل** در احتیاطات ایام اسامی ذکر وی لا اله الا الله الحی القیوم
 و اسم وی یا قیوم و عمل وی ساختن عمارت عالی و ابتدا اعمال کلید و طلب کفایت
 و دفاع ذکر وی لا اله الا الله ذو الجلال و الاکرام و اسم وی یا رحمن یا رحیم

وعلوی هیه اسبائس و معالما و دفع قطاع الطریق و ایمنی از دربان ذکر وی لا اله الا الله
القدوس الجبار و اسم وی یا مملک یا قدوس و علوی مناظر اعلی و کشف خفای و دفع خطای
و دفع بلیات و آفات ذکر وی لا اله الا الله الرحمن الرحیم و اسم وی یا علی یا عظیم
و علوی معالجا بدنی و ساختن اردو و اثر به و امناییدن آن ذکر وی لا اله
الاهو و اسم وی یا کبریا متعالی و علوی طلب مراد و حاجات از اکابر و طلب رزق و دفع
شکستگی ذکر وی لا اله الا هو الاول والاخر و الظاهر والباطن و اسم وی یا باقی
یا غنی و علوی احاطه جمع دعوات عام اعمال خیر و روی معتبر و نسبت این روز با یام هفته نسبت
دلت بهائ و فضائل وی بسیار ذکر وی لا اله الا الله ولی العافیة و اسم وی یا فاضل
یا رزاق و علوی در ایل روز مصالحه بین ایشان و در آخر روز دفع ضرر اعداء **فصل**
در احتیاط ایام فاضله و این ایام را اذکار و اعمال و اسماء آن در اذکار منتهی و این هفت روز
و ذکر وی لا حول و لا قوة الا بالله العلی العظیم امشاء الله و علوی قوه متنی و اثبات
غریبت و وقت زوال این روز محل اجابت دعوات و در آن وقت هر دعا که کند جزاجا مقبول شود
ذکر وی سبحان الله لا ینغی التبع الایمن و علوی طلب دفع وسعت رزق و در
مکاید خیم و نکبت دشمن ذکر وی ربنا انفع بیننا و بین قومنا بلکی و انت جبر المظفرین
و علوی جستن دقایق و خیایا و دفع جمیع عیاش ذکر وی سور فاتحه

وعل

سور فاتحه و علوی اتمام عدد و و تفریق فسقه و مطیع شدن بر امر آخینه ذکر وی
والحکم الی واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم و علوی دفع هجوم و غموم و کشف احیاء و طرد شیطان
ذکر وی ربنا اقم لنا نورنا و اغفر لنا انک علی کل شیء قدير و علوی جمعیت
خاطر و بصلاح اوردن کارها و تنشيط کسلا در عبادت ذکر وی الله اکبر من کل کبر
و الحمد لله علی التوفیق و علوی هلاک اعدا و رفعت شأن احباب و حفظ غنایا و امانات
در احتیاط دفع غرض چون موافق یکی از ایام اسامی افتد ذکر وی لا اله
الا الله الواحد الاحد الفرد الوتر الصمد الذی لم یلد و لم یولد و لم یکن له کنوا احد
و اسم وی یا رحیم یا رحیم و علوی طلب امان از خوف و شش و طرد ورود و فقر و اضلال
دهر و دفع ظلم و غلبه شتم و مجده را کتبا مبارک ذکر وی لا اله الا الله جامع الناس لیس
لارب فیہ و اسم وی یا دایم یا قیام یا باعث یا قاهر و علوی دفع خوف و خلا از
مهاکت و باز یافتن امانت و صلح بین الاصدقاء و غلبه بر خصم و اکتساب اخلاصه ذکر وی
لا اله الا اعظم الصفا الرحمن الارض والسموات و اسم وی یا قاهر یا مستدر و علوی
تخیل ارواح و دفع دشمن و تصرفات کلی در عالم ذکر وی لا اله الا الله ذو الطول العظیم و المن
القدیر و اسم وی یا جبار و علوی دفع شر دشمن و جبر و انس چشم زخم و زبان
و کفایت مها و خبر از غایب و حفظ و راجع و استقامت حواطر و نکبت حامدا و ظالما ذکر وی

لا اله الا الله محمد رسول الله واسم وی منزل الکرامات وعلوی محبت زلفها وهاست
 تر دخیلانی و دفع وسوس و توهمات و صفات درامه کما ذکر وی لا اله الا الله علی
 المضطربین و ارحم الراحمین واسم وی الله صلوات فرستد بر حضرت رسالت الله علیه وعل
 وی توسیع رزق و تحصیل علوم و یافاتی کنوز و ابصار ذکر جیل و دفع سحر و تاسیس عمارات و توفیق
 ط ذکر وی لا اله الا الله علام الغیوب کاشف الکروب واسم وی یاسر العیوب
 وعلوی اخای امور و قوه متنی و پنهان شدن خصم و خلاصی از سجن و محفوظ ماندن از سقوط و امان
 در اختیار آلیا از اسابع ذکر وی الهیة قبل کل احد و الحمد لله بعد کل احد و الحمد
 لله بقی ربنا و معنی کل احد واسم وی یاضا کل غمی وعلوی خبر یافتن از مافی الضمیر
 نام و جنتی دقایق سبحان الله ملا السماوات و الارض و ملا العرش العظیم واسم وی یاکرم
 وعلوی از اله خوابهای موته مدینه و دیدن واهیها صحیح ذکر وی الله اکبر و لا حول
 و لا قوة الا بالله واسم وی یاضیه وعلوی دفع تدبیرات خصم و روان برایشان
 ذکر وی سبحان ربی العظیم واسم وی یاسد فی البرابا وعلوی معالمان و اذ
 و دفع خفتا و ذات الریه و نثر بادویه ذکر وی استغفره ربی و انوب الیه واسم
 وی یاجب المحبین وعلوی تسبیح نامها و قد بر قیام لیل و تقویت قلوب و ارواح
 ذکر وی اللهم صل علی النبی الامی محمد صلعم واسم وی یا مالک یوم الدین وعلوی

در ذکر

رویت حضرت رسالت صلعم در جواب و مشاهده روحانیت ذکر وی لا اله الا الله حد
 لا شریک له محمد عبده و رسولہ واسم وی یاسم وعلوی تصرف در امور ملک و اقطاع
 عجایب حالات و فهم علوم غریبه در اختیار آلیا متبرکه و این لیاالی را همین اذکار و اعما
 چنانچه ایام فاصله را و اسما آن تیره مان اذکار و صند سراج ذکر وی سبحان ذی الملک
 و الملکوت وعلش دیدن انبیا و ائمه علیهم السلام در مقام هر که را خواهد از اولیا و صلحا کرام
 ذکرش تبارک الله رب العرش العظیم وعلش طلب قبول جاء و حرمت تر و مال و ثناء
 امور رفعت در جات ذکرش افتد لا اله الا هو له الاسما الحسنی وعلش احضار روحانیت
 و دفع وسوس و خیالات و طرد هوام و سیاح ذکرش سبحان ربی الاعلی الاله الوهاب
 وعلش از اله اخلاق بد چون حد و حیل و کتات فضایل نشاء ذکرش سبحان الملک
 القدوس وعلش طلب علوم خفیه و سعة رزق و اطلاع بر دقایق اعمال غریبه و عجبیه
 ذکرش الله اکبر و الله احد وعلش طلب ثناء و حفاظ صحت و از اله احوالی و اوجاع و دفع خوف و خشت
 و دهشت در اختیار آلیا سب قدس چون مطابق یکی از اظیم لک اسابع افتد ذکرش
 سور اخلاص و اسمش با فرد یا وتر وعلش طلب راحت و سعة رزق و یافاتی مراتب رفیع
 شرط المان و خلاصی از آفات ذکرش سبحان قدوس رب الملکة والروح و اسمش با خانی
 یا مصور وعلش وقایه اهل و ولد و یافاتی عزت و حرمت و جذب قلوب و فرمان روان

ذکرش لا اله الا الله الواحد القهار لا اله الا الله الملك الجبار واسمى بامقلب القلوب
 وعلش دفع الام ظاهری وباطنی وشفاء از امراض زمينه و مغلوب باطن اعدا و تربیت دفا
 ذکرش سبحان قلب اللوب والابصار صد سبط واسمى باکاشف الغم وعلش
 صید قلوب رصیده و دوست کردن دشمنان و تخریب قلایع و احصاد ذکرش لا اله الا الله
 انی کنت من الظالمین واسمى باعلم یارب یا حنیظ وعلش استناد دولت و مکنش و
 که تعلق بمناجیح دارد و بر ارباب مناصب ذکرش الله خیر حافظا و هو ارحم الراحمین
 واسمى باصکم با جلیل با قدر وعلش تخریب قلوب سلاطین و افزون ابکار و زوجه و جمع اعمال
 خیر در وی لایق است ذکرش الحمد لله رب العالمین الرحمن الرحیم مالک یوم الدین واسمى
 باعلام وعلش منع زهرها و دفع ضیق النفس و فکرهاى ردی و فرج یافتن و دفع اندوه
 و موخ شدن بکشف و الهام در اخبار اشاء مشطه خدا قبول علمای مشارقه و مشار
 و نزدیکان هر ساعتی را نامی و در هر یک علی مقرر اما قول مشارقه در اشاء مشطه فصارا
 ابق است برای اعمال الت و محبت نیک با نور برای دفع جرم و زخم آت نفس و برای طلب کاد
 و ماهیت ملخ برای دفع حیات و عقارت سعال برای دفع سباع و وحوش
 ثیور برای خلاصی مجوس و مطامات بود برای تصرفات ملک و صلح ملکات یفرق برای
 دفع ظلم و زج و فسقایدون برای منافع سفر و ایمنی از زندان یمن برای دخول

بر سلاطین و حکام است جبر برای طلب اعمال کلمه و محبت صیقل برای بین زبان خصم
 و کشادن نطق اما قول مغایره در اشاء مشطه فصار برای جلب رزق و منافع و ضد
 و صید برای وصل و صلح و موافقت برای قتل و دفع اعدا و تفریق و تخریب برای ضرر
 و ظفر و خلاصی حامله برای اعان و تخریب است برای اعمال محبت و جذب قلوب برای تفریق
 و تسلط است برای حرب و مناظره و غلبه اش ابراعا برای امور سلطان و متعلقا الفت
 برای ضرر و ظفر و خلاصی حامله برای اعمال خیر برای مصالح و فوائد و تودد برای زبان بند
 و طلیس قلوب است در اخبار اشاء مشطه لیل قبول علمای مشارقه و مغایره و نزدیکان
 هر ساعتی را نامی و در هر یک علی مقرر اما قول مشارقه در اشاء مشطه لیل حرم آت برای عند اللسان
 و اعمال خیر نیک است تدریج برای اعمال حیوانات ابی تهورش برای اعمال ناریات است جان
 برای اعمال اکیرا برای انکینش سحاب و امطارا زور برای دیدن مطلقا است در خواب
 یا تون برای روا شدن حاجت از امراء و سلاطین رقه برای اعمال زرع است سفیر
 برای حفظ امتعه و نفوذ ملجی برای اعمال دنا غلوظا برای معاملات و تجارت سنبل
 برای اعمال صبر و سکون و وقار اما قول مغایره در اشاء مشطه لیل برای فکرهای صحیح و دفع
 اضداد است برای صید سمک و دفع ضغمت برای تخریب است برای اعمال ناریات است
 برای طلسم طهور است برای طرد حیات و هوام است برای کف قبحه و اطلاع بر کونرا

برای محافظت اموال برای تحیر ارواح برای جذب قلوب و محبت نزد ملوک
 دعوت برای الفت و محبت و صلح و میل و اداست در اختیار ساعتی که از آن
 و آن نه ساعت ساعت اول از غرر محرم برای افتتاح امور و ابتدای اعمال است ساعت اول
 روز جمعه برای الفت و مودت و خوشن شدن چهره ها ساعت آخر از روز جمعه برای طلب قبول و
 و جاهت و احترام پایی الاذان و الخطبه از روز جمعه برای خواندن اذعید و ثواب و طلب
 مغفرت و عافیت ساعت اول از روز جمعه برای تسلیه قلوب و تصفیة باطن است نصف
 النهار از روز جمعه برای طلب فیض صوری و معنوی است بضع و زاری ساعت آخر از روز جمعه برای
 علمی که از آن نفعی عام متصور باشد ساعت بیوم از روز جمعه برای دفع مکر و مانع و برام کردن
 سرکش است ساعت اول از روز جمعه فطر برای مصالحه و موافقت بین الاضداد در اختیار
 ساعتی که از آن نفعی عام متصور باشد ساعت اول از شب اول محرم برای اعمالی که تعلق به طلب رزق
 دارد ساعت اول شب جمعه برای بهائیت که بر جو منافع شمل است ساعت آخر از شب جمعه برای
 حل مشکلات و کشف وقایع ساعت اول از شب اول رجب برای اعمالی که وجه ترقی و نشو و نما کنند
 ساعت ششم از شب بر برای کارها که تعلق به امور اخوت دارد ساعت اول از شب اول رجب
 برای مصلحتین و ارباب اختیار ساعت اول از شب عید فطر برای خلاصی از سجن و جمعیت و خلل
 ساعت اول از شب عید اضحی برای دفع شر و ربه و بی ایمنی از مخاوف و مهالك در سائر احوال

حکیم بن محمد

حکیم مشهور و ازده فصل در تقسیم اختیار و تعیین آن در فصول آمده در میان
 و عذر اهل احکام در اختیار بر حال خاصه و اتصال و یو کواکب در اختیار
 بر طول و به بروج و منازل در اختیار بر طالع و صور بروج اثنی عشر در اختیار
 بر طالع و در جات مخصوصه از بروج در اختیار بر طول کواکب در حدود و یکدیگر و جدول حدود
 کواکب در اختیار بر کون کواکب در وجه یکدیگر و جدول وجه کواکب در اختیار
 بر اتصال و نظر کواکب سوی قر در اختیار ایام فرس و ایام اسامی و اختیار مامون
 در اختیار بر ارباب ساعا در ایام و لیا و اختیار بر ساعا و در شب کواکب
 در ذکر نکته چند از قوه و ضعف کواکب و طبایع و مزاجات بروج و مساعا و فوس منازل که عالم را مقرر
 در آن اختیار حکمی ضرورت در تقسیم اختیار و تعیین آن در فصول اینده بدانکه اختیار
 عبارت از طلب و می است معود موافق مقصود و صاحب کنایة التعلیم آورده که اختیار طلب کردن مزاج
 است برای آغاز کارهای زمینی تا حکم آن مزاج حاصل گردد و اختیار حکمی دو نوع است امر کبای و مقرر
 اما مکرر دو نوع است مجر و مفصل اما مجمل عبارت از شروط کلیه که در هر نوع از احوال بکار
 و آن نیز منقسم به دو قسم است یکی آنکه از کتابان لازم است و آنرا شروطی گویند دوم آنکه اجتناب از آن
 بود و آنرا عذر است خوانند اما مفصل آنست که هر عملی از اعمال جزئیة عالم مشروط است و محذورات
 کرده اند آنچه در کتب احکامی مرسوم و مشهور است و مشروط است و محذورات کلیه عامه در اعمال

۴۵ ۹۰ ۱۳۵ ۱۶۸ ۱۸۰ که بنقطه اجتماع بازند مشروطاً و محدوداً
 چیزی خاصه در اجابت دعوت اما مشروطاً و آن دوازده نوزده درجه سرطان یا
 درجه اسد سعدی که در طالع باید و دیگری در عاشر ناراح یا سبع قمر بکوب
 الغرض بقدر سعد متصل باشد مشتری با راس باشد و در آن حال اگر راجع بود یعنی
 قمر از صاحب طالع منفصل باشد و مشتری متصل صاحب وسط السماء ناظر باشد به جهت خود
 صاحب طالع در وسط السماء باشد ناظر بکوبی که در عاشر بود کوب الغرض در شرف
 یا حد یا وجه یا بیت خود باید و بجهت قمر یا حد مشتری باید مشرق باشد و زهره
 قمر مشتری منفصل باید و راس متصل قمر عطارد با کف الخشب که ستاره سعدا و در اجابت
 دعوتاً مدخل تمام دارد اگر راس با کف الخشب بود فی الحال دعوتاً بجا آید اما مشتری و آن نیز
 دوازده قمر از تحت الشعاع دور باشد قمر از اتصال زحل دور باشد قمر از اتصال مریخ ساقط باشد
 ثانیاً که مشتری راجع با کوب راس بود ثانیاً که زهره راجع بود ثانیاً که مشتری راجع با کوب
 بود ثانیاً که زهره راجع متصل بود ثانیاً که مشتری راجع ناظر بود ثانیاً که زهره
 راجع متصل بود ثانیاً که زحل با کف الخشب بود ثانیاً که مریخ با کف الخشب قمر ناظر
 بود ثانیاً که مشتری در رجه کف الخشب بود مشروطاً و محدوداً برای جو منافع
 و طالع و سایر اعمال لطیفه اما مشروطاً و آن دوازده طالع مریخ ذو جدین باشد ساعت مشتری باشد

خاتمه جز

خاصه مشتری و روزی ساعت زهره باشد خاصه مشتری و روزی نظر مشتری طالع باشد
 طالع نظر زهره طالع باید یا صاحب طالع طالع در حدود سعدی باشد اصل حال
 البته واجب قمر را خرطان یا اول ثور یا صیانه سنبله باید اخشاب مع راس مذات
 است قمر در یکی از جد سعدین خوب اتصال قمر مشتری مناسبت سعد در او و طالع
 اصل تمام دارد اما محدوداً و آن نیز دوازده حذو کند از ساعت زحل حذو زنبور
 زحل حذو ساعت مریخ حذو زنبور مریخ حذو زحل زحل مشتری حذو
 قمر زحل مریخ حذو زحل مریخ مشتری حذو زحل مریخ حذو زحل اتصال عطارد
 به نحسین حذو زحل در او و آن حذو زحل مریخ در او و آن حذو کند از آن که طالع
 مریخ معوج الطالع باشد مشروطاً و محدوداً برای دفع مضار و سایر اعمال قهریه اما مشروطاً
 و آن دوازده طالع مریخ منقلب و معوج الطالع باید قمر در مریخ منقلب نظر بکوب نحسین
 بقدر لا تقوت نظر بکوب از نحسین عطارد مناسب ساعت زحل باشد خاصه در شب و روزی
 ساعت مریخ باید خاصه در شب و روزی نیریز از یکدیگر ساقط باید و بعضی گفته اند
 جارا طالع در حدود نحسین باید صلاح عطارد در جمع اعمال خیر و شر و در بعضی
 گفته اند که قمر را راس در اعمال قهریه بغایت نیک وقت انکوب مریخ که تعلق عمل با او باشد
 صاحب طالع باید که نحسین که مطلوب اوست ناظر بود اما محدوداً و آن نیز دوازده حذو کند

ان ساعت شتری ^{در} کندان ساعت زهر ^{در} هزار روز و شب شتری ^{در} هزار شب
زهر ^{در} هزار اتصال معدن بر راس ^{در} هزار نظر شتری زهر ^{در} هزار نظر شتری
حذر از نظر روح ببطارد ^{در} حذر از نظر ببطارد ^{در} صلاح عطاره بر حال ^{در} حذر
کنندگان که طالع روح مستقیم الطایع باشد ^{در} در اختیار روحا خاصه قوا و اتصال وی بکواکب اما
حالا خاصه فان هشت اول ^{در} برای کشف ارواح و تخریب و ممانعت و معالجات نیک دوم
برای طرح عمارت عالی و یافتن سودها و مدد رسانیدن بمطلومان سیوم ^{در} برای سلامتی غدا
و خوبی معالجات و اصلاح حال فاجوان و دیدن خوابهای نیکو چهارم ^{در} برای قصد دشمن و دفع
ظلم و تحریک بیوت فتنه و منع ستم و فجور پنجم ^{در} برای هلاک دشمن و خرابی خانه ها ظالمین
و دفع ایشان ششم ^{در} برای دفع دربان و قطاع الطریق و منع لکر بکار شهر و ولایت هفتم
برای قصد دشمن مناسب دیگر هم کار نیشاید هفتم ^{در} هم کار نیشاید اما
انصاف بکواکب سبعة ^{در} که عباد از قرآن در اعمال ملوک را نشاناید که عباد از تکیه
اعمال را نشاناید که عباد از تکیه ^{در} مهمانی که تعلق بمناجی و اهل کشف دارد لایق که بکار
از متناهی در خواست و اخرویه هم کار نیشاید ^{در} مهمانی که تعلق بمناجی دارد متناهی طلب غنا
و سلامتی امان را نیشاید ^{در} طلم رام ساختن حیوانات و بنای خیر و نیک ^{در} معالجات که سود دارد و نیک
اکابر در مقام لایق ^{در} طلب حاجت و اشتغال بمعالجات نیک ^{در} در وقت طلب حاجت نیک

مهاجر

مهاجرها و طلب فتح و ظفر لایق ^{در} خلوت و فراغت اولی ^{در} خصوصاً که قریب میزان باشد
تخریب قلاع و بلاد و طلب تصدیر ^{در} در اول ماه و اول روز هم کار نیشاید
در میزان مهمات علی مناسب ^{در} امور عظام و طلب جاه و رفعت ^{در} هم کار نیشاید
که قریب میزان بود ^{در} مهمات سلاطین و تخریب قلوب و لایق ^{در} اعمال قهریه مناسب
اعمال محبت و اخوت خصوصاً در نزد و ^{در} مهمات خانی و اصلاح اذواج و شرکا
نیکست ^{در} مهمات سفر و ایمنی طرق و اعمال محبت را لایق ^{در} عمارت طرح بسیار و از دنیا
غدا نیکست ^{در} طلم سبک و مهمات ترویج را مناسب ^{در} مهمات و در دنیا و حکم و فضل
خوبست ^{در} امور علی و کنایت و زیادتی عقل و تدبیر نیکست ^{در} معالجات و متاخر ^{در} طلم
دکشی لایق است ^{در} غلام و تخریب و کشف ارواح و رویت جن مناسب ^{در} مناظرات
و معالجات و تعلیم و تعلم را نیکست ^{در} در اختیار بر حلول قریب و روح و منازل ایشان اما حلول
در بروج ^{در} اعمالی که تعلق سلاطین دارد و مهم اسفار ^{در} اعمال ترویج و بناها و بیاتین
اعمال دبران و اهل فضل ^{در} اعمال معالجات ^{در} تصرف در امور ملکی و طلب تصدیر و تخریب
مهمات مبالغه و معامله و شرکت و خط و دایع ^{در} اعمال دین و ملت و میل دادن طبایع
صدق و راستی ^{در} قصد اعدا و دفع ظلم و فتنه و طلب عدل و شرف ^{در} تعلیم علوم و طلب حجت
دفع و صنایع ^{در} مهمات رزاع و قنات و دفع سحر و اندیشه مکر و غدر ^{در} بانی عهد و بیان

و عمارت حصون و حفظ قلاع اعمال خیر و صلاح و مصالحه بین ایشان و طلب محبت و موافقت
اما حصول ثمر در منازل طلب دشمنی و اعمال کیمیا و سمیا ابتدای اعمال و طلب حاجات
و معاملات خواندن اعمیه و در دروم درجه وی عمل محبت لغایت لایق است ^{مهمان} ملک و طلب
مال و طلب حوب عمل شریف و تحویب و عقد الرجال معالجات و سفر دریا طلب شیخ
و نصرت و مصالحه و دیدن اکابر تفریق و تحویب و دفع سیوم و تسلط طبیعت
و عداوت و طلب طهور بطلان سحر و طلسم حیات و عقار ^{مهر} با ملک و صید قلوب
و جرم نافع عبادت و طاعت و خلوت او اعمال دینی و مهمان ملک اعمال دشمنی
تفریق اگر اعمال را شاید خصوصاً موثر را دفع مکانه و ابطال سحر ^{از} راه
اعمال خدایه ای اعمال خیر و عقد النہود و عقد النہود تخریق قلاع و فتح محبت یا عداوت
بین جنات محبت و دعوت و ابتداء امور دفع ظلمه و فسق و ایمنی از خوف ^{بزرگ} اشتغال
دعاء بد در حق ظالمین و فاسقان دفع اکثر اعمال را شاید خصوصاً عداوت دفع اراض
و سلامتی از آفات و اعراض اعمال باغ و بستان و چشمه و کارین در اختیار
بر طلوع صور روح انشی عشر و جبر اول یعنی ده در جبر اول برای دفع اعدا و تصرف در امور
ملکی و جبر دوم برای طلب تصرف و دفع دزد و از دیاد مال و برکت و دزد و جبر سیوم برای هلاک
دشمن و تحویب دیار ظلمه و یافتن گنج و غلبه در جوب و جبر اول برای هم باغ و بستان و ^{ساز} کار

میوه و دام ساختن مرکبات و اصلاح حال بدان و جبر دوم برای اعمال مهربان و دفع خط و غلا
و مهمان عمارت و تسلط بر مرض بر خصم و جبر سیوم برای خواری اعدا و خبر یافتن از اسرار و مهمات ^{کشف}
وزیر و قضا و عیون و جبر اول برای حفظ اطفال و اعمال سفر و مهم عشق و محبت و غلبه
و شجاعت و جبر دوم برای طلب دشمنی و تفریق و با و غلا و ماندان و جبر سوم برای حفظ ^{خبر}
و ضبط اموال و منع سفر و فرار از دشمن و جبر اول برای استیجاب دعوت و قوت ^{حافظه}
و افرغی علم و حکمت و جبر دوم برای طلب صید و مهربان ملک و جاه و رفعت و غلبه ^{سهر}
و جبر سیوم برای اعمال دوستی و قبول خلق و رواج سخن و قوت مباحث و جبر اول
برای حصول حشمت و جاه و شفا از امراض و جبر دوم برای دفع رنج و اندوه و از آله خط
و طاعت و مغلوب شدن خصم و جبر سیوم برای اعمال شریف و طبیعت و اکثر اعمال را شاید
و جبر اول برای تقویت دین و قوت بر طاعت و از دیاد برکت در محاکم و نزاع و جبر دوم برای ^{بزرگ}
و قبول خاطر و مهمان ترویج و طلب فرزند و جبر سوم برای تعلیم و تعلم و حفظ کشتی و ایمنی از ^{غرق}
و ربح در معاملات و جبر اول برای امیر شدن خصم و اطلاع بر کینه و دفا و از دیاد قدر
و جاه و جبر دوم برای عمل سلاطین و عطا و طلب عاذا از روی و حصول مهمات و جبر سیوم ^{اطلاع}
و دفع حدت و سبکداری و جبر اول برای اعمال اکبر و سوء حال اعدا و کشتن اولاد و ^{موت}
و قتل و جبر دوم برای شرف و بزرگواری و فهم خط و اعمال محبت و تخریب اکابر و ^{اعدا} خلل کار

وجه سوم برای دفع بلاها و جرمشعه تا خصوصاً در آنچه تعلق با شراف دارد و
 اول برای یاری قوت و غلبه حوب و تسلط زلزله بر دیاد ظلمه و جبر دوم برای اعمال و مهم باغات
 و زراعت و جبر سوم برای غلبه بر اعدا و ظفر در مناظرات و محبت ازواج و جبر اول برای
 اعمال کلیه و حیال و ناموس و حصول بخت و سرور و جبر دوم برای شاد کردن دوستان و غلبه
 کردن دشمنان و حصول سکنه و وقار و جبر سوم برای انحصار عجایب و غرائب و یافتن مراد و فهم
 علوم غامضه و حل مشکلات و جبر اول برای حبس دشمن و هر هائی از خصم و غلبه خوف بر اعدا
 و جبر دوم برای سعه رزق و کفایت امور و باز آوردن غایب از سفر و جبر سوم برای دفع امر
 دوستان و تسلط بر دشمنان و جبر اول برای غلبه در مجادله و دفع کشت در طاووس و
 مال و ولد و جبر دوم برای عبادت و ذکر و اعمالی که تعلق به قبل اخلاق دارد و جبر سوم برای
 دفع مکر و فریب و بطلان سحر و فتور حال خصم و سلامتی در سفر در اختیار بر طالع
 در جانش خصم بروج در جبر دفع دشمن دعوت طول عمر و خوشی عیش اصلاح میان دو
 تن و رحمت و عنایت سلاطین و اکابر دفع الام حلال مشکلات بر رسیدن اعدا
 انتقام کشیدن از دشمن دفع سحر و زبان بند و امثال آن یافتن دقایق هر بیت لشکر
 دشمن سحر بلاد و قلاع در جبر برکت در زراعت و باغ غلبه در جبر
 تسلط بر دیار ظالمان حصول سرور عمل دوستی و مهربانی دفع رنج و ماندن سفر

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

عمارت مواضع بر تریب اعدا و مکتب ایشان حصول عفت و صلاح خربانی از اسرار
 خویشتن و حصول زیاد شدن آب در کادین و چشمه از زیاد قوت و شجاعت دفع
 افت از اشجار دشمنی انگیزان میان زن و شوهر دفع مرض و حصول برکت کثرت
 آب در چشمه و کاین اعمال تفریق دفع و باو بلا حفظ اخبار و اسرار اعمال
 محبت منع سفر هر که خواهد حصول شرم و اندم اعمال فرار از دشمنان
 در جبر استجاب دعوت زیادتی علم و حکمت تسلط غم و مرض کثرت بخت و دولت
 اساعت خلق نسبت بوی تسلط اب هر جا که خواهد بقاء نعمت و دولت
 ضعف دل و خوف خصم تحریک مثال فتنه و فخره از زیاد قوت مباشرت اذلاله
 حد و حد تسلط و سوسه بردن در جبر حصول عزت و هیبت تسلط قطر
 بلاد ظلمه و فتنه طمانناهی از بت قتل اعدای جنگ و خشم میان اعدا
 ایمنی از طاعون قطع من ظلمه و فتنه اسانی کارها دفع غم و بد بختی ادای
 دین ربا و معاش و برکت در جبر متابعت شرع و سنت خربانی از غلبه
 حصول مرگ در زراعت دوستی ازواج غلبه خوف بر خصم انگیزان باد و باران اعمال عشق
 و محبت سلامتی از عیوب کثرت مال سلامتی سفر دریا مدد یافتن در سفر تسلط
 بر خصم در جبر مغلوب شدن خصم اطلاع بر دقایق حفظ مال و ولد و خوبی معاملات

کتابخانه مجلس شورای اسلامی

تسلط احتیاج بر دشمن طلب سعادتی تسلط خوف بر دشمن سلامتی از اوقات
 دفع بلا از هر که خواهد صحت و عافیت دوست ساختن دشمنان توهم دشمن
 عمارت منازل درجه عمل اکیر و تسخیر ارواح فساد قول نزد سلاطین قتل ظلمه
 وقوف بر خلیف اسرار شرف رفعت و از دیار جا سحر بلوک و غطا خلل اعضا
 اعدا دفع سموم تسلط فتنه بر اعدا اعمال شر و شرفی کثرت مال و حفظ آن احراق
 کنوز و دقایق درجه حصول قوت و جرات اعمال عداوت حصول عیش استیلا
 دعوت ظفر بر برادران اعمال محبت قتل اعدا بهولت محبت میان زوجین دفع افات قتل
 اعدا حفظ کشتی تسلط بر بطله درجه معرفت طلسمات و علوم غریبه حفظ صحت
 مال و ولد اعمال صلح و محبت طلب عافیت و نیکبختی سرور و فرح و فراغت لذت اعدا
 ایجاد استواری عهد و پیمان مودت اعدا حصول غنث و ورع دفع امراض عظیمه
 زوال ملک ظالمین درجه برکت اعدا تسلط بر مرض بر خصم طلب کنوز و علم خفیه
 تحویب بطله تسلط فقر بر خصم تسلط بر دشمن سعت رزق و حصول مال خوب و عیش
 و حصول آوردن غایب بطن خلاصی از حامله دفع تب ربع حفظ صحت و قوت در راه
 حصول صبر و ثبات کثرت مال و حفظ اولاد حصول وفاء و امانت وقار و کینه و حکمت
 تحصیل مقام اخلاق وقوف بر علوم خفیه حبس اعدا تسلط بلا بر دشمن عمل محبت

در مقام

دفع مکر اعدا قتل و حبس اعدا خوی سر در اختیار بر طول کواکب در دو یکدیگر
 و حد و حد و کواکب در حد خود اعمال سلاطین و دیوانی و در حد شری ما که تعلق بدین ملت
 و در حد مرجع ابتدا امور و طلب حاجت و در حد زهره مال و اولاد و باغ و منزل و در حد عطار در حد
 که تعلق بر دیار دارد و حفظ اموال در حد خود اعمال سلاطین و دفع مکر و در حد خود معالما و نجاران
 و کفایات و طلب غنا و در حد مرجع اعمال شریف و تحویب و در حد زهره اعمالی که تعلق بر ملک دارد
 و در حد عطار در حد اعمالی که منسوب به علم و فهم و حکمت است در حد زحل اعمال عداوت و طلب انعام در حد
 مشتری مناظر و طلب نصرت و در حد خود مهابت امرا و اهل عسکر و در حد زهره اعمال شریف و طبیعت و در حد
 عطار در حد ما که تعلق بر ایجاد آقا دارد در حد زحل اعمال عادات و طلب مال و ولد و در حد مشتری ما که تعلق
 و طلب حاجت و سعت رزق و در حد مرجع اعمال شریف و تحویب و در حد زهره اعمال زنا و طلب
 مصالحه و در حد عطار مناظر و طلب دقایق در حد زحل مهابت و در حد زهره و در حد مشتری
 جمیع اعمال خیر و ناسبت و در حد مرجع دعا و عبادت و خلوت و در حد خود طلب جاه و تحصیل سرور و در حد
 عطار در حد اعمال کشتی و در حد باقی اعمال را باید در حد زحل طلب اموال و احضار جین و تسخیر
 و در حد مشتری دفع جوع و عطش و حفظ و دایم و در حد مرجع دفع در دیار و قاطع طریقی و صیانت
 و در حد زهره طلب فینه و اموال علم اکیر و در حد خود ریا و فهم و حکمت و قضا و قبول قول
 در حد زحل طرد هوام و دفع جی و در حد مشتری تسخیر امور صعب و از دیار موافق و در حد مرجع عمل شریف

فاجران و غلبه بر دشمنان و در جزیره نیکبختی و البان و میاه و در حد عطار دفع کل و سقز
و مدد طاعت و عبادت و الله تعالی اعلم و جدول حدود کواکب خسته متحرک بقول مصریان اینست که عوده

در اختیار بر کون کواکب در وجه یکدیگر و جدول و وجه کواکب در وجه خود اعلا
مشایخ و در وجه شتری طلب کشف علوم و در وجه مرغ غلبه بر خشم و در وجه شمش دفع اموال و در
دره تذلایل نوان و در وجه عطار د طلب حکمت و در وجه قی عتدالسه در وجه رحل عقد
النوم و در وجه خود طلب مناصب و در وجه مرغ اعمال اگیری و در وجه شمش طلسمات ملوک و در وجه زهر
نیرنج محبت و در وجه عطار د طلب مراد و در وجه قی غایب و در وجه رحل نیرنج عداوت
و در وجه شتری دفع چشم زخم و در وجه خود نیر و طبیعت و در وجه شمش دفع سحر و در وجه زهر دفع
دشمن و در وجه عطار د مناظر باعد و در وجه قی اوار کی ظلم و در وجه رحل غلبه بر ظالم و در وجه شتری

همه اعلا

همه اعلا و در وجه مرغ حوب دشمن و در وجه خود طلب مناصب و در وجه زهر طلسمات محبت و در
و در وجه عطار د تعلیم و تقیم و در وجه قی امور مسافران و در وجه رحل دفع فتن و در وجه شتری
اعمال خیر و در وجه مرغ مصالحه اضداد و در وجه شمش صلح زوجین و در وجه خود استجاء دعا و در وجه عطار
زیادت خرم و در وجه قی استجاء اسرار و در وجه رحل تسخیر کواکب و در وجه شتری تسخیر ارواح
و در وجه مرغ دفع خائنه و در وجه شمش تلبیس قلوب و در وجه زهر خواندن غایم و در وجه خود طلسمات
علوم و در وجه قی استجاء از نایم و در وجه رحل دفع مکر و در وجه شتری طلب دفاین
و در وجه مرغ دفع دزدان و در وجه شمش مکر با ملوک و در وجه زهر تحصیل مهر و فرج و در وجه
عطار د تعلیم سیمیا و در وجه خود صد عوام و هوام و الله اعلم و جدول و وجه کواکب اینست که عوده

در اختیار بر اتصالات و نظرات کواکب سوی قی اما شندی اعمال کلیه
مهم نیراعا تشریف ظلمه اصلاح قلوب اوار کردن اضداد اما مرغ اعمال شمش
باختم عوین پوت تسخیر قلوب حوب اما شمش قصد ختم مهم مشایخ دفع فتنه

صلح ملاطین نکبت امانزهر عمل تنجیر صلح ازواج عقد اللسان خواند غلام
عقد النکاح امانبطاراد طلب کرامات طلب علوم تقویت حافظه دفع مکاید
امانجهر دفع کید دفع حدت سلیط مرض مهم اول دفع دشمن
امانجهر امور کلی اعمال خیر دفع سحر تنجیر قلوب مناظر آمانزهر
اعمال خیر طلب غنا کفایت مهم طلب دفاع حفظ و دایع امانبطاراد خواند غلام
طلب کشف زبان بند طلب رضا طلب صلح امانجهر حب و مناظر
مهم عا که غلبه بر عدو سحر بلاد غلبه بر خصم امانزهر دفع حیل مهم جوانان
طلب صید نیرنج محبت استخبار اسرار امانبطاراد نکبت عدو مهم ایلچیان
بطلان سحر فساد قول تمییز خصم امانزهر مصالحت ایضا
ایضا ایضا ایضا تنجیر حیل اعمال محبت ایضا ایضا
ایضا در اختیار ایام فرس و ایام اسابع و اختیار امامت اما اختیار ایام فرس از
قول حکما باید و ان سی و ست طلب غنا و سعادت دفع اکثر کارها را شاید جز ذکر و
خلوت ندانید عازات و مصالحت و عمل محبت جز عمارت هیچ کار ندانید مناظر آوردن خلوت
مهم رسول و معالجات بخارات و طلب حاجات مهم ملوک و تنجیر بلاد زیاده کردن
اب در کارین و چشمه طلسم صید و طرد هوام همه اعمال خیر نیل از جز خلوت و ذکر که

کارشاید اعمال شری و قطیعت بجا نباشد و بشیعه نهد دفع الام و اسقام نیست روز
مخفی صمت و اعمال شریک است دعا و خلوت و طلب حاجات امور ذرا و باین مهمات
مفر و طلم صید طیور احدی تعلق بمناکحات دارد خلوت و ذکر هجده دفع مکرر خم و مناسط
با اعدا اعمال خیر تمامی نیست خلوت و ذکر و فراغت غایت شری و شویب نیست مهمات
بیع و شری مناسط احدی تعلق بفر دارد معالجات و مداوات مهم اشرف و عظام امور مناسط
و عمار اما اختیار ایام اسامع اموریکه تعلق بجاه و رفعت و مهمات ملکی دارد
امور مسافران و خیر یافتن از غامیان و منع دزدان اعمال شری و شویب و مظلوم و
شریق و قطیعت معالجات و دفع اراضی و اسقام طلب حاجات از اکابر و اشراف
هم ازواج و اعمال محبت و مودت امور غریبه خینه در تحصیل امراض و غیره
اما اختیار ایامی جهت شناختن سعادت و نحوست ایام نجات نیکو آیه میبندد تا از نور و
سلطانی چند روز گذشته از آن جمله عوسه عوسه طریح کشت تا عوسه یا کشته از آن بماند پس بعد از این
جدول نلش باز بنویسند اگر در جدول سعد بود هر کار که
ابتدا کنند نیکو آید و اگر در جدول ایام مخفی باشد بد بود
و اگر در وسط باشد میانه بود و جدول ایست که نموده
مصل در اختیار آن برار باید ساعت در ایام و لیالی

واختیار بر ساعت روز و شب کواکب اما اختیار بر آب ساء در ایام و لیکن از روز یکشنبه و شب
 اول و هشتم شمس را مناسب است اعمال بک دوم و نهم زهره را نیکست تعلیم و تعلم چهارم و یازدهم قمر را
 لایق اعمال صالحه پنجم و دوازدهم زحل را مناسب است اعمال زارعا ششم مشتری را شایسته طلبت و تقاضا
 هفتم مریخ را مناسب است همه آمده دستور از مریخ و شب اول و هشتم قمر را اصلاح امور است
 دوم و نهم زحل را غار مناسب است سوم و دهم مشتری را اعمال اشتراک چهارم و یازدهم مریخ را
 مرم حاربه نیک است و دوازدهم شمس را طلب رفعت شایسته ششم زهره را مریخ و مریخ و مریخ
 مناسب است هفتم عطارد را طلب علم و حکمت خوب است و شب اول و هشتم مریخ را دست
 تصرف در امور ملکی لایق است دوم و نهم شمس را رام ساختن ملوک نیک سوم و دهم زهره را اعمال
 محبت و شایسته چهارم و یازدهم عطارد را طلب دعا و حاجات مناسب است پنجم و دوازدهم قمر را
 عمل محبت نیکست در نفع و خلق ششم زحل را مرم محمول خوب است هفتم مشتری را طلب غنائی است
 از مریخ و شب اول و هشتم عطارد را طلب رج در معاملات خوب است دوم و نهم قمر را اصلاح
 اصناد مناسب است سوم و دهم زحل را کف خانی نیکست چهارم و یازدهم مشتری را تخریب و زلزله
 خوب است پنجم و دوازدهم مریخ را عمل استیلا بر خصم نیکست ششم و دهم شمس را دفع قهر ملوک لایق است
 چهارم و یازدهم زهره را تخریب و این خوب است پنجم و دوازدهم عطارد را خواندن غلام لایق است ششم
 قمر را عمل قبول عوام شایسته هفتم زحل را اعمال صید و شکار لایق است و دوازدهم مشتری را اعمال

اعمال شایع و زراعت مناسب است جمع
 و مریخ و شادمانی را مناسب است دوم و نهم عطارد را عمل قوه حافظه و فهم نیک سوم و دهم قمر را دست
 مریخ و یازدهم چهارم و یازدهم زحل را اعمال صید و شکار لایق است پنجم و دوازدهم مشتری را
 باقی کون و دقایق ششم مریخ را تخریب و این مناسب است هفتم شمس را مهمات ملکی شایسته
 اول و هشتم زحل را مست حصول کرامات مناسب است دوم و نهم مشتری را
 طلب منافع کلیه خوب است سوم و دهم مریخ را عمل خوب است طلب نیک چهارم و یازدهم
 شمس را طلب حاجت از ملوک لایق است پنجم و دوازدهم زهره را عمل دفع سیم شایسته است
 ششم عطارد را تخریب و این مناسب است هفتم قمر را دست غرم سفر نیک اما اختیار در ساعات
 روز و شب کواکب بقول ابی الطیب قریزی و این اختیار را بذات بسند آ و در علمای
 حروف و ارباب طلسم و دعوی اعتباری تمام دارد و در این فن اصل کلام و انرا پیوسته
 منظور باید داشت و حکما در اخذ ای این اصل از مردم نا اهل مبالغه تمام دارند
 ساعت زحل طرد جمعی از اهل طایفه چنانچه هیچ جا آرام نشوند کرفتن و ساعت مریخ
 عقد النوم و تسلط و ساوس و ساعت مریخ خرابی دیار ظالما و مریخ جمع ایشان و ساعت شمس
 ابطال سحر و دفع جیم زخم و ساعت زهره تکریم عمار و خوبی زرع و ساعت عطارد مریخ جمعی از
 اوطان و ساعت قمر تسلط مرض بر خصم خصوصاً کوری ساعت زحل

شرفی جمعی که زود باز آیند و ساعتی طلب معیشت و ساعت ذوق و ساعت ابطال
 سحر و دفع خصم و ساعت شش ایجاد محبت در قلوب سلاطین و حکام و ساعت زهره محبت
 و صلح و پاکبازی و ساعت عطارد معاینه دیدن اشخاص روحانی و ساعت طلوع و نصرت
 ساعت زحل اکتفا به خصوصاً و اعمال قطع و ساعت شریقی هفتاد و شش کات
 فتن و اوقات و ساعت مرغی قتل و هلاک اعدا و ترمید و ترمیزی ایشان و ساعت شمس قبل
 نرد احوال اختیار و ساعت زهره محبت در قلوب خلق و ساعت عطارد هفتاد و شش و حضرات
 و ساعت قمر دفع اعدا و زبان بند ایشان و ساعت زحل قتل اعدا و غلبه بر
 اصناد و ساعت شری کفایت کردن شراب دشنام و ساعت مرغ از دیار حجاز و شمس
 و ساعت شمس هفتاد و شش در نظر مردمان و قبول خاطر ملوک و ساعت زهره قبول و اجلال و تقطیع خلق و
 عطارد ترمیزی اعدا و دام کردن بنده و ساعت قمر اخراج دفاین و ودایع و دفع الام
 ساعت زحل تذلیل زنان سرکش و ساعت شری ادای دین و ساعت ذوق و ساعت مرغ
 مبتلا کردن به عشق و ساعت شمس اعمال خوابان محترمه و ساعت زهره طلسم محبت و اعمال مصالحت
 و ساعت عطارد از دیار حجاز و حرم و فساد قول و ساعت قمر دوستی افکندن میان دو کس
 ساعت زحل دفع اعدا و غلبه نیکبختان و ساعت شری عقد السابیه و نیکست
 و ساعت مرغ تسلط مرض بر اهل ظلم و فسق و ساعت شمس اعمالی که تعلق با اهل دیوان دارد

در روز

و ساعت زهره استعمار از امراء نایب و ساعت عطارد معالجا کلبه و دفع الام و ساعت قمر
 مثله غیبی و کشف قیوم ساعت زحل عقد شهادت و دفع قریب و حیل اعدا
 و ساعت شری میل دادن طباع عاصیه بطاعت و ساعت مرغ قوت مباشرت و تحصیل اولاد و ساعت
 شمس جذب قلوب و استیلا بر خلایق و ساعت زهره هفتاد و شش محبت و غلبه عشق و مورد و ساعت عطارد
 مطیع و مطیع ساختن جان و تنجید ارواح و ساعت مرغ اعمال محبت و شرف شجره دران
 در ذکر نکته از قوه و ضعف کوکب و طبایع و مزاجات بروج سعادت و نحس است منازک که عالم
 معرفت آن در اختیار احکامی ضرورت و آن هفتاد و شش اول معرفت است و وبال کوکب دوم شرف
 و هبوط ایشان سوم فرج و ترح و خیرات چهارم معرفت مزاجات و طبایع ایشان پنجم معرفت
 و طبایع بروج ششم معرفت منازل و هفتاد و شش و نسبت ایشان به کوکب هفتم معرفت بروج دوازده کاه طالع
 وقت اما معرفت و وبال کوکب است زحل جدی و دیگران و معرفت شری قوت و حوت و است
 مرغ حمل و مغرب و معرفت سمراسد و معرفت زهره شهر و میزان و معرفت عطارد حوز و و معرفت
 و وبال هر کوکبی مقابل خانه او اما معرفت و هبوط و شرف زحل ۴ درجه قبل و شرف شری
 ۵ درجه بر طالع و شرف مرغ ۲ درجه جدی و شرف شمس ۹ درجه حمل و شرف زهره ۲۷
 درجه حوت و شرف عطارد ۵ درجه سنبله و شرف قمر ۳ درجه ثور و شرف داس ۳ درجه جوزا
 و شرف ذنب ۳ درجه قوس و هبوط هر کوکبی مقابل شرف او اما فرج و ترح و خیر کوکب بدانکه

لغوی و انرا و قد الارض گویند خانه فرزندان و شادمانیها و هدایا خانه بندگان و خادمان
 و مرضها و مستوران خود خانه زنان و دشمنان و شرکاست در نظر طالع و انرا و قد غارت ^{گویند}
 خانه ملک و ترس و بکبت و میراث بود خانه سفر و علم و دین باشد خانه عمل و سلطه و امانت
 بود و انرا و قد لکما گویند خانه امید و سعادت و دوستان و یاران خانه اعدا و بدبختی
 و ستودن بزرگ باشد و از هر خانه قوت بر طالع و عاشر بود پس هفتم مس چهارم و ششم مس
 پنجم مس نهم مس دوم مس هفتم و ضعیف ترین خانه دوازدهم و ششم بود و از خانه های طالع هر
 کدام که طاق بود مثل سه و نه تا اخر مذکور بود و هر کدام که جفت باشد مثل ۲ و ۴ تا اخر موصوف بود
 والله العالم در شرایط مخصوص باعمال حروف مشتمل بر دوازده فصل هشتاد و نه در
 شرایط حروف ثمانیه و مشرک و چار دیگر در قواعد حروف تعدد لوح مشتمل بر
 حروف بر افلاک و کواکب سبعة در سمت حروف بر منازل مبت هسکافلک البروج
 البروج در ثانیات حروف و قوت حمل و ثمانی و استیلای ایشان بر جوانات اقالیم سبعة
 در ذکر اسماء الله که تعلق بحروف مبت هسکافلک دارد در بیان اذکار و ابیات
 حروف در اسماء بلکه که اعوان بروج و کواکب و حروف قد در بیان طبایع
 بسیطه حروف در ذکر طبایع مرکبه حروف در معرفت و صفت لوح مشتمل
 و حروف غریب و منوط در کیفیت رقم زن حروف و کلمات اسماء در داخل و خارج این

لوح در قرائت و کتابت آیات عزیمت و ایام محبت و عداوت برین لوح در اسماء
 ملائکه ایام اسامی و کواکب و حروف و اشکال ایام در سمت حروف بر افلاک و کواکب سبعة
 اما سمت حروف بر افلاک بملائکه شیخ شرف الدین ابوالعباس فی رحمة الله در بعضی از برایل خود حروف
 حمل مشارقه و لکه حمل مشهور و ذکر ان برایل مغایره در فصل هفتم از این با خواهد بود بر افلاک قیمتی
 کرده و هر حرفی بملکی نسبت داده تا عامل حروف در انشای عمل و احاطه ان طاعت و کواکب و منزل وی کرده
 بر بصیرت کامله شروع کند و رعایت سعادت و نجات ایشان نماید و انرا در واج و اعوان افلاک استمداد و استعانت
 جوید بر حصول آنچه مقصود است و انرا در مشایخ طایفه مرتب کرده و طریق ان سمت امانت که هر حرفی که بحسب
 مرتبه اول دارد از احاد و عشرات و ما والوف یعنی ای قح متعلق بملک الماطلک و هر حرفی که مرتبه دوم
 دارد از احاد و عشرات و ما یعنی ب که ر متعلق بملک الروح و هر حرفی که مرتبه سوم دارد یعنی ج ل ن س شقی
 بملک رخل و هر حرفی که چهارم دارد یعنی د ت متعلق بملک مشرق و هر حرفی که پنجم دارد یعنی ه ث
 متعلق بملک میخ و هر حرفی که ششم دارد یعنی و س خ متعلق بملک شمس و هر حرفی که هفتم
 دارد یعنی ز ح ذ متعلق بملک زهره و هر حرفی که هشتم دارد یعنی ح ف ض متعلق بملک عطارد و
 و هر حرفی که نهم دارد یعنی ط ص ظ متعلق بملک قمر اما سمت حروف بر کواکب و در این صمد در قول
 از صفا کتبا حلق قواعد جفر الکبیر که کتبی معتبره و این قول مشهور و معروف در میان علما این فی و الا اهل
 خاصیت بر این قول عامل اند و انچه انرا که از حروف حمل مشارقه اسامی در تعلق بر طالع و در حروف تعلق

در بعضی از مواضع فوق آورده که ارواح حروف از فلان منازل در ماتحت خود متفرقند اما در اوقاف فلان
این تاثیر نیست و بیان تاثیر و تصرف ایشان خارج از سیر المعارف ابراد نموده و این وجه را که چون در بعضی
باشد قهر و غضب اصلا کند و در بطین لطف و رحمت ایجاد کند و در نرزا سعادت متوسطه بخشد
و در برزخ بلا و فتنه انکیزد و در هفتم مخرج بود میان سعادت و محنت سعادت و در نرزا
و در نرزا سعادت ایجاد کند و در نرزا محنت و مشاوت انکیزد و در طرفه بلیت و محنت انکیزد
و در نرزا حرکت متوسط انکیزد و در نرزا خیر و برکت افزاید و در نرزا مخرج بود میان خیر
و شر و در نرزا مدد و سرور یا بود و در نرزا شود و نرزا انکیزد و در نرزا سعادت بکمال بخشد
و در نرزا مخرج بود و غیر غالب و در نرزا محنت و بلا انکیزد و در نرزا سعادت ایجاد کند
و در نرزا مخرج است و نرزا غالب و در نرزا سعادت عطا ایجاد کند و در نرزا محنت و بلا انکیزد
و در نرزا مخرج است و نرزا غالب و در نرزا محنت عظیم و فتنه انکیزد و در نرزا سعادت معتدل
کند و در نرزا سعادت بخشد و در نرزا سعادت نامیده و در نرزا مخرج بود میان خیر و شر و در نرزا
سعادت افزاید اما استیلا حروف بر حوائی اقلیم و ان اصلا علی ادراعال و نیراد بر حکیم در کتاب خود انجا
که بیاورد حروف کرده تحقیق این استیلا بر این وجه نموده در اقلیم سوم که تعلق مخرج دارد مستولیت بر طوری
در اقلیم ششم که تعلق بعباد دارد مستولیت بر طوری در اقلیم هفتم که تعلق بعباد دارد مستولیت بر طوری
در اقلیم اول که تعلق بر جن دارد مستولیت بر طوری در اقلیم چهارم که تعلق بشی دارد مستولیت بر طوری

تفسیر

ماتحتی وی در اقلیم پنجم که تعلق بر روح دارد مستولیت بر طوری در اقلیم پنجم که
مستولیت بر دوات مانی وی در اقلیم چهارم است مستولیت بر طوری در اقلیم چهارم است مستولیت
بر روح وی در اقلیم دوم که تعلق بعباد دارد مستولیت بر طوری در اقلیم هفتم مستولیت بر دوات
مانی وی در اقلیم سوم مستولیت بر انی وی در اقلیم اول مستولیت بر انی وی در اقلیم
هفتم مستولیت بر روح وی در اقلیم ششم مستولیت بر روح وی در اقلیم دوم مستولیت بر طوری
در اقلیم سوم مستولیت بر دوات مانی وی در اقلیم پنجم مستولیت بر انی وی در اقلیم سوم مستولیت
بر روح وی در اقلیم ششم مستولیت بر دوات مانی وی در اقلیم اول مستولیت بر روح وی در
اقلیم ششم مستولیت بر دوات مانی وی در اقلیم دوم مستولیت بر دوات مانی وی در اقلیم دوم
مستولیت بر روح وی در اقلیم اول مستولیت بر دوات مانی وی در نرزا اما گفته که تعلق بعباد
در نرزا کانه دارد و مع الوعد الله تعالی در کتاب بر الحقا آورده که روحانیت هر حرف از حروف نامیده
مظهر اسمی از اسماء الهی و تاثیر و تصرف حروف در عالم بواسطه قوت ان اسماء که از مظاهر ان ظهور کرده و مع
در بعضی مواضع برای هر حرفی یک اسم تعیین کرده و در بعضی زبان تا دوازده اسم که عامل حروف در انمای
شغل باعمال باید که مذکور ان اسماء تا فایده بر عمل متفرع گردد و ان اسماء بر نرزا حروف است این اسم است
الله الاحد اول الخیر و لانه اسم آمادی باطنی باطنی بالغ امر بود و مع بصیرت داشت اسم جابر علی
جامع جابر علی جابر و در چهار اسم داعی نام دلیل دیا ه و راد و اسم اهورا حشیت باطنی و ان

اما اسماء ملكه كه اعوان كوكب سبعة پوشيده اند كه هفت ملك مقررند كه مدد و معاون او را و اح سبعة
 سياره اند پس چون عامل بمل حرفي شغل كند بايد كه نظر كند تا الحرف بكام كوكب تعلق دارد پس ملك
 كه بران كوكب مشرف و مستولى توجه كند و بوي توسل نمايد تا مقصود بزردي حاصل شود و اسماء
 اعوان سبعة سياره چنانچه در كتاب در مكنونه تحقيق كرده با اسماء افلاك اينها اينست ملك
زحل فرمايش و نام فلان وي عجيب و ملك **مشري** سحاصل و نام فلان وي برتيا و ملك
زهر كا كاسل و نام فلان وي رتقا و ملك **شمس** صا صاصل و نام فلان وي افنون و ملك
 و نام سندا ساصل و نام فلان وي ماعون و ملك **عطارد** شجاسل و نام فلان وي برمد و
 و ملك **قمر** اسماعيل و نام فلان وي بوقيا اما اسماء ملكه كه اعوان حرفند مخفي نمانند
 بپست هشت ملك مقررند كه بر پست هشت حرف جل مشرف و موكلد و مدد و معاون و مدد
 حرفند در عاملان از دانش اسماء اينها كز نمانند و نام فلان حرفي بملك وي توسل جويد و اورد
 مدد خواهد تا و اورد كه دارد بهمان توجه اينها كز نمانند و اسماء اعوان حرفند مخفي نمانند
 در كتاب در مكنونه مقرر فرموده اينست كه ملك **ا** اسرافيل و ملك **ب** حراسل و ملك **ج** كلكا
 و ملك **د** اهر اصيل و ملك **هـ** دور باسل و ملك **و** وقت باسل و ملك **ز** سرفا سل و ملك
ح بكاصل و ملك **ط** اسماعيل و ملك **ي** كشكيطايل و ملك **ك** جذورا و ملك **ل** طا
 و ملك **م** دويابيل و ملك **ن** حولا و ملك **س** مكر كل و ملك **ع** لوما و ملك **ف** سركايل

فصل ۹

و ملوك

و ملك **ق** الهجكاشيل و ملك **ع** عطر اشل و ملك **ش** اهو اكيل و ملك **س** مرا طيل و ملك **ت**
 عزرا شل و ملك **ث** ميكا شيل و ملك **ج** سه ميكا شيل و ملك **ح** ارداسل و ملك **خ** عطا شل
 و ملك **ض** لوطا و ملك **ع** لونا **فصل** در بيان طبائع سبطه حروف پوشيده اند كه ميا علمای
 و فغان به در طبائع سبطه بعض حروف اختلافت بنا بر اختلاف كه در ترتيب حروف جدول و ترتيب اشیاء واقع
 پس طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول
 و از روی بصيرت نامه در اعمال شروع كند اما حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول
 مشهور است و قسمت حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول
 بران وجه است كه كودند حروف اول خواه از جدول و خواه از طبائع سبطه حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول
 و حرف چهارم رطب باز حروف سحر حار است همچنان تا اخي چنانچه در اين جدول مرقوم شده است

جدول طبائع حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول				جدول طبائع حروف جدول و طبائع سبطه حروف جدول			
حاره نارس	بارده نرس	ناله هوا	رطبه	حاره نارس	بارده نرس	ناله هوا	رطبه
ا	ب	ج	د	ا	ب	ج	د
هـ	و	ز	ح	هـ	و	ز	ح
ط	ي	ك	ل	ط	ي	ك	ل
م	ن	س	ع	م	ن	س	ع
ف	ص	ق	ر	ف	ص	ق	ر
ش	ت	ث	خ	ش	ت	ث	خ
ذ	ض	ظ	غ	ذ	ض	ظ	غ

حاره نارس	بارده نرس	ناله هوا	رطبه
ا	ب	ج	د
هـ	و	ز	ح
ط	ي	ك	ل
م	ن	س	ع
ف	ص	ق	ر
ش	ت	ث	خ
ذ	ض	ظ	غ

اور

و ابو حامد محمد الزمالي قدس سره در کتاب المصنف در صفت این لوح

که وفق نظر خانی ابرم و در روی فاشراقة الاعظم والناموس الاکبر

والزباق والمنع والكبريت الأحمر ودر او ميا مضى الحما وسفر

ادم وصفي ادریس واسرار خاتم و درما و سم قاتل و صیف قاتل و

پ	ط	ب
ز	ه	ذ
ز	ل	و

اعدا و قتل ظلمه و شرقي جم فسقه و تحريد يار فخر و عذاب خواص ابن لوح بسيار و غريب انا

وی شتار اما معرفت حروف فروع و مفردات آن لوح بدانکه چهار حرف این لوح از قبیل زوا

که بدوچ **ا** و انرا بدوچ گویند و چهار حرف دیگر از صفرا که انرا **اج زط** و ط و ظ خوانند و حرف

مروجت از برای اعمال خرا و حروف مفرد است از برای اعمال شروه را که بعضی شواووم مثلث مثلثه حروف

زوج باشد و بعضی بنویسند خالی از منفرد محض باشد اما الطاهر از نالیه و هم یک محبت و قول طایب

وَنَزَّ شَمْسُهُ وَكُنْتَ ابْنُ مَرْيَمَ وَامَّا الْاَنْفُسُ فَاطْرُهَا رَبُّهَا: دَعَا وَهَلْ لَهَا نَصِيبٌ

از این جهت که در این کتاب مذکور است که

حفظ الامم و...
 ...

ت لوج

در تیسبت رزم دل خوف و هما واسما در داخل روح این لوح اما دم کردن دود و سحر و

و اما ان که از کسی ابواب حیرت معلوم کرده حروف و عبارات در پیکر او درج شده باشد و در بعضی ابواب حیرت معلوم شود

322

دو دو سه است

و صورتش اینست و اگر با اشکال حرفی ارقام عددی نیز نوشته ابلیم بود و اگر با افعال نیز مشغول شود

حروف مفرد را در صوت ^{اصلی} زوجات ثبت نمایند یعنی آن بیوت که حروف بدو در وی مرتب است

وان مان و سه و هفت و نه مسا حائجه در فصلا گذشته از الج مثلث مفهوم مکرر و صورتش

ا	ب	ت
د	هـ	ز
ذ	ر	س

انست

امار قرود از حد هاد و است وسط این دو صفت است او که

درست المومنان قاصد مفاد و الاصل است العمل

د ع ح ط

[illegible]

وین خانه است چنانچه در لوح مروجاهم خانه اصلی حاسته است
وی هشتاد و نه روز از آن خانه را در آن کوه نشاندند و در آن

شده و اینها را در کتابهای خود ثبت کرده اند و اینها را در کتابهای خود ثبت کرده اند

بحکم درویشی و اقامت از اقلب و چونید و احکام بسیار است و لهذا موضع اسم طاهر

واسم مطلوب و مدارس لیکن اندر جمع اعمال هر دو سرآمد در کلام و اسماء و خارج این کلام

و اینچنان که چهار کلمه از کلمات مزنی بر اصناف اربعه این لوح باید نوشت و اینک آن است

٢	ب	ا
و	و	ز
ط	ز	ح

موله الحق وله الملك ودر این صورت باید نوشت

و ابو حامد محمد القزالي قدس سره در كتاب سر المصنف فرموده

که اگر ایستاد شد و بعد از آن بروی نویسد که هر یک یک

صنعی از اصداع اول بعد از لوح نشیند بغایت کثیف باشد و در حصول مقصود و وصول

قوله

مطلوب عظم نافع بود و مربع المنتجه با و صورتش اینست
و پوشیده نمائید که بر هر کلمه از این کلمات اربعه مذکور ملکی مقرب
موجل است که اسم وی با آن کلمه ماند نوشت اما بر کلمه قولا که اشارت

بام و نهی است جبریل موکل و نام وی بالای این کلمه که ضلع اول است باید نوشت اما بر کلمه لحي که اشارت
بعوت و ان اسحق حایب است عزرائیل علیه السلام موکل و نام وی بالای اسکه که ضلع دوم است باید نوشت
اما بر کلمه وله که کتابت از نیک صخرانه عطا و بسط رزق الهی است میکائیل موکل و نام وی بالای این
کلمه که ضلع سوم است باید نوشت اما بر کلمه الملک که عبادت از مضمون الملک بود مثل الله سبحانه
اسرافیل موکل است و نام وی بالای این کلمه که ضلع چهارم است ادرم باید نوشت و پوشیده نمائید که
و اسرافیل را خادمی از مملکت مقربین که اسم وی شکاسل و این اسم را بر ضلع ایمن لوح میان اسم
اسرافیل و جبریل ماند نوشت و عزرائیل و میکاسل را خادمی از فرسکان مقرب که نام وی نوایسل
و این نام بر ضلع ایسر لوح میان اسم عزرائیل و میکاسل کتبا باید کرد و حروف کسری را بر عین لوح

و محقق در لوح لوح رقم باید نوشت چنانچه احاطه مجموع کلمات را بر صورت که نموده میشود
باین لوح اما قرائت کتبا آیات غریب مدائک این وفق شریف را غرضی از کتابت است که بعد از هر لوح
اعمال زوجات و مفردات البته در بار تلاوت باید که بعد از حروف این لوح و بعد از تلاوت در ذیل آن یا

قوله

قوله

ب	د	هـ
و	ز	ح
ط	ی	ک

در لوح

بر نظیر آن کتبا باید کرد و این عرفیت بخ اینست که حروف اوایل آن کلمه بعضی حروف اوایل
جمعی که در حین تلاوت در اول و آخر هر ابی ان حروف تعلیمه باید کتبت و اما غرض از آنست
کما امر لنام من السماء فاختلط به نبأ الارض فاصبح هشیا فندوه الرباع هو الله الذی لا
اله الا هو الرحمن الرحیم یوم الاخرة اذ القلوب لیدی الحاجر کاطمین مالا ظالمین مرجم ولا
شیع یطاع ع عمت نفس ما احضرت فلا اتم بالحنس الجوار الکفنی ص ص والقرآن ذی
الذکر بل الذین کفر وافی عرقه و شقاق و طریق تلاوت این بح ایت بلیغنی خاص در فصل دوم
از باب دوم از مقاله ثانیه که مشتمل بر خواص کسری و محقق مذکور خواهد بود اول آنکه عامل در
تلاوت این عرعت این طریقه را مصلحت دارد که در حصول مقصود و ابلاغ اگر چه ضامن المصون اشعار
نرموده اما قرائت و کتبات آیات محبت و عداوت اینچنان است که در اعمال زوجات بعد از تمام آن

ایت و التیت علیک عجة و امت هموم لایحه والذین اضوا الله جانه و اب هموم و محومه
و ایت قد شفها حبا و امثال انرا ملوک تا بند خصوص ایت اول را که هست بار باید تلاوت کرد و
ان بر نظیر معمول باید نوشت و در اعمال مفرد بعد از تمام آن ایت و التیت علیکم العدا و التیضا
و بعضی از سوره زلزال را که و ایت فقطع دابر النعم الذین ظلموا و امثال انرا قرائت باید کرد
سجایه اول را که البته بابت بار تلاوت باید نمود و بعد از آن بر نظیر لوح نیز کتبا باید کرد و
بعضی اعمال زوجات و مفردات سوره و آیات غیر آنچه مذکور شد تلاوت و کتبات باید نمود و در

فصل بیستم در خواص حروف و افعال آنها در خواص حروف و افعال آنها و در خواص حروف و افعال آنها
 حروف تین باعتبار طبایع انشائیة لایعین النقیین بدانکه هر حرفی از حروف تین بحسب مزاج خود علی خام دارد مثلا
 حروف حار و اسما که از آن حروف مرکب میشوند احداثا کنند و حروف بارده و اسما که از آن ترکیب
 اطفالا کنند و هر کس اسمی بود که مرکب از چهار طبع بود هر کدام غالب بود حکم وی نافذ شود و اگر مرکب
 نبود اثر اعتدال ظاهر گردد و شیخ شرف الدین بونی در کتاب تعلیقہ کبری آورده که عامل باید که در جمع اعمال
 و جزئیة ملاحظه طبع حروف کند و مناسک اعمال ناری و هوای و مترا حقی چند را که تعلق با آن عنصر
 باشد اختیار کند مثلا در ابتداء نیران و احراق بنی و بلدا و سایر اعمال آتش کاری حرف ناری را غالب کند
 و در غلبه ریح و تخویم و عساکر اصل بنی بموضع سایر اعمال که باد و هوای در آن مدخل است
 حروف هوایی را غالب سازد و در تحصیل مایه و امطار و از دیاد بنی و انهار و قنوات و اعمالی که آب در آن
 مدخل است حروف مائیه را مستولی گرداند و در اصلاح اراضی و زراعت و عمارت و استخراج کنیز و دقین و اعمالی که زمین
 در آن مدخل است حروف ترابی را بران مستولی گرداند و فیج اعظم محی الدین ابن العربی قدس سره در کتاب المدخل است
 که حروف رطبه اعطاء تقویت بدهد و اگر برآید باشد آن سخن باطل شود و صاحب کتاب اللوح آورده
 که حروف حار و ممل از برای دفع جمیع حر و فساد و جمع امراضی که از حر است و بپوش عارضه فساد نافع است
 و مواظبت بر کاردوی و دیگر اسما و افعال برود و رطوبت کند و الحروف در امثال این اعمال از سایر حروف دارد
 و طبعه بقوت تاثیر متنازع و در این مافعل و اقوی است و مناسک المعارف آورده که آن حروف در طبعین طوبی و سکین

عنبر کوی

عصب سری عظیم و عجیب هرگاه او در جلب مودت و جذب نفوس تاثیر عظیم لغایت عظیم او هر که این
 در هشتم است از دوازده چهار اول ماه با اسما که اول آن حرف حاست و ذکر آن در فصل ششم است
 چهارم از مقاله اسما که بر خواهد داشت تو خاتی شش کند و با خود نگاه دارد از نفس حیات و لدغ عقاب
 این باشد و هر که او را بر عرض عطش در نیاید و اگر آن خاتم را در باغی از درختی که بلند ترین درختان
 باشد بیاورند یا در غریب بر چوبی بلند نصب کنند باغ و غریب را از آفت خشکی و سوختن از باد
 و سایر فاساد و کیناشی از حشرات و حرارت هوا بود سالم بماند و میوه و دانه در آن باغ بدرختان
 و خجسته و قنار و انصافا دارد و صاحب تفسیر المطالب آورده که هر که حرف حار
 هشت بار در هر روز بخواند و با خود نگاه دارد و خدا را دعا کند و او را بطاعت حکمت زنده گرداند
 و از طغیان و غضب و قساوت قلب نگاه دارد و اگر با آن هشت حرف اسما اول بطریق خطاب که بای می یاکلم
 بر نکین فضا شش کند تا قیروی در آنچه گذشت اقوی بود و حامل آن از تب و عطش و حرارت هوا سالم باشد
 و اگر اختتام را از مانی در پیاله آب یا شربت بنهد و آن آب یا شربت را صاب و حار یا شربت فروزی نکین
 باید و اگر بر این عمل مواظبت نماید از مرض بیماری خلاص شود و اگر عکسش را باشد و لایان آب یا شربت بنیاشا
 غم او برطرف میگردد و اگر اختتام را بخوبی بخورد نگاه دارد و برودی خلاص گردد و اگر این هشت حرف را با
 وی با سوره تبارک بر ظرفی پاک بنویسد و محو ساخته کسی از بیماری شافیه حافظه وی بفرماید و اگر این
 با اسما وی بر لوح شرف شش کند و کسی از آن حاد دل خود بپا و بر حرارت شفا و دینی که ناشی از آنست

دنیای دردی تسکین کرد و شعله آن فرو نشاند و از کار و بار و یاد و سر و پا و فریاد و آواز و دایما
حرف و این یکی از حروف سبزه که درایت اسم اعظم و جامع آوصاف و نظم گوید که در و ریشه از امام هفتم
تعلق بحرف خدا دارد و از اسماء الهی ذکر او خافض و خالق و خیر است اگر در اعمال فحشه شغل کرد ذکر او
خافض است و اگر در اعمال لطیفه است الخالق و بعضی گویند ذکر او ایت همان است اعظم او نام خادم او از
روحانیان و قاضیان است و در بعضی نسخها بنات و بعضی در خواص وی گفته اند که این حرف از برای هیبوط
و مذلت و در کتب خواص مذکور است که اگر این حرف را برد و از ده باره خشت بخندد آب نرسد و نشی گند و
دهکته ای که سیاه یا مزه مزه مرود دفع نمایند از جمع آفات این و سالم بماند باده الله تعالی و حکم گوید که
چون کسی خواهد که از غایبی خبر یابد یا در حرف ابد و مجلس که ششصد بخواند و بران جا دمده وی
برودی خبرش یابد و اگر نداند که سهو مطلق میکند و حروف بابیه بصدان اثر ظاهر میگردد و در حروف
حاره اعطاء سرعت نمود میکند و حروف بارده بصدان عمل منبسط و صادمه مکتوبه آورد و اکثر
قرائت حروف ناری و اسماء که از آن مرکب است فزایل خلط بلغم بود و هضم طعام و موافقت بران حروف
پاک گرداند و از مزاجش کند و دفع رطوبت و پروت و جمع امراض بلغمی را نافع بود و کثرت قرا
ئت حروف هوا و اسماء که از آن مرکب یافته دافع امراض شش و قلب بود و مداومت بران بشه راضا
سازد و جمع اعضا را قوت بخشد و کثرت قرائت حروف مائی و اسماء که از آن مرکب است اطفا حرارت و عطش
کند و جمیع حرقه را زایل گرداند و از آن اعداد پاک سازد و در امر به حاره یا به حاره رطوبت کند و کثرت

قرائت حروف
از آن

قرائت حروف قوایی و اسماء که از آن ترکیب یافته دفع جله رطوبت بکند از بدن و قوای دماغ را قوت بخشد
و لایم خواندن آن تقویت همه اعضا و اعضا کند و مع تقی الدین عبدالله الجفیری در کتاب اللغه آورده
که هر فقه از حروف غایبه و غیره بحسب طالع اربعه اعمال مختلفه دارند و بعضی که بر روی طبعیت
و حیثیت بصاحت در ایشان زیاده است این اثر و یک قوت مناسب الطبیعت از ایشان صادر شود و بعضی که مرکب
مسا و حیثیت ترکیب در ایشان بیشتر است و اثر ایشان زیاده است بر این قاعده حروف حار یا متوی حار حیوانیه
که اطباء از احوارت غریزی گویند و این حروف دافع امراض بارده رطوبه اند مثل تبهای بلغمی و فاجع و لقوه
و غیران و حروف بارده یا جسمه از برای صفا طبع و تنف الذم و رعا ف و امثال ان لای و حروف
رطبه از برای حفظ صحت و از دیاد قوه و تقویت دماغ و قوای شش وانی نافع است و حروف بارده رطبه از
برای صفا حرقه و او را م حاره و امثال ان صفت الله اعلم در حروف الف بعضی گفته اند
که حروف الف در اعمال الفت و محبت و مورد و سایر اعمال خیر مستعمل و بعضی گویند که مخصوص محبت و اعمال خیر نیست
بلکه در عدل و اعمال نیکو نیز است و در بعضی کتب اهل حروف مذکور است که وقتیکه قر در محل یا نوب یا و ناظر به خود و
از بخس اگر دایره بکشند و در روی نام حبه و مادرش و نام محبوب و مادرش بنویسند و بر دایره الف
بکشند و در نزدیک ایشان پیاورند اثری عظیم در درستی از آن محبوب ظاهر شود و اگر وقتیکه
قر در وبال یا مبط بود و بخس ناظر و از سعود ساقط بر لوح سرب دایره نقش کنند و در
نام دشمن و مادرش بنویسند و بر دایره صد و یازده الف نقش کنند و انلوح را در کوهستان قدیم

در قبری گفته اند دشمن بیمار و پریان روزگار کرد و شمع فاضل حین سکا در کثرت آورده
 که هر که بامد پیش از آنکه سخن گوید هر حرف الف بر زبان راند صاحب ثروت و ^{فقر} و اگر ^{فقر} و اگر ^{فقر} و اگر ^{فقر}
 بنویسد و با خود خاصه در همین عدد و در بعضی از کتب خواص مسطور که اگر بر سفال آب نویسد پیش
 الف بکشد و بر آنجا نام دشمن ثبت کند و صدقه قدری بر سر طاق یا عقرب یا حوت یا و آن سفال را در
 در آب اندازد زبان آن دشمن بسته گردد و اگر بر تمامه کسی هفت حرف الف نشکند آنکس از چشم دشمن
 ایمن و آسمان بماند و اگر بر هر ناخی دست و پای زن حامله وقت وضع حمل يك الف رقم کنند با سنگ و رودی
 هند و ضایعه مکتوبه آورده که الف چهار نوع اول الف قائمه و آن یکی برای صوت و حواشی که
 شد مشعر بر این نوع است از انواع الف دوم الف مسطوره یعنی کسره شده و آن شش

سوم الف مسطوره و آن سه است بر این الف جامع میان قائمه و مسطوره چهارم الف معطوفه
 و آن یکی است بر این صوت و این مذهب جمعی از علما حروف که لام الف را علیین حرفی اعتبار کرده اند
 را یازده صوت به مشتمل بر چهارده الف و آن یازده صوت به ترتیب حروف تلهی اینست
 کاف و لام الف هر یکی شتمل بر دو الف است که جمله الف چارده بود و این صور یازده گانه را خواص
 عجیب است و بعضی از آن اینست که اگر کسی در عضوی از اعضا دردی پیدا شود مثل صد و صداع و وجع
 و بطن و ظهر وید و رجل و غیره از اوجاع ظاهر و باطنی باید که حرف اول را از اسم عربی آن عضو
 ببرد و در میان این حروف یازده گانه درج کند مثلاً علی در عین بود باید که اول و را که حرف اولی است

بگویند

ما حرف مذکور بیاورید
 و بعد از آن امشاج مجموع حروف را بر کتب
 انکاء آن نوشته را از خود بپاویزد اگر فایده ظاهر
 و صحت یافت فهو الماد و الاحرف دوم عین را که است بر همین اسلو که مذکور با حروف یازده گانه
 بیاورید و ترکیب کند بر آن نوشته اول او را بد تا ششم مرتب کرد و اگر بدان نیز نشود ششم عین را که است
 همان نوع امشاج دهد و ترکیب کند و بر آن مکتب او را بد و هر حرف که متصل توان و متصل نویسد
 که متصل تواند متصل نویسد البته انقضای تمامی زایل شود و در سایر امراض و اعراض که بر اعضا و
 طاری شود عمل بر اینوجب بلکه در تحصیل بسیاری از مقاصد این عمل را اجابتی ان کرد مثلاً در
 محبت اسم طالب و اسم مطلوب را بر همان کیفیت امشاج داده ترکیب نمایند بپا و اسعد و با خود نگاه
 مادر موضعی پاکیزه محفوظ گردانند و در اعمال عداوت نیز ملاحظه ساعتی کرده ترکیب کنند بنام دشمن
 مواضع تاریک یا مقابر قدیمه دفن کنند مطلوب حاصل شود و این اصلی کلی در بسیاری از اعمال **فصل** در
 و خواص حرف باشع شرف الدین ابوالعباس بونی در کتاب شمس المعارف آورده که حرف باء مؤثر است از
 جمله حروف ظلم و آن چهارده حرف که در مصاحف و مقطعه قرانی نیامده و آن چهار حرف دیگر که در مقطعات
 قرانی آمده از حروف نورانی گویند و بعد از این خواص و آثار حروف نورانی و ظلم در فصل اول از باب
 ایراد خواهد یافت و شیخ فرموده که در جمله حروف نورانی غیر باء که حرف اول از او هر حرف قرانی
 و در هر سه اول السور گردانید و در ضمن آن سری عظیم بنهال است و بعضی اهل خاصیت از علما

براست که حرف با از برای اعمال بعضی وعدا و مقرر است و حاشا که حرف با
 از برای توصیل خیرات و بالطبع بار است و از این جهت که درایت امان که عبارت از سبک افشاح نوی کرده
 و وی از حرف باقیه است و در هر روز قیامت وی سری پوشیده و در هنگامی که خلق کرد با وی
 یک فرشته افریده که تا قیامت تسبیح و تقدیس حتماً مشغولند و معدوم و معاد و روحا اینچنین
 شیخ مذکور نموده که چون روحانیت و حقیقت این حرف اقتضا ظهور کندی هیاتی که در شاه بزرگی
 دارد ظاهر شود شکلی کامل الصوره خوشبوی و انصورتی از بعضی از کبار اهل کشف و شهود مشاهده
 دوی بیکریت نورانی که نور وی ثابت و بقدر و تغیر بوی راه نیاید و بر هر سالکی که حرف با
 شود انصورت مثالی نور ظاهر گردد و علامت آنکه حقیقت وی ظهور نماید انصورت بود و این حرف است
 از اسماء مخرومه و اسرار مکنونه و هر که شکل با را عماد اکبر بنویسد در هر روز جمعه شریکه روزه دارد
 و محسوسه این روزه داشته باشد و در هر روز صدق کند و سایر شرایطی که در کتاب مقرر است عمل او در این
 نوشته و با بر وی تا خود بند حق سبحانه ویرا منفتح گرداند و صفت کمال را از نهاد وی بیرون برد
 و بویکت و بصیرت و در هر روز بوی بظهور آید و بنیاید بوی آن سری را که قایم آید این حرف و ظاهر در این
 ملکه و روحانیات را و در هر اسمی از اسماء حسنی الهی که این حرف باشد خصوصاً در اول آن اسم را مداومت
 بر آن اسم از برای حصول مقاصد بسیار نافع بود و ذکر آن اسم و خواص ایشان در اول فصل ششم از باب
 چهارم از مقاله اسماء است ایراد خواهد یافت و در کتاب کمالی مذکور که هر محبوی که هزار یا صد بار

حرف با را بنویسد

حرف با را بنویسد خلاص شود از حبس و اگر بهمان عدد بنویسد و با خود خواهد داشت از همه بلاها محفوظ
 و محروس بود و همچنین تواند بوی از برای رساند و بعضی در خواص این حرف آورده اند که اگر کسی آن را بنویسد
 بیازند و از او از ده بخش کنند بوقتی که قدر سلطان با حق باشد و از مقابل مدح و دور بود
 در هر نفس صد و سیزده بار حرف با را بنویسند و صراط حال با یسموم یا صفا کلبه از آن جام آب
 بیاشامد در حال که مقابل قلب العقب باشد ایستاده باشد نفع بلیغ رساند و اگر این حرف را
 یکبار بر پوست کرمه سیاه دباغت کرده بنویسند و صادق بلخود نگاهدارد شفا یابد و اگر جمیع
 دفع دشمن هر بار این حرف را بر پوست شغال دباغت کرده بنویسد و در منزل دشمن درین
 بزودی دفع شود و سرگردا و آواره گردد **فصل** در خواص دوحی تا و نا اما حرف تا
 از اهل خاصیت گفته اند که این حرف از برای اعمال منارعت و مخالفت و در کتب خواص مذکور است
 که اگر بر پوست شیر دباغت یافته مثلثی بکشند در روز سه شنبه بوقت طلوع آفتاب و در بنام محبوس
 و بر اضلاع آن مثلث ۵۹ بار این حرف را بنویسند و محبوس آن نوشته را بخورد نگاه دارد و بوی از بند
 و نرنگان خلاص یابد و سلامتی در دست خود آورد که اگر کسی این حرف را بعد از مجل وی که چهار صد
 بنویسد و با خود نگاهدارد در چشم مردمان غریب نرود و اگر هر روز بعد از منصرف وی که چهار صد بار
 بنویسد در اقبال بر روی وی کشته گردد و وضع روی نماید اما حرف ثناء مثلثی که در کتاب آورده
 که هفت حرف که در هر روز فایده نیاید و آن ثناء و جبر و خا و زای بجه و شین و ظا و فاء و او

در خواص خوف دال و ذال اما خوف دال بعضی از اهل خاک گفته اند که دال را عمل از برای فصل
 قلیعت است گویند که اگر کسی هر صبح بر بلندی رود و ۵۰ بار و هر شام ۵۰ بار بخواند و بجانب قبل
 دشمن گفت کند اندیشی او را بشود و در بعضی کتب اهل خواص گفته اند که اگر کسی شکل دال حرفی را ^{نقشه}
 بنویسد یا عددی را بر این صورت **د** ۵۰ بار بر قطعه حریف بفرستد و فتنه قهر در سلطان بود متصل
 بنظر مودت و نوشته را در زیر یکس انگشت می گذارد و در آنکشت کند و مسکه با طهارت باشد و جامه پاک ^{بسیار}
 اگر نعم بود نیت وی بقیاید و خیر و برکت بفرماید و اگر فقیر بود ابواب رزق و وی کثرت شود
 ستمی المعارف او که خوف دال از امر او میترسند و حق جل علاه بوی محمل طماع از بجه کرده آب و بر است
 قوت طماع و اعتدال ایشان و طبع وی علی لکله دارد و مصداقش و عدد مجمل وی چهار است و عدد فصل
 وی ۵۰ که حاصل دال و الف و کام آبس هر که این حرف را ۵۰ بار در روز و هر پنجشنبه ^{و آنرا}
 بر قطعه حریف بنویسد و با مسکه قهر در سلطان و ناظر ثبوتی و از او رزق نیکی وضع کند و مسکه
 فرسود بود حق سبحانه و تعالی بوی از او داشته باشد ثابت و باقی دارد و اگر مقل الحال بود روزی ^{کشته}
 او را برسد و این عمل سابق ام و اکل است و اگر این حرف را در روز و شب هر که قهر در طرف بود بر سر ^{در}
 نود و ساقط از نخوس و متصل بسعد در ساعتی که قهر در او برسد و ارقام را در آن کند و دو
 نماز کند و در هر رکعتی بعد از حمد یکبار یا ایه الکرسی و صد بار قل هو الله احد بخواند پس آن نوشته را ^{خود}
 نگاهدارد حق سبحانه حفظ و فهم و حکمت و دانش وی را زیاد کند و قدر وی در عالم علوی و علی نزل ^{شود}

و کمالی

و اگر کسی چوبی این حرف را بخورد بنزد بروی خلاص شود و اگر این حرف را بر لوی بندد در هر کس که این ^{نفس}
 نامه بخواند و ظرفی را با آب و سپاه دشمن روی بفرستد و اگر طالب علی از او بخورد نگاهدارد در ^{ساخته}
 و مناظره بر اتران خانی اید و اگر باد ثمنی معارضه و منافعه کند و وی غالب گردد و در این عمل رعایت
 حال شری بنفایت لازم است و مهم آنچه این حرف نزد اهل تحقیق با و منسوب است خارج از ذکر خدان در فصل ^{اول}
 از باب پنجم از مثال اولی سبقت گرفته است و این حرف در دو صورت و رقم اول حرفی بر این وضع که
 دیده میشود و هر که این حرف را دایم بر طرف پاک فرستد
 و باب بادان و عمل مصفی محو ساء یا شامد می بینان
 از وی دایل شود و فهم و حافظه و عقل وی برآید و اگر
 حرف را از پیش سینه بیاورد از علت ذات الصلحه و سایر
 امراض ایمنی گردد و اگر این حرف را در وقتیکه قهر در عرق ^{باید}
 و ناظر حرف بر لوح خاص می کشند چون کبریا که از او را باندازد و بعد از لحظه بیرون آید و اگر
 اب بخوردند فی الحال دردی مسکن شود و صورت دوم حرف ^{در}
 عدد بر این وضع و هر که این حرف را بر ورق اهو نویسد هر روز
 بخشه وقت طلوع امشب در خرقه پاک دو بخورد نگاهدارد
 از ضرر اعدای ظاهری و باطنی گردد و هر که این حرف را در نظر ^{شود}

زیر نیکین خام خند و بان غم کند چنانچه زبان او را بجلالت خاطر کلمه و چون در مجازی دل خود بسازد
 بفهم و عقل کامل مرفق شود و هر که از این بخود نگاه دارد قدر وی بلند گردد و جاه وی بفرماند
 در ذیل هر حرفی اسم شریف الغریر را بنویسد در حصول نتیجه قوی بود و سکا در کتاب خود آورده که اگر
 کسی محبوبی مرگش داشته باشد یا که سرپوی فرود نیاید و باید که این حرف را بار بمشک و کلا و زعفران
 کثابت کند و با خود نگاه دارد تا آنغشوق مطیع گردد و اگر بر مقداری خلط او خاند بهمان عدد
 و بخورد محبوب دهد بقادوست گردد و عظیم فرمایند بار شود اما حرف غین اهل خانه نوشته اند که
 در اعمال از برای فساد و شقاوت و بغض و عداوت مستعمل است و سکا در کتاب خود آورده که اگر کسی هر روز
 بار بمکوبد و صاحب دشمن مدبرودی نیست گردد و اگر بر بزرگ خطی بنویسد بهمان عدد و در خادش اندازد
 یادش کند او را شود اما حرف فاء از جمله حروف مبعده که در این اسم اعظم آمده و ضایع و فیه و فیه
 که روز شنبه از ایام اسامیج تعلق باین خود دارد و از اسماء الهی ذکر و الفاظ و نام خدام او از جمله حصینا
 و بعضی از اهل خانه گفته اند که این حرف در اعمال از برای خوار و مذلت مستعمل است و شیخ ابو عبدالله مغیر رحله در
 کتاب سحر الحما آورده که هر که بار بار این حرف را بعد از هر روز و پنداش بخواند با اسماء او که در فصل دوم از ملاح اول گفته
 بر هر مقصودی که دارد ظاهر گردد و هر که مداومت بر این حرف و اسماء وی صفا الشح انواع حیاتی و معاد و
 و لطایف از علوم خفیه نصیب بر دل وی مفتوح و مشکوف شود و این امر او را وسع کلیه صوریه و
 بروی کشاده گردد و همه دشواریها بروی با سکا مبدل شود و اگر این حرف را بار بنویسد و در زیر هر حرفی

اسم اعظم

این یا صبح بیاید ندارد فرزند و قنیه قمر از نخوس پاک بود و بعد متصل و انزوف و اسماء را بر جام
 یا صبح چینی بنویسد و نوشته را باب عذب طاهر بخورده اشراب جامه کند و قنیه از موضع حمل ظاهر
 بهیوست بماند و اگر محبوس بر ملا و این حرف و اسماء وی مداومت نماید بزود خلا شود و جمع کار
 فرو بسته و اوضاع در هم شکسته ملاومت و مواظبت نماید بر این حرف و اسماء وی خصوص اسم الشح بقایت
 و قنیه و سکا در کتاب خود آورده که اگر کسی مشا در روز متصل هر روز بار این حرف بر زبان و خادش
 نیست و نابود گردد و هم وی آورده که اگر بنام غایبی نذر او بار بر قطعه کرباس پاک نویسد و در آتش اندازد اگر وی
 در مغرب باشد و عامل در شرق بزودی خود را بوی رسد اما حرف قاف بعضی گفته اند که این حرف از برای تحصیل
 وراست عمل و سکا در کتاب خود آورده که هر که این حرف را هر روز بار بمکوبد جمع مراد او مقادیر و بیعت
 میسر گردد و بعضی دیگر از علماء این حرف در اعمال قهر بای بان توصل جسته اند و در بعضی کتب ایشان مذکور است
 که هر که صد بار این حرف را بر بزرگ جوز بنویسد و در منزل ظالمی یا فاسقی بنهد کار آنکس بسته شود و سلسله
 در هم رود و سکا در کتاب خود آورده که اگر کسی این حرف را بار بر کاغذی بنویسد و در زیر سنگی گران
 هر که این عمل کند خواب وی بسته شود و تا آن که عذرا بپوشد و بخوابد و محو از اندکس را خواب نماید اما
 بعضی از اهل این فن گفته اند که چون کا در اعمال از برای القاء محبت و مودت در قلب و نفوس سکا در کتاب
 خود آورده که اگر کسی دوستی باریسد و با خود نگاه دارد در چشم خلاصی عزیز گردد و هم وی آورده که هر که هر روز
 دوستی باد بر زبان را از سراد الوهیت بر دل وی منکشف شود و در بعضی سبایل اینطایفه مسطور است که هر که بیست بار حرف

زجاج

برای صورت بنویسد و قتی که قرآن را بخواند و قوی حال و این نوشته را بر کف خود بنویسد و فرمود
 در آن موضع که کان دینه باشد و بر سر دهد بدین موضع که رسد با مقدار و حکما
 زمین را کاوید که اگر کسی از این طایفه کند که این سخن در اعمال
 از برای ثبات و استقامت در امور دنیا و آخرت و در بعضی از کتب خواص نوشته اند که اگر کسی
 را اباد بر سر جمل خواند و بنویسد که در روز شنبه روزی شنبه دهی که در آن
 روز نباشد چنان بگوید که اخرج و التیام یا منبک که اصلا و قطعاً می تواند دم زد و بادن و هم
 کتاب مذکور است که اگر کسی خواهد که از چشم دشمنان پنهان شود باید که بوقت حیات این حرف را در دیت بار ببرد
 تا مقصود حاصل شود و اگر در صفحه از مس ۱۷ بار شش کند و با خود نگاه دارد چشم زخم بروی کار نکند
 در صفات و خواص حرف میم بعضی اهل خاصیت نوشته اند که اگر کسی بنام محبوب صد سجده بکند
 میم برای صورت ^{دست} که چشم میم مفتوح باشد نه مطوس بر مسیح یا ابی نفس کند و بگوید
 دهد و اگر میسر نشود سعی نماید که استقامت بدان کند و اگر آن مایوی کرده بعد شاول نماید اثر عظیم در جهت
 مرتب کرد و حنا سمن افشاده که میم از جمله اقطار حروف است و آن عباد از حقیقت که اول او مثل اخلاص
 سه حرف است که در سه فصل معنا یکدیگر منعکس میشود و فرموده که طبع میم حار است و در وسط طبعی است میا در حار
 و اخوف است یا میا دو میم و وی از حروف نشانی که عباد از لوح المخطوطات و جود حقیقت و برابری و برانوردی
 افزاید که مطوس بنویسد و بروی خود نوشته از ملکه لوح که بعد حروف مبسوطه وی که

و عا

ملک و ملکوت را بر وی قام سا و قلم را بر سر که در میم ظاهر گردانید و میم را سری بزرگست که سخن
 در اسم محمد صلی الله علیه و آله و در بیت خادام میم در اول و میم در وسط و پس در اول و در وسط و در
 و کشف عالم ملک و ملکوت و نوی منوط و منوط پس بر هر طایفه که اسرار میم و احاطه او و آنچه در عالم
 منکشف شود آن فتحی عظیم بود و بر او شیخ محی الدین العربی قدس زدر بعضی از مواضع فتوح آورده که در
 مکاشفات عالم میم عباد افشاد و چند کلام در مشایخ و غریبان عالم بیان نمود و در آن عالم انبیا و اولیا و
 و طبق اخلاق و اصنام موجود است دیدم هر از جنس آن عالم و تفصیل در فضیلت مذکور است و در شمس المعارف آورده که هر
 هر روز چهل بار در شکل میم نظر کند و هر بار بگوید قل اللهم مالك الملك ائقوله بغير حجب حجباً فاستجاب
 بروی اسرار داند و این عمل در فصل آخر از باب اول از مقاله اسرار ذکر اسم الملك بر وجه اتم و اکل ایراد خواهد
 و هم حاشا للمعاریف آورد که هر که خواهد عاقبت امری بداند و خبر و شران بروی ظاهر کرد و باید که صورت حرف
 میم را که از اسرار مکنون است کتابت کند بر ورق پاکیزه روز دوشنبه در ساعت ثقی و با صطک بخشد و در آن روز
 روزه دارد و شب بلند خمار و نان افطار کند و بر طهارت کامل بفراش رود و آن نوشته را در زیر بالین خود بگذارد
 پس دست را خیسب چنانچه آن نوشته بخاوری رضایه راست وی ان شاء الله سوره مبارک بخواند و خواب کند و بگوید
 از عاقبت آن امر اخبار کند و خبر و شران بروی اظهار نمایند و روحی که حواطری قرار گیرد و اطمینان یابد و هر که
 خوشم را چهل بار بر جای نویسد و باب پاك محو سازد و بیانشا حقیقت در عقل و فهم وی افزاید و زبان
 حکمت جاری سازد و هر که حرف میم را بنویسد و با وی هشتاد بار لا اله الا الله بگوید و آنرا بر با وی بسته بدارد

و حامد و خنده بیست و چهار هفت و هفت و بیست و چهار و اگر چه چهل و یک نام باشد و اگر چه بیست و چهار
 بطهارت بد و لباس نظیف با خود نگاه دارد بر عالم حق مطلع شود و در کتابش المعارف را این حدیث را در کتاب
 کلبه مذکور است و این سخن محل تفصیل آن در کتاب خود آورده که هر که از کسی چیزی بپرسد و غنید هفتاد و یک
 این سخن را اندوخت و بر آن کس مدد حاصل شود و اگر بنویسد بر برگ زر که اب بر آن میگذرد در چشم خلاقی غریز کرد
 در خواص حرفی که بعضی از اهل خاصیت گفته اند که این حرف در اعمال باری فرج و بخت فقر را آورد
 که خواص میگویند که این حرف ۲۱ بار بر نعل اسب نویسد بنام کسی در آتش اندازد آن کس را محبت عالم بقدر
 و بیایم شود و اگر صد و شش بار حرف نویسد بر اسبش بر تیغ کار در فواید نویسد تا دسته بنام
 در دیواری که رو بقبله باشد و بر بند مادام که انکار در آن دیوار بود خواب آن کس نهد و در کتابش المعارف
 مسطور است که این حرف دوم از اقطاف و ویرانه اسم که ان النافع النصیر النورانی و السحر فادر الیف
 فلو و جذب نفوس دخیل عام آید هر که بر تکرار وی مقول باسم النافع مد او کند مردم بوی اقبال کند
 و هر کس بعد از حال خود از وی فایده گیرد و هر که بر تکرار وی مقول باسم النصیر خواهد آمد معلوم و مقصود
 و فتح و نصرت و بر او و هر که ارمان نماید بر تکرار این حرف مقول باسم النور ظاهر و باطن وی نورانی شود
 و دل وی از نور و امر معرفت علو گردد و اگر مداومت شرایط نماید چنان نورانی شود و باطن وی غلبه کند که
 انواران بر وی بامان و بی قاعه محض ظاهر تر و روشن تر از عالم عین مشاهده نماید ان شاء الله
 در خواص حرف و او بعضی از این طایفه گفته اند که این حرف را برای اید و مضرت و در کتب اهل خاصیت

که اگر چه
 در کتاب خود

که اگر این حرف را نود و نه بار بنام کسی بر ورق ماهی نویسد و از بجهی بیاید بر نوزده خواب آن کس نهد و اگر بنام
 دشمن دو بیت باد بر کاغذی نویسد و از روی دریا بر نوزده دشمن برینا و سرگردان شود و هیچ حاکم و ارباب
 نگیرد و صفا شمس المعاری آورده که این حرف سیوم از اقطاف حرف و این سه حرف را در میان حرف و بیست و یک حرف اول
 این است از جنس جزو اش از تبت اخضا و امیاد واقع است و حرف و آورده اسم که ذکر آن در فصل پنجم از باب
 پنجم از مقاله اول از ادباً خواص بسیار بر اسماء این حرف و مرتب باشد چنانکه شده از آن فصل هم از باب چهارم از
 مقاله اسمائی مذکور خواهد شد و حرف و او را الو خاصه که در هر جایی که صفا شمس المعاری در کتاب خود آورده
 نموده و صورتش اینست و شیخ در شمس المعاری آورده که هر طالب صادق که روز در شب نود و یک بار بگوید
 این شکل را بر خاتمی شش کند حامل او از جمیع بلیا و آفات محفوظ
 و محروم باشد و نا اذیج با وی همراه بود از همه امراض و اعراض در پناه
 باشد و سکا در کتاب خود آورده که اگر کسی داعیه غری دارد و میباید
 هر صبح شصت بار این حرف را بخواند و بدین طایفه مدد که میل دارد
 اسباب اسفیر مبین است در خواص دو حرف ها و یا اما حرف
 بعضی از علما این فن گفته اند که این حرف در اعمال از برای جلب منفعت و در کتب خواص نوشته اند که اگر حرف را
 بر کسی میگوید از زیر نا و یا چهل تواند چهل سنگ ریزه بردارد و در وقتیکه قرآن را بدین نور و معجزه با چهل حرف ها
 بر آن چهل سنگ ریزه نویسد و آنجا که خوابگاه اوست در آن کند و هر طریقه در آن منزل و مقام خدا از وی ظاهر شود و حقیقت

نیت بسیار دهد و جیت تمام حاصل شود و بدانکه این حرف از جمله حروف نورانیست که دو جاد را و ایل سوره قاف
 آمده اول در کتب بعضی و دوم در طوطی و نزد جمعی از اهل تحقیق اسم اعظم عباد است و گویند بحقیقت اسم الهی این
 سحر و الف لام وی از برای تعریف و باصطلاح صوفیه قدر الله ارواحهم حرف ها عبارت از نون غیبیه
 یعنی ذات محبت مجرد از ملخه اما وصفات و این مرتبه فوق مرتبه الوهیت است کما قال سبحان الله الذي لا اله الا هو
 نجم الدین رحمه الله در بعضی از رسائل خود آورده که ذکر این جادیت بحسب مقام بر نفس جو انانیت انسان ضرر دهنده ایشانست
 که حرف ها از آن متولد میشوند بی توسط التي از المات مخارج حروف و این حرف که اشارت است به نیت چنانچه
 از تحقیق گفتند **نیت** ها غیبیه است امدای حرف شناس و اناس ترا بود بر این حرف اساس بان که
 از این حرف در امید و هراس حرفی کف اگر داری پاس و اینضمون دلالت بر آنکه هر که اسم این اسم اعظم را
 بخانه در فصل دوم از باب پنجم از مقاله اما اشارت بان بخارفت و در فصل دوم از باب اول
 از مقاله شمه از خواص اسم هو این را خواهد یافت پس اگر طالب صادق بحسب اناس بر سبیل دوام
 ذکر شریف اشتغال نماید و همگی خود متوجه غیبیه و حق سبحانه شود تا وقتیکه مناجات کف
 و کم پیدا کند پس به ویرا بعد از تحصیل مناسبت بان عالم فوقی تمام حاصل خواهد شد که در عالم کف و کم
 که عباد از عالم حس و شهادت تصرفا کلی تواند نمود و بر هر چه خواطر دارد از قوه بفعل تواند آورد و در بعضی
 رسائل از باب حروف مذکور است که حرف ها از برای قرائت و جوا صداد اثر عظیم دارد چنانچه در بعضی
 محل و بیح اعلق بهر فتح دارد پس کسیکه این حرف را ۱۷ که عدد مفصل است و ان

بر صفحه سرب بپردازد یا در کنار نشین کند و قتی که می بخفت بود و اگر در آن خطا نفع واقف شود
 و ان رقم اگر در ساعت ۴ یا زحل اشاق شود اولی بود و بعد از آن تمام عمل انصاف را در سر طالمی و فاسخی
 که خلق خدای از حق و ظلم وی بقبولش باشند میکنند بزود انتظام و فاسق از آن دیار اواره شود
 و سراسر مثل وی حاکم گردد و در کتاب مذکور است که اگر سب هلاک دشمن باد این حرف را بخاک
 کوهستان یا وقف خواند و بخانه دشمن اندازد هلاک شود اما حرف یا بعضی از آن را با خاصیت
 که این حرف از برای فتح و نصرت مستعمل و بعضی دیگر بر آنند که در اعمال از برای شکست و مصابرت مقرر است
 و کتب انبیا نیز مذکور است که اگر کسی ده بار حرف یا را بعد از مجرای بر کار ذکر نوبت بنام شخصی و انرا در
 زیر خاک دفن کند خواب وی بسته شود و اگر کسی این حرف را صد بار بنام کسی بخواند و انرا در
 آنکس بسته شود و اگر ده بار عدد بر حریف بر سر بندد و بخانه دارد زبان خلق بر وی بسته شود و صاحب
 در النظر آورده که هر که بر روی پاک در صبح روز شنبه بعد از طلوع اشباح حرف یا را مکرر کند
 اسم که در وسط اسم این حرف مثل حکیم و عظیم و ان ۳۸ اسم از اسماء حسنی که در فصل نهم از باب سوم از
 اسماء الهی است و اگر در ذیل هر حرفی اسمی از اسماء حسنی که در فصل نهم از باب سوم از
 کند چه عدد حاصل الفیه وی در نفس خودش بر نوشته را بخورد و کاه دارد جمع حروف مذکور و صغیر وی شود
 و از جمع متممات خاطر وی آفریده گردد و فهم وی زیاده شود و وجودش در حق و یقین او و اگر این حرف را بعد از مذکور
 ذراعت نمیشد بکند برکت بسیار در آن پیدا شود و از اوقات سعادتی و از برای این کرد و اگر بر طبعی نشین کند و بهر آن

هر که تلاوت کند در حال که در این بر جباری عنید و حاکمی از طریق صلاح بسید شروی گنایا کند ^{کسب} کیفیت
 قرائت آن آیات چنانست که عتدا صابع یعنی کند در حرف کسب که در و ایل این آیت واقع است و عتدا صابع
 کند در حرف و جمعست که در و ایل این آیات واقع است پس اول عتدا بهام یعنی کند و بگوید کما انزلنا
 من السماء فاختلط به نبات الارض فاصبح هیثماتندوه الرياح پس عتدا بهام نری کند و بگوید
 بعد از آن مبعث یعنی کند و بگوید هو الله الذی لا اله الا هو الحی الیم پس عتدا مبعث نری کند و بگوید
 بعد از آن عتدا وسطی یعنی کند و بگوید نوم زفره لادفنه اذی الملوکی لحناسی کاظمین بالظالمین
 من جمیم ولا تشفع بطناع پس عتدا وسطی نری کند و بگوید بعد از آن عتدا خضر یعنی کند و بگوید علت
 نشی بالحدیث فلا اقم بالجنس الجوار الکنتی پس عتدا خضر نری کند و بگوید بعد از آن عتدا بضر یعنی کند
 و بگوید والقرآن ذی الذکر بل الذین کفر وافی غرة وشتاقی پس عتدا بضر نری کند و بگوید وبعد
 اتمام این عمل روان بادشما عینور با طالم جابو در اید اذن حار طالم هیچ ضرر بوی نرسد و بلا و کما از پیش
 وی بیرون آید در خواص فقرات اربعه و خمره است از مقلدات اما فقرات اربعه ضار و نفع
 آورده که در بعضی موردی بود که دعای در دنیا میداد و مردم را به آن معالجه میکرد و ششای داد و شلف نمیکرد
 در تعلیم آن بخل تمام داشت و فایز و نری کند که اگر حاضر بود گفت و او قلم پار تا بنویسم از برای تو دعای
 دنیا را که در این مکتب با من میگردم و انرا نمی میداد تا این زمان چون دانستم که مردم را رضی نشد که این دعا
 بجا و مردم با من شفع نشوند پس بنویشت چون کسی را در دنیا عارفی شود باید که این حرف را بگوید که المص

کسب

ذکر رحمة ربک
 عتده ذکرنا
 کسب حسن الله لا اله الا هو رب العرش العظیم اسکن بکسب معنی قوله ذکرنا اسکن بالذی ان یسکن
 الروح فیضالین وکذا علی طهره اسکن بالذی سکن له فی السموات و ما فی الارض وهو السميع العظیم اما فقرات
 صادره النظم آورده از ابو حامد که چون اغنیای صحاح رضیه برسم تجارت بیرون میرفتند اگر در راه دشمنی از قطع
 الطریق یا سباع ضار پیش می آمد میکشند اللهم احفظ اقدار محمد صلی الله علیه و آله و سلم بالضره و التماسید بالمص
 و بکسب معنی و بحسب و بقی و القرآن المجید و بنون و القلم و ما یطرون ضرر اندیشی بایشان عتده اما فقرات
 ستم از ابو حامد محمد القالی روایت کرده است که بعضی از عارفان را کتیری بود که علت صریح داشت و روزی انوار
 کتیر خود آمد و در گوش وی فرو خواند بسم الله الرحمن الرحیم المص طیم کسب معنی و القرآن الحکیم حسن و المص
و ما یطرون و یزوران صریح اثری میداشت و آن کتیر از اغنیای خلاص شد در خواص فقرات عشره و ان
 از مقلدات اما فقرات عشره در خواص این قیمتی آورده که هر که را از بقره نام المفلح و لا اله الا هو الحی
 القیوم المص کسب طیم طیم پس حسی جمعست حم مثل کتاب من الله الغیر الحکیم العظیم قن این عتده
 ماسوره فاتحه بروی اهو نوید عتده و غفران و کلام در شب جمعه صادرم با بابت مردم از هر آن که باشد
 بعد از نماز حنات و آن نوشته را در غلاف از وی فادسی که بکشد آن بندد و آنرا و سر دیگر را بچشم کافری بکشد
 پس هرگاه آن فی بر بازوی راست بندد با طهارت کامل و لباس نطیف عزت و محابت و قبول وی در نظر
 و دلها بسیار شود و باطن وی قوه گیرد و دل ثابت و مطمئن گردد و دلیر شود و هیبت عظیم از وی در
 خاطر هاست اینست که اگر فقیر بود غنی شود و اگر محزون بود مسرور شود و اگر آن فی را بر طایفه بندد که آن
 در خواب بپند و میبرد و بسیار میگردد آن توس و کریمه از وی زایل شود باذن الله تعالی اما فقرات

بشرقی از آن ابجا کتفا نماید و دروزه دارد اگر قوه مخاج وفا کند هیچ روز دروزه دارد و جز به انشرب افطرا
 نکند و از طعام امساک نماید و قوه حافظه و پرازیاده کند و نشی و پرا قوه تمام کرامت فرماید و علم
 دارد دلوی روشن سازد و ثابت دارد و نفوذ معرفت در باطن وی ظهور دارد اما الم الی غیره در خواص
 ابن قیمی و در التظیم باقی مذکور است و مسطور که هر که الم را تا الی الف قال در سادوم از موهبت چشم بتم
 باریک بروق اهو نوید و بر نرین انکشتین هند و بر طهارت کامل و نظا لباس در انکشت کرده
 تود بادشا رود یا حاکم قول وی در دل ان بادشا یا حاکم اثر تمام کند و هر چه گوید مقبول گردد و هر
 که کند نافذ باشد و چون بر تخم ان مداومت نماید جاه و خشمیت وی بفراید و اعدا مغلوب و مغرور
 و هم در خواص ابن قیمی آورده که هر که این حروف تا مذکور بر صفحه شش نشانی نماید و از اندر بر یکین
 انکشتین هند مداوم که در انکشتی بود هر چه بدست و زبان وی رود هر چه صلاح بود و در طهارتی
 اقبال کند و مردم امر و نوری را امتثال نمایند و در کتاب در التظیم آورده که هر که این حروف را تا الی الف
 کتابت کند بر کاغذ بنید پاک مشک و زعفران و طلا و از اندر انبوی هندانی فارسی یا هندی که پس از طبع
 اضا قطع کرده باشد و بر انرا بموم به بندد و از کردن طفل بپاویزند از شر شیطان و طر جان و ضرر ان
 این شود و از جمیع حوادث زان محفوظ باشد باذن الله تعالی در خواص حروف الم که اول و دوم
 ضامن التظیم آورده که هر که را طبعه منضبی باشد مثل قضا و غیران و خواهد که افعال و اقوال بصلا
 و سداد شود و زبان وی بر صدق و صواب جاری گردد و مصالح امور مسلمین بدست وی با تمام رسد

و اخلاق

و اخلاق وی مهذب گردد باید که حروف الم را تا بماند کردن بر صفحه شش خالص نشانی کند و از آن
 در نرین نیکین خاتم هند و بر طهارت کامل و نظافت لباس دام بان ختم کند تا مقصود حاصل شود
 و ان وحشیه در کتاب همیا کل و تمایشل آورده که هر که حرف الم را وضع کند بقل طبعی و قلم بر
 در بر ۴ در بر بر صفحه ذهب که وزن او چهار درم و از ذهب پیر شود نخاس امر اختیار کند و اگر ذهب
 و نخاس بهم آمیخته باشد اولی بود و در محل کتابت باید که طالع روح حمل بود و افتاب در روی
 شرف باشد و فاطر بمرح بنظر تدبیر یا ثلثت و سالم از نخوس و باید که در وقت عمل بر غفر
 و سدر و مس و مثل ارزق بخور کند مس معمولی در خرقة پاک بچد که از حریر زرد یا و حامل ان شود
 عزت و شرف و جا و ولایت یابد زیاده بر آنچه توقع میدارد و جمیع اشراف و اعیان و حکام و ولای
 سخن وی شوند و هر کس را که چشم بروی افتد هبیت و غطت وی در دل انکس افتد و اثر تمام دارد
 و هر چه حکم فرماید انبیا کی نماید و هر جباری که سقر وی اید دلیل شود و همه دشوارها بر وی آسان
 گردد بحول الله و قوه صور لوح طبیعت

و بر برقم باید زد اینست

در خواص الکر که اول سوره هود و المکر که اول سوره انعام و المکر که اول سوره یونس
 صاحب مدر النظم آورده که هر که خواهد که اموی بسجاده بود و کلمه وی با قدر و خلق مطیع و متقا
 وی شوند باید که ایام من از ماه شعبان روزی دارد و آن یزد و چهارده و پانزدهم او و بیست و یک
 جوهر که وتر افطار کند و چون روز سوم روزه که بعد از نماز مستقبل قبل نشیند و بذكر صلوات
 بر سید دوام اشتغال نماید تا فرض و سنت نماز ختم بگذارد بعد از آن دعوت نماز پنجگانه
 ادا کند و چون از نماز و تسبیح و تقدیس فارغ شود حرف الکر از سوره یونس با سه که بعد از آن
 افلا تذکرون بر کاغذ پاک بنویسد برباب اس فرغ آن و در بعضی نسخ جای این کلام است
 و چون بر آن رود در زیر بالین بگذارد و بخوابد چون صبح شود بعد از ادای فرضیه با ادا اهلک
 بر بازوبند و پروان اید قدر وی در میان خلق میراند و جاهد وی روع شود و زبان وی بر صدق
 و صواب صلاح مسلمین جاری گردد و در نظر خلق مصیبت و مقبول و مطاع شود اما الکر از سوره هود
 صاحب مدر النظم آورده که هر که حرف الکر از سوره هود را با چهار ایت دیگر که بعد از آن الکر
 بر برک سبز بنویسد وقت طلوع فجر بمشک و کلاه آنکه باب عذاب چاه محو کرده باشد چاه
 روزی در پی هر روز دو بار صبح و شام بعد از اتمام عمل دل وی مستعد قبول علوم الهی و حکمی شود و
 وی در فهم اشیا دقیقه بغایت قوی گردد و یاد گرفتن قرآن و غیر آن بر وی آسان شود اما الکر
 از سوره رعد با سه ایت که بعد از آن است الکر تفکرون بر چهار برک زیتون نوید و ارماد برک

بخوبی

در خواص

کتاب

بر برک سبز بنویسد و در چهار برک منزل فرستد اگر آباد آن منزل خواهد و در چهار برک باغ یا در عمارت
 یا این منزل کند و چنانچه خیر و برکت و جمیع در آن موضع بسیار گردد و میوه باغ و دانه نر و در او فرسارد
 و از اوقات سادوی و ارضی نگاه دارد در خواص حروف طبعی و خاتم وی حکیم فاضل این و
 که کتاب هیاهل و تمایل چنین آورده که حکماء مغرب بر آنند که حروف طبعی با وضع کنند در کتب
 قلم طبعی و عرب و هندی بر هیاهل که در آخر این فصل مسطور خواهد و کسی حامل آن شود فواید مضاعف بسیار
 دارد و باید که در وقت عمل طالع برج ثور بود و زهره در وی بدرجه شرف که یازدهم از طالع و سالم باشد
 انداخته حراق و در آن وقت بخور کند بعید و بعد از اتمام عمل انوار در خرقه پاک سفید بپوشد و باید که آن
 بر خاتم یا شمع خالص یا مس نر در رقی نذر کند که آن خاتم یا بخور یا مالد و عجایب و غرائب مشاهده کند و آن
 از آن عاجز و قاصر بود و در الفت و محبت فعل و تاثیر وی قوی باشد و در قضا حاجت و جلب رزق و قبول قلوب
 مستر بر دل حاصل و حصول فرج و سرور و طرب و کثرت در امور دنیا و آخرت بغایت نافع بود و مراد او را نهد
 که حامل این خاتم همیشه پاک و طیب و ظاهر با و دایم بر وضو و نظافت لباس بود و در حال خضوع و
 طهارت البته بر این خاتم فکر و در هر حال آن مجله را در میانید که آن را جلد اسم اعظم الله تعالی و آن
 محفوظ و مکتوبه الهی است که از خلق مخفیست و از جمله خواص این خاتم مبارک آنست که چو کسی در وقت خواب از یاد
 سر خود بیدار شود خواب کسیر اینند که هر چه و بر سوال کنند از امور مخفی عالم حاشا نشانی شود و اگر در سینه ناغی نهاند
 هر چه در بیداری کرده باشد آنها گنند و اگر بر کسی حال غامبی شکل شود و نداند که رنجه آید در چون این خاتم

زیر سر خود هند و بختاب رود و در آن حین بر وضو و طهارت بود در خواب گیرند که از حال اتفاق ^{بسیار} صحیح ^د شد
 و هر چه غیر این نیز برسد حق بگوید بوجهی که خاطر را کرده و اگر از عاقبت آوی برسد با آنچه واقع خواهد شد خبر
 درست دهد و اگر در خزینه و خزینه شک دارد هم در خواب از حقیقت حال آگاه شود و برای دفع هر مشکل که پیش
 آید از امور دین و دنیا چون این عمل بجای آورد و خاتمی در زیر سر خود هند و خواب کند بر طهارت کامل و با سطره
 مخبر غیبی بآن شکل مرسوم شود و این خاتمی در استخراج گفته و در فاین و حجاب از عظیم بود و فعل قوی زیاده از آنکه
 بخیر نمی رود و تفریر در این پس باید که عامل بخیر مشغول شود تا حقیقت قول ما بر وی ظاهر گردد و اگر از آن متفرع
 نشود تفسیر از عالم خواهد بود در رعایت شرایط و ادا و از جمله شرایط کتابت رقم زدن این لوح بر زکوار است
 که وقتی حرفی را بظاهر نویسد که فعل و اثر آن بخاصیت او کتابت آن موقوف نیست بر اختیار او و اوقات
 و ساعات و وقتی عددی را بر باطن لوح یعنی ظاهر آن نویسد که فعل و اثر آن بطبیعت او کتابت موقوفست بر اختیار
 نظر آلود یا بر رعایت ساعت و صورت الواح اینست

هفتاد و شصت و شش
 در وقت

در حین حروف صاده و نظیر آورده که هر که شش کند بر لوح ذهب و مسکه اما ^{نفسا} شد
 مادر است خود یا بنوعی و بوجهی از وجه نه حرف ط و ح حرف هاء بعد بحال این صورت
 و آن لوح را بخود نگاه دارد و بر حاران و قهارا در آید مغلوب و مقهور شود و جی و انسی مطیع و متقاد
 و فرمانبردار گردند و جمله اعمال خیر محبوب حامل این لوح شود و اگر صانع این لوح بخود بندد بر روی شتابان
 و اگر این لوح را زمانی در میان آب یا شربت بنهد و کسی از آبش آشامد و وی منشرح گردد و از امراض باطنی
 خلاص شود و در ریش خود و مال خود خیر و برکت و جمیع بسیار مشاهده نماید و آن است که این کتابت را
 در مذهب از راه یا مجسم یا در بیست هفتم کند و حامل وی از ضرر هوام و نفسی حیا و عقاید محفوظ و محفوظ باشد
 و هر که این لوح را حامل شود ببطاعت بدن و قضا لیس عیوض حق دقت متلا شود و هر که اسیر و فرار و لاق پاک
 نویسد و در موضعی که معیت میکند هند حق سبحا اسباب و بر ابلیس میرسد که داند و اگر در وقت خواب
 زیر سر خود از خواب بیدار شود و احلام رویه این باشد و خوابهای نیک بیند که موحی روح و سرور وی گردد و گاه
 که حضرت رسالت را با صلعم در خواب بیند و در کنار او نظیر و خواص این قلمی آورده اند که هر حرف طه را با
 هفت آیت دیگر که از عقب است ^{الحق} بحسب و کاف و خیر و طاب و رزق و ان بر آناه می و یا چنین یا بلور ^{نویسد}
 و نوشته بدین لبان که روغنی خوشبخت و در دیار عرب مستعمل است و بان درختی معروف در بادیه محسارند
 و اگر آن روغن یافت نشود در هر روغن کبابی بنفشه و هر روغن خوشبوی که میسر شود بکار برد پس از آن روغن
 معمول غالب سازد و قدری غنبر و کافور اضافه آن کند که در وقت احتیاج پیشانی و میاد و او را بر و بان چوب ^{کند}

و پیرایه قبول مطلوب و جاذبه و شرف تمام بیاید و هر که در مقابل وی ایستد و بر او گیرد و مطیع و
 وی گردد بادن الله ^{در خواص حروف محقق و هم مؤمن و قون اما محقق ضایع در نظر}
 از او حامد محمد القرائی مثل کرده است که بعضی عارفان گفته اند که چون حق سبحان حضرت رسالت حاصل
 صفت گردانید و محقق را بر وی فرو فرستاد دانستم که در ضمن آن سری عظیم از اسرار مکنون الهی مندرج است
 و در خود ساختن که در هر شدی و یلینی و خفی و بعضی تو سل بان جسم و هم من کنایه شد و از این خبر شدیم
 و مطهر شدیم و ابواب نفوذ برکت بر من مفتوح شد اما هم مؤمن در کتاب در نظر آورده که هر که حرف هم مؤمن را
 باد و ایت که بعد از دوست الی قولیم المصیر کتابت کند و از خود پیاد ویزد هر جایی و در بی که برید داشته باشد
 التیام یابد و تمام زایل گردد اما حق شمه از خواص وی در فصل هفتم از باب اول ایراد یافت و ضایع در نظر
 آورده که هر که خواهد که اشجار و اثمار و مزارع و معاشای معی و سلام با و برکت و رضا صفت باید که بگوید
 اول اب بادن که در فصل رابع پیدا و در ظرف خود و عن داده یا انا چنینی یا زجاجی که هنوز مستعمل نشد
 باشد ضبط نماید و حرف ق را با یازده ایت که عقب ایت الی قوله که کلمات الحروف و هفت و هفت و غفر
 و کلاب نوید و باید که بر هر صده مجموع آیت نوشته شود پس به آن اب بار ارفع را بنویسد و در وقت طلوع
 بخرد و در جین کتابت هفت بار آن آیت را تلاوت کند پس آن اب معول را در دل شب در پنج هر درختی که بزرگ
 مادر میان خود مشرق باشد درخت را نشو و نما زیاده شود و اگر میوه داد بود میوه بسیار باران
 و از آفاق آسمان و ارضی این مال بختی رسد و خیر و برکت در آن نرود بفرمان و دانها ان نفع بر

و در هر روز

و بالیده آید و از آفاق آسمان آمانون در فصل دهم از باب اول بعضی خواص آن ایراد یا و بر همان فتنه اقتضای
 می افتد و بانه التوفیق ^{در خواص بعضی از فقرات حروف که با سماء العلوی و سوسمند و معرف}
 مشتمل بر دوازده فصل **فصل اول** در صفت خواص حروف نور و ظلم **فصل دوم** در خواص حروف و علی و
فصل سوم در خواص حروف و طوطی و ص **فصل چهارم** در خواص حروف مفاصل و مواصل **فصل پنجم** در خواص
 حروف الازکان **فصل ششم** در خواص حروف سبعة عشر **فصل هفتم** در خواص حروف متواضیه **فصل هشتم**
 در خواص حروف الحجا **فصل نهم** در خواص حروف اصول خنده **فصل دهم** در خواص حروف المرحان **فصل یازدهم**
 در خواص حروف اسم اعظم الله تعالی **فصل دوازدهم** در خواص اشکال سبعة و اشکال اسم اعظم حد استقامت
 در صفت خواص حروف نور و ظلم بدانکه حروف باعتبار وقوع اینها در اوایل سوره قرآنی و عدم وقوع منقسم بدو
 اول نور دوم ظلم اما حروف نور که از حروف عالیا نیز گویند عبارت از حروف مقطعه قرآنیست که در اوایل
 سوره واقعند و وجه تسمیه ایشان سوره است که هیچ اسم از اسماء حق سبحانی امواج اینها نیست مگر یک اسم الود
 و حرف نور که بعد از استقامت مکرر چهارده است و این ترکیب شریف شامل الحروف
 و صا در نظر آورده همچنانکه از منازل پندش گانه قوه همیشه چارده منزل ظاهر
 و چارده باطن همچنین از حروف ثمانیه و عشرون نیز چهارده باطن است که عبارت از حروف مقطعه قرآنیست و چهارده
 که با حروف و شخ و العباس و بنی رحمة الله در کتاب الواح الذهب از اسحق کندی نقل شده که جماعتی از اصابر
 مثل حنی بن اخطب و ابو یاسر و ابو صوره و کعب بن امیه و نوزده حضرت رسالت صلوات الله علیه و کشته که چهار سده است

که بر تو الم نازل شد و فرمود که بی ایشان حسابان خود کردند و گشتند که از عدد این حروف چنان معلوم
 که مدت ملک تو ۷۱ سال خواهد بود انحضرت صلی الله علیه و آله نازل کرد و انکار نفرمود بلکه گفت غیر از این
 دیگر بر من فرود آمد آن گشتند که کدام آفرمود که المص و الم و کھیم و برایش شمر آنچه از حروف
 نازل بود و این را برخواستند و گشتند که مثل شد بر ما امر تو یا محمد صلی الله علیه و آله و علم این
 از این حروف دقایق و حقایق و خواص و آثار بسیار یافته اند و از اسمای که مرکب از این حروف و اعداد
 فواید و منافع بسیار معلوم کرده اما آنچه از این حروف مرکب است مثل الله و رحمن و حق و علی
 و کرم و آنچه از اعداد ماخوذ است مثل الصادق الملك و المانع و الجواد و الوها مثل کھیم و محراب
 صد بود بی آن و از وی اسم صادق حاصل میشود و از ص که فردا اسم الملك و از المص که صد شصت
 اسم المانع و از طه که چهارده اسم الجواد و الوها و باقی بر این قیاس و ذکر و اسماء خواص آن در
 ثانیه مذکور خواهد شد و مخفی نماند که حروف نورانی را خواص بسیار است که تفصیل آن در این نسخه نیکو الجبر
 بمحلی از آن اقتصار می افتد صلی الله علیه و آله آورده که حروف حار باب مقطعات قرآنی از برای
 لغز عقارب عظیم نافع است چون از برای جام زجاج نویسد یا قدی چنین شش کند و باب پاک محو است یا شامد
 فی النور در مسکن شود و پوشیدن نماند که حروف حار مقطعات قرآنی باعتبار اجل مشارقه چهار
 و باعتبار اجل مغایره پنج این چهار با حروف و حروف و اعشار اجل مشارقه است و باعتبار
 اجل مغایره هم سه و این حروف جاره و یایه بعد از حذف مکرر هشت

و هم صلی الله علیه و آله آورده که حروف بارده و رطبه مقطعات قرآنی از برای نفس حیات لغایت مفید است و با
 و نیز عمل کنند و حروف بارده مقطعات باعتبار اجل مشارقه است و باعتبار اجل مغایره دو
 و حروف رطبه اش باعتبار اجل مشارقه چهار است و باعتبار اجل مغایره همان حروف چهار گانه
 و این حروف بارده و رطبه بعد از اسقاط مکرر هشت صلی الله علیه و آله از شیخ شریف الدین
 بوی رحمة الله نقل کرده است که هر که چهار حرف نورانی را در خاتم فضه شش کند بطالع نور و قتیقه قدری بود
 و بان ششم کند جمع می آید و آویخته شود بر آید و هرگز کینه وی از در خالی نشود و هم صلی الله علیه و آله از
 ابو حامد محمد الغزالی رحمة الله نقل کرده که بعضی اهل معرفت از علما را سختی نقل کرده اند که جمعی از اغنیای
 صحابه رسم حروف چهارده گانه نورانی را کتابت کرده در میان رخت و بار خود نگامیدند خط
 مال و متاع خود و هم غزالی گوید رحمة الله که بعضی از عارفان که در درجی نشسته و حروف چهارده گانه را در
 سوره قنیر از زبان میزدند آوای برسدند که این چیست گفت کتابت یکصد این حروف در منزل و نیکو گشتند
 آن را در بر و هر مکرر آنکه تالی را وان مکان را که آن کتاب در وی باشد در پناه آورد و هر که بدی را که محبوب
 نفس و مال شود و این بود از غرق و حرق و مرق اما حروف طلسم و افساره از چهارده حرف باقی است که غیر
 حروف مقطعات است یعنی و از حروف طلسم گویند هجده آنکه اصلا از این حروف
 اسمی از اسماء جنت مرکب شد است یا جامع حروف نورانی غیر بلی اسم الود و دخیل و کثرت و خواص این حروف
 نیز بسیار است که بعضی از آن را بعضی از خواص حروف نورانی در باب دوم ایراد یافته در میان حروف

علیه و دینه بدانکه حرف باعتبار اسماء حرفی است منقسم میشوند بدو قسم اول علی دوم دنی و مراد بعلی این
 حرفت که قوام ایشان بالغ بود و منتهای ایشان همزه باشد و آن یازده حرف است
 و مجموع این حروف در این الفاظ مندرجست و باقی حروف که از ایشان
 غیر همزه ایشان را دنی خوانند و آن ها حروف است
 و پوشیده نماند که حرف ز از قسم اول است نه از قسم علی زیرا که آخر حرف یا آن همزه و آنکه همزه
 حرف یا همزه نویسنده از جمله مغلطای عام است و بعضی دیگر از علمای این فن حروف علیه و دینه را بر وجهی دیگر گفته اند
 و هر یک از علی و دنی را دو صفت کرده اند اعلی و علی وانی و دنی و تری و این حروف اعلی هستند
 که لفظ از آن مرکب است و حروف علی تری هستند که لفظ
 از آن مرکب است و از مجموع این حروف چهارده کانه الفاظ
 ترکیب یافته و فایده این ترکیبات آنستکه زود بجزیه خط در می آید اما حروف دنی هستند
 که لفظ از آن مرکب است و اگر چه این دو لفظ از پیرایه معنی عاریست اما همزه است
 حفظ این ترکیب یافت پس هرگاه که عامل اراده اعمال محبت و الفت و علو رفعت و جلاء و سعادت کند باید
 که توسل بحروف اعلی و حروف علی کند و هرگاه داعیه اعمال بغض و عداوت و خواری و مذلت و شقاوت نماید
 باید که توسل بحروف دنی و دنی شود و هرگاه حروف علی با حروف اعلی امیاج دهد فعل آن در اثبات
 محبت و سعادت اتوی بود و اگر چه در هرگاه حروف دنی با حروف اعلی در هم آمیزد اثر آن در احداث

علامه و تفسیر
 انبی

در عداوت و شقاوت است و داخل بود و هرگاه که حروف اعلی را با دنی و علی را با دنی منج کند از انصاف
 هیئت اعتدال پیدا کند در امور متوسطه اعمال توان نمود پس عامل طریق کنایه و کلامی در هر عمل از اعمال باید
 که این اقسام اراده را ملاحظه کرده کتابت و قرائت اسماء حسنی و ایجابی بر وجهی کند که الحروف مطلوب غالب
 شود تا از علم الحمد صلی الله علیه و آله و سلم بخط و افر خط و ط کرد و بیاورد التوفیق در خواص حروف
 نواطق و صوامت بدانکه حروف باعتبار وجود نشاط و عدم ان منقسم میشود بدو قسم اول نواطق یعنی حروف منقو
 که از حروف مجعولیند و قسم دوم الصنک صوامت یعنی حروف بی نشئه که از غیر منقو و مهمل خوانند اما
 نواطق و آن ها است پوشیده نماند که هر حرفی که
 حجاب او زیاده است و اقرب است بمراتب سرکات نشئه او زیادت پس هر حرفی که حجاب او از حیثیت ظهور
 مخصوص است و تقویت اعجاب و هر حرفی که حجاب او از حد سرکات و خفاست مخصوص است بسببیت اعجاب و از این جهت
 که در حروف علیه مذهب دوم از علمای این فن حروف مجعولینا الاف و نون چنانچه در فصل سابق از حروف
 علیه معلوم میشود و در حروف علیه مذهب ثانی حرف مهمل نمیشد اما دال و واو از عایب علویانند و
 و امتیاز ایشان از آنست که ملحوظ شده اند در سلسله اسماء حسنی بر آن وجه که مرکب شده است از ایشان اسم بر
 الودود است و از حروف مجعولینا الهمز مرکب شده است المعنی و صادمه مکتوبه آورده که از این حروف با مرده
 نواطق پنج اسم مرکب است بفت حجد زشش ظغف قنی پس هر که این اسم را روز بکشد و
 اثبات عیش و غفران و کلاً بنویسد و اسم را در زیر سر نام خدا و اسم را با الحاح بگوید یا ماکم

یا مکمل یا معجل یا معجل یا مکمل یا لایب یا حابیه و مابه و یا مابه و هابه کلمه نام در خواب
 کندن آغاز کند و مافی الضمیر خود تمام بیان کند و حال آنکه بچیز بود که چه میگوید اما حرف صوتی آن نیست
 و اگر لام الف را حرفی گیرند چنانچه مذهب بعضی از علما این فن را چارده باشد

و صادره مکنونند آورده که در این حروف چارده کاهار اسم مرکب است احدی سسط شکل مو
 پس هر که این اسم را کتبت روز بیست و نه ماه یا وقت خواب یا کوف بر صفی از سرب سیاه و از آن در نه
 نیکویی وضع کند و با خود نگاه دارد آن عقدا لیس باشد که هر حاسدا و غار از آن و بدگویان زبان گویند
 و هیچکس را قوت آن نباشد که در هیچ خلوت و صحبتی نکوشد و غبت آن کند و تا آن خاتم با وی بود حال بر این
 منوال باشد در خواص حروف مفاصل و مواصل شیخ محی الدین محمد بن علی در کتاب مدخل او
 که حروف باعتبار اتصال و انفصال ایشان با قبل و مابعد منقسم میشود بدو قسم اول مفاصل و آن شش
 و نوزده بعضی از علمای این فن که داعیج حروفی داشته اند از این فصل مفاصل
 دو حرف از هر قسم مواصل است که متصلند با اتصال قبلی و بعدی یعنی اگر در اول کلمه افتد متصل میشود
 و اگر در آخر افتد متصل میشود مابقی با ایشان پس هر حرفی که انفصال در آن مطلقا باید که عامل توصل حرف
 مفاصل تجرید و اگر اتصال در آن مرغوبست متوصل بحروف مواصل شود و در اعمال مواصلت البته از حروف
 مفاصل اجتناب نماید و در اعمال منافی از حروف مواصل احتراز کند تا در عمل خللی واقع نشود و صاحب
 مکنونند آورده که هر که حروف خواتم را در چارده ماه بر دو بار خانه و قم و نهد یا بر کاغذی بنویسد و خانه محفوظ

کتابخانه ازین

کند و خانه از سرق و حرق ایمن ما و اگر بر چوب کشتی نش کشت از غرق شدن سالم بجا و اگر آن
 و کتابت کرده در میان رخت و بار بخت از غرق شدن قطع بجا ماند و اگر بر صندل بنویسد
 یا بر مدخونی و مخرونی رقیق کنند یا در میان قماش خند از آسیب و زخم خور ایمن بجا ماند و اگر بر حاتم
 از فضه با ذهب بود نش کتد صاحب انتقام از جمیع امراض و اعراض بسلامت ماند

در خواص حروف اعداد کان صادره مکنونند در کتاب خود شکل مربع وضع کرد و مناسباتی را در آن
 و حروف بیست و هشتگانه را بر منارل ثمانیه و عده و ن قسمت کرده و در هر یکی هفت منزل و هفت حرف
 که نسبت بان منارلست رقم زده باز نماید دیگر و برای حروف هر یکی خواص و فواید بیان کرده و صورت

ان مربع مجرد از ذکر منارل و غیران اینست
 رقم زده پس فرمود هر که حروف رکن او را
 بر حروف بنویسد و براتق
 موضع افتد و اگر بنام پادشاهی بنویسد مطیع
 شود و هر که حروف رکن دوم را که ترکیبش اینست
 بنویسد باب رجا و کاعنی
 سفید پاک بنام غایب و در موضع تادیه خند یعنی دفن کند و در وقت کشتن ماه مطلقا و مادرش بر
 و اگر در نذران حروف بنویسد بخت بود برودی از آن غایب خبر یابد و بوجهی از وجوه احوالی معلوم شود
 و هر که حروف سوم را که ترکیبش اینست
 بنویسد بره نویسد بر کسند و در قوم کره

که با حروف مقصود
 که ترکیبش این
 بنام مواصل در آن

و فراموشی
 بنویسد باب رجا و کاعنی

بر دام بنیدند حیوانات بحی بسیار بان دام در آیند و اگر در میان آب خانه بسازد و اینچنین فرادان خانه
 بگذارد و بر دیوارهای وی نیز در قند حیوانات بحی پیرامین آنها بسیار گردند و از حیوان دور شوند و اگر
 ایشانرا از موضع دم دهند و مشرق سازند باز جمع شوند و هر که حرف در چهارم را که ترکیبش اینست
 بیار خواهند و بسیار بر زبان رانند جذب رطوبت بآنگند که اندامان در وقت خواب سیدان
 و بدن را قوه دهد و همه قوای ظاهری و باطنی را تقویت کند در خواص حروف سبعة مخرج
 بدانکه شیخ در تعلیق کبری از امراض طبعیه حروف که بوضع غیر معروض از تمامی مغایره تعیین کرده هفت
 امراض باز نموده و بران سبعة مخرج خواص و منافع باز نموده و طبایع حروف غیر معروض این است
 حروف ناری حروف هوائی حروف مائیه
 حروف ترابی و طریق امراض اینست که حروف اول هر عصری یکدیگر را قند کنند
 و ان چهار حرف شود و این امراض اول بود از سبعة مخرج و حرف دوم از هر عصری اخذ کنند و ان
 امراض دوم بود همچون تا آخر و بر هر امراضی خاصیتی قریب میشود و ان اینست که بر سبیل ایجاز ایراد
 مییابد اما امراض اول نافع است از دیاد حرارت غریبه را بران وجه که این حروف را بر جای
 نش کنند و انرا بماء العسل محو سازند یا شامند برای ازاله بلغم و دفع رطوبت معدن است
 بران وجه که این حروف را بر لوی نش کنند و از پیش سینه بیاورند چنانچه محاذی فم معدن با عاقل
 بود اما امراض سوم برای طرد هوام و حشرات بران وجه که این حروف را بر شاخ کوزان دم

در قند کنند

رقم زنند و ان شاخ را بر آتش نهاده بسوزانند هرگز نند که در موضع بود فرار کنند اما امراض چهارم
 برای محبت و الفت و قبول طوبی است بران وجه که این حروف را بر صغیر شتره نش کنند بطالع
 و عطارد نش طری که قند در سینه باشد و قوی حال بود تا حامل ان مقاصد واصل شود اما امراض پنجم
 برای دفع اوجاع و تشکین الام است بران وجه بر طریقی نش کنند و انرا نظرف
 دایم اب بیا شامند و طعم خوند تا صحت روی دهد و اگر کسی در حال صحت بدین عمل مداومت نماید
 دردی و المی عارض نشود اما امراض ششم برای جلب اذواق و تسکین حرارت و در چهارم
 و مرکب در زیر اعضاء بران وجه که این حروف را بر صغیر ذهاب یا فضا نویسد و فستکه قند در دیو و طالع طو
 باشد فواید کلی مرتب شود اما امراض هفتم برای دفع خوف و رعش و اطمینان غضب
 و حکام و امی و اقر با اعدا بران وجه که این حروف را بر کف دست راست خود نویسد و اگر بر هر دو کف دست نویسد بهتر
 بود در ساعتهای پس از نود کسی رود از سلاطین و حکام و ظلمه که از وی ترسان و هراسنا بود و چون نظر انظام
 بروی افتد از فقر و غصبت خود تزلزل کرد و بلطف و رحمت بروی تلقی نماید و حاجت وی بخیر و خوبی برآورد
 بادن الله تعالی در خواص حروف متواخیه بدانکه حروف متواخیه ان حروفند که در صورت
 مشابه و مماثل یکدیگرند چون احوال و از این جهت ایشانرا متواخیه گویند و ان ۸ حروف است ب ت ث
 ج ح خ د ذ ز س ش ص ض ط ظ ع غ صاد که مکنونه آورده است که هر که این حروف را بخشد و
 و شتر زبان بنویسد و ذن بر جامه بنهد و همیشه در وقت مباشرت شوهر با خود نگاه دارد و در زیاده این حروف

بسیار است

در اعمال الف و حجت مفید چون بر این عمل قیام نمایند
 آورده که در حروف است که این حروف جان کویند بجهت الله چهار اسم از آن حروف ترکیب میشود که آن اسم بر ناصیه
 بعضی از جنیان مکتوبت و انجوف بعد از استقامت مکرر است
 در وقت ترکیب اسماء اربعه حروف که دال و لام و واو و مکمل میشود دال سه بار و لام سه بار و واو یکبار
 و آن اسم اینست دال ذل صد صد قفکل مرد پس هر که این اسم را بخوف را بخورد نگاه دارد از فقر
 جی و علت مرع و جنون و خوف و امثال آن محفوظ گردد و اگر بر طفل بنهند که در خوابی هر آن خوف
 و هراس از وی زایل شود و اگر در دل کسی اضطراب و قلق باشد این حروف را بخورد نگاه دارد آن دفعه
 تشکیل یابد و دل وی اطمینان پذیرد بادن الله تعالی
 مکتوبه آورده که پنج حرف است که اصل حروف عربیه است و باقی حروف بیست سه که از این پنج حرف
 صورت یافته و تحقیق و تفصیل آن در کتاب مذکور ایراد یافته و شرح آن را بقای این مختصر چه مقصود مذکور خواص حروف
 و اسماء و آیات و سوره است پس طایفه این بساط کرده بر چند میان خواص الحروف الکتابینما و در آن کتاب آورده که هر حرف از این
 حروف اسمیت از اسماء حسنی که چون عالمین مقصد عمل کنند باید که آن اسم را با آن حروف جمع سازد و آن حروف را
 اسماء خود در لوح محفوظ بر این صورت بخواند پس هر که این صورت بر ورق اهو مثل و غیر آن بنویسد و بخورد نگاه
 دارد از فقر و غنا و عافیت در امان باشد و هر که این شکل را بر خاتم عقیق شش کند و با خود
 نگاه دارد هیچ سحر روی کار نکند و اگر سحر کرده باشد و حال وی شود سی باطل

و اگر کسی

و اگر کسی این شکل را بر نیکن ذهب یا قصه شش کند و قنیکه قرمز بر شرف با صاحب آن خاتم نزد سلاطین و اعیان
 عزیز و محرم و حکم باشد و خواص این شکل بسیار از خوف اخطاب بر این قدر اقصا افتاد و هم صاف مکتوبه شکل
 جامع این حروف خند و اسماء ایشان آورده مشتمل بر چهارده حرف الف و هفت جم و سه را و ششون و دوی
 با اسماء ایشان بر این اعداد بر این صورت پس هر که این صورت را بخورد و در غفلت و غرور و کلا بنویسد و وقت
 طلوع افتاد روز یکشنبه و با خود نگاه دارد اطمینان غلبه و غلبه
 معی که کند و از جانبین صلاح و سداد پیدا شود و کفر و نفاق
 از میان برخیزد و هر که این شکل را بخورد نگاه دارد ابواب دوزخ
 بروی منقوح شود و از اوقات و فتن خاصه از مرگ مناجات این
 و اگر این شکل را بر نیکن ذهب شش کند در وقت شرف افتاد خواص
 که مذکور شد فعل قویتر بود و تاثیر عظیم کند در خواص حروف عجمیه و هندیه اما حروف عجمیه صاف
 در مکتوبه در لوح کتاب خود آورده که حروف عجمیه چهار است و آن غیر حروف عربیه است که
 است و بخط قدیم اهل عجم بر این صورت است پس هر که این حروف را
 کتابت کند بر جبهه انسان یا نشت مسجده و قنیکه بر نهار بود آن انسان محفوظ بود از ضرر حی و انس
 و هیچ سحر روی کار نکند و هیچ کردند از مار و گرگ و چل و می و نگر و د و انکس و میان مردمان و جبه
 و مطاع بود و اگر این حروف بر جبهه طفل بنویسد در خواب و بیداری از فرغ و ترس امان گردد

و اگر این حروف را در سینه نازک نویسد و در زیر بکین نهد ضامن تمام حروف را خلق و مطاع
 بود و در وقت و روزی وی کشاده شود و نزد امیر و سلاطین مقبول و محترم باشد و در هر ده حاجت بود و اگر
 این حروف را بر ورق ترنج نویسد و در هر روزی یک بار بخواند و از هر کسی از آن روزی مقدار
 درجه مال هر که را نظر بر وی افتد و بر او دست دارد و اگر حاجتی خواهد بود بوقت روگرداند و اگر در غیبت
 و خشم بود بکین باید و نواید این حرف بسیار آید لیکن بر این قدر احتیاط افتاد اما خود نمیدانم صادره
 مکتوبه آورده در این کتاب خود که حروف هندی به شش و این غیر حرف عربیه و عجمیه و اینها این صورت
 این حرف این است
 عربی در هندی و کومید چون ادم علیه السلام بر سر اندید نزل فرمود بزبان هندی سخن گفت و این کتاب
 بر آنکه حروف هندی مندرج بر عرب و عجمی و بر این حرف اعمال بسیار که بحیطه حصر در نیاید و از انچه شده
 اینست که چون کتابت کنند این حروف را در طاسی عسک و زعفران و کلاب و بیداب عذب محو صاحب
 فاسور و با سوره نقرس و بر قالی و حنا طحال و کباد و ذات الصدور و ذات الحجاب از آن شربت سازد و پیا
 از امراض بکشد و سایر اوجاع در روزی و بیرونی شفا یابد و اگر کسی این حروف را بر لوحی از نحاس با فیضه کتابت
 در اول حمل زنانه بر سر می کشد که در غایت با و بعد متصل و حامله آن لوح را با خود نگاه دارد چنین است
 این باشد و آن حامله سلامت و سهولت بار شد و حامله آن لوح از سحر و ضرر حق و افسوس محفوظ ماند و باد
 در خواص اسم اعظم الله نعم بدانکه حنا مثل المعاد آورده که حروف اسم اعظم چهار است

در حقیقت

و هم چنین طبایع چهار که حاد و برود و رطوبت و سوسنت و اقطار چهار که شرق و مغرب و شمال
 و جنوب و ملکه حل مقدار مقربین چهار که جبرئیل و امیر ایل و عزرائیل و میکائیل و این چهار
 مقرب را چهار روز است که مخصوص ایشانست اما جبرئیل را روز دوشنبه است و وی بار یکشنبه و رطوبت
 و اسرافیل را روز پنجشنبه است و وی حار و رطوبت و عزرائیل را روز شنبه است و وی بار و یاسیل و میکائیل را
 روز چهارشنبه است و وی حار و رطوبت طبایع اربعه در وی مخرجت و این چهار فرشته را چهار خاتم یکی
 مستمع یعنی لوح ۴ در ۴ و آن تعلق بجرئیل دارد دوم خاتم مربع یعنی ۳ در ۳ و آن تعلق بامیر ایل
 دارد سوم خاتم مثلث یعنی ۳ در ۳ و آن تعلق بعزرائیل دارد چهارم خاتم منحنی یعنی لوح ۸ در ۸ و آن
 تعلق بمیکائیل دارد پس چون طالبی داعیه عمل کند بر حروف اسم اعظم باید که مناسبت اینها در هر روز
 و لطف و قهر ملاحظه طبایع و اقطار و ملکه و خاتم ایشان کند چون علوی در خیر او این
 حروف چهارگان را در خاتم متع یا منمن رقتند و خاتم متع اولی بود پس انوار حروف را بخواند و بکین
 فضیله خالص در روز دوشنبه وقت طلوع اصاب رقتند و در آن حین زاید النور و الحیا باید و در
 اولی و بعد ناطق و از نخوس پاک و اگر علوی در معصیتی بود لغز با نده منهای حروف او خیر و عذمت
 بشیعه ندهد اما اگر برای دفع ظلم و فاسق عمل کند و غرض وی خلاصی مضطربین باشد باید که این حروف را
 بنام ظالمی و فاسق در خاتم مثلث یا مربع شش کند و خاتم مثلث اولی بود و این رقم وقتی باید که قدر
 بود متصل بر ظل باو بخواند و باید که در اعمال خیر بخیاری خوش کند مثل عود و غیره و در اعمال شر بکین آن کند

و سنده و س و اگر وقت عمل قدر برج انشای باشد معمولاً بالای اشک در او نبرد و اگر در برج هوا بود
از جوی در او نبرد و اگر در برج آب بود بالای حوض بر آب یا هر جاری در او نبرد و اگر در سماء انبوی در سماء
نقشه از اجرام حکم کرد منجی اب رهد و اگر در برج خاکی بود در زیر پرستانه خانه خود نهد اگر
در امور خیر است در زیر پرستانه خانه خیم و اگر در امور شر است کند تا حق کلیه بهیو بر آید
و صاحب در مکتوبه برای خوف اول و آخر اسم اعظم که است خواص بیان کرده و فرمود
که اگر کسی در عضوی از اعضا عرضی عارض شود مثل رم د یا صاع یا غیر آن باید که حروف عربی اسم آن
عضو را بگوید و باین الف و هاء رقم زند مثلا از برای دفع رم د بگوید حروف عین و او در میان
بطریق اتصال یا انفصال بر این وجه دوم بر این وجه

پس آن نوشته را از خود بیاورد و چنانچه بر دینک بان عضو بود بزودی مرض وی بایل شود
و طریقی دیگر در امراض آن حروف اینست که هر حرفی از حروف آن عضو بعد از الف و هاء رقم زند

اتصال یا انفصال اول بر این وجه دوم بر این وجه
و هر دو امراض صحیح است و در ترتیب صحیح اثر تمام دارد و اکمل در خواص اشکال سبعة و اشکال

اسم اعظم خدا تعالی اما اشکال سبعة اینست
و چون اکثر این اشکال و اشکال اسم اعظم متشابه بود لا اجماع در آنها بود و این را در نمود و ضاکنه شمر المعاد
اورد که حضرت مقدس امیر المؤمنین مرتضی علیه الصلو و السلام در صفاتی این اشکال سبعة بآیه انشأ

و این اشکال

و ان اشکال سبعة در کتب اخی ایراد نموده و از آنجمله این پنج که در اشکال فرمود ثلث عصی صفت
عبارت اشکال المقوم انصاف بر کشیدن کذا از الف که مثل دوم و اما کاین الفها بعد از او اشکال
بان دو معنی المصلاخ است که مثل اول و انصاف مقوم عبارت از مید که بر بالای آن الف کشیده و میم طبر است
ثم سلم الی کل مطلق و لیس سلم میم طبرین میم که چشم وی بود و انرا که دنیا کذا و انشأ سلم اولان نبرد که سبب
بمرا و مطا و نه نبرد با کذا از الف که سبب انرا میم بود کرده و انشأ چهار و اربعة مثل الاصابع صفت
تشریح اسم غیر معصم و ان چهار صفت کشیده که انشأ بخیر است عباد از چهار که بعد از سلم میم و او ان
دهاء شقیق ثم و او کانیو مجا و لیس مجم و هاء شقیق عبارت از حرفها که هر دو وی باشد منطوق و انشأ
و و او ان و او که دنباله او باشد مثل شیه مجا و حال آنکه نه مجام و انشأ هفتم فیما حال الامم الی لیس مثله
توق به کل الکام نسلم مفرا دای بردارد ان اسم که نیت او بیابوی از هر مکر و هاء تا بلاما و در کتاب

خط خاصه که حضرت امام جعفر الصادق علیه السلام از حضرت امیر المؤمنین نقل فرمود که هر که این اشکال سبعة را در سفر
میآرد و بخود بخندد از غرق و خوف و آتش ایمن بماند و در اشکال سبعة حضرت امام جعفری بر این افزود و ان هفت
رقم هستند که در مثلثات خاتم و وسطان رقم زده اند و از آن در حصول نتیجه اتم دانسته اند و صدور این
و از دوازده مصری رحمه الله تعالی گفت که کتب اشکال سبعة منضم اسم اعظم الله تعالی و بقیات
سبع الاجابت چون ویرا در دعا شیع سازند و از او در دراضی الله تعالی عز و جت که گفت
هر کس این اشکال سبعة را در هر صحن امتحان کردم از شمر بران نیز تردیدم اول آنکه در هر کشتی

نباشد الا الله بسلامت بکنا رسید و اگر این اسکال سبعة بر بوضاعتی نویسد اندازد و تا این بود
 دوم آنکه در هیچ خانه نباشد الا الله از سوختن این ماند سیوم آنکه در میان هیچ درخت و بار بار باشد
 الا الله از تصرف در دزدان و قتل قاطعان طریق بسلامت ماند و این مراقب در حد الله کشد
 که چون این اسکال سبعة را بر بوضاعت خود نویسد باید که از عقیق او اسد عا و تیر بنویسد و بخواند
 قاضی و پناهی باشد ان بضا و متاع را و دعا اینست یا من له الاسماء الحسنى احفظ هذا
 من جميع الافات بما حفظت به الذکر فانک قلت فی کتابک المنزل علی نبیک المکرل انما نحن
 نزلنا الذکر و انما له الحافظون برحمتک یا ارحم اما اسکال اسم اعظم صا کتاب
 التظیم آورد که خط مبارک شیخ ابوالحسن شاذلی بدیم که فرموده که نزد بعضی از عرفا
 شایع است که اسم الله الاعظم و قسم من اعظام الله المکرر این اسکال است و صورت
 آن بنا و کمال اینست

و هم صاحب التظیم آورد که بعضی از محققان بر آنند که اسم اعظم مبارک این اسکال
 و هم صاحب التظیم فرموده که بعضی دیگر از اکابر گفته اند که اسم اعظم این اسکال
 پس هر کس این اسکال شود بر همه موافق فایز گردد و باین الله
 در خواص حروف مروجات از لوح مثلث که محتویات بواعال عظیمه

در کمال
 در کمال
 در کمال

فصل چهارم در خواص حروف مروجات از لوح مثلث که محتویات بواعال
 عظیمه و مثلث است به بیت عمل در ضمن و وارده **فصل اول** در ایجاد
 محبت و مودت در قلوب **فصل دوم** در احداث مودت قوی در نفوس
فصل سوم در القاء دوستی مغرط که سرحد چون رساند **فصل چهارم** در زیاده
 محبت مغرطه در نفوس **فصل پنجم** در ایجاد مهر و میل کلی در قلوب **فصل ششم**
 در احداث میل و محبت در قلوب سلاطین و حکام **فصل هفتم** در القاء محبت
 عظمی در نفوس اکابر و اعیان **فصل هشتم** در زیاده کردن محبت در
 و دوست گردانیدن دشمنان **فصل نهم** در مهر بان ساختن سازگار
 و مطیع گردانیدن مخالفان **فصل دهم** در ایجاد محبت تمام در نفوس کافه
 انام از خواص و عوام **فصل یازدهم** در فتح ابواب خیرات و تیسر مرادات
فصل دوازدهم در فتح قلوب سلاطین و حکام و این عمل منسوب است به حضرت
 امام جعفر صادق علیه الصلوٰه والسلام **فصل اول** در ایجاد محبت و مودت
 در قلوب صاحب سه المصون آورده که هر که لوح مثلث را بگوید سوره
 بولاد بر سینه بخواند و خوش بوی تن درست نشن کند تمام و کمال مشحون
 بخیر و مروجات اعنی بدو و خالی از حروف مرادات اعنی طرزا

با کلمات اربعة قوله الحق وله الملك و با هر روز عشر کلمه بخواند
 و اسماء ستمه ملائکه و اسماء ملائکه علوی و سفلی آنروز و حروف و اشکال
 آنروز و حروفها را با اسم مطلوب و مادرش در قلب نویسد بهمان نوزده
 بر وجهی که بدست سبب شکافته نشود و در آن اشاء پنج آیت عزیمت را
 چهل پنجبار و آیت محبت را بدست بار بخواند و بران لوح نقش کند و اگر آن لوح را
 بنام و کمال بر قطعه شکر نویسد هم رو بود پس اهتمام نماید که انگش که وادار
 آن سبب را بوی کند و بخورد یا آن شکر را شاول نماید آنرا عظیم ظاهر شود
 از محبت عامل و ردل معموله و اگر کسی در محبت راتمام و کمال چنانچه
 بر طریقی چینی نرسد نویسد پس دست راست خود را وقتی که بر طهارت کامل
 باب پاک در آن ظرف نشوید و باین اب آن لوح را محو سازد و سعی نماید که
 معموله آن اب را بیاشامد بر وجهی شود که یک طرفه العین بی عامل نتواند بود
 از غایت الفت و محبت **فصل دوم** در احداث مودت قری در نفوس ضایع
 سه المصوره بگوید که اگر کسی این خاتم حکم را بنام و کمال بنویسد بر طاس جام
 بمشک و کلاب و زعفران و آیات عزیمت را چهل و پنجبار بر وی خواند و بخورد
 و بجنب و مصطکی بخورد کند و آیت محبت را بدست بران طاس نقش کند و بهار

و بر قات که آیت محبت را بخواند از غمب آن بگوید یقع محبت فلان فلان
 فلان فلان فلان فی قلب فلان فلان پس آن نوشته را بکلاب و عرق زنبق
 سفید محو سازد و بعضی از آن اب معمول را در روی خود مالده و جهد کند
 که بعضی دیگر را معموله بیاشامد و در آنحال که نزد معموله روایت آیت
 محبت را بدست و بار در روی خواند محبت و الفت وی بر دل انشخص بغایت
 غالب آید و اگر کسی این خاتم را با محو و آنچه نوشتنی است بنویسد بمشک
 و زعفران و اب و زعفران و بیاباله سبز نویسد آیات عزیمت را چهل و پنجبار
 و آیت محبت را کعب الله والدین امواست حسبه الله را بدست و بار بران
 بیاباله خواند و در آنروز که این کتابت کند ملک آنروز را خطاب کرده بعد
 بعد از تلاوت آیات و بار بگوید تو کل ایها الملك فلان بتریح فلان
 فلان فلان فلان بالمحبة الروحانية و بعد از اتمام کتاب و قرائت ده
 آنرا شخم کند پس باب طاهر فاما آن نوشته را محو سازد و جهد کند که
 معموله آنرا بیاشامد از محبت عامل بر وجهی شود که یک طرفه العین
 بی وی آرام نتواند گرفت **فصل سوم** در القاء دوسه سنی مفرط که بر
 جهان رساند صاحب سه المصوره آورده که اگر کسی بر هفت قطعه ناله

مفت بار لوح شلت را بنویسد با حروف مزوجات و رقم عددی ایشان
 لیکن خالی از حروف عشره و کلمات اربعه و آنی و اسماء ملائکه اما هر چهار
 در قلب و رقم زند با اسم مطلوب و مادرش و آیات عزیمت را چهل و پنج
 بران لوح خواند و اسماء ملائکه آنروز را نام برد و از ایشان استعا
 جوید بعد از آن در زبانه لوحی از آن الواح سبعة کلمه از این کلمات سبعة
 کتابت کند و اگر مطلوب زنی بود و آن مفت و قطعه نان را بخورد و شلت
 ماده دهد و اگر مرد بود بخورد شلت نزد مدتها نجایب بیند و آن کلمات اینست
صحا صله طلعا سجعا براسهل فعللا هلمعه
 و اگر کسی بگوید مفت بر آن زن شود از مفت درخت و اگر زن شود بنام
 سجد و بر هر یکی لوح مزوجات را با آنچه نوشتنی است غیر حروف عشره
 و کلمات اربعه و اسماء ملائکه بنویسد و آنچه خواندنی است از آیات عزیمت
 و محبت بر وی بخواند و نام اسماء و اعدوان آنروز بر دوازده ایشان استعداد
 جوید پس آن صحرای نویسنده را بر بخورد شلت محلب و بر آن سداب
 دارد و در این محل بتکرار اسم یا قریب یا سبغی شغل کند و بعد در حق
 مکتوبه یا بسوخته ایشان بخواند بعد از آن آن بکهارا در شب تار
 تنها

د بخورد و آن کوه
 و تحقیق
 ۳ یعنی کلمات
 الحق و علم الملك
 باشد

گزارش چنانچه هیچ احدی بران اطلاع نیابد برود و در کلخی حامی که الت
 میکنند میکنند تا امور عجیبه ظاهره غریبه از جانب معموله در یابد
 بآذن الله تعالى **فصل چهارم** دران دیاد محبت مغرطه و در نفوس صاحب
 آورده که در این خاتم را بر مفت و ورق بنویسد خالی از حروف و آیات
 و اسماء لیکن آیات عزیمت را چهل و پنجبار و آیات محبت را بیست بار بران
 نوشته خواند و آیه و آتوس کل فی عمیق را این بیت بار بخواند تلاوت کند
 و بمصطکی و میعه و آنروز آن را بخورد پس در هر شبی یکبار و ترا
 از معمول برالتش نهد و در منزل خالی که هیچ احدی بران اطلاع نباشد
 چون مفت روز یکبار در و آن مفت و ورق بسوزد معصود بر وجه اتم
 بمحصل پیوندد و اگر کسی بگوید در فقه از پیر من مطلوب که برتن وی شود
 باشد و عرق وی بران رفته و لوح شلت را بجای و ف مزوجات رقم زند
 خالی از حروف عشره و کلمات اربعه و اسماء ملائکه پس آیات عزیمت را و محبت را
 بعد از آن که مکرر امذکور شده بران لوح خواند و در زبانه آن شکی مستطیل
 بکشد بران صورت که در آخر این فصل رقم میشود و هر حروف مزوجات
 هم به آسانی و هم بصورت رقمی دران شکل رقم زند و آیات عزیمت را

کلیه کلمات اربعه و ده
 در این کلمات
 ادا شده

عشرة 10	ح 2	ثمانية 8
و 3	ا 4	د 5
عشرة 6	ب 7	ثمانية 9

२५३

[illegible]

خوف و اشكال را که در اخراج فضل ابرادی باشد در دل انوار و قمرند بعد از آن آیه غایت رحمت
بعد مقرر نموده و بران لوح مرقوم در افکاه آیت فاذلجا و عدد بی حمله و کاکان و عدد در حقا
نموده و سوره اذا جاء نصر الله و انصار و اسم امشاح را صد بار تکرار نماید و از روز دوم را
روز دارد پس معمول در موم سینه کیده و در حقه پاک سینه بچد و بر بازو بندد حق سبحانه و تعالی
وی نشاید که هر قفل بسته را که خواهد بکشد بکشد و هر جا که دینه کان قافله بودی از جوه
بران اطلاع باید و خبر و کت و جمعیت و ست رتق و روزی و بر اصل و اثر این عمل کمال
و تا فرزند دیگر خاصیت دهد و ان اسماء و خوف و اشكال که بعد از لوح باید نوشت اینست بسم
اذونی و یا بنطقوش یا بنو طورش یا شیطیش هنیط فطیش بنو میططون بنهیطا
سعصع کسور کسور کسور بکترک بلا الطیقا هوی هوی هوی ما طاب اوه اوه اه اه
افتح افتح شافع لاخ مکینا مکینا **فصل یازدهم**
در تخیل قلوب سلاطین و حکام و ان عمل منسوبت محضت امام جعفر صادق علیه السلام است و او را
اگر کسی اراده کند که بر ملک و سلا و اعظم ارباب دول در آید و حاجت خود را بر آید و ای از برایشان
باید که پوست حرم را که حوان با و سلیم الاعضا بکشد و خند سازد و روحی که قائل کتابت نامش در این خام
کرم را که لوح مزوجانست تمام و کمال بران پوست می کشد و آنچه در سوسا در داخل و خارج لوح کتابت
کند و بر ظهر لوح آیه غایت و آیه محبت انرا بنویسد و مجموع الحروف و کلمات و حلقه که در حلقه اعلا

کنز

کند نیست در ذیل این لوح رقم زند و این کتابها را بمشک و زعفران و سر
سذاب کند انگاه آیه غایت و محبت را بعد در معنی و آیت کند و بران لوح
نقش کند بعد از آن سوره انعام را صد بار تلاوت نماید و هر بار که سوره
تمام کند بر لوح عدد و در سطح راشانی این عمل سکرات قرآن تا و قنیکه با تمام رسد
بعد و صندل و جب السداب و تخم ریحان بخور کند پس ان مکتوب را
در موم بچد و در دودن انبوی انبی فارسی بندد که یک جانب وی به بند اصلی
استوار بود و جانب دیگر را بموم سینه حکم به بندد بعد از آن که صد بار سوره
اخصاص بران لافانه باشد انگاه ان فی راد میان ایدم طایفه مضبوط کند
و بر بازوی راست بندد و در هر ماه با این معمول نموده یکی از سلاطین زوی
الاستدار در آید و با وی در مهمی سخن گوید البته مقصود به وجه و نحوه حصول
پیوند و حضرت امام جعفر صادق علیه السلام فرموده است که بحق نبوت جد من محمد
رسول الله که می این عمل کردم و معمول را بر بازو بستم و بر هیچ سلطان عالمی
در نیامدم و از وی طلب حاجتی نکردم الا انکه بوجه جبر می اقبال نموده
و بی توقف مقصود مرا بر آورد و با هیچ کس از اکابر و اشراف سخن نگفتم و قصد
امری نکردم الا انکه متقی مقبول نموده و مراد مرا در کنایه من نهاد پس باید

ایشان نسبت بیکدیگر امور غریبه بینند در اینجا خصوصیت میان ایشان
و تقریب ایشان از یکدیگر صاحب سر المصون آورده که اگر کسی بر پیاله نوح
مفردات را بنام و کمال کتابت کند چنانچه گذشت پس اسم آنکس از آن که تفرقه
و محبت ایشان بخواند با حرف مادر قلب نویسد و آیات عزیمت را بعد
معلوم تلاوت کند و سوره از آن لزل را الی قولها شش ماه ۲ بار بخواند
و بیست و پنج بار بر آن پیاله نویسد پس از باب شور یا بلخی محو سازد
و در شب تار در منزل آن دشمنان را کش کند مراد حاصل شود و اگر کسی
بر رویار مسالاب نرسیده لوح مفردات را بنام و کمال کتابت کند بخون
کره و سگ و اسم آنها که تفرقه و خصوصیت ایشان خواند با حرف مادر قلب
رقم زند پس آیات عزیمت را بعد و مقرر بخواند و آیت بعد المشرقین را
بنام ۲ بار بخواند بعد از آن بخور کند بکاف و خور الکلب و خور الهم
بعد از آن دو سال را نهم بگوید و در خانه های دشمنان بر آکند و بپاشد
تا فتنه و عداوت و تفرقه تمام در میان ایشان قائم شود و در شب
جمع اعدا و تشویش حال ایشان صاحب سر المصون آورده که اگر کسی لوح
مفردات بنام و کمال بیست و چهار نویسد و اسماء آن جماعت که تفرقه ایشان
خواند

میکشند با حرف مادر قلب رقم زند و معلوم فرقت با بنظران بن فلاله و فلاله بن فلاله کما قرئ
باین الحی و الباطل من ايات عزیمت و بعد و مقرر بخواند پس آیه و برع منهم الشیطان الاله راه م بار
کند پس بخور کریت و حلیت و کلمه انکاه در منزل بعضی از آن مردم دفن کند بعد از هفت روز غایب
مشاهده نماید و اگر کسی مثلث مفردات را بنام و کمال بر جلد دخی نویسد و اسم معوله و مادرش را
با حرف مادر قلب رقم زند و آیات عزیمت و عداوت را بر روی که مذکور شد بخواند و بعد از اتمام
آن نوشته را در جوی سرازیر دهنی و اگر نتواند در جوی و اگر نتواند در جوی یا جوی دخی
از نه های طی صبح کرد و باذن الله تعالی در الفاء عداوت میان دشمنان و شویب بار
ایشان صاحب سر المصون گوید که اگر کسی وقتی عظیم را بنام و کمال بر پوست شغال بدین و بر ظهر
آن مثلث و اسماء ملکان علوی و غنی را با حرف و اشکال از فتنه رقم زند و مثل آن بر پوست
مذیخ نیز کتابت کند و اسم آنکس که خصوصیت و حرمان آن مطلوب با اسم مادران ایشان بر پوست
لوح با حرف مادر قلب رقم زند پس آن عزیمت و عداوت را بعد و مقرر بخواند خصوصاً به و القیاس الی يوم القيمة
پس بخور و سگ و کره بخور کند انکاه آن دو لوح را پشت بر پشت نهاده در هم بچد و در میان خفه
سیاه مضبوط کرده در شب تار در منزل یکی از آنها دفن کند تا مفسد بر روی حاضر شود و اگر کسی
که برای ظالمی با حاکم یا با سیای وی خواب شود که دیگر عداوت نکند بر داند که لوح مثلث و حرف
مفرات با جبهه نوشته بخور حاد بر مشا سفید شده ادی که از فوت او مدتی بگذرد که شنبه یا پنجشنبه و اسم

ان موضع واسم صاحبش را با حروفها در قلب و قندیس یا غرمت و علا و تر بعد از معین
 و سوره اذ از نزلت را تا اشتباه ماه ۲ بار تلاوت کند و آید و جملتا عالم با سافله و این برهه
 بخواند بآن لوح بعد از تمام سوره های قرآن بخیر کند پس انعم بر او در آن موضع که خواهد
 کند بعد از هفت روز بخوابد در سلیقه مرضی بود شمی و پودش و کرد و ای صاحب
 سر المصون گوید که اگر کسی بگوید بخت خادش بزرگ دباغت یافته یا غیره در پنج عشر طریقه صلا کند
 داشته باشد و بروی صورت انگشت میض او مطلقو بکشد و بر سینه وی لوح مفرد را نشاند با جمیع
 نوشته های باید و هم بر سینه وی این آیه را بنویسد که خذوه فخلوه الی قوله الا انک اطون از سوره الحاکم
 و انت عرمت و علا و راعده بکشد بخواند و آیه حذوه معلقه تا الحاکم که اشارت شده ۲ بار بخواند
 پس در شب تاریک با اکلیل و طبع و عود قرص بخور نماید پس انعم بر او در صامی کرد که از شمع برای
 اخذ کرده باشد بعد از آن در میان خرقه بچد که از کس گرفته باشد یا معموله ببرد و کس اعضا مبتلا
 و احوال وی مترزل و دل وی مضطرب و مترد باشد و اگر خواهد انگشت از این ابتدا و اوسط را حل
 انعم بر او را از زیر سندان بیرون آورد و در جوی آب دریا بزرگ بشوید چنانچه هیچ اثری از وی
 نماند و اگر کسی بر قطعه از جامه درویش شخصی مثلث مفرد را بکشد تمام و کمال و آیات عمره و علا
 بعد از معلوم بر آن خواند و سوره اذ از نزلت را تا اشتباه ماه ۲ بار تلاوت کند بعد از آن انوار صاف کن
 که در میان قبر بیرون آورده باشد و هر چند کهنه تر بود بهتر بود بعد از آن ملفوف را در میان قبر بپوشد

که در میان قبر بیرون آورده باشد و هر چند کهنه تر بود بهتر بود بعد از آن ملفوف را در میان قبر بپوشد

هفت شب

هفت شب از روز بعد از آن بیرون آورده و در منزل انشخص دفن کند بد جا و پودش و او را که بر او
 پیش آید و سر اسید و سر کردن شود مایل است
 در اقلای اموال و اولاد و قطع
 فعل اعدا اگر کسی بر پوست یک از جانوران و خشی لوح مفرد را با تمام و کمال بکشد و اسما ملکین
 علوی و سفلی و حروف و اشکال آن روز را بنویسد و اسم معموله را با اسم مادرش در قلب مثلث با حروف
 و قندیس یا غرمت و علا و راعده معلقه تلاوت کند و آیت قدرین و من خلقت وحید الی از
 سوره مدثر صد بار بر آن معمول خواند و اگر این آیه نیز بر لوح نوید یا بلع بود پس از آن در قطعه
 خرقه سیاه بچد در منزل انشخص دفن کند بعد از هفت روز شفا و بدبخشی در هر روز کاروی ظاهر
 شود و اگر کسی لوح مفرد را با الحاق نوشتنی در داخل و خارج و قلب و ظهر وی بکشد پس آیات
 و علا و راعده مذکور بر آن لوح خواند پس آیت قطع دابر التوهم الذین ظلموا و الحاکم و راعده
 ۳۳ بار با معمول خواند و اگر این آیت را نیز بر لوح نوید داخل یا جسی در خرقه سیاه بچد در کون
 بخاری مشدود الا اس بکند و در میان چهار راهی که گذرد و هر دهنش با در زبانی دفن کند یا در منزل
 وی مدفون سازد بعد از هفت روز تا مادامیکه در احوال وی پیدا شود در سلیقه فقره
 بود شمای و قضیق معیت برایش اگر کسی لوح مفرد را بکشد با الحاق در داخل و خارج و قلب و ظهر وی
 نوشتنی و آیات غرمت و علا و راعده مقرر بخواند بعد از آن سوره هجره و حروف آن سوره که شمله
 داخل باشد بر آن لوح خواند و اگر سوره را نیز بر ظهر آن نوشته باشد بهتر بود پس معمول را در خرقه که از زبال چید و پاک
 شد شسته

به چید و در ویرانه که از مردم دست دوش کند و اگر در منزل معموله ویرانه باشد آنجا نیز دفن کنند و تمام بعد از
 از عمل بطور رسد و اگر کسی همین عمل که گفته شد در کتابت لوح و تلاوت آیات عزیمت و عداوت بخواند بعد از آن
 صد بار سوره بقره بخواند و آنرا در غایت خیر بگوید که از دشمنان کفر و باطل و کفر با او پاک باشد
 در هر راه معموله دفن کند و اگر در منزل وی موضعی ویرانه باشد آنجا دفن کنند و هر چه بود شیعی که مضبوط است
 بعد از هفت روز بظهر رسد و آنرا مرتب شود در سبط حیات خمره بوظیفه و فقه اگر کسی لوح
 مفردات را با جمع آنچه نوشتنی بر ظهر و بطن و قلب وی و قیامه قمر در برج آتش بود که گشتن در آن
 عزیمت و عداوت را بعد از آنکه تلاوت نماید بعد از آن آیت فامه ها و یه ناد حاصیه را بخواند و یکبار
 بران معمول خواند پس از آن در هر قعه از جامه نیم سوخته که به اختیار شود با شکر و مصلحت و در ظرفی مسین
 مشدود و الی این حد و تودیک شور یا آتش که اکثر اوقات در اینجا آتش میفریزد دفن نماید چنانچه
 اثری بر آن طرف رسد و از آنجا معمول سر آید بعد از یکشنبه روز نهار و اگر در وقت در ظاهر معمول
 ظاهر شود تا آن معمول از آتش گرم بود حال معموله این باشد و اگر خواهد که حوادث آتشی را در معموله
 بیرون آورده و در جوی آب بزرگ چکان بگوید که آتشی از وی نماند آن حوادث فواید و نشانه ها که لوح
 مفردات را تمام و کمال بنویسد پس آیات عزیمت و عداوت را بعد از معین تلاوت کند بعد از آن آیت فی سبعم
 و ظل من محرم لا بادد و اگر در اصد و بخت بار بران معمول خواند و در خفته نیم سوخته چنانچه در عمل
 گذشت بچند و در طرف اهنین مشدود الی این کرده در آتش کنگر چکان فرود و دفن نماید که حوادث آتشی

و هم بوی رسد بعد از سه روز آثار کلی ظاهر شود باذن الله تعالی
 و سبط صدای و کسر اعضا بعد از صاحب سر المصون گوید که اگر کسی لوحی نوشت
 تمام و کمال کتابت کند و در زیر آن مربعی مستطیل رسم کند و در دوران آن هفت
 سین متصل بیکدیگر بنویسد چنانچه در آخر فصل مظهر میشود پس مجموعی اطراف
 و جوانب آن لوح را ظاهر و بطن آنرا غیر از آن مرقومات در داخل و خارج و ظهر و قلب جلای
 بخون مرغ سیاه یا لایله و آیات عزیمت و عداوت را بعد از مقرر بران خواند و
 و آیت وضعت علیهم الذل و المکنة و باذن بعضی از الله ۲ بار بخواند و بران
 و مد بس از او ریفه سیاه بچید و در زیر هر مدقه و ضار آن با سندان نعل
 بندان و ضو کند پس هرگاه که کوبه کاران بران مدقه خورد یا مطرعه نعل بندان
 بر سندان آید معموله به بد و سر و شقیقه و کسر اعضا مبتلا باشد پس در تنگ
 آن معموله از آن موضع بیرون آرند و بنویسند و آثار از اتمام محسارند آن شخص
 از صدای و کسر اعضا خلاص یابد و سخط مستطیل آیت که نموده میشود
 و سبط رعد و سایر اوصاف
 عین بر اعدای صاحب سر المصون آورده گوید که اگر کسی صوری صریح از
 از مردم سفید و بر سینه وی لوحی مفردات را تمام و کمال بنویسد و در داخل

و خارج وی آنچه نوشتنی است رقم زند و آنچه خواندنی است از آیات عزیمت و تلاوت
بعد معلوم بر وی خواند و بر صورت ظاهر آن صورت اسماء ملکین علوی و سفلی از روز
و حروف و اشکال از روز را کتابت کند و اگر معموله مرد است آن موم را بصورت
مردی بسازد و اگر زن بصورت زنی بسازد و بعد از خواندن آیات عزیمت
و تلاوت این قطعه علی انهم الایة راه ۲ بار بخواند بر آن صورت خواند پس
در هر دو چشمی از دو چشم وی هفت خار عو سج فرود برود و عو سج درخت خار ناک است
که خارهای سفید دارد اگر خار عو سج نیابد خار سفید که باشد رو بود و در محل
فرود بردن خارها چشم وی را بخواند که قطعه علی انهم کذا طمست عینی فلا
یخیر منی هفت بار بگوید برای هر چشمی پس انصرت را دو کوزه سفالین آب را
مضبوط کند و در مکانی دفن کند که معموله را بر آنجا کند و آن معموله بغایت
محفوظ باید که اگر در آن موضع که دفن کرده ضایع شود بیم آن باشد که معموله
نابینا شود و هرگاه که خواند که معموله از آن موضع خلاص شود معموله را بر آن
آرد و آن خارها را بکشد و صورت را باطل کرد و آن تا خلاص گردد

در تسلط اراضی ملکه بر اعدا و اصلاح آن بعد از ترمیم صاب سواصون
گوید که اگر کسی بر شانه سخی و خشی لوح مفردات را بنام و کمال کتابت کند پس
آیات

آیات عزیمت و تلاوت را بعد معلوم تلاوت کند و بر آن لوح دوم بعد از آن
است و قطعه نام ذات البیوع و ذات الشمال و الان غضب الله علیهم ان کاند اودما
مکین راه ۲ بار بر آن لوح خواند پس آن نوشته را از آن شانه باب تحویل
حمام محو سازد بر چوبی که پیله بر پیله باشد و احتیاط کند که از آن قطعه
بر دست و عضوی از اعضایی وی نچکد که بموضع مرض باشد پس آن آب معموله را
در خانه معموله بپاشد و آن شانه را در استانه خانه وی دفن کند بر صفا
خانه امراض و اعیاض کلی مستولی شود بر بته که بر جد ملال رسد ساند پس
اگر اراده شفا ی وی کند لوح مزدجات را که موضوع از برای اعمال جزات خالی
از حروف مفردات با آنچه نوشتنی است در داخل و خارج و قلب و ظهر وی
بر طاس حمام رقم زند بمثل و در غفران و کلاب و آیات عزیمت و محبت را بعد معلوم
تلاوت کند بعد از آن بیت بار بگوید اللهم شفاؤک لا شفاء الا شفاء لا یغادر
الا شفاء بالحق انما لنا و بالحق نعال و نزال من القرآن ما هو شفاء و رحمة للمؤمنین
پس آن آب معموله را ۳ شب بخیم کند انگاه نداری بمان مریض دهد تا بپاشد
و بمقدار دیکر تمام بدن و پراشید و این عمل اسفا و غسل هفت روز
متصل بجای آرد تا آن مریض را صحت تمام روی نماید و در غزل آریا

مناسب و تحریک منازل طالع و تدبیر دشمنان صاحب سراسر کوی
که اگر کسی وفق مغزات را بنام و کمال با آنچه نوشتی است در داخل و خارج و قلب
و طهر و یقین که فی در عقیق است بر قطعه از پوست حمار مدبوخته کتابت کند
بسیارات عزیمت و عداوت را بعد و مقربان معول خواند و سورة اذ الیاء
انتق را ۴ بار تلاوت نماید و هر بار بر معول نقش کند پس از این بر دو در است
خانه معول که در حق کند و زیر در آن خانه را به مقربان حمار بیالاید و در آن محل
گوید عزالت فلان فلان و ابطال حرمه و حکم و نقاد امره و زلزله قدیم
و احریت دیاره و سلام علی من فی العالمین و الحمد لله رب العالمین و از آن راه
که بد خانه وی رفته بود بر راه دیگر برگردد و پیش از آن که بنزد خود آید در جوی آب
بزرگ در آید و جمیع اعضای خود را و جامه های خود را پاک بشوید و حصصا
پایه ها و کفشهای خود را و در حق معول و غسل اعضا و در شب تاریک بجای آورد
تا بر مقصود فائز گردد و باین الله نعم و صاحب سراسر المصلح و حمد الله و حمد الله
که عامل باید در این عمل و سایر اعمال فائز از خدا تعالی برسد و در غیر مراضی
خوب بجا نه کار نماند که آن خطای اکبر است تا الله مجادی کل نفس بما کتب
ای علم مغفود بالله و شد در انفسا و سیات اعمالنا و خواص

اسما

اسماء حسنی الهی مشتمل بر ما در خواص اسماء الهی مشتمل بر دوازده فصل و در این ماهر ضعیف
محمودی بزرگوار است پس چون عدد ال اعداد که بر آید در عدد دانه معصومین علیهم السلام که در اول است
ضرب کنند حاصل ضرب انقدر اسماء می شود که خواص آن در این تا ابراد یا دان شصت اسم
و فضیلت مع فرشتان است در تحصیل جا و عزت و حرمت در تخریب خلایق و قتل
در بواب در کف نامها و حل شکلات در دفع اعدا و قلع خصم در دفع
خوف و مرض و حصول غنای و برکت در اثبات محبت و موافقت در قتل و نفوس
در توسیع ذوق و رفع احتیاج بخلق در دفع امراض و رفع اعراض در تحصیل
سینه و تبدیل اوصاف بدیه در نظیر باطن و تفسیر اسباب دنیا و آخر
در تحصیل علوم و تکمیل فهم در اطلاع بر مخفیات علوم و امار و مشاهد
انوار و یافتن طریق صفا و دفع مساوی و خاطر پوشان **فصل** در تحصیل عزت و جاه و حرمت
البطل در شرح اسماء الله قدوة المحکمین مولا یعقوب چرخ رحمة الله مذکور است که هر که این اسم
به مشک و زعفران و کلاب در ساعده بکامنه چینی نویسد و بنویسد و بیاشا در میان طوط
عزیز و بزرگ شود **الرافع** هم در شرح اسماء الله آورده هر که در نیم شب نام روز دست بردارد
بر دارد و صد بار این اسم را بگوید در ساعت بزرگ شود و جاه وی بفراید **الغنی** هم در شرح
اسماء الله مذکور است که هر که چهل مرتبه متصل بهم هر روز بعد از نماز اقامه این اسم را بگوید در دنیا

و اخوت عزیز و مکرم شود و هرگز محتاج خلق نشود **العز** این اسم شریف تیره این ^{صفت چون} **خا** بخشد
 بطریق مذکور بر کواروی مداوا نماید **العلی** هم در شرح اسماء آمده مذکور که هر که هر روز
 ده بار این اسم بر کوارا باشد اطمینان بگوید درجه بلند ماند و اگر فقیر یا غنی گردد و اگر غنی افتد
 برکت مداومت این اسم زود بوی بازسد **فصل ۲** در تفسیر قلوب غلایق و تاثیر در بواطن **الشهد**
 هم در شرح اسماء آمده آورده که هر که در وقت صبح روی بآسمان کند و بگوید
 یا شهید بگوید هر جان فانی بود بر فرمان وی شود از اولاد و خدام و خواص و عوام و جمیع
 که بود در حروف مکتوبه وی که **ش ه و ی** است و آن سیصد نوزده است مداومت کند و اگر قوی
 بر عدد حروف مسطور وی که **ش ی ن ه ای و ال** است و آن ۱۲ است مداومت نماید در اول
 طلوع هر خورشید بیاء خطا مکرر کند تا اثری که در مقاله اولی ذکر شد سابق باقیه آثار معصود فانی
 گردد **العلی** هم در شرح اسماء آمده مذکور که هر کس این اسم شریف را شب جمعه بر دست لقمه نان نهد
 و تناول کند خلق خدا سحر وی شوند **العالی** هر که بر این اسم شریف مداوا نماید شراط معرره خلق
 تابع و مطیع وی شوند **الباری** صاحب کتاب شمل المعاد آورده هر که داعیه حکومت داشته باشد
 بر شهری و دیاری باید که بر این اسم شریف مداوا و هر روز در حروف مکتوبه یا مکتوبه یا شراط
 و ادبش و هم وی فرموده که این اسم بزرگوار بعضی خواص منفرد از سایر اسماء پس چون کسی خواهد که
 صلح و فرمانبرداری خود گرداند باید که این اسم شریف را مکرر نماید بر این وجه **اله اوی** پس اسم مطلوب

که سلطان

که سلطان است بسط و تکثیر کند بر این وجه **سلطان** پس اسمی را ماکند که افواج دهد بر این وجه
اسم الله طارون پس از آنکه تفسیر کند تا وصی که سطر اول باختر بر این سطر مکتوب
 حذف کند و حاصل باقی برادر بر مع عدد ۴۴ وضع کند و آن بر مع در ورق اهو یا کاغذ یا لای نهد
 در ساعت ششم و آن روز یکشنبه و معمولاً از رنج و طبع آذر و بر پاک بچند و بدو
 و با خود نگاهدارد و دایم بزبان تکرار نماید و هر بار بگوید یا هادی من استمدی بهر اهل
 بهر و احاطه طوعی و طوع مدی و مکتبی یا صبیته و قلبه بعد از این عمل خاص مشاهده کند
 مطاوعت و متابعت معموله و اگر این عمل در هر روز پنجشنبه کند از او قوی تر بود **هو** شریف و الهی
 دلی در کتب اکرامع البینا که مسلم نوشته اسماء آمده چنین آورده که بعضی از اهل تحقیق بر آنند
 که اسم اعظم الله تعالی هوست در وقتیکه خواهند که در دعوت یا مبالغه کنند گویند یا هویان هو
 الالهویان به هویت کل هو و آن طالع را بر این دعوی شواهد و دلایل بسیار و رازی بر
 ایراد بعضی از آن دلایل کرده پس طالب صادق اگر خواهد بقوت باطن تاثیر کند در اشیا باید بر این
 بزرگوار که اسم ذاتست مداومت بر وجهی کند که در هیچ نفس از وی داخل و غافل نشود تا وقتیکه
 باطن وی از انوار هویت فانیه مطلقه روشن گردد و چون این اثر ظاهر شود و این صفت را
 کرد بقوت آن در همه اشیا تصرف عظیم تواند نمود و در ضمن این اسم بزرگوار است که اعظم همه
 اسرار غامضه است و از مداومت و مواظبت بر این اسم شریف بی بران مسلط عظم تواند بود **فصل ۳** در

مما وحل شكلا **الحبيب** در شرح اسماء الله حشر مولا انا مذکور است که هر که در حق نامشکی است
 و تدبر آن نداند بیک هفته متصل در صبح و شام بگوید حبیب الله الحبيب آن خوف بریزد و غشقل
 شود و باید که اصباح عمل از روز بکشد و اگر عمل قویتر خواهد هر صبح و شام بعدد مکتوبه این اسم
 بگوید و اگر قویتر خواهد بعدد مبسوطه عمل کند چنانچه در اسم الشهد کشت **الحکیم** هم در شرح اسماء
 مذکور است که هر که را کاری شکل پیش آید آن نام را بسیار گوید آن او کفایت شود **الکافی** در کتاب
 شمس المعارف آورده که هر که این اسم را وارد سازد بر هر مرادی که خواهد قادر شود و آنکه انظار بیاد
 برد و هر که مدد بر این اسم کند که میخیزد وی زود حاجت نماید **الوکیل** در تحصیل مراد و کفایت
 مهمات از تمام دارد و در شرح اسماء آورده که هر که این نام را وارد خود سازد از همه آفات محفوظ شود
الوهاب صاحب صمد العظیم آورده که بعضی علمائ گفته اند که اسم اعظم الله تعالی الوهاب چنانچه
 در دعای حضرت سلیمان و اقصی جنت قال سبحان ربی ملک لا اله الا انت سبحانک الوهاب
 و در شرح اسماء الله مذکور است هر که در فضای وسیع که خط بود دست بردارد و صد بار ما وها بگوید
 همه مما وی کفایت شود و هر جا را کرد **فصل** در دفع اعدا و قلع خصما **الیهیم** در کتاب
 النظیر آورده که هر که این اسم را بر کسی بخار یا پنج حرف ها بر آن صورت آتش کند و صد مرتبه
 شرف بخشد و هرگاه خاتم را در آن کشت کند اما از این اسم شریفتر خواهد بود و سلطان مابرو حاکم
 در آید از شر وی و شر هر شیطان از جن و انس در عصمت و بنا حق سبحان **الغنی** در شرح اسماء الله

ذکر

که این اسم بر دل را بنیت دفع ظالمی که خلق خدای را دوست و زبان او بیجا
 باشد مقدار هزار بار بخواند یا شریطنی کار کفایت شود **القیام** در کتب
 قلعه و دفع در شمشان و استیصال ایشان و در سیصد و هفت بار بعد از هر
 مکتوبه وی بعد از ادای فرض با عدد بخواند و اگر چارصد و نود و نه بار بعد از
 مبسوطه وی بخواند اقدی و اولی بود و بنود وی دشمنی مغلوب کرد و در شرح
 اسماء الله مذکور است که هر که این اسم را بسیار گوید دوستی دنیا او را زوی
 زایل شود **المذل** هم در شرح اسماء الله مذکور است که هر که از ظالمی ترسد
 یا با او بجوید و سر بجه سجده نهد و نام آن ظالم بر د و بگوید اللهم بختی من فلان
 بن فلان حق سبحانه شرافتم را کفایت کند و اگر عامل خواند که عداوتی قوی تر
 بود و در عدد و افزاید بخوف که آن را با یار یا یحیی و ف مبسوطه که ۱۸۹۲ است
الملک به نیت ملاک طالمان و تحب و یار ایشان بعد از هر روز و شب
 ۲۶ بار بگوید بخواند بعد از آن سر سجده کند قلعه و فتح او را از خصما
 در خواند بنود وی شاد کفایت شود **فصل پنجم** در دفع خوف و شر
 و حصول حفظ و برکت **الحفیظ** در شرح اسماء الله آورده که هر که را ترسی و خوف
 بود این نام را بشریطنی کفایت کند و بر بار زوی راست نام بندد این و طهر

دفع شر

شود و در کتاب در النظم آورده که هر که را می و خوش بود که این نام ^{بخط}
 کتاب گفته که بعضی از عارفان چنین فرموده اند که این اسم شریف ^{حاشا} سریع الاثر
 الاجابت مژگان سازد از راه اسفار که پس باید که ساز همیشه بر نگار این اسم
 بر زکوار مداومت نماید تا از جمیع افات و مخافات محفوظ و محروس ماند و هیچ
 ملک و بی بوی نرسد و فرموده است که در مواضع مخصوصه بر ذکر این اسم
 اقبال کرد و از نجایب صنع الاهی در خواص وی خبری باشد که در دم که عقل
 از او را که عاجز است و هم صاحب در النظم آورده که حفظ چهار حرف
 و وفوق چهار در چهار است و تکیه وی شانزده حرف پس چون تکیه
 کنند بجب حرف و در لوح و فنی وضع کنند بر وی زیاده باند که در
 که با حفظ احفظنی فالله فی حافظا و موارح الراحین و صورت لوح و فنی
 حرف و عددی اینست که نموده میشود پس چون کتاب کند این لوح را
 باید که از خب انساب یافت
 در شرف بود و بر طهارت
 کامل باشد و این کتاب بعد از
 کند که در رکعت نماز کند و در

و در هر رکعت

و در هر رکعت بعد از فاتحه صد بار آیه الکرسی و سوره اخلاص بخواند
 و باید که این کتاب بر ورق آموخته یا ک واقع شود پس چون این کتاب ^{بخط}
 که مذکور شد و بان شرایطی که ذکر کردیم که در طریق کتابی مقلات و در شفا
 اول ابراد یافته وجود گیرد بر حامل و حق سبحانه و تعالی و حفظ از اسان کرد و اند
 و قدر و غایت وی را فرزند خلق عظیم سازد و اگر محبوس یا خود نگاه دارد از بند
 و زندان خلاص گردد و اگر محارب حامل آن شود خصم از وی میزیت کند و اگر
 کسی در هفته ۷ روزه دارد و دوایم بر طهارت بود پس بر لوح فنی و فنی
 در اول ساعت از روز پنجشنبه در حالی که در بختی نافر بود بمحفظ نمود
 یا با نقاب متصل بود بنظر محبت بر حامل وی طاعت و عبادت و امور دینی
 محبوب شود و در دست و مال وی خدا تعالی برکت کند و اگر این لوح را
 در میان جامه و قاش نهد از خوزه و در زد و جمیع افات محفوظ ماند و در سفر
 و حضر و اگر این لوح را بر قدح چینی نقش کند پس محو سازد باب باران
 و بیاشامد از تب و سایر امراض و گزیدن و گزند امی شود و وقت ^{فظه}
 وی بیقاید و نسیان زایل شود و هر که این لوح را با خود نگاه دارد از هیچ
 افات محفوظ باشد باذن الله تعالی و در کتاب شمس المعارف آورده که هر که این

این اسم شریف را تکبیر کرده بر خاتم نقش کند و با خود نگاه دارد از پنج چیز
 و اگر ناکاه بیلای مبتلا شود از آن میان بسلامت بیرون آید و همیشه محفوظ
 باشد و دل او ساکن و مطمئن گردد و اگر خوف مکره را بلوچ و دفعی در آرد
 افضل و اولی بود و تاثیر اطلال و اقوی **الرقیب** در شرح اسماء الله مد کورات
 که در این اسم را مفت بار بخواند و بر امل و مال خود نقش کند و بفری رود
 تا وقت آمدن امل و مال و ضیاع و عمارت و ی محفوظ و محروس ماند و اگر عمل
 اتقوا الله بعد در حرف مکتوبه یا مبطوطه وی بخواند **الرقف** در کتاب
 شمس المعارف آورده که چون صاحب خوف در عجب این اسم شریف را بعد
 حرف مکتوبه یا مبطوطه و در سازد آن ترس و هراس از دل وی رانل گردد
 و بهر و طمانیت حاصل شود **الکریم** برای تسکین خوف از دشمن و تحصیل
 عطمت در باطن وی بعد در حرف مکتوبه یا مبطوطه در روز بخواند و در شرح
 اسماء الله مد کورات که در شب در بستر خواب چندان این اسم را بخواند
 که در خواب رود نزد خلق خدا ی غیب و ملک باشد **المؤمن** که در این
 نام بشرط عقرة بعد و مکتوبه یا مبطوطه مدارت کند از هیچ ترس
 یابد و اگر بشرط کتاب کند و با خود نگاه دارد و وقت نیاز کند از غارات

و تاراج

و تاراج صوری و معنوی این بود و شیاطین جن و انس بروی نتواند که مسلط
 شوند و صاحب در را نظم آورده که باین اسم شریف شک و خوف و تقوی گردد
 پس کسی که صد و سی شش بار بخواند یا با این علم در بنویسد و با خود نگاه
 دارد شک و شبهه در امور مبهمه از دل وی زایل شود و از هر چه ترسان
 و ترسان بود این و مطمئن گردد و هر که در وقت دیدن آنچه موجب خوف
 اوست چهار بار بگوید یا مؤمن شران چیز کفایت کند **فصل ششم**
 در اثبات محبت و مودت در قلوب و نفوس **البر** صاحب شمس المعارف
 آورده که این اسم شریف مودت و معاونت نسبت به اعمال محبت و الت و باید که
 هر روز ۲۳ بار بخواند بعد از آن که این اسم را منجحه باشد با اسم مطلوب
 چنانچه در اسم الهادی گذشت و چون اسماء منجحه را در لوحی و نفی درج
 درج کند مغلا و تاثیر آن قوی تر شود پس حامل آن لوح باید که بعد از آن
 خواند **یا رب یا رب الارباب** مرقی **ربی کل بلطف ربی بلیت**
اسرع الی تسریان لطفک الحفی بلا حجة و قلیتی بین اصبعی من اصابع
 لطفک حتی استند لطف اللطف من کل جهة انک لطف حنیط علیم
الرحیم در شرح اسماء الله آورده که هر روز صد بار بگوید در نفس خود

کتاب در سحر و جادو

مشفق و مهربان شود که در دو بر خلق خدای و اگر به نیت کسی خواند آنکس به نیت
بوی مشفق و مهربان شود و اگر در روز بعد در حرف مکتوبه یا حبس و طوطی خواند
معل و نامدی قوی گردد **السلام** از برای دوستی و سلامتی و امان است
از مبلت چون بعد در حرف مکتوبه و ۱۲۲ است یا مبطوطه و ۱۷۴
در روز نیت کسی بخواند اگر برای محبت بود اثر قوی کند و اگر نیت شنا خواند
زود اثر صحت پیدا کرد **اللطیف** صاحب در را بطیم آورده که این اسم شریف
از سایر اسماء با نام ممتاز است که قریب النبیجه و سبع الالهات و در جمیع
اوهام و الآم و استقام و غایب و مصائب تاثیر عظیم دارد و در اوقات محسوسه
نتایج و فوائد عجیب از وی بظهور می آید و در معقب و کرب و فتنه
که بود بفرج و سرور و امان و اطمینان مبدل شود بشرطی که بعد
حرف مبطوطه و ۱۷۴ است در روز بخواند و در معالجه امراض باید که
بیشک و زعفران بر ظرف چینی یا زجاجی بنویسد پس با آن باران و اگر نیاید
باب طالع عذب آنرا بنویسد و بیانشند تا دفعه جمیع امراض و اوجاع کند
را اثر وی در غایت سرعت پیدا شود و ادب کتاب این اسم شریف و رای
انچه در طریق کتاب گفته است که این اسم را ۱۷۴ بار بنویسد تا پس

باب باران

باب باران محسوسه و بیانشند تا نیت کلی ظاهر شود و اگر اسماء حرف مبطوطه
و یا علی حده یا الف و لام تعریف بعد در حرف مکتوبه یا حبس و طوطی
الف و ۱۲۲ بار بنویسد **اللام** و ۱۲۲ بار بنویسد **الطاهر** و ۱۲۲
اعمال بنویسد **البار** و ۱۲۲ بار بنویسد **الفاء** و ۱۲۲ بار بنویسد
پس یکبار در آب نیت کند بعد از آن آنرا با آب شامه از همه
الماءهای درونی و بیرونی شفا یابد و از همه دریا خلاص شود **الودود**
در شش اسماء الله آورده که نیک که از برای زنی و شوهری این اسم شریف را
مزار بار بخواند و بر طعانی دهد و اگر در هر صد بار بداند بهتر بود پس
آنرا بخورد و در دو دین بیان ایشان محبت و الفت عظیم پیدا شود و اگر
این عمل را هم زن کند و هم شوهر نیت کند و اثر وی بیشتر بود و در شش المعارف
آورده که هر که این اسم طالب و مطلوب را نیک کند و با این اسم شریف اثر را
دهد چنانچه در فصل دوم گفته است و باید که ۱۰ بار این اسم را با نام اثر را
دهد بعد از آن آنرا بحیثیه درخت ظاهر شود و اگر عمل بشرط واقع شده باشد
و اگر آن اسماء نیک کرده را در ربعی و فقی در رج کند در ساعات سعیده
بشایسته مقدره و آنرا طالب با خود نگاه دارد مطلوب مطیع و در مفاد وی

الف ب ج د ه

شود و این عمل که بدقت مصف شود فعل او بغایت قوی شود و اگر پیش از
 در عمل بخورات لایقه بسوزد و در ایشان اشاد و رکعت نماز کند که در رکعت
 اول فاتحه با سوره بروج و در دوم فاتحه خواند با سوره ضحی پس آغاز دهم
 نهادن کند بعد از اتمام هر بار و بی است بند و بر مطلق در اید ایشان ابلیغ
 و اتم بود و صاحب در را بظیم آورد که مکمل این اسم شریف را بر هر یک
 کتابت کند ۳ بار و وقتی که فی در شرف باشد و متصل به مشتری بنظر مودت
 پس این نوشته را با خود دارد و بر حاجت عظیم در تلوین روزی شود و هر که تکرار
 این اسم بر رکوع مواظبت نماید نعمت حق سبحانه بر وی دائم شود و حامل این اسم
 شریف باید که همیشه بر طهارت کامل بود و اکثر اوقات صام و بعضی از عارفان
 گفته اند که مکمل این اسم کتابت کند ۳ بار و با وی ۳ بار محمد رسول الله
 ص و ۳ بار احمد رسول الله کتابت کند و این کتابت بعد از نماز جمعه واقع
 شود حامل و یا حق سبحانه و تعالی بر طاعت و متابعت حضرت رسالت
 روزی کرد و از مناجات الشاهین آمین و سالم دارد و اگر کسی در روز
 در وقت طلوع آفتاب این نوشته را در نظر بر وی گذارد و بر حضرت پیغمبر
 چند بار صلوات فرستد بیکت این عمل آنحضرت را بسیار در واقع بیند

مصلحت در توسیع

اسم در توسیع و دفع و دفع لحتیاج خلق **الباسط** در شرح اسماء الله اورد که هر که این
 اسم را بخواند هر سحری دست بدعا برداشته و به یاد بگوید و بروی خود هر که بدو سوال محتاج
 شود و اگر کسی در عده آن افراد که بعد از حروف مکتوبه یا مسمویه بخواند مداومت نماید آن
 قوتی بود و در کتاب در را بظیم اورد که هر که این اسم را بخواند بخواند و با خود بخواند در توسیع
 دفع و دفع کرب و فقر و نفس فانی عظیم دارد پس باید که عامل چهار روز متصل در هر روزی
 ساعتی لا ینقطع این اسم را بخواند تا بر مقصود فانی گردد و اگر هفتاد و دو روز پیشه هر روز هفتاد
 دو بار بخواند حق سبحانه دل و بر طاعت خود ثابت دارد و خواطر ویران از هر اشغال بسطبار سازد
 و روزی در از حوائی را که کان نفاشته باشد **الرزاق** در شرح اسماء الله مذکور است که حامل
 پیش از نماز صبح در چهار زاویه خانه خود در هر زاویه بار بار بگوید و اعاز از دست
 کند و حیانت قبله بود از بیوفایی و بی برکتی خلاص شود **الغنی** در معنی آن را باین شرح
 خواجه صاب الدین قدس سره مذکور است که یکی از ائمه علم حروف در سال خود مثل کرده که در
 در بلاد عرب بگویند معنی دفع و دفعی است بقیله توجیه و در بیان اخلاص بزرگ باغی گوید
 همی که نظم توجیه و اخلاص او به انحراف مدخل خاطری مشوش بعد از هفتاد و یک مرتبه
 از سقف مسجد فرود آمد در پیش از غایت وحشت و وحشت بدان طرف و بدین صحنه فرار مشتاق
 در سرخ خالی در آن گوشه متفکرم و محض بود در میان خال و خاشاک ریخته بود باز یافت

توسیع در

توسیع

المعنى صاحب تيسر المطا آورده که هر حرفه بحجاب مجمل که عبارت از عدد حروف مکتوبه است اسم را هزار صد بار بخواند تا بحاجت مفصل که کتابت از عدد حروف بیضا هزار و بیست و شش بار بگوید حق بجانب او را توکل و نیاز کند و هم صاحب تیسر المطا آورده که این اسم شریف را لوحی بر آینه که هر حال نشود و بر تالار و قرائت این اسم مداومت کند بعد از چهل یا مفصل آثار ثروت و غنا روزی ظاهر شود و در حصول نتیجه تمام کامل بود و صورت لوح این است

الواسع در شرح اسماء الله آورده که هر که این اسم شریف را بسیار بر زبان راند بوی حد قانع نشود این اسم شریف را بسیار بر زبان راند هم صفت قناعت حاصل شود و هم وجه کفایت در هم وی کفایت

شود با الله الله **فصل ۸** در دفع اوج و رفع اوج **الشافی** صاحب تیسر المطا آورده که این اسم را چون کسی در پنج ۴ در ۳ وضع کند در وقت لایق با شرایط مقرر بر کاسه چینی یا جامه زجاجی رسم کند و بر در آن نوید که ویرا من العزیز ما هو شفاء و رحمة للکرمین پس نوشته را با آب ظاهر بنویسد و بعد از پاشا عرض او را بیل شود و اگر چه غرض من باشد **الشکور** هر که را چشم تاریک میکند چهل یکبار این اسم را بر زبان راند و بر دست خود نشاند کرده دست بر آب نهاده و با الله شایانید **الصدق** صاحب تیسر المطا آورده که هر که مداومت کند بر این اسم آثار عظیمی ظاهر شود و از اوج و جوع خلاص گرداند و صاحب تیسر المطا آورده که هر که مداومت کند

در وقت

بوتکلی این اسم هر کس مبتلا شود بالمجمع **القابض** در شرح اسماء الله آورده که هر که این نام بر چهل لقمه نان نوید و در مدت چهل روز تناول و در اندک قریب شد که این ذکر بود از مرض جوع خلاص شود و شفا یابد **الحجید** در شرح اسماء الله آورده که هر که بعضی بوی یا جذام گرفتار بود در ایام بعضی روزه دارد بوقت افطار ۷ بار که عدد حروف مکتوبه است ۸۹ بار که عدد حروف مبسوطه است بخواند حق تعالی ویرا از مرض خلاصی گرامت فرماید و اگر کسی بعد از هر نماز با مدام نوذونه بار بخواند و بر خود نشاند کند بیتی و عافیت ماند و در میان اقران و اشبا عزیز و مکرر شود **فصل ۹** در تحصیل اخلاق سینه و تبدیل او **الدیه الحليم** در شرح اسماء الله آورده که هر که این اسم را بسیار در صفت حلم در وی حاصل شود و صبر و سکون و ثبات ویرا حاصل گردد و اگر کسی در وقت خستگی در وقت خستگی هشت بار بخواند اندک خستگی در میان حکم کند و نشو و نما خوب یابد و صفا و صفت از وی **الرحمن** در شرح اسماء الله آورده که هر که این اسم مداومت نماید یا هر روز بعد از هر نماز صد بار بخواند غلت دنیا و صفا و طهارت از وی بایل گردد **الرشید** کسی که بر این اسم مداومت کند طریقی و مسدود یابد و اگر در وقت مباشرت باز و جود این اسم را بسیار گوید فرزندى که از آن فطنه حاصل شود صالح و پرهیزگار بود **العفو** در کتاب تیسر المطا آورده که هر که مداومت بر این اسم نماید اخلاق طاماض رفته از باطل و ظاهری و زایل شود **المقیم** در شرح اسماء الله آورده که هر که بر

در شرح اسماء الله
و الحليم

در دنیا باشد این اسم شریف را بر هر دو کف دست خود نویسد و یک هفته هر روز ۴۰ بار بخواند
 اگر بالف و لام نفع خواند که در ذکر السبع کویید ما ۷۰ بخواند اگر بوجه خلا خواند که در وجود
 یاسر کویید و هر روز بعد از اتمام عدد اسم این دعا بخواند که اللهم انی استسئلت باسمک السبع
 المحب القرب الذی جوت به فواتح رحمتک و خواتم ارادتک و سرعة اجابتک یاسر
 قصده یا قریب لی سألک یا محب لی دعاء ارفع لی بقضاء حاجتی و بلوغ ارادتی یا سميع
 یا محب یاسر یا قریب امین و حول و مرد را با شرایط و ادبش بقدم رسالتی بجا و بر
 محالی نزدیک مشرف گرداند و هر که خواهد که مشاهده ارواح کند و به این اسم نگوید به این عمل
 قیام نماید تا عین بین وی منتهی شود و بدان عین روحانی را به بیند و با این اسم نگوید و هر
 سالی که از این کند جواب بشود و هر که از این بخواند بسیار **القرب** صاحب الطیر او را که بعضی
 از اکابرین قدس الله ارواحهم گفته اند که اسم اعظم حق تعالی عباد از این اسم و خواص وی عظیم و صفا
 شمس المعانی او را که هر که هر روز صد بار بر این اسم شریف بعد از حروف مکتوبه وی که سبب دوازده
 یا بعد از حروف مکتوبه وی که سبب خود و شش است موجب فتح با کاشف و اسرار شریفی که رعایت
 ادب وی کما یبغی کرده باشد و اگر بعد از هر ضربه بر عدد مبسوطه مواظبت نماید در حصول مقصود
 بود **البین** در شمس المعانی او را که هر که هر روز این اسم را هزار بار در خلوت بر خلو معد بخواند
 و در جهنم ذکر بخواند آیه بار بود و سایر شرایط را رعایت کند ارواح بروی ظاهر شود و توصیف اشیا

عینی بتنی

و پیش ایند و اثران اشیا در این باشد که عامل متکلم باشد با انواع حکم و دقائق و معارف و حقایق که عین
 کس ادراک آن نکرده باشد و بدان متکلم شد **فصل ۱۰۴** در اطلاع بر مخفیات علوم و اسرار و مشاهده
 انوار و یافتن طریق صواب و دفع خاطر پریشان نزد بسیاری از اکابر محققین این اسم اما
 ائمه اسماء سبعة اصنام شمس المعانی او را که هر که مداومت نماید بر ذکر امام احمد اسماعیلی
 شریف العلم ظاهر شود بروی مخفیات علوم چون علم صنعت الهی و غیر آن از علوم غریبه و هر چه از
 حق تعالی طلبد بهر وقت میسر گردد و در شرح اسماء الله مذکور است که هر که این اسم را در دل بسیار بگوید صاحب
 معرفت گردد **الجبر** صفا تغییر المطالب او را که این اسم از برای اطلاع بر مخفیات و اخراج کفر و رذایل
 منافیست و کسی که بر ذکر وی مداومت نماید اگر غایبی باشد در خواب یا بیداری از حال وی آگاهی یابد
 صحیح شود و صفا شمس المعانی او را که هر که هفت روز این اسم را در دل بعد از حروف مکتوبه وی
 که ۸۱ روحانیت این اسم وی را بخرد صد از امور می که در آن الحاد خواهد از احوال ملوک
 و امور کلیه عالم **علام الغیور** در کتاب شمس المعانی او را که هر که مداومت کند بر این اسم بحروف نذر
 که با علام الغیور گوید تا وقتی که از کندی در وی و روابط وی استیلا یابد در احوال امور مخفی
 بر زبان وی جاری شود و آنچه در ضمیر آن تروی منکشف گردد و روح وی ترقی کرد بر عالم
 دوم را نماید **النور** صاحب تیسر المطالب در فضل رابع عشر در بیان خوف نون او را که هر که در
 مظلمه وارد کند که این اسم شریف را هر بار سیصد و بیست و یک بخواند بعد از حروف مکتوبه مشاهده انوار

العلم

در شمس المعانی او را که هر که هر روز صد بار بر این اسم شریف بعد از حروف مکتوبه وی که سبب دوازده یا بعد از حروف مکتوبه وی که سبب خود و شش است موجب فتح با کاشف و اسرار شریفی که رعایت ادب وی کما یبغی کرده باشد و اگر بعد از هر ضربه بر عدد مبسوطه مواظبت نماید در حصول مقصود بود

عظیمه و برادست دهد در عالم حسی و شهود بواسطه غلبه ان انوار بر باطن وی و ضلالت
 آورده که هرگاه بر کسی امری مبهم شود که خطا و ضلالت از اندانند و از یکدیگر جدا شوند که بدین
 راه کم کنند باید که این اسم را ۲۵ بار بعد از حروف مکتوبه از روی صحت غرض و بقیه نام بخوانند
 طریق صواب و راه را تووی روشن شود و هم در آن کتاب آورده که هر که حروف این اسم را بر
 این صورت **نور** بار کتابت کند و از کسی بپاویزد که مبتلا بود بدرد معدی یا خفاقی یا سینه
 ان مرض را از او زایل گرداند و اگر این نوشته را در عضو هضم که متالم بود ان الم تسکین یابد
 ماذن الله تعالی **الفصل** صنادید التظلم آورده که هر که مغلوب خاطر دینه و سواس کینه
 باشد باید که مداومت کند بر تکرار این اسم و هر بار که بغل علی کرد صد و هشتاد و یکبار بعد
 مکتوبی بر طهارت کامل بخواند که در میان فعل و قولی اجتناب دارد و از دل و از سوس
 و خواطر و فکرهای برون و اندیشهها پاک کند و حزن و اندوه خلاص یابد و جمیع باطنی و فنی
 و سر حاصل شود انشاء الله تعالی **باب دوم** در خواص اسماء ثنائیه که هر دو اسم از اسماء الهی
 بمدد و معاونت یکدیگر اعطاء مواهبی میکنند و این باب مشتمل بر دوازده فصل و هر فصلی عتوی
 بر ذکر چهار اسم **فصل اول** در تحصیل مقاصد دینی و دنیوی و تیسار از آن **فصل دوم** در حصول حاجات
 و اجابت دعوات **فصل سوم** در کتابت اسم و هرگاه در این **فصل چهارم** در معنی ازافه و مخافات
 طریق صواب **فصل پنجم** در تقویت قوای مزاجی و حفظ صحت بدن و ایمنی در سفر و حضر **فصل ششم**

در تقویت قوای مزاجی و حفظ صحت بدن و ایمنی در سفر و حضر

در تقویت قوای مزاجی و دنیوی و تیسار از آن **فصل هفتم** در تحصیل مرادات و دفع
 وسوسه و شهوات و بقاء ملک و ثبات ان **فصل هشتم** در تحصیل صفت تمکین و
 قلب و اصلاح ملوک و ثبات ملک **فصل نهم** در تحصیل علوم کینه و تسخیر نفوس
فصل دهم در ظهور ستر توحید و تجلی صدقانی و تصرف در عالم **فصل یازدهم** در احیاء
 قلوب میتة و دفع فقر و فاقه و جریان حکمت بر لسان و دفع هموم و غم **فصل بیستم**
 در تحصیل علوم حقیقه و اطلاق بر اساس مکتوبه و اجابت دعوات است **فصل اول**
 در تحصیل مقاصد دینی و دنیوی و تیسار از آن **الاول الاخر** شیخ ابو عبد الله
 مغربی در کتاب تیسار المطالب آورده که هر که این دو اسم بر زبانش را در لوح شکر
 وضع کند وقتی که قمر در شرطی بود و با خود نگاه دارد مقاصد دنیا و آخرت
 و غیره بر وجه احسن میسر گردد و لیکن با وجود حمل ان لوح باید که روزی بعد از
 مکتوبه یا مبدی طهر نکند که این اسماء نماید و اصلاح نمکند تا وقتیکه انار ان در
 ظاهری پیدا شود و باید که ترک نکند تا امور باطنی نیز بر وجه دلخواه شود
 باذن الله تعالی **الوثنا الزا** مداومت بر تکرار این دو اسم شریف بعد از حروف
 مکتوبه یا مبدی موجب ظهور مواهب و حصول ارزاق است و اگر این اسم را
 با وجود تکرار در روزه در لوحی از الواح درج کند و بر طهارت کامل با خود نگاه

دارد و بر حصول نتیجه ابلغ بود و داخل باشد بشرطی که رعایت ادب آن گاه
 گاینبی بجای آورده و در تحصیل حاجات واجبات دعوات
القریب المبین صاحب شمس المعارف که آورده که هر که این دو اسم را تکرار کند کرده
 بر تکیه عقیق احمی نقش کند و بر دوران تکیه احمی ایت را نیز بنویسد که بدیع
 السموات والارض الی قوله اللطیف الخیر و با خود نگاه دارد و بطاعت و عبادت
 قیام نماید و بر طهارت و روضه علی الدوام این دو اسم را تکرار نماید هر چه مراد
 و مقصود وی بود و در دنیا و آخرت حق سبحانه بنودی میسر گرداند و همه حاجات
 و مرادات وی بخوبی بر آورد و هر روز ملائکه وی را بشارت دهند و همچنین
 و مبارکی و ابواب رزق و برکت بر وی منقوش سازد و در نظر ظالمین غنی
 و مکرر گرداند و این خاتم احصا جات ذکر است و خواص وی بسیار است
 صاحب در را نظم از مجامد و جماله تم نقل کرده است
 که اسم اعظم حق سبحانه و تعالی و هو الجلال والاكرام و جود بوی دعا کنند خداوند
 اجابت کند و بجای چون بوی سوال کنند عطا فرماید **فصل ۳** در کفایت نماز
 و سرعت اجابت دعوات **الکافی الکلیل** صاحب تیسر المطالب آورده در فصل
 یازدهم که مثل بر ذکر حرف کاف است چنان آورده که هر که مداومت کند بر این

این دو اسم حق سبحانه کفایت کند کار او را و نگاه دارد و بر این از آنچه سید و شکر
 امر او شود و از آنچه امید میدارد و مداومت بر تکرار این دو اسم باید که بعد از
 حروف مکتوبه ایشان باشد یا بعد از حروف مبسوطة و اگر عمل را تم و اتم و اتم
 خواست باید که حروف این اسم را تکرار کرده در مربعی وضع کند و با خود نگاه دارد
 تا به مقصود فایز گردد **البصیر صاحب** در را نظم آورده که تزیین این دو اسم
 بزرگ است و این ذکر است که صالح است جمعی را که در دعا الحاج نمایند زیرا
 که از خواص این دو اسم است که چون بان توسل جویند و دعا کنند اجابت برت
 هر چه تمام تر قریب شود **فصل ۴** در آمیختن از اوقات و محافات و ظهور طریق
 صواب **الرحم الرحیم** صاحب شمس المعارف آورده که این دو اسم طیل القدر
 و عظیم الشان است و هر که در امری از امور مضطرب شود و توسل باین دو اسم
 جویند و بعد از حروف مکتوبه یا مبسوطة بزرگان اقدام نماید از آن بلیه بر وی سالم
 ببرد و ناید و کسیکه از جاری و ظالمی برسد چون بتکرار این دو اسم اطمینان نماید
 آمین و مطمئن شود و صاحب کتاب در را نظم آورده که این دو اسم بزرگوارینا
 مضطرب و امان خائنین است و فرموده که هر که این دو اسم را بر تکیه فضا در غایت
 اخرا از هزار روز رجوع نقش کرده بان تحم کند هیچ مکر و بی بوی نرسد و تا آن

و تا آن خاتم در انگشت وی بود از همه اوقات ایمن باشد و هر که ذکر این اسم را آورد
 سازد و بر تکرار آن مداومت نماید و مواظبت نماید حق سبحانه و تعالی در جمیع امور لطف
 خود را شامل حال او گرداند **النور الهادی** چون طریقی در صواب و راهی از امور
 بدوی پوشیده شود و نداند که امر آن صواب یا خطا باشد که بر تکرار این دو اسم
 بزرگوار بعد از حروف مکتوبه یا مبسوطه مواظبت و مداومت باشد تا بر وجهی از وجود
 صواب از خطا ممتاز شود و طریقی حق بر وی روشن گردد و اگر در بیابانی راه کم
 کند بهمان عدد که اشارت خود رفت این دو اسم را تکرار نماید راه راست پیدا
 شود و از سرگردانی خلاص یابد **فصل پنجم** در تقویت قوای مزاجی و حفظ
 صحت بدن و ایمنی در سن و حضر **القائم القدر** صاحب کتاب شمس المعارف
 آورده که اگر کسی این اسم را نقش کرده با خود نگاه دارد و بر ذکر آن مداومت
 نماید قوت و شوکت وی بسیار شود بمثابه که در چند راه رود طایفه نشود
 و بر همه امان سبقت گیرد و اگر کسی از این بگوید و با خود نگاه دارد همیشه
 ندرت و صحتی المزاج بود و اگر کسی بگوید یا بر موم نقش کند و بر سرش
 نهد صدای و سایر امراض راس را نافع بود و پیش شرف الدیة بونی رحمة الله
 زنده است که نه این معنی را در احادیث خاص بسیار تجویز کرده و صحیح بود
 و زنده

نوشته شده در

و هر کس که اگر کسی از این موم کافوری هر کند و آن موم را در آفتاب و صبح و غروب و در
 از آن آب بیاضا شست تا پاک باشد و بدین وی از همه جراحتها و ریشها پاک شود **الحیض الازرق**
 هر که این دو اسم شریف را بعد از حروف مکتوبه یا مبسوطه این نام را بخواند که بعد از آن
 با مدد و صباغ بخواند از روزی که در سوختن بود و اگر در حضر لطف حق سبحان و تعالی
 باشد از جمیع آفات و بلاها **فصل** در شامده عالم روحا و دفع ابراهیم **الغریز و الطول**
 خداوند و العظیم آورده که هفت هفته بیای ملاحظه نموده حلال کند و چوب شست و طهارت کامل
 بفرش رود و این اسم را بعد از حروف مکتوبه یا مبسوطه تکرار نماید بعد از آن خداوند وی
 در قبله عجایب عالم روحا بر وی منکشف شود و اگر این اسم را در مربع و قوی درج کند به حروف
 با عدد حروف یا جمع کند یا حروف را عدد و این اسم را در مربع حروف یا بنویسد و بر طرفین مربع
 عددی را رقم زند و در هر خانه از آن مربع اسمی از اسماء ربیعه کتاکند و آن مربع را با خود نگاه
 دارد و شب و روز بر بالین بندد در حصول مقادیر بود و اگر آن مربع را بطرف چپ یا راست بگوید
 بمشک و زعفران و کلاب و باب باران بشوید تا و بیاضا انواع و اصفای جبار نافع بود
النافع النور صاحب المطالب آورده که این اسم شفا است از هر مرضی خاصه امراض باره و دافع
 سم عقده و سایر سموم باره است چون کسی این دو اسم در مربع کرده و وضع کند در گمان مربع
 در این معنی کند و آن آب را بر بیاضا شست تا پاک شود و تکرار کند و تکرار این دو اسم بزرگوار

عدد و در مکتوبه
سجده و در روز

بعد در حق مکتوبه یا مکتوبین خاد و بود بعد بادن الله تعالی **فصل** در تحصیل مراد و دفع وسوسه
 و شوق و بشارت و نشان **البکیر** صاحب کتاب کائنات المعارف آورده که اگر این دو اسم را در وقت
 نفس کشیدن و تلاوت و غزوان و با خود نگاه دارد هیچ مرادات واصل و اگر حامل و سوار باشد
 منفع شود و اگر شوق بر وی غلبه بود فرو نشاند و اگر از غریب مقام و محروم بود آن را در
 مرتفع شود و این عمل در وقت سجده و اگر سجده یا جبهه بود واجب بود **الملک** الله تعالی در
 آورده که اگر کسی به دو اسم غریب از برای دوام ملک عزت است و مگر از ملوک بر این دو اسم بعد در حق
 مکتوبه یا مکتوبه این عمل کند ملک وی تاج و تندی و منبسط شود بادن **فصل** در حصول
 صفت تمکین و اطمینان قلب و اصاله ملوک و بشارت **الملک** صاحب کتاب المعارف آورده که هر که در
 کند بر تکرار این دو اسم بطریق خطا که با ملک یا مالک الملک گوید و بار بار صد و سی بار بخواند
 که در هر سال که باشد مقام سلوک حاصل شود و در وقت بر داله لیبی و یا حاکم و در اگر حرفی این
 تکبیر که در هر ربعی صبح کند و با خود نگاه دارد و عظیم باشد در آنچه مقصود و مطلوب **الملک الغریب**
 صاحب در العظیم آورده که هر که این دو اسم غریب را در ده صبح ملک و قدرت بخواند اصلاح حال وی کند
 و این اسم خاص جلوت است و هیچ ملکی بر این اسماء و نامها الا آنکه ملک وی باقی و نامند و از خلل
 و نقصان محفوظ باشد و قدرت وی شامل و منبسط گردد و سلطان حق که شوق بر این غالب بود
 تکرار این اسماء و از برکت این ذکر شوق ایشان فریفته و صفت ملکه ایشان
 حاصل کرد

شوق
و سر

حاصل کرد و در آن وقت که تا باید و نصرت یابند و در مخالفت غالب بادن الله تعالی **فصل** در تحصیل
 علم کثیر و شوق نفوس خلق **البکیر** صاحب کتاب المعارف آورده که هر که مداومت کند بر این
 بعد در حق مکتوبه یا مکتوبه این عمل کند و در عالم بشارت و صفت استیلا بر این احوال
 در اکثر کتب و کلیه **العلی العظیم** صاحب کتاب المعارف آورده که هر که این دو اسم را تکرار کند و بر
 ذنب نفس کشد و بان تخته شود و اگر چشم بر وی افتد پیش روی سدا و خاشع گردد و در هر
 کتاب آورده که بعضی این اسماء را بر اسامی که در بوده اند می از آن خلیفه بر سید است که سب
 چهره که شمار سلاروی زمین غایب بود و خاتمی انجیل خود بدین آورده که بر این دو اسم را
 کرده بودند گفت که مادام که این خاد است تا بود هیچ کسی را به قدرت استیلا نباشد **فصل**
 از ظهور سر توحید و تجلی صد و صرف در عالم **الاحد** صاحب کتاب المعارف آورده که بعضی از علما
 بر آنند که اهم اعظم صفت این دو اسم بر تکرار است و مداومت بر تکرار این اسماء بعد در حق مکتوبه
 یا مکتوبه این اسماء را بر این صفت و توحید و انکشاف تجلی صد است که از جمله تجلیات
 کلیه و بعضی از آثار این تجلیات صد است و از آنکه شرب خلافت و با وجود این تجلیات از جوی
 و عطش روی نماید **القادر** صاحب کتاب المعارف آورده که هر که این دو اسم را بر یکدیگر تکرار
 نفس کشد و بان تخته نماید و از اوقات تکرار این اسماء قیام نماید زود باشد که برکت این غالب شود
 بر اینانی جنس بلکه بر همه موجودات و اگر در تکرار این عمل سعی بلیغ نماید خلق بتامی سحر و معجزه روی
 و در جمیع امور نسبت به جمیع از احکام وی نماند بود و صرف وی قوی باشد اگر کسی از آن خاتم مهربان

سیانند و در موقی از مواضع ظله منقه که ^{مقصود} و بیان آن را باشد برایش نهادن موضع چنانچه در
 که طام که ملک دار بود آبادان و محروم نشود و شیخ شریف ^{الدین} بونی در فرموده که ما را این معنی را
 مراد است اگر چه صحیح بود **فصل ۱۰** در احیای تلوین سینه و دفع فقر و فاقه و جریان حکمت بر زبان
 و دفع هجوم و غم **المیثاق** صاحب ^{الظیم} آورده که نزد بسیاری از علما اسم اعظم حق سبحانه
 این دو اسم بزرگوار است و حدیثی از حضرت رسول ص مرتبت که فرمود اسم الله الاعظم فی مائتا لایه
 قوله نعم الله لا اله الا هو الحی الیموم و قوله نعم الم الله لا اله الا هو الحی الیموم و شیخ فی الدین رازی در کتاب
 لواضع البینا آورده که بعضی از اهل تحقیق بر آنند که اسم اعظم الحی الیموم است و دلیل این
 آنکه از ابی بن کعب رضی الله عنه بصی سیده که پیغمبر ص و بر اسم اعظم در احوث و فرمود که
 ان درایت الله لا اله الا هو الحی الیموم است و درایت الم الله لا اله الا هو الحی الیموم و علما گفته اند
 که اسم اعظم نه لا اله الا هو بود نه زیر که این اسماء در آیات بسیار واقع است و از تخصیص آن
 روایت که پیغمبر ص فرمود که اسم اعظم انجا شریف میشود که آن الحی الیموم است و در کتاب در نور الیموم
 آورده و از ابی امامه رضی الله عنه نقل کرده که وی فرموده که اسم اعظم حق سبحانه که چون بوی نکاح
 سوال کنند عطایا باند و چون بوی دعا کنند متجاسد و در سه سوره آتیه و الدعاء و طه
 ابو جعفر شریف گوید که نظر کردم در این سه سوره دیدم در آن چیزهایی که در تمام قرآن مثلاً ان
 و بقره الله لا اله الا هو الحی الیموم و در آل عمران الم الله لا اله الا هو الحی الیموم و در طه و عنت الوجوه

و عنت الوجوه الحی الیموم پس تحقیق پیوست که اسم اعظم الحی الیموم است
 و در سنده حاکم رحمه الله حدیثی صحیح الاسناد و مریدت که چون امری عظیم
 حادث شدی و گریختی بجزرت رسول صلی الله علیه و اله و سلم رسیدی دست
 بد عالم داشتی و فرمود که یا حی یا یموم بر جنت استغث و مریدت که چون
 انحضرت در دعای جد و اتمام داشتی فرمودی که یا حی یا یموم و قاسم بن عبد
 روایت کرده است که چون نازل شدی باحضرت همی غمی یا همی و فرمودی
 یا حی یا یموم بر جنت استغث و از آن بصحت رسیده که فرموده اسم اعظم
 که اصف ابن برخیا بان دعا کرد و تحت بلقیس را بید طرقت العیون نزد
 سلیمان علی نبیا و علیه السلام او بود حاضر گردانید یا حی یا یموم بود و ابو جابر
 محمد الغزالی قدس سه فرموده است که توحید اکابر محققان است که مداومت
 بر این دو اسم شریف موجب حیات قوه عقلیه است و ذکر باید که این دو اسم
 باین عبارت کند که یا حی یا یموم یا من لا اله الا انت و شیخ شمس الدین ابن
 الیم که از کبار تلامذه شیخ شمس الدین محمد بن ابراهیم التمیمی است چنین فرمود
 فرموده است که شیخ و استاد من ابن تمیمی قدس سره بسیار مرغیب و تحسین
 می نمود بر مداومت و مواظبت این دو اسم بزرگوار و روزی مرا گفت که بدان اینها

که این دو اسم شریف را در حیات قلب و صفای باطن اثر عظیم است و اسم اعظم را که از وی بر سیدم به این دو اسم اشارت فرموده و از وی شنیدم که که میگفت که هر که چهل روز بر تکرار این دو اسم ادا نماید بر آنکه در صبح بیاض فریضه و سنت و فریضه بامداد چهل بار بگوید که یا حی یا قیوم یا من لا اله الا انت بر حمت استغاث دل و پراحانی حاصل شود که هرگز نمیرد و صاحب در را الظیم از کتاب شمس المعارف نقل کرده که شیخ شرف الدین بونی رحمه الله فرمود که چون کسی کار و سر شنبه و چهارشنبه و پنجشنبه روز دارد و چون صبح جمعه شود نماز فرض در اول وقت بگذارد و بعد از سلام پیش از آن که بتعلی از اشغال تمام نماید چه قول و چه فعلی بگوید یا قیوم شغل کینه و لایب قطع میگردد تا وقت طلوع آفتاب بی آنکه در میان سکونی و ملکی واقع شود پس در آن وقت و کلام و کاعذ میباید کرد و در الحال در عقب آن ذکر اول ملوک آفتاب بنویسد که یا حی یا قیوم و در هر سجده و یا خود نگاه دارد تا عجب مشاهده کند از برکت و جعت و سعادت و اقبال خدایه چنانچه موجب نیجی مردم شود و باید که این عمل را از سنهای قوم و ناملان الهی اخفا کند و صاحب کتاب شمس المعارف آورده که این دو اسم شریف را لوحی است

سوره رزق و انعام و ضحاک

لوحی است

لوحی است ۴ در ۴ که اگر کاتب و قاری این اسماء حاصل آن شود عمل وی اتم و کامل بود و حصول یقین بر وجه این میسر شود و غیر آن خواص که در قرآن است و دیگر مذکور شد در حد این لوح نیز واقع است مثلاً دفع سادات قلب و دفع احتیاج باینبار روزگار و خلاصی از فقر و فاقه و امثال آن و لوحی است که محمود میگوید که نموده میشود

الرب الرحیم صاحب کتاب

در را الظیم آورده که در سوره یس اسماء اعظم است که اگر کسی حروف آنرا تکیه کند پس بر طرف چپ یا از جای رقم زند بمثل و در غل و مگر اب نگاه محو سازد و در انشاء عمل بر طهارت بود و مستقبل قبله و انرا بیاض شامد و این عمل به عدد حروف آن اسماء یعنی شش روز بیاضی تکرار نماید حق سبحانه و زبان و پرا بکمت ناطق گرداند و اسرار عالم بر وی مشکف سازد و این اسماء در وسط سوره است و آن پنج کلمه است و مجموع آن شانزده

شانزده حرف است از آن جمله چهار حرف منقطه است و در وقت
از آن نقطهها بر صوت دارد و در حرف نقطهها به درخت دارد و این
کلام پوشیده نماید که آن پنج کلمه که مثل است بر اسماء است سلام
قولان رب رحیم است که بعضی از علما گفته اند که اسم اعظم در سوره
یس در این آیت است و آن رب رحیم است و اگر چه سلام
اسمی است از اسماء صیغه جحانه اما در این آیت نه از آن تبتلات
و راقم این حرف از والد خود علیه الرحمه استماع دارد که هر صبح
نموده اند از بعض اکابر یاد دارم که هر که را غمی و آلی پیش آید
که بان در میان باید که سوره یس را بخواند و چون باین آیت رسد
مستاد و بارتکاز کند بعد از آن سوره را تمام سازد حق سبحانه
به برکت این دو اسم شریف آن غم و آلم را مرتفع گرداند و بجز و بکمال
مبدل سازد و این عمل بکرات در این واقع شده است و بنحویه صحیح
باین آیت رسد مستاد و بارتکاز کند بعد از آن سوره را تمام سازد
حق سبحانه به برکت این دو اسم شریف آن غم و آلم را مرتفع گرداند و بجز و بکمال
مبدل سازد و این عمل بکرات در این واقع شده است و بنحویه صحیح

نوع و نظم

فصل در تحصیل

فصل در تحصیل علوم خفیه و اطلاع بر اسرار مکنونه و اجابت دعوات
الحکیم العظیم صاحب کتاب شمس المعارف آورده که مداومت بر این دو اسم شریف
موجب فتح باب حکمت و صنعت الهی است و هر که امری را موردی بی و درینوی
بهم شده باشد که بقوت فکریه او را از او کشف آن متعذر و متعسر باشد باید
که بر تکرار این دو اسم بنرگوار مداومت نماید تا حق سبحانه و تعالی در پادشاه آن
امر بهم را بروی اسان گرداند و مواظبت بر این حرف دو اسم بعد از حرف
مکتوبه ایشان باید نمود و اگر عمل قویتر خواهد بود باید که این دو اسم را تکرار کند
و در میری و فنی و صنع نماید و با وجود تکرار هر روز ده ان لوح را نیز باید با خود
نگاه دارد بشرط طهارت بدن و شطیف تاز و در مقصود حاصل شود این
السمیع العظیم صاحب در البیظم آورده که بعضی از علما بر آنند که اسم اعظم بعد
از این دو اسم شریف است و مداومت و مواظبت بر آن بعد از حرف مکتوبه
یا مبطوطه موجب ظهور اسرار مکنونه و فتح باب کوز مخفی و نه است و بعضی از
اسم العظیم در فصل دوازدهم از باب اول گفته و بعضی از اکابر با اسم
السمیع السریع راجع کرده اند و در خواص آن فرموده اند که این دو اسم
شریف را در سرعت اجابت دعوات قوه و تاثیر عظیم است پس چون کسی

مداومت بر عدد مبطوطه
ایشان نماید و اگر از این بهتر
قوی تر خواهد بود

و حصول طماننت **فصل** در حصول عزت و عظمت و ظهور رنج و نصرت
فصل در شکستن دادن باطن از شهوات جسمانی **فصل** در ظهور اشخاص
روحانی و طلب مقاصد از ایشان **فصل** در کشف عواقب امور **فصل**
در کشف امور مخفیة در مقام **فصل** اول در القاء مهابت و محبت در قلوب
و قضاء هواج **بسم الله الرحمن الرحيم** صاحب کتاب شمس المعارف
آورده که هر که بداند آنچه و در بیت بناده است خدا بندگان را به این آیت از اسرار
و حقایق و امثال کتاب کند سوخته نشود باقی و مرویت که چون **بسم الله**
الرحمن الرحیم نازل شد جلال بزرگ و ملکه مغربین زبانه و دروغ را کشت
که هر که این آیه را بخواند باقی در نیاید و آن نوزده حرف است بعد
زبانه و دروغ که موی کند برایش و هر که این آیه را بخواند و برتر است آن مؤلف
نماید بیت وی در دل باطن اهل عالم علوی و سفلی پیدا شود و این آیت
اول چیز است که کلمه اعلی بر لوح کتابت نمود و باین آیت حق سبحانه و تعالی
ملک سلیمان را بر وی کرامت فرمود و هر که این آیت را ششصد بار و بقولی
دیکر ششصد و چهل بار کتابت کند و آن مکتوب را با خود نگاه دارد و در
مهابت وی بر دلهای مستعد شود و یکی از کبار علماء صحابه روایت کرده است

کرده است که هر که را بخواهد حاجتی بود باید که روز چهارشنبه و پنبه و جمعه
روزی نارد و چون جمعه در آید غسل کند و جامه پاک بپوشد و بمسجد جامع رود
و در راه آنچه تواند صدق کند نماید و چون نماز جمعه بگذارد این دعا را بخواند
که اللهم انی اسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحیم الذي لا اله الا هو عالم الغیب
و الشهادة هو الرحمن الرحیم واسئلك باسمك بسم الله الرحمن الرحیم الذي لا تأخذه
سنة ولا نوم ملات عظمت السموات والارض واسئلك باسمك بسم الله
الرحمن الرحیم الذي عنك الرجاء و خشت له الاموات و جعلت القلب حشنة
ان تصلي على محمد و آل محمد و ان تقضى حاجتى و چون اینجا رسید حاجت خود
عرض کند البته بجز اجابت مقول گردد و آن بزرگه صحابی وصیت کرده است
که زینهار بسعهای قدم خود این دعا را مایه موزید لیکن بصالحان است رسانند
و صاحب کتاب در العظیم آورده که بخط بعضی عارفان دیدم که از حضرت
امام جعفر صادق علیه السلام نقل کرده است که آنحضرت فرمود که هر که حاجت کلی
باید که بر رفته نویسد که **بسم الله الرحمن الرحیم** عبده الذلیل الی ربه الجلیل
رب انی منسئ الضوائت ارحم الراحمین پس آن رفته را در جوی آب
روان عظیم اندازد و در آن محل بگوید اللهم محمد و آله الطیبین الطاهرين و صحبه

کتاب حاجت

الرضی عنہ اقص حاجتی یا ارحم الراحمین پس حاجت خود را یاد کند بجهتیک که مراد
باید و حاجت او را استود بآذن الله تعالی **فصل دوم** در تخریج نفوس و تخریج
و تصرف در امور بخیر و نشر **القائم القوی المقدر** صاحب شمس المعارف اورد
که هر که این اسم را تکبیر کند و هر خاتم نقره نفقش نماید و در دوران این آیت بنویسد
که ان بطش ربك لتندید و در وقت عمل بخور کند با صطک افونی
و از خد که دوداری وی معروف است پس آن خاتم را در انگشت کند اگر
نزد پادشاه و ارباب هیبت و مهابت وی و در دل پادشاه سرایت کند و در جا
که در همه خلق از وی بترسند و مطیع و متعاود وی شود و اگر آن خاتم را
در منزل پادشاه جابر و حاکم و ظالم دفن کند آن ملک و پادشاهی و ایالت و حکومت
افروست و وی برین رود و در عبادت شش وی شوند و سرکشی آغاز نکند
و قشای عظیم از برای آن ظاهر نمائیم کرد و در خواص این خاتم در تخریب دیار ظالم
و تخریب فتنه بغایت نفیست **فصل سوم** در تنبیه امور و تحصیل مقاصد **الرب**
الرحمن الیموم صاحب در النظم اورد که بخل مبارک شیخ ابو الحسن الشاذلی قدس سره
دیده ام که نقل کرده است از کتاب نور الیقین و اشاره اهل التکلیف که چون کسی
خواست که حاجتی از حق سبحانه طلب کند باید که شب پنجشنبه عمل کند بر جای

نماز

نماز پنجشنبه بنشیند تا نماز شام بگذرد و در هر جای نماز نکند و ذکر گوید تا
که نماز صبح بگذرد و بعد از آن رکعتی چند آن قدر که تواند بگذارد پس چون
نماز و تم بگذارد در سجده اخ از رکعت اخ و تم صد بار بگوید یا رب یا رحمن
یا قیوم بر صحن استغث انکاه واد خود را در حواطی بگذراند بهمه حال روا
بآذن الله تعالی **فصل چهارم** در توسیع رزق و تنبیه و اذات **الکیم الوهاب ذو النور**
صاحب در النظم اورد از بعضی محققان نقل کرده که هر که مداومت کند بر این سدابم بر کوی
ضیق معیشت مرتفع شود و سعی در هر روز پیدا شود و روزی وی از جای میسر شود که در کار وی
نکند شده باشد و آن محقق فرمود که بسیار مردم را باین عمل امر کردم و از برکات وی انقدر ظاهر شد که غایت
محب و غریب نمود و هر که شش کنایان اسماء را بخود نگاه دارد دشواریها بغایت بر وی آسان شود
چنانچه نداند که الکلام حمران معنی پیشین و هر که نکند کنایان اسماء را بعد از حروف مکتوبه ایشان
در موضع خالی با جهات کامل و حسن تمام و نیت صادق و قلب خاشع و بر این عدد بفرماید و این عدد
نگاهد بعد از اتمام این عمل هر دعا که کند فی النور مستجاب شود و صاحب در النظم گوید باید که عامل
این قاعده را بداند که زیاده بر عددی که مقرر شده اسرافت و نقصان کردن اخطا است **فصل پنجم** در رفع
بلیات و مکرها **العلی العظیم** صاحب شمس المعارف اورد که هر که این اسم را تکبیر کند و بر خاتم ذبحش
فرماید و بر دوران خاتم بنویسد که ولا یؤده خطیها و هو العلی العظیم صاحبان خاتم از جمع بلیات

در وقت روز
جست

و مکرها آینه ماند و هر که نظر بر دی افتد و بر او گیرد و با اختیار طالب صحبت او شود و اگر کسی باری
 در مقام عناد و خصومت بود مغلوب و مقهور گردد و اگر در مقام حیل و مکر بود و بال و کمال آن بحیل
 باز گردد و حامل این لوح همیشه محفوظ و مجرب باشد و من اسمعی را در اوقات بسیار نسبت به افراد و جاه
 نامشاهده کردم و در این علما و دانشمندیان غریب یافته **فصل ششم** در اعراض از اوقات و عاها **الرف**
المنان صاحب شمس المعارف آورده که هر که حرف این اسم را تکریر کند در سانسختی و فساد اما
 در قوس بود و در مرتبه وضع کند و بر صحیفه ذهب نشاند روزی که وقت باطل نماز پیشان پس در
 انلوح این است بنویسد که وهو الذی خلق النوا والارض الخی الی قول الحکم الخیر و انلوحی با بخود
 نگاه دارد بشرط طهارت بدن و دوام وضو و تنظیف لباس حی سحانه ویر از جمع اوقات و مخافات
 و بلیات و عاها محفوظ و مصون بداد و خافه اگر تری فضا در روی او اندازند از وی بگرد و محاسبی
 دیگر مل کند باذن الله و خواص این لوح بسیار و بی شمار **فصل هفتم** در دفع خست و حصول طماننت
حکیم الیوف المنان صاحب شمس المعارف آورده که هر که از جمعی ترسان و هراسنا باشد بگوید که اسماء
 شریفه را با سلوب خط کتابت کند بر این وجه که یا حکیم یا یوف یا منان در هر روز و شب اول ماه
 در ساعتی و آنرا بر بازوی راست بنهد در پیش حاکم ظالم که از وی خائف بوده و هر یک از حاکمان و پادشاهان
 و از خشم و غضب او نگاه دارد بلکه دل ویرانم سازد و او را در کمال مشق و محرابان کند و اگر این
 اسم را تکریر کند و در مرتبه وقتی درج نماید و آن لوحی با خود دارد و بنیان نیکو کار نماید و در این حال

فصل چهارم

بر حاکم جبار عنود در این امر و غضب وی آید و سالم بماند و هر که شهنش روی غلبه نماید چون
 اسماء است و دست نماید نایه شهنش فرو نشیند و از آن دغنه خلاص شود **فصل هشتم** در حصول عزت
 و عظمت و ظهور فتح و نصرت **الغریب المنان** صاحب شمس المعارف آورده که این اسم را بر کوه و کوه
 حال ملوک است و مداومت بر آن عزت و عظمت را آفرید و فتح و نصرت اعطا کند و اگر حرف او تکریر کند
 و در مرتبه وقتی درج کند و بر در آن است **فصل نهم** الی قول الحکم الخیر بنویسد در هر روز و شب
 مرغ و اگر طالع وقت کتابت عمل اولی بود و در حین عمل بخیر کند به هر حال که داری موقوف پس چون انلوح
 بشناسی تمام شود و پادشاه با خود دارد و باد شمس بخار به کند البته فتح و ظفر در جانب وی بود و هر که
 از لشکر دشمن چشم بر وی افتد و عیب و خونی در دل وی پیدا شود که جمال مقام و شایسته باشد و اوقی الفوار
 داده روی بفرستد و صاحب سر النظیر آورده که اسماء را از جمله اسماء صفات دانست
 و از این اسماء آخوف و در هبت و هجبت و هیچ ذلیل و حقیری بر در گران مدد و نکند الا الله عز و ج
 کرد و نزد هیچ متکبری و جباری نخواهد الا الله ذلیل و خوار شود و هیچ پادشاه متکبر و جبار بر آن
 مداومت ننماید الا الله در پیش خود انکساری و شکستگی مشاهده نماید و هر پادشاه که باین ذکر اقدام
 کنند باید که زبان مشغول کم از یک ساعته بخیر باشد و هر چند زیاده باشد بهتر بود تا اثر روحانیت این اسماء
 ظهور نماید و خاصیت خود کار فراید و عامل هر چند روز در حضور قلب و صفات است و تصحیح عزت
 اهتمام زیاده نماید تا در خواص از این بیسته مشاهده فرماید **فصل دهم** در تسکین دادن باطن از

شهرت جمیع **العلم العظیم** در کتاب در النظم آورده که هر که این اسم را بخواند از کسرتی
 جنی یا راجی و بواب عذاب محو کند بناشتا یا شایسته بجا باطن و براساکن گرداند غده
 شهرت جماعت و هم صاحب در النظم میفرماید که اگر با این سه اسم شریف بعضی دیگر اسماء الهی را
 که در وسط آن حرف ی است ضم کند و هر را که است کرده بخواند و برهان یا شایسته در این مطلق
 اوست ابلغ و اوصل بود و مجموع اسماء که در قرآن واقع شد و در وسط آن حرف ی است سی و هشت است
 و آن اینست **البدیع البصیر الخلیل الحنیف الخفیض الحکیم الحمید المجید الرزاق الشفیق السميع الشدید**
الحمید العزیز العظیم العليم القائم القدير القريب القیوم الکبیر الکریم اللطیف المبین المتین المحیط
المحیط المحیی العید المقتدر المصمم المصور الوکیل **فصل دوم** در ظهور این شخص روحانی و حصول مقاصد
 از ایشان **السر القوی المقتدر** را قلم این حروف بخط والد خود علیه الرحمه وید که از کتب معتبره و غیره
 کرده اند که هر که این اسم را تکریر کند بر این وجه **الاسم ربکم قیوم یب** و آنرا
 بر صفی زهره که کنایت از خاستن یا از قره که عیان از شرف او و در شنبه رسم کند و بر دور آن این قل
 اللهم مالک المملکة و الی قوله در جانش نشاند و بمشک و عود دهند و سکنه که داروی معروفست بخیر
 کند و در آشنای عمل بزبان نیز بزرگ این اسماء مبداء و مربا و متوجه بمسمی این اسماء بر خلوت باطن از اغیای
 و خلوت مکان و از ابتدا عمل چهل روز روزه گیرد و اگر در آن چله از اکل حرام اجتناب نماید اولی بود پس
 چون عمل با تمام رسد قوی از روحانیات بروی ظاهر شوند و باوای قلم کنند و عامل را در حقیقت ایشان

تذکره

توفیق یار شود عیناً بیکه اگر خواهد با ایشان با هم تواند شد و بر مقاصد عظیمه فایز گردد
 و بیک فعل و تاثیر این اسماء **فصل یازدهم** در کشف عواقب امور **الحادی الحقیق المبین** در کتاب
 النظم آورده که هر که خواهد عاقبت امور میسر و معلوم کند بر مکر این امور مبداء و مربا و متوجه
 عمل نماید که بر صفت جمع و سهر منصف بود و کم خوردن و کم خوابیدن و شاعر خود سازد و بعد از هر حد
 بار که بخواند بگوید یا هادی خبری یا خیر باین بیایم بین بعد از آن آنچه مراد او تمام برد و این عمل
 در دل شب کند که هر خلق بخوابد پس چون عمل تمام کند و در خواب رود آنچه مقصود اوست بروی
 منظر شود و بعضی از جوده بر منابت این مطلق اطلاع یابد و عاقبت آن امر بروی منکشف شود
فصل دوازدهم در کشف امور و امور مخفی در مقام **النورانی الناطق** در کتاب در النظم
 آورده که هر که اراده کند که چیزی را در خواب مشاهده نماید و خبری معلوم کند
 از غایبی یا حادثه از حوادث کونی که منور ایشان بطهور نیامده باشد باید که طهارت
 کامل سازد و بر فراش خود بایستد و بایستد خالص و عزم صحیح و توجه تمام بامری که مطلوبست
 بذكر این اسماء شغل گیرد و انقدر که بخواهد بخواهد و اگر بعد از حروف مکتوبه تکرار
 کند ابلغ و اوصل بود و آن ۱۲۳۴ است پس چون عمل تمام کرده بخواب رود
 و آنچه مقصود اوست بشکسته از آن امر مخفی اخبار نماید و در کتاب در النظم
 از حضرت مقدسه مرتضی علی علیه الصلوة والسلام نقل کرده که فرموده اند اسم اعظم

الظاهر است و بعضی اکابر در خواص این اسم شریف گفته اند که اگر کسی حروف وی را در مرتبه
درجه کند و در وقت تکرار وی بعد از حروف مکتوبه که خواست یا حرف مبسوطه
۲۱۹ است آن مربع را در پیش خود بگذارد و این نام بان نظر کند و بهیچ نامی
طوبت متوجه امر مقصود نشود حق سبحانه و تعالی اینها را در امور و ملکوتات علوم
اطلاعی دهد و عجایب ملک و ملکوت بر وی ظاهر گردد **باب چهارم** در خواص
اسماء ربانعیات و مافوق آن تا چهل و زیاده یعنی که در فرق از آن اسماء بمعاد
و صومواقت یکدیگر اعطاء مواهب و افاضه عطیات میکند مشتمل بر دوازده **فصل**
فصل اول در حفظ مال و جاه و دفع فقر و فاقه و آیینی در سفر و دریا **فصل دوم** در دفع
کرب و الالم و خواطر و وسوس و دفع اقبال و تسهیل امور صعبه **فصل سوم** در تسهیل
امور و تحصیل علوم و تسخیر نفوس و تصرف در ملک و ملکوت **فصل چهارم** در دفع
وسوس و شهوات و کنایات امور عظیمه و امان خاطرین طافی و انس متوحشین
و اطلاق مسجدین **فصل پنجم** در طلب اسباب رزق و ثبات نعمت و حصول
مطالب و مشامده عالم علوی و سفلی **فصل ششم** در حصول قوت تصرف در عالم
و دفع امراض و خلاصی از خوف و جهش **فصل هفتم** در اطلاع بر اسرار غیبیه
و حصول اذات کلیه **فصل هشتم** در دفع فقرت بر اعدا و تسخیر قلوب قاصیه

و صفای

و حفظ علوم بلبله و کشف امور غیبیه **فصل نهم** در بر حواله اعدا و استیلا بر اهل خصومت و ارباب
شوکت و خشت **فصل دهم** در تحصیل علو همت و قوت باطن و تسخیر نفوس و آیینی از شر ظلمه **فصل یازدهم**
در ظهور فرج و خج از هر ضیق و حصول اسانی بعد از دشواری و حفظ بلاد و قلاع و منازل
فصل دوازدهم در خلاصی از علایق عالم کثرت و ظهور انوار عالم وحدت **فصل اول** در حفظ مال و جاه و دفع
فقر و فاقه و آیینی در سفر و دریا **فصل دوم** در دفع فقر و فاقه و آیینی در سفر و دریا **فصل سوم** در دفع
تیسر المطالب در میان حرف دال آورد که چون این چهار اسم را در مربع ۳۴ درج و صغ کند بر وی
بقای ملک و ثبات سلطنت نیک مؤثر است و این مربع مناسب حال طایفه است از ارباب
ثروت و اصحاب نعمت که مال و منال دارند و بر فنا و زوال آن ترسان و هراسان باشند چون
این مربع را بخود نگاه دارد و بر دوام وضو و شطیف لباس بپوشد مال و مساع اینها از حوادث
مصون و محفوظ ماند کافی الغنی الذی الرزاق صاحبها نظم او بر مکه بعضی عارفان
فرموده اند که چون این چهار اسم یکجا متفق گردند یاد ربوبی از الحاح و فقی بهم جمع شوند در دفع
فقر و فاقه و توسع رزق و تسخیر معیشت لغایت مؤثر باشد و ذکر آن از زود بمقتضی و اصل
انشاء الله العظیم الحکم العلی العظیم صاحبها نظم فرموده که چون کسی خواسته که در پادشاه بایده
باین چهار اسم نیز کوا رجسته باین اسلوب گوید که یا علیم یا علیم یا علیم یا علیم یا علیم یا علیم یا علیم یا علیم
که بعد از حروف مکتوبه یا مبسوطه ایشان گوید لغایت نافع بود و الله بسلامت و عافیت بکنار

وقت در پادشاه
این اسم را
بگوید

بادن الله تعالى و منقول است چون علمای حنفی رضا خواستند که بعد از اینستند اول در رکعت نماز
 گذاردی پس این اسم را بگوئی که مذکور شد بخواندی و بعد از آنکه بپایان آمدی **فصل دوم در رفع**
 کروب و الام و خواطر و وساوس و دفع افعال و تسهیل امور صعبه الود و اللطیف الواسع
 الشمید صاحب درم النظر آورده که این چهار اسم در فرج کروب و ازاله الام نافذ است و صاحب
 اسم اللطیف که بغایت شرح الاثر است در ازاله کروب و هموم و سکه شداید و نواسیم کرمه باشد
 چون بر این اسم مداومت کند انا و محله از این بظهور آید و هیچ ملالی و متالی بر ندان اسم الله
 نکند الا انکه حق تعالی ان ملال و الم را از وی زایل گرداند و در انشای ذکر در این اسم امر بر بدیده
 و آثار جلیله است که بر عالم عالم در انشای ذکر سماع میشود الملك القدوس الخلاق الفعال صاخره
 النظیم گوید که در بعضی کلمات قدسیه شیخ عارف ابو الحسن الشاذلی دیده ام که هر که بوسواس و خواطر
 رذیه مبتلا شود و خواص داران قشور خلاص یابد باید که دست خود را بر دل خود بگذارد و هفت
 بار بگوید سبحان الملك القدوس الخلاق الفعال و از عقب آن هر بار این است را بخواند که ان نشا
 بنه بکم و یات خلق جدید و ماذلک علی الله بغیر حق سبحانه دل و پیر از وسوسه ها و خاطر های پرت
 پاک و صاخره القادر المستدر التوی القام صاحب درم النظر آورده که شیخ بزرگوار ابو الحسن شاذلی
 فرموده که این اسم مناسبت حال اصحاب اعراض و انقلاست چون بر این اسم مداومت کند هر نفسی و بقی
 که در نفس باشد رفع گردد و هر که این اسم را بر خاتمی نشاند و بدان متختم شود در انوار حق دراز

رفع وسواس

کرمه

که داشته باشد یک بار شود چنانچه در خواص اسم هیچ نقل نکند و هر که راضعی بود چون
 خاتم را از وی در او بزند قوت گیرد و هم صاحب درم النظر فرموده اگر کسی حروف او را بسماء
 اربعه را **ق م ق ق** صد بار کتابت کند در هر روز یکشنبه اول ساعت و آن نوشته را بخورد
 دارد یعنی در روز خاتم ضد چون در انگشت کند از هر المی و خواطر پرت که داشته باشد خلاص یابد
 و اگر آن خاتم را زمانی در آب هندی و از آن آب بیاشامد متعطله را زایل کرد و بادن الله
 و اگر کسی به نیت هلاک جباری و ظالمی صد بار این حروف را کتابت کند حسیما و پرا هلاک کند و هر که
 صد بار این حروف بر ورق امین بنویسد و از آن در میان روغن زیت بچوبش بعد از آنکه مغلیه
 نافع بود و اگر در سر روی کسی مالده که تر لالت هوای دارد مفید بود و هر که از پیران ادوی بار
 اول ساعت از در پنجه و این حروف را بروی شش کند چهار بار و آن لوح را در میان عیسان
 خود وضع کند حق سبحانه و پرا هلاک و محبت در دلها آرد و اگر از پیش سینه خود بخارد
 دل با هر چه از وی دل او بود حاصل شود و فکرها موحشه و مدفسه را از وی دور گرداند
 و سزاوارست که دام انعمی را با خود نماند و بلکه چون نرد صاخره جامع می خواند در هر روز
 و هرگاه بخورد دارد دائم باید که بر طهارت و نظیف لباس باشد **فصل سوم در تسهیل امور**
 علوم و تخییر قنوس و تصرف در ملک و ملکوت **القوی العزیز العظیم المتدبر البصیر**
 صاحب درم النظر آورده که شیخ عارف ابو الحسن شاذلی و مثل کرده که چون متوجه باری شوی

از اعمال و اخوت این شش اسم را بوجه خطاب بگوید یا قوی یا عزیز یا اخی بر توان رسید کرد
 و اسان شود العظیم العظیم الحکیم المبین الهادی علام الغیوب و هم صاحب همه النظم در لطیفه
 ثانی خود آورده که هر که عمل کند باین شش اسم بزرگوار و افکار و در خود سازد ظاهر شود در
 علوم جمیل و لطایف اسماء جمیل و حی و تعالی بر وی مفتوح گرداند بنای حکمت را و در محبت و مدار
 و بر روزی گرداند و اهل علم و فضل را صحنی وی گرداند و او را بواسطه موافقت بر این اسماء
 کشف نام حاصل شود الجاعل الجبار الجلیل الجبار الجامع صاحب مدد الطاهر سالک
 جیم آورده که هر اسمی از این اسماء سبعة غلق بیکدی از اینها دارد الجاعل ادم لا الجواد ابراهیم
 الجلیل یوسف الجلیل ادریس الجبار هارون الجبار موسی الجامع عیسی بر او فرمود که
 این هفت اسم از اسماء که تعلق بهفت جیم دارد و حکم آن در سما و آسج ساری و نافذ است
 پس هر طالبی که بزرگواران موافقت نماید خداوند آن را محافظت آن ظهور دهد در آن وقت
 بقوت و مدد و محافظت از آن تصرفات کلی در ملک و ملکوت میسر گردد **فصل در دفع**
 و مساوی و شهنشاه و کفایت امور عظیمه و امان خائنین و امن متوحشین و اطلاق مسجونین الملک
 العزیم العظیم العقی المتعالی ذو الجلال المبین الحکیم صاحب همه النظم در لطیفه ثانی از آن کتاب
 آورده که این اسماء ثمانیه شطری از اسم اعظم که مخزون و مکنون است و کسی که بزرگوار این اسماء را
 نماید از وساوس و غلبه شهنشاه خلاص گردد و اگر از عمری الم عظیم کتاب باشد آن الم دفع شود و وقت

این ذکر هر روز

این ذکر سحر است از هر روزی که باشد و این ذکر را نفع عظیم است و اگر این اسماء
 بزرگوار را بر خاتم فضیله نقش کند و در جیب ذکر بان تختم نماید و در سرعت اجابت
 مدد عظیم باشد الرحمن الرحیم الرؤف الغفور المنان الکرم ذو الطول ذو الجلال
 والا کرام و هم صاحب مدد در العظیم آورده در لطیفه اولی از آن کتاب که هر خائنی که بر این
 اسماء ثمانیه مداوت کند در زمان امان باشد و در متوحشی که بر تکرار آن موافقت
 نماید و خست وی بانی بیدار شود و در زندانی که بنده کاران قیام نماید برودی
 از بند و زندان رهایی یابد و اگر کسی این اسماء را بر لب کتابت کند بر خاتم فضیله
 نقش کند و در آثانی عمل بان تختم نماید در ظهور بنای ح و ابلغ و ارحم باشد
فصل در طلب استیاد رزق و ثبات نعمت و حصول مطالب و شامه عالم
 علوی و سفلی التواب الغافر الحسب الکیل الکافی الرزاق السلام المؤمن الزکی
 صاحب مدد در العظیم در لطیفه ثانی از آن کتاب آورده که این اسماء را
 تا شش مرتبه در شب بطالبان استیاد صاحبان نعم و بنی بر عیسی و نوح
 از رزق و تقبل وجه و برکت در کتب و شجر مقدس وقتی که بر ذکر آن بشرایط
 موافقت و مداوت نماید و فرمود که این اسماء صالحت بغایت و امل سرایان را
 و اگر کسی عامل این اسماء بر خاتم فضیله نقش کند و با خود نگاه دارد در تابش و

اقوی بود و اگر کسی تکبیر کند و در مربع و فقی و برج نماید هم بر هم حرف و هم بر هم عددی
 و ترتیب نتیجه او خدا بود باشد محیط العالم الرب الشهد الحیب الفاعل الخلاق
 الباری المصور و هم صاحب در النظم و لطیفه خامه از آن کتاب آورده که در این
 اسماء شعه است اسم اعظم حق سبحانه که چون بوی دعا کند بشری اجابت رسد
 و چون بوی دعا کند عطا مرتب شود و این اسماء از اعظم ادکارات و بیحکمی
 بران مداومت نماید بشری که مقدرات الا انکه مقاصد کلیه بر وی کشف شود
 و سیر کرد و ویران مطلوب و روزی شود هر معنوی که در امور فاضله خدا
 و هر که در دل شهادت کند این اسماء قیام نماید عجایب علویات و سفلیات مشاهده
 نماید و مداومت بر این ادکارات معجزات کند و در این ذکر است حفظ نفس
 و رفیع الام و قهر اعدا و این از اجل اسماء مکتوبات و بیحی اهدی بر ذکران مداومت
 نماید الا انکه به پیشد چیزها از امور عالم علوی و هم کند اسرار لونی و مستحی و
 شوند همه عالم **فصل** در تحصیل قوت تصرف در عالم و دفع اضرار و خلاصی
 از خوف و حبس البدیع البصیر البر الباری الباط الباطن الباعث البانی
 بالغی امره صاحب شمس المعارف آورده که مداومت بر ذکر این اسماء شعه
 موجب حصول مقاصد و وصول مطالب و آثار آن بغایت قوی است و صاحب

تفسیر المطالب
 الکتاب فی شرح در بیان

تفسیر المطالب لوجه در بیان حرف با آورده که این نه اسم است از اسماء که تعلق بحرف
 دارد و انوار را به عالم تصادف جلیله است و باین اسماء تصرفات عظیمه حاصل است
 پس باید که عامل این اسماء تکبیر کند و در مربع وضع کرده با خود نگاه دارد پس
 بتذکار و تکرار آن شغل کند بعد در حرف مکتوبه ایشان و متوجه روحانیت آن
 ان اسماء شود و چندان تکرار کند که این اثر آن ظاهر شود بعد از آن عامل را قوتی
 حاصل گردد که هیچ از امور این عالم اراده کند بر وجه اسهل میسر گردد و الحسب
 الحفیظ الحق الحکم الحکیم الحمید الخان الحی و هم صاحب تفسیر المطالب لوجه در بیان
 حرف حاء آورده که این هشت اسم است که تعلق بحرف حاء دارد و از این اسماء هفت
 اسم تعلق بهفت پیغمبر دارد الخان ادم راس الحکیم ابراهیم را الحفیظ نوح را
 الحکم موسی را الحی ادریس را الحمید یوسف را الحکیم عیسی را و اگر کسی خواهد که بر این
 اسماء عمل نماید آنرا در مربع شش وضع باید کرد و حق را بجای حان باید آورد و چون
 این لوح را بشری اطمینان تمام باید حاصل آن از هیچ امری شغایا بد حضور صاحب امراض
 حاره و بنهای محرقه و اگر با وجود حمل آن لوح نگذارد و ندهد کار آن اسماء قیام
 نماید خصوصاً اسم الحی مرکز برض عطش مبتلا نشود و حرارت هوا را در وی تأثیر
 نماید و سموم حاره قتل و نیش حیات را نافع بود و بعضی از خواص این اسماء

بتقريب حرف حاد و فصل پنجم از باب اول از مقاله ثانیه این دیانته در الا
 براسار غیبیه و حصول مرادات کلیه العلم علام الغیوب المتکلم الحکیم الخیر
 الحافظ الرقیب المبین الهادی پوشیده نماید که در کتب علماء اهل خاصیت
 این اسماء عشره را از کار جبرئیل عم کویند و خواص و منافع و نواید آن بسیار و بسیار
 و صاحب کتاب شمس المعارف آورده که این ده اسم از اسماء ذات است و از جمله
 از کار جبرئیل است پس هر که خواند که مطلع شود بر اسرار غیبیه و علوم کشفیه
 باید که بتلاوت و قرائت این اسماء بر رگوارد مدت و مواظبت نماید و نماید و می
 در آن نماید که شتاق و منصف بان اسماء شود تا بواسطه تخیل و تحقیق بان اسماء
 مناسب تمام بار و احوال ایشان پیدا کند و از آن ارواح فیوضات و تجلیات بر دل وی
 فایض و لایح شود و مقاصد کلیه در ضمن آن وجود گیرد که هرگز در ضمیر هیچکس نماند
 باشد و در دل هیچ بشر خطره نماند و اگر کسی این اسماء را تکبیر کرده در مرتب از الوری
 وفق بر قوم عددی یا حرفی یا عددی و رقم زند و حاصل و ذکر آن اسماء باشد بر مراد
 کلیه فایز گردد و در فتح و نصرت بر اعدا و تسخیر قلوب قاصیه و حفظ
 علوم جلیله و کشف اسرار غیبیه العزیز القادر القوی ذو القوه المبین المقدر
 الجبار المحکوم لملکته الشدید القاهر صاحب در النظم آورده در لطیفه رابعه

از کتاب

از کتاب خود آورده که این اسماء از برای بیست و چهار ساعت است و در میان این اسماء
 شرط از اسم مکنون و باین اسماء تفریق جمیع و جمیع تفریق مدیست که بر آن مداومت
 نماید و هر المی که عارض شود حق سبحانه و تعالی این اسماء دفع آن کند و کسیکه باغی و طاعی
 شود بقوت این اسماء بر وی ظفر و نصرت یابد و نصرت یابد و کسیکه در بصرای میرود
 مناسبست که باین اسماء متکلم شود تا از شر وی ایمن باشد و از نهر و غضب وی سالم
 بلکه مغرور و ملوک شود و همه خیرات و بر ایدر گردد و در قلوب قاصیه و پراسخی شود
 و هم در آن کتاب آورده که چهار اسم از اسماء مذکوره الشدید ذو القوه القاهره
 المقدر اسماء قدر و استیلا و غلبه است و هیچ صنعتی الهی بر وی مداومت نکند
 الا انکه قوی مت شود و اگر برای استیصال طامی در ساعت هفتم از شب و اگر
 آن شب چهارشنبه بود در ساعت هشتم در خانه تاریکی نشیند بر زمین که هیچ
 روشنی نداشته باشد و بعد و مکتوبه این اسماء بتکلم مشغول شود و در هر صد بار
 بگوید یا شدد بدیندی بحق می فلان و برای وی هیچ عقوبتی از پیش خود مقدر
 نکند تا حق سبحانه و تعالی آنچه سزاوارتی وی باشد بر وی رساند و شیخ باغی گوید
 رحمه الله که بن یک صبح القدر که مرا بر سخن وی اعتماد بود تمام بود همین گفت که هر مظهر
 از حدایت باین اسماء حاجت خواند بر همان اجازت و راسر و اوقات بر وی روشن

استیلا طالع

شود و این معنی بکرات و مرآت شامده افتاده و بتجربه رسید بیوسته و هر که این
اسما را بخاتم می نوشت کند و بان تختم شود مهابتی از نفس خود دریابد و دیگر
این از وی دریابد و بان خاتم بر هر چاروی که در آید و چشم آن چارو بر وی
افتد از وی بهر آید و ثقلی عظیم در وی بدید آید که گوی کوهها بر دوش وی
نهاده اند و طام که در نظر بود حال آن چارو این باشد و هم یا بنی رحمة الله که بد که از جمله
شرائط ایند عانت بر آن ظلم زیاده از ظلم وی دعا نکند که بغایت سریع الاجابت
و هم وی گوید که حروف اسم دو المدة و از میان اسماء اربعه شش کت کتابت
کند بر این صورت و باز از میان این حروف ثانی و سادس را که حرف وادست
شش بار کتابت کند در ساعت دوم از روز جمعه و اگر بر نیکی نفع نشکند و در زمان
از پیوست عارض شده باشد شفا یابد و اگر بر نیکی نفع نشکند و در زمان
کیر و بلغم و رطوبت وی کم شود و بر صاحب نیانی که این خاتم را حاصل شود آن
از وی زایل گردد و باذن الله تعالی البدیع الباطن الخبیط الکامل المبدی المعید
المقیم المجد الصادق الواسع و هم صاحب در النظم که لطیفه سادسه است
از آن کتاب آورده که این ده اسم را خاصیت قویست در حفظ علم جلیل و اصحاب
تقوی و اهل معرفت را مداومت بر این مناسب است و این از کار برای تطهیر قلب

الایات

الایات الیوم الباسط المحی الیقوم المناج العظیم البصیر العزیز الودود
السیع و هم صاحب در النظم که در لطیفه سابعه از آن کتاب آورده که این ده اسم
از اعظم انکارات و ذکر وی صاحب کشف شد اگر بشرایط تلاوت کند وی
قیام نماید و در این انکارات اسم اعظم حق تعالی و از شرایط لازم او است
که در نصف شب بیدار گوی قیام نماید تا غایت عینی شامده شود و اگر بر کسی
کیفیت اقام این ظاهر شود یعنی ابدی مستغنی گردد و وسیله قرب حق سبحانه
شود و اگر کسی این اسما را بر لوح مضه نقش کند کرده و کی حاصل آن شود و در ظهور
اثار آتم بود و اگر تکبیر کرده در مربع و منی درج کند و با خود نگاه دارد و رخصت نکند
آن وی قوی تر بود در زجر اعدا و استیلا بر اهل حضرت و از دیار
شوکت و شمت القابض قابل التوب القادر القاهر القابل القائم القدوس
القدیر الغیب القهار القوی القیوم صاحب در النظم بیتی المطا آورده در قاف
حرف قاف آورده که اگر این ده وارده اسم را که از اسما بحرف قاف بشرایط کتابت
کند با چهار بیت که این ابیات حرب گویند و ذکر آن در فصل اول از باب دوم از
رابعه که در خواص ابیات قرآنی است اینها میباشند پس آن مکتوب را با خود نگاه
دارد و با قوت و قدرتی بآید پیدا شد که مشهور و مغلوب وی شوند و شرایشان

کتابت شود الواحد الواحد الوارث الواسع الوافي الوالي الوتر الودود الوفي الوكيل الوالي
 وهم صانعوها در ساحه و او آورده که چو کسی این دوازده اسم را که از اسماء حروف و احوال و احوال
 ۴۰ ادرم اوضع کند اگر سلاطین یا خود نگاهدارد عظمت و عزت ایشان زیاد گردد و بر ملکات بفرماید
 و اگر امرا و حکام حامل باشند قدر و منزلت ایشان نزد پادشاهان بسیار شود چنانچه حامل این لوح از حق
 خواهد بود اجابت مقرون گردد و این عمل وقتی باید کرد که آفتاب بر شرف باشد در تحصیل علو
 و قوه باطل و تخریب نفوس و التماس یعنی از شر ظلمه المحی المیهب المفاضل المباحث الوارث الشا البه الاول
 المخری الظالم الباطن القدوس لم یولد ولم یکن له کفو احد صانع المظهر در لطیفه قاف ازان کتاب آورده
 که هر که بود کار و کردار این پانزده اسم بزرگوار مدافعتا در حال خلوت و معنی و سایر شرایط کار را رعایت کند
 در نفس خود علوهی مشاهده نماید و در باطن خود رفعتی را ملاحظه کند که هرگز از نفس خود و باطن خویش در مرتبه
 باشد و جمله نفوس را بوی اقبال تمام پیدا شود و قلوب خلق از وی متغیر شوند بافعال لطیفه و اگر عامل را از
 مری خوف و ترس با آیین شود و دل او مطمئن گردد و اگر کسی نسبت بوی ظلمی یا فسق یا ستمی یا مکری اندیشد از بوی
 بوی پاک گردد و عامل بجا و عاقبت باشد و اگر این اسم را بر خاتم فضیله کشد تا مکرر بخورد در لوحی وضع نماید و در وقت
 تذکرات اسم آن ختم کند بان خاتم یا حامل شود انلوحی اثر خاصیت آن بجا می آید و بدین جهت هر چه قلم را
 بنظر آورد در ظهور فرج و مخرج از هر ضیق و حصول اسباب بزرگ شادمانی و حفظ بلاد و قلاع
 و منازل الباقی الباقی الجامع الراضع السميع السرع العبد الغریز العليم العفو العلام العلی العظیم النفعال

الحی

الواسع المباح المتعال المفر المعلى المعید النافع فعم الموفق نعم النصیر یسبب و منه اسم از اسماء الهی که در هر
 حرفیست از حروف اسم اعظم یعنی که بعضی جمیع و بعضی ازین در فصل دوم از نام اسماء الهی که در حروف
 صفتها آورده که هر که بزرگوار این اسماء را در دست خود نگاهدارد و در شرفها بر او است و در باب
 ذکر در روی او بکشد و جمیع هم و غنم و از دل وی بیاورد هر که این اسماء را نشانی کند یا کتابت کند بر فضیله
 یا بار حصادی یاد یواد سرای و باغی در نوزده چهار موضع از آن فضیل یاد یواد یا باره و این کتابت در هر روز
 کند در وقت خطبه خواندن خطب نجات عظیم تاثیر بود و صحیح نیست که این اسماء را در شهر و حصار و راه و باغ و از جمیع
 اقامتگاهها و بلیا در حفظ و صفا و پناه خود نگاهدارد و مادام که این اسماء را در مواضع مسطور و مرقوم بود از جمیع
 فتنها و آفتها محفوظ باشد و از آنکه در خطب
 که چهل چهار اسم است که هر یک از این حروف صوات یعنی حروفی که قطع ندارد و الحروف و الحقیقت بخود از فضا طاری
 قدس و شایسته است و ذکر ایشان در فصل سوم از باب سوم از مقاله ثانیه یاد یواد و صفا ششمی المعاد او در ده
 این اسماء را در جمیع احوال وضع کند و حامل و ذکر آن شود و در محل و ذکر آن صدا و صوت نماید خاطر و باطن
 وی از همه علایق و غوائق عالم کثرت و ترک خلاص شود و از عالم مجرأ و بیاید بهر تمام باید و ان اسماء نیست
 لا اله الا هو الاول الواحد الصمد مالک الملک السلام الحامد الحامل المکرم المظم المصلح المصلح العالم
 المسلم المصور المحکم العالم العلام المعلم السامع السميع الودود والرحم المرسل الامر الحاکم العادل الحکم
 العدل المؤمل الطاهر المطهر الدال المحل المسعد المسامح الاکرام المحمود در بیان اسم اعظم و احادیثی که علامه

خطب

در خصوصیت آن ذکر کرده اند و ایراد بعضی از خواص و آثار آن و ذکر دعوی که جامع اسم اعظم است بعضی
 از اهل تحقیق متکلم در او کرده **فصل اول** در تحقیق اسم اعظم و تعیین و عدم تعیین آن **فصل دوم**
 در ذکر بعضی امما و کلمات که اکابر آنرا اسم اعظم گفته اند و بران دلایل اقامت کرده **فصل سوم** در اثبات
 آنکه اسم اعظم حق سبحانه تعالی لفظ مبارک است **فصل چهارم** در کیفیت اخذ و یاد از این اسم بزرگوار و طریق
 تکرار آن بدل و زبنا و ذکر شایع که بر تکرار آن توفیق می شود **فصل پنجم** در ذکر دعوی که شامل اسم اعظم
 بقول بعضی از علما و برای حصول حاجات مآخرا **فصل ششم** در دعوی متبرکه که مستجمع اسم اعظم است بقول بعضی
 و متبرک مراد است و حاجات و دفع هموم و غم و اوقات **فصل هفتم** در ذکر دعا که شامل اسماء شریفه است و بقول بعضی
 اسم اعظم در آن میان است و با حق و آثار آن **فصل هشتم** در بیان دعای بزرگوار شتبل اسماء بسیار متبرکه که
 نزدیک آن اکابر اسم اعظم در میان آن **فصل نهم** در ذکر دعای شریفه شتبل خواص بسیار و موسوم است
 بخاتم مکرر و نزدیک آن اهل تحقیق اسم اعظم بدان خام **فصل دهم** در ذکر دعای شریف شتبل اسماء حروف
 نو که نزدیک جمعی کثیر از علما ماهر بدان اسامی حدیث از حروف اسم اعظم **فصل یازدهم** در ذکر دعای جامع که
 شامل جمیع اسماء اعظم است که در فصول این کتاب است و با شرط حذف کلماتی که تکرار آن ضرورت باشد
 در تحقیق اسم اعظم و تعیین و عدم تعیین آن و بیان آنکه اسم اعظم این است بحسب خبری علی بن اسمیت
 شیخ فرید الدین رازی در کتاب الواعیه الیه که شتبل شرح اسماء الله احسن آورده که در شرح اسم اعظم حق تعالی
 اختلاف بسیار بعضی بر آنند که آن نه اسمی معین است بلکه هر اسمی که بند حق را به یاد می کند و قتی که مستغرق در حق

از اکابر و بزرگان و اهل تحقیق
 که جامع اسم اعظم است بقول بعضی

و یاد کردی
 بزرگوار

و یاد کردی و از جمله اسما واجب فکر و عقل و خیال منقطع گشته با آن اسم نسبت بوی اسم اعظم او را شنید
 دلایل اقامت کرده اند و بعضی از آن در لواعی الدنیا ایراد نموده و طایفه دیگر گویند که این اسمی معین و معلوم
 و این طایفه دو فرقه اند اول آنان که میگویند این اسم معین و معلوم چنانچه در فصل این اشعار است
 خواهد بود و فرقه دوم آنها که میگویند این اسم اگر چه معین است اما هیچ کس را معلوم نیست و در اسماء الهی نهان است
 چون شتبل و سماعا احادیثی از روز جمعه که در میان لیا و سماعا مخفی است که حق تعالی عنایت کرده یکی
 بندها خاص خود را بتعلیم اشرف کردند و بران قول نیز دلایل گفته اند و بعضی از آن در لواعی مذکور است
 و روایت که جبرئیل علیه السلام اسم اعظم را برای حضرت رسالت صلوات فرود آورد در میان او را و از جنت بیحد
 و مهری از مشک از فر بران فضا ده و بران ورق نوشته که اللهم انی اسئلك باسمک المکنون الطاهر
 المظهر القدوس الحی القیوم الرحمن الرحیم ذی الجلال و الاکرام و روایت که زنی پیش پیغمبر صلوات آمد و گفت
 بیا من را اسم اعظم را بگو و روایت که زنی پیش پیغمبر صلوات آمد و گفت
 گفته اند که اسم اعظم در میان اسماء است که چون بان یاد کنی حق را هر دعا که بان بخوانی شود بجز حاجت
 نشود چنانچه در بعضی دعوات مشهور از بزرگان دین واقع شده که اللهم انی اسئلك باسمک الاعظم
 از ادعیت به حاجت و نزدار باب تحقیق از صوفیه قدس الله ارواحهم اسم اعظم بنسبت فری از افراد نشان
 آن اسمی است که در حضرت الهی مرتب است و واسطه افاضه و استغناء او از مبدأ فیاض و روح او بعد از انقطاع
 روح از بدن و تحقیق این بحث مناسب انتقام نیست و صفا در نظر آورده که حکایت کردی بعضی از اصحاب

و بعضی دیگر گفته اند که اسم اعظم لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین و دلیل این قول در کتب است
 حیث قال الله ثم فنادی فی الظلمات ان لا اله الا انت سبحانک انی كنت من الظالمین فاستجابه و قد
 لوامع البینا رازی و در کتاب جبر النظم باقی مذکور است که حضرت موسی علیه السلام فرموده اند که اسم اعظم
 در حروف مقطعه و ایل سوره مثل الم و کعبه و امثال ان و چون امری عظیم انحضرت را می
 نمود در دعای خود فرمودی یا کعبه یا عمق و بعضی گفته اند که اسم اعظم در ضمن این اشکال سبعه کلمه است
 دوازدهم از باب بیوم از مثال دوم ایراد یافته و در کتاب جبر النظم بعضی حروف و اشکال آورده و از تحقیق
 ابو الحسن الشاذلی قدسی نقل کرده که این فرموده اند که شایع است و مشهور نزد بعضی از این طایفه که انصاف
 و اشکال اسم اعظم است و ذکر آن در ذیل اشکال است ایراد یافته و بعضی دیگر گفته اند که اسم اعظم لا اله الا
 و در کتاب جبر النظم آورده که بعضی یکی از صحابیات رضی الله عنه روایت کرده است از حضرت پیغمبر صلعم
 که اسم اعظم در این دو آیت اول و الهکم الله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم دوم الله لا اله الا
 الحی القیوم و در این اول الحی القیوم نیست و بنا بر این حد معلوم میشود که اسم اعظم لا اله الا هو
 نه الحی القیوم چرا که در این آیت مکرر شده لا اله الا هو است و مؤید اینست که آنچه در موطا
 رحمه الله از حضرت پیغمبر صلعم روایت کرده است که آنحضرت فرمود که فاضلترین کلمه که من گفته ام و سایر
 بشر از من گفته اند لا اله الا الله است و بعضی دیگر از اکابر دین گفته اند که اسم اعظم ذو الجلال و الاکرام
 شیخ فخر الدین رازی در کتاب لوامع البینا آورده که دلیل اینطایفه الظو بیاذ الجلال و الاکرام

و در کتب
العلوم

و در کتب بیاض العلوم آورده که الظو المسانکم بیاذ الجلال و الاکرام معنی لازم تا بر کثرت
 در دعاها و الفاظ در لفظ حاج را گویند و دلیل این است که این کلمه دال بر جمیع اسماء قهریه
 آنچه مشا و اول اسماء قهریه لفظ جلالت و آنچه شامل لطیفه اکرام اول جامع صفا سلبی
 دوم جامع صفا ثبوتی هم مقدس است از غایات عقل و بنایا اوهام و این شعر انحال بعد هم
 بنفوت رحمت و احاطه این معنی است از نبات قریب پس این دو اسم اشارت بود بآنکه هم قریب هم بعد
 هم ظاهر هم باطن و بعضی دیگر از اکابر گفته اند که اسم اعظم ارحم الراحمین است و مستدل این قول حضرت
 علیه السلام که فرمودانی منی الضروانت ارحم الراحمین قال الله تعالی فاستجبنا له و در کتاب جبر النظم از این
 نقل کرده که وی گفته اجین من رسیدن که زید بن حارثه رضی الله عنه از کسی که گفته تا لطایف
 و ان مکرری شرط کرده که هر جا که می فرود ای فرودائی و زید بن حارثه روایتند تا بخانه رسیدند
 ان مکرری صل خرابه کرد و زید را گفت فرود ای زید فرود آمد و سر در خرابه کرد گشته بسیار دید و ان
 تبع کشیده قصد وی کرد زید گفت می خندان آمده که دور گشت تا او را دیدم گفت بگذار که پیش از تو
 این گروه گذارند و بجای نرسیدند و نفی بایشان رسید زید گوید که دور گشت تا او را دیدم ان مکرری
 که من انکند من مناجا کردم و ان عباد گفتم که یا ارحم الراحمین ناگاه از بیرون خرابه اوازی شنیدم
 که شخصی میگوید که ویران کنش ان مکرری از خرابه دید تا به پند چکی بود که انخی گفت کسی ندید بار
 بر سر دودیکه تیغ برافند ناگاه سواری در ان خرابه برافند و حربه در دست داشت و برافند

شده
لطفه

کتاب صغیر

و بعضی از اکابر گفته اند که هر که بر نیت حاجتی مومن انعام را بداند و چون باین است و ذکر رسول الله
مش از آنکه الله اعلم گوید در میان ایند و اسم مبارک ایند عاجز اند که اللهم من ذا الذي استغاثم بظلمة و من
ذا الذي استغاثك فلم تقنه و من ذا الذي دعاك فلم تجبه و من ذا الذي سالك فلم تعطه و من ذا
الذي استجارك فلم تجره و من ذا الذي توكل عليك فلم تكفه و اغوثاه بك استغيث يا معيث و اشفي
شفاء عاجلا و فرج عني فرجا قريبا برحمتك يا ارحم الراحمين بعد از آن جفا خود عرض کند البته بفرج عاجل
مفرون گردد و صنادید نظم آورده که بعضی از علما در وقت دعا و قس بالله و طریقی اختیار کرده اند
یا الله یا الله میگویند بطریقی مذکور در حروف مکتوبه آن که ع و آ یا بعد حروف مبسوطه آن که
چهار تا و بعضی الله الله میگویند بچهار ندا همان عدد که گذشت و بر این دو نوع ذکر گفتن آثار خیر
کلی مرتب شود و بعضی از آنکه گفته اند که هر که در ملک خود را و مجاهد را و خلاص را بداند از کائنات
و شهوت و سایر اخلاذ و اوصاف و در مکان خاص و در طریق خاص و خود مدد در آن
و سمع و بصیر و باطن را مفتوح سازد و بر سبیل دوام الله الله میگوید بدل نه بزبان او تشکیک
جانشود که از تاثیر این اسم نه از خود خبر داشته باشد و نه از غیر خود و خواند به الله حری بر دل
وی نگیرد و در این مقام چون شرائط عمل جانی باید و شاید قیام نمود با تودی بی نهایت وی
تجلی کند و چنان متولی شود که از دل وی بر توی بر روزهای حواس ظاهری نماید و قوه در بصیر
بفرماید که آنچه در خواب میدید از عجایب و غرائب عالم مثال در ساری تر مشاهده نماید و ادواح

اینها در
صور

اینها و ملک و صور جمیل لطیف ظاهر شد کرد و ملک و اسمها و این بروی اشکارا شود و حری
مشاهده کنند که هیچ کوشی نشیند با و هیچ دیده ندیده و بر دل هیچ نبی خط و نگردد و از بعضی اکابر
دین منقول که طالبی صادق را فرمود که میخواهی بیاموزم تو چیزی بغایت مفید که مداد و بیان تواند
رساند که فوقان متصور نتواند کرد انطالب اقبال تمام نمودن بزرگ فرمود که دایم الله الله
چنانچه در یکسختی از سه بار نگوئی و باید که در طهارت و غیره از این لفظی بر زبان نرانی کسی
سخن نگوئی نه بضر و نه بغير ضرر تا هفت روز بگذرد و در این ایام روزه باشد و با نیت از طعام حلال
اطعام کنی و شب اعتدال که توانی بیدار باشی چون هفت بگذرد بر این منوال ظاهر شود بر تو عبادی این
بی هفت روز دیگر به این کیفیت بر این ذکر مداومت با شریعت ظاهر شود بر تو عجایب اسمها پس
روز دیگر به این طریق مشغول باش تا ظاهر گردد عجایب ملک و بر تو اربعین تو را نبی وجه تمام شود ترا کرامات
عالیه و مقامات رفیع و موهبت فرما و ملک و وجود قوت تعریف و تاثیر دهند و بعضی از اکابر در شرح اسماء
فرموده اند که هر که هر روز هزار بار این اسم بزرگوار را از سر حضور و اکابر زبان راند ضامن گردد و
از با تمکین شود و بعضی از خواص حروف این اسم بزرگوار در فضل یازدهم از باب سوم از مقام دوم این دنیا
در ذکر دعوی که شامل اسم اعظم است بقول بعضی از علما و برای حصول حاجات مانور در کتاب در نظم
آورده که زهری رحمه الله گفته که اندک آنکه عند علم الکنا صفت این است که یا الهنا و الکرشی الهوا
لا اله الا انت پس در هر موی و حاجتی که تو مل به ایند عا کند حتماً این آقا مقرون گرداند و هم صانع نظم

در کتاب صغیر

فراست سب از نماز قری
بجای خجسته و صلاهی

آورده که بخط مبارک شیخ ابوالعباس نو در آمدیم که بعضی از مشایخ وقت نوشته اند که ای خدایا از برای
تو اسم اعظم را نتوانستیم فرستادیم که چون بعد از نماز صبح صد بار بخوانی حاجت تو برآورده شود و آن اینست ^{که اسم اعظم}
الحی الیم ولا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم یا حی یا قیوم یا صمد یا ودود یا وتر یا ذوالجلال والاکرام
وهم از شیخ ابوالعباس نقل کرده که هر که بعد از نماز صبح سه بار این دعا بخواند و خلعت نام
و خط خواهد بر روی رویش و آن اینست اللهم لا اله الا انت یا منان یا بدیع السماوات والارض یا
ذوالجلال والاکرام یا حی یا قیوم صل وسلم علی محمد و آل محمد و افعلی کذا و کذا و بعد از نظر افعلی هر
که دارد بخواند تا بشرف آید یا خجسته شود در دعوتی که مستجاب است که مستجاب است یا قیوم یا صمد یا ودود یا وتر یا ذوالجلال والاکرام
بعضی از اکابر دین و موی مراد حاصل شیخ فخر الدین رازی در کتاب الواع البینا اینها که شرح اسم اعظم
چنین آورده که از حضرت امام زین العابدین علیه السلام منقول است که فرموده اند از حضرت جعفر در خواست که تعلیم
موان اسم اعظم که چون بوی دعا کند مستجاب شود در واقع دیدیم که کسی مرا گفت که بگوی اللهم فی اسئلتک
الله الله الله لا اله الا هو رب العرش العظیم حضرت امام علیه السلام فرموده اند که هر کس دعا کند بموان عباد
الا الهه دیدیم آنچه خواست و صد در نظر آورده که ابوبریه روضه نقل کرده اند که پدر من روایت کرده
که حضرت پیغمبر صلعم از روی شنید که در مناجات خود میگفت اللهم فی اسئلتک یا منان یا ذوالجلال والاکرام
صنا و لا اولاد الا حضرت و بر آن گفت سوالی کردی از خدا تعالی به اسمی که هر که بان اسم را بخواند مستجاب شود
و اگر سوا کند عطا یابد و من صنا در نظر آورده که بعضی رسیده که حضرت پیغمبر صلعم بر روی گذشت که نماز

در بیان مسند

میگذازد و میگفت اللهم لا اله الا انت یا منان یا بدیع السماوات والارض یا ذوالجلال والاکرام
بنی انحضرت نری از صحابه را که همراه بودند گفت هیچ میداد که چه چیز دعا کرد اینی گفتند الله و رسول الله
فرمود که پروردگار خود را بان اسم اعظم یاد کرد که چون بوی دعا کنند حاجت کند و چون سوال کند عطا دهد
و یا فنی گویند که اسماء بزرگوار یا منان یا بدیع السماوات والارض یا ذوالجلال والاکرام از برای اجابت
دعوت مقدر است در دعوتی که بزرگوار که جامع اسم اعظم است قبول بعضی و منتهی مراد و حاجت و دعا
هم و غم و اندوه در منادی دلور و رحمة الله مذکور است که حضرت پیغمبر صلعم شنید از روی که میگوید اللهم
اسئلتک یا منان لا اله الا انت یا منان یا بدیع السماوات والارض یا ذوالجلال والاکرام پس انحضرت فرمود
که اینی و خدا این با اسم اعظم یاد کرد و یا فنی در شرح این دعا فرموده است چنانکه حی قیوم و وصفت
می اسم اعظم را که هم در روی میکند منا و ذوالجلال والاکرام تیره که در این دعا و اشغال این دعا
شده هم از این قبیل است و هم در منادی داود آورد که حی که بزرگیت از ثبات دجال حدیث دیگر آورده اند
و وی از عبدالله بریده رضی که حضرت پیغمبر صلعم از روی پرسید که میگوید اللهم فی اسئلتک یا منان
لا اله الا انت الا احد الصمد الذی لم یولد ولم یولد و لم یکن له کنوا انحضرت فرمود که سوال کردی از خدا تعالی
که چون بان از وی چیزی خواهند عطا و چون دعا کنند حاجت فرماید و در حدیث دیگر بر او تاکید شده که
انحضرت فرمود سوال کردی از خدا تعالی با اسم اعظم و صد در نظر آورده که در هر دعا که الله احد
صمد داشته باشد آن دعا بجز اجابت مقرون گردد و هم گفته اند که از اسرار اولیاء الله و از دلالات

اینکه هر کس که غنی و الهی باشد و او را کرب و تقوی پیش آید در دین و دنیا باید که شبت
طهارت کامل سازد و در خلوق معتکف نشیند و مایه احدی نخورد و گوشتی نکند تا وقتیکه نماز صبح بگذارد
و در سجده از نماز و توبه بگوید یا الله یا رحمن یا رحیم یا قیوم یا استغنی یا الله یا الله یا الله یا حاجت خود را
بخواهد و اجابت کند از آنکه در هلاک مسلمی یا مضرت مؤمنی می نماید که تاثیر این دعا در خیر و شر آن
عظیم دارد در ذکر دعا که شامل اسماء شریفه است و قبول بعضی اسم اعظم در آن میان است و بسیار
خواص و آثار آن مقابل بن حیان رحمه الله گفته است که هر کس این دعا را بخواند یا بعد از هر وضو یا بعد از هر
از آنکه از مصلی بر خیزد و بگوید یا رحمن یا رحیم یا قیوم یا استغنی یا الله یا الله یا الله یا حاجت خود را
یا رحمن یا رحیم یا قیوم یا استغنی یا الله یا الله یا الله یا حاجت خود را
یا صمد یا حی یا قیوم یا ذا الجلال و الاکرام مقابل گفته است اگر کسی این دعا را به نیت خالص و اخلاص
تمام بخواند و اثر اجابت ظاهر شود بر مقابل بن حیان نسبت کن اگر زنده باشد و اگر مرد و هم
از وی منفوت که گفت چهل سال آن اسم را طلبیدم که عیسی علیه السلام بان مرده زنده میکرد تا
ما فهم آنرا نزد بعضی از محققان علمای آن اسم نیست که ما قیدیم یا ایا هم یا فرد یا وتر یا واحد
یا احد یا صمد و در دعا که این هفت اسم باشد شریف اجابت مقرون شود صانع عالم
آورده که این هفت اسم از اسماء بزرگوار است که عیسی مرده را بان زنده میکرد و حق
این الحارثی رحمه الله که از کبار علمای ابن فن است و فرموده که من هفت سال اسم اعظم را طلب کردم

و نه تنها
و این دعا را

و بنام نکر در ولایت چین نزدیک بزرگی که بقل چندی نوشته بود تا هر کس نداند و این اسم مذکور است
پس اگر طالبی سه روز و سه بار در پس این اسم را برود و اهو می سفید نوید بمثل و زعفران و کلاب و آنرا
از موی میا ویزد فی الحال اثر تحت ظاهر شود و برودی مرض وی زایل و با هر کس این نوشته همراه بود چشم بد
کاذب نکند و اگر خواست بر آفتاب محبت در دل کتابت کند باید که آن روز روزه گیرد پس این اسم را بر هر قاهره نویسد و
قر در منزل سعد بود یا در روح شرف یا خانه خود و بسوی خاطر بود و از نخوس تمام ساقط و اگر برای عدالت
کند و قتی باید که قر در منزل نفس یا بر بال یا بهی باشد و نخوس آن خاطر و از سعوت تمام ساقط نام مقصود
حاصل شود در ذکر دعای بزرگوار مشتمل بر اسماء بسیار که تدریجاً از اکابر اسم اعظم در ایمان
صانع عالم آورده است که این اسمی است که هر که حاصل شود و بر قربانت اعتماد نماید اخلاق وی کرم باشد
و وجود کرم وی زیاده گردد و مهربانی بر خلق بیفزاید و خلق بوی امثال تمام نما و نسبت بوی در مقام
لطف و احسان شوند و از وی معالطیفه سرزفند که موجب توجه خلق و جذب قلوب گردد و در هر مقام
و باطن قبول تمام پیدا شود و در میان این اسم است اسم اعظم که چون بوی توسل جویند در دعا البتة اجابت
شود و در میان این اسم است که چون دعا کنند فی الحال متفرع گردد و وی اعظم از کائنات از روی شروع و پیش
بر این اذکار مداومت نکند مگر آنکه جمیع مکرها و بدلتها و هم و غم و زایل شود و هر مظلومی که با بیعت
میکرد و در ذوق مرغوب و بر آرزوی شود و هر که عادت کند که در نصف شب این اسم را در ایم بخواند
و غریب شاهد کند و موا بر این ذکر موجب ظهور اسرار مکنونه و معانی مخوفه و اعجاب عالم علوی

کبر و خدایم اسرار و زینت آغاز کند و همه اهل عالم چه علوی و چه از منکد و جن و انس و وحش و طیر و منجری شوند
 و این اسماء کلمات و درویش بدایع اسرار بسیار و انانیت بسم الله الرحمن الرحیم اللهم انی اسئلك باسمائك الحسنی کلها
 الحمیدة المجدیة التي اذا وقعت علی شیء ذل لها و اذا طلب بها الحسنات ادرکت و اذا صرحت بها الشیء صرقت و
 بکلماتک الثمات التي لو ان ما فی الارض من شجرة اقلام و البحر میده من بعده سبعة اجهر ما ضلت
 کلمات الله عزیز حکیم یا کافی یا ولی یا غفور یا غفور یا رؤف یا لطیف یا رزاق یا ودود یا قاتا
 یا واسع یا کریم یا وهاب یا باسط یا ذا الطول یا معطی یا مغنی یا رحیم یا معین یا معیت استلک
 الله لا اله الا هو الجلیل الرحمن الرحیم اللطیف الخلم العليم الرؤف الغفور الغفور المومن النصیر المحیط المغیب القریب
 الکریم ذو الجلال و الاکرام ذو الطول المکان در دعا که موسوم است بختام مکرم و پیش بسیاری از اهل
 اسم اعظم با این خاتم صاحب منافع است آورده که این خاتم مکرم را در دست بگیرد و در کف و کف دست خود بگوید
 بسیار هم هست تلاوت و هم بکتابت اما طریق ملا و بدانکه هیچ امر از امور دینی و دنیوی و صوری و معنوی
 نشا الا که بواسطه خواندن این اسماء دلخواه سازد و بر داند که در هر چه خواهد که طلب حاجتی کند طهارت کامل
 خسته سازد و بقیه اورد و در رکعت نماز گذارد و حاج که از خلق دور بود در نصف آخر شب و این اسماء را
 از روی حضور باطل و اکاش و شعور تمام خواند گیرد و باید که هیچ فکری و خواطری و خیال در این میان آرام
 وی نشود تا هر شصت و نود و سه بار بخواند و اگر وقت وفا نکند صد و هشتاد و پنج بار بخواند بعد از حاجت
 تا مقصود بر وجه اسهل میشود خواه آن مقصود که در تحصیل علم باشد یا پس صحبت از امران اسم اعظم که در این

بسم الله الرحمن الرحیم
 یا معطی یا مغنی یا رحیم یا معین یا معیت استلک

این اسماء در هر طریقی بروی بکتابت که بی عیب و عیب مشاهده نماید و امری چند ظاهر شود که زبان از
 اطای ان عاجز شود و هر که این اسماء روزی ^{۷۷} بار بخواند و فیضه بامداد و مقبلی ۸۹ بار بخواند خیر و برکت
 از او در دنیا و آخرت باز یابد و در نفس خود احوال و اوصاف عجیبه مشاهده کند تا غایتی که همت از خلق منقطع
 یابد و همه خلق را منور فرماید و اگر جاری بروی ستم کرده باشد این اسماء را بطریق خطایک هفته متصل بخواند
 و ابتداء قرائت از سائر اول روز شنبه کند و هر روز همان عدد که اول کثرت بخواند و محاسب نظام انش
 پیش از اتمام هفته نظام مایه و معقول بگرد اما طریقی کتابت بدانکه هر که این خاتم را در پیش کتابت کند
 و مکتوب را در میان رخت و بار خود بندد و در سفر و خواست در حضر محفوظ و محفوظ باشد و دست در کار و قاطعان
 از تصرف در آن برید و کوفاه باشد و اگر از آن بر دارد راست بندد و بمیان دشمنان در اید از ضرات امان
 و جلد پیش وی ذلیل و خوار شوند و اگر بر سلطان و طاغران و جباران در اید از شر غضب و سیاه آفت محفوظ و مصون
 ماند بلکه نصیبی در مقام لطف و احسان شوند و حامل این خاتم امور عجبه و اسرار غریبه منکشف گردد و اگر
 بر طرف جانی پادشاه بنشیند و زعفران و کافور و باب طهور بخوبی سازد و اشراب و میوه کند خواه بر
 باطنی باشد و خواه ظاهری شنا یابد
 و اخلاق وی نیک شود و هبیت و محاب
 نشاندان در مقام است کند و خواست
 و یا از خوف طول بداند در احسان
 و خاتم نمر کوار اینست

هفتاد

حرفی

در ذکر دعائی شریف مشتمل بر اسماء حروف نورانی که در نزد جمعی کثیر از علما با هر یک از این اسماء
 از حروف اسم اعظم صا در نظم در کثرت و انجاء به بعضی از اسماء الهی کرده که نقلی بحرف ثمانیه و
 دارد در اخوان مجتبی آورده که مختار این اسماء دعا کرده است با معانی الهی که اوایل ایشان حروف نورانی
 معنویت و الحروف عبارت از حروف مقطعه قرآنی که بعد از حروف مکرر آجوده میشوند چنانچه در فصل اول
 از باب سوم از عقاید دوم ابرار یافته و بر این معنی کثیر از سادات صحابه که اول ایشان حضرت شاولیه و بعضی
 علیه الصلو و سلم و دیگر عبدالله بن عباس و عبدالرحمن بن مسعود و غیره و ان اسماء از قبیل اسم اعظم و ان
 بسم الله الرحمن الرحیم یا الله یا احد یا اول یا اخر **ل** یا لطیف **م** مالک يوم الدين یا مالک الملک
 یا مالک یا معنی یا معیت **ص** یا صمد **ر** یا رب الارباب یا رحمن یا رحیم **ک** یا کریم **ه** یا هادی **و**
 لا اله الا انت **ی** یوه اهی یا شاهر **ع** یا علی یا عظیم یا عزیز **ط** یا طالب یا طاهر **س** یا سمیع یا
ح یا حی **ق** یا قیوم **ن** یا نور السموات و الارض و نور الانوار کلها و نورها یا نافع اسئلك الهدی
 والتقی والعفوان الغنی واسئلك الیقین والعافیة واسئلك ذقاً داراً و عیشاً قاراً و عیلاً باراً و لحافاً
 لعبادک الصالحین واسئلك ان تصلي علی سیدنا محمد بنیک و رسولک و علی سیدنا ابراهیم خلیلک و ان تصلي
 علیهما و علی الهما و علی الانبیاء والمرسلین والصديقين والشمدة والصالحين و ان تعطينی مولی من خیر الدنیا
 والاخرة حتی التناک و انت غنی راض و جمیع المسئلات والمؤمنین والمؤمنات و الحمد لله رب العالمین در ذکر دعای
 که شامل جمیع اسماء اعظم است که در فضول این اسماء را در کتب طریقه حذف مکرر کرده اند که در ان صورت با پوشیده باشد

الحمد لله رب العالمین

که این دعا نیست که مستجمع جمیع اسماء که علماء دین و کبراء محققین علی اختلاف ما خدم انرا اسم اعظم گفته اند
 و هر یک بر دعای خود شواهد و دلالت اقامت کرده با بعضی دیگر اسماء بزرگوار که در انجاء مرآت و انجاء
 دعوات انرا داخل تمام است و هر خاصیتی و منفعتی که در فضول گذشته این نام ذکر اسماء و دعوات مذکور شده اند
 شریف که در غایت عزت و وقار است و شامل آنکه بلکه از حیثیت جامعیت و شمول اسماء عظام
 با ضمایف مضاعفة فوائد و عواید این زیاده از مجموع آن دعوات و بهر نیت و غرض از خیر و شر و دفع و
 که از اثر این دعا کلاً ملایوت کنند و در کمال وی و اگر قویتر خواهند حروف وی و اگر قویتر خواهند بعد
 حساب جلد در چند روز متصل و این عمل نجات عظیمست و نتیجه کل بر آن مقرر شود شرط صدق نیت
 و خلوص طوئیت و اعمال آن در امور شرع و اگر این دعا را در این کلمات رقیق کنند و با وجود قرائت تجل
 قیاً نمایند در خصوص نیت اذ خل یا و انوار جلیله و خواص جلیله در اقرب اوقات و اسرع ساعات مترتب
 گردد و چون منافع و فوائد و شایع و عواید این دعا شریف زیاده از آنست که در خبرت و حیطه
 تفریکت لا حرم در تفصیل و تشریح خواص و انوار آن شروع نمیرود و العاقل بکفایت انشا بس که خود
 ذیر کان این برآ مالک در کردم اگر درده کس است و دعا اینست بسم الله الرحمن الرحیم الحمد لله رب العالمین
 الرحمن الرحیم مالک يوم الدين هو الاول والاخر والظاهر والباطن وهو کل شیء علم هو الله الذي
 لا اله الا هو الحي القيوم لا حول ولا قوة الا بالله العلی العظیم اللهم انی اسئلك بان لا یخلف لک الا
 یا حی یا منان یا باریع السموات و الارض یا ذو الطول یا ذا الجلال و الاکرام اللهم انی اسمعک انک الله

کند مجرب و مقبول بادشا کرد و هیچ و سر هر روزی بفرماید و هر دلهای او مایل شود و سخن وی نزد
کس مقبول نشد و کبریا جل جلاله قول وی بشنا و اگر کسی خواهد بخت و دلیل بر خشم علیه کند و متوجه نصرت
و طلاق است و بر او غلبه و این است بر عفران بر آناه پاک نوید و به ای که اینگونه در وی حوشا
مانند از آنجی ماحظه در ساعت اول از روز چهارشنبه بر نشا پاشا و مه روز چهارشنبه هفتگی در این
مجا آورد و بلا و طلاق است و از وی نزد سلا و حکام بفرماید و کسی بزبان او وی حریفی بشنا
در اطفا غضب سلا و حکام و تنگین غیظ نشود و غیر خود در حواس این نمی آید که هر که است ^{تفق}
فی السراء و الضراء الى قوله العالمین از سوره ال عمران در شب جمعه بعد از نماز ختمی بر کاغذ پاک نوید و
نکاح دارد تا صبح شود بعد از آن بر پادشاه غضبناک یا حکام قهارید چون پادشاه بر وی افتد آتش
فرو نشیند و مشق و محراب کرد و آثار رحمت از وی بفرماید و هر که است لایحه الله لکم بالسوء و الى قوله
از سوره نابر طهارت کامل کتاب کند و جامه پاک خوشبوی پوشد آن مکتوب را بخود نکاح دارد و بر حکام
و ظالم عین در آید از وی هیچ ضرر نیاید و حق وی بر او مبذول شود و آثار رحمت و طاعت از آن حکام ظالم
شود و در مقام القات و عنا در آید و اگر کسی متعبد شود و بمقام قهر و غضب در آید یا نسبت بر عاایا
ظلم و تعدی و قتل کند باید که ایت ثم قتله وکم را الى قوله تعالون از سوره بقره بر کاغذ پاک نوید و نام
ان پادشاه و مادرش را بر کاغذ رقم زند و بر قلم کوهی که در آن دیار بلند تر از آن بنا در خ کند آتش غضب
پادشاه فرو نشیند و از آن شیر و غریمت و نیت بر کرد و ترک ظلم و ستم خود کند و حال وی بصلاح آید و

کتاب التظلم

و در کتاب التظلم آورد که هر که ایت سبحان الله و تعالی عاکیه کون را الى قوله ثم یرجع الی سوره
بشر ایتش تلاوت کند و بر پادشاه یا حکام در آید از قهر و غضب وی ترساید پس به بار بگوید و الله غالب علی
امر حقیم شر او را کفایت کند و از وی ضرری به تالی نرسد و دائم این خوف از الله و خود علیه الرحمه استماع
دارد که از بعضی اکابر نقل کردند که هر که بر پادشاه قهار در آید و از قهر و غضب وی ترساید باید که باز
بار بگوید یا مالک يوم الدين یا ایاک اعبد و ایاک استعین بعد مذکور از آن پادشاه و حکام هیچ سببی نباشد
و در نزد حضرت امیر که خونی و خستی داشته باشد چون بعد مذکور بخواند این و فارغ البال شود و در کتاب
التظلم آورد که هر که خواهد که خشم نشود یا غیر خود را قهر نشاند چون انصت را از خود احسان کند
که اگر ایستاد بایستند و اگر نشسته بایستد و ایت و له ما سک فی الليل و النهار و هو السميع العليم از سوره
انعام مداومت نماید تا انصت از وی رایل گردد و دفع خوف از سلا و ظلمه در کتاب التظلم آمده
که چون کسی در نصف آخر از شب جمعه و بقول این تمیمی از شب شنبه طهارت کامل کند و لباس پاک پوشد
و ایت اذ همت طاعتان الى قوله ثم العزیز از سوره ال عمران کتاب کند و آتش زند دارد و بعد از
ادای فریضه باعداد بر جای نماز بنشیند تا وقت طلوع استراحت بقیع و ذکر مشغول باشد و چون افتاد
اند که بلند شود دو رکعت نماز ندارد در هر رکعت اول بعد از حمد ایه الکرسی و در هر رکعت دوم بعد از حمد
امن الرسول تا آخر سوره پس هفت بار استغفار کند و بگوید حی الله لا اله الا هو علیه توکلت و هو
الغنی العظیم ان شاء الله تعالی و منو کند و آن نوشته را بر بازوی خود بندد و نود پادشاه یا حکام ظالم در آید

ایضا

هر روز شری از وی گفای کند و از بداهات محاطت فرماید و هر که در صبح و مسافت بارانیت
 الحمد لله الذی خلق السموات والارض الی قوله بعد یولول از اول انعام مراست کند و برگذشت خود
 فنت کرده بر همه اعضا صبح کند از جمیع افات و اوجاع مامول باشد و محفوظ گردد
 در رفعت شان و حصول جاه و دولت و نصب معزول در کتابه در نظم آورده که هر که خوا
 که شان وی رفیع گردد و مکان وی مآشود و تزد سلطه و خاص و عام قبول تمام پیدا کند باید که آن
 و از کفری الکتاب ادبیس الی قوله نعم مکانا علیا کتابت کند بر قطعه از حیر برزد و بر عطرانی که
 که از ابل مصفی حل کرده باشند و بعد از آن تمام کتابت بر خالص و احصای لبان بخیزد
 بندها سازد و بعد از تحفیف بان تجزیه کند و بعد از آنکه مکتوب را بران بخیزد داشته در هم پیچد
 با خود نگاهدارد مقصود حاصل شود و در ولایتها روی نماید و چون کسی او منصب خود معزول
 شود و خواهد که باز بر سر عمل رود باید که روز پنجشنبه و جمعه از اول ماه روزه دارد بر سر شنبه
 سوره یوسف را و قتی که فراش میرود بخواند و روز جمعه نیز پای الصلوات تلاوت کند پس این
 وقال الملك استوفی به الی قوله نعم المحسن لوان سوره بشرایش کتابت کند و چون افطار
 کند بار دیگر سوره را تلاوت کند و چون نماز خفتن ادا کند باز سوره را بخواند و چون نماز شری در
 بار دیگر کتابت کند و صد بار لا اله الا الله و صد بار الله اکبر و صد بار الحمد لله و صد بار بحا
 و صد بار استغفر الله بگوید و صد بار صلوات فرستد پس آن نوشته را در زیر بالین بگذارد و خوا
 کند

در روز شنبه

و چون صبح کند نیت صحیح کند که بر کسی هر گز ظم و تعدی روا ندارد و از حق تجاوز ننماید و تا
 تواند بدست و زبان مدد و معاون مظلومان باشد و نماز صبح کند و آن نوشته را در زیر خود
 از جای بلند بپاویزد و بزودی باز بر سر عمل آید و صفا نصرف گردد در تحصیل هیت
 و مهابت در نظر خلق و غلبه بر اعدا در کتاب درر النظم آورده که هر که این فانی الاصب
 الی قوله نعم یعلیون بر یکس خاتم لا زور در نقش کند در ساعت سوم از روزه چهارم و آن خاتم را
 در پشت کند همت و مهابت وی در چشم خلایق بسیار شود و مقبول خاطرها گردد و حاجات وی
 بزودی روا شود و مرادش بر وجه آید میسر گردد و هر که این لطیف نور الله را الی قوله قرآن
 سوره صف کتابت کند بر حیر بسیند عشک خالص و زعفران و آب زهرین مقطر و آن را در روز
 پیراهن دوزد هر که آن پیراهن بپوشد مهابت وی بر بدها پیدا شود و وصیت و قبول و طاعت
 خلق و نصرت بر اعدا حاصل گردد و بر دشمنان غالب شود و هر که جامه در بپوشد که بر او است
 لهذا المبله الی النجیدین کتابت کند و بر اهلیت و قبول روزی شود و بر هر که این پادشاه
 و غیر ایشان معزز و مکرر باشد و مقرب و محترم گردد و حاجت وی سهولت روا شود
 در قبول قلوب و طاعت خواص و عوام در کتاب درر النظم آورده که هر که خواهد که مقبول
 مطاع باشد نزد اکابر و اصاغر باید که این ولدت جلدنا فی السماء بروجا و زیناها للکنا
 و حفظاها من کل شیطان دهم را بر این اطا مقرر نقش کند بر نیکی یا بنویسد بر روز و ماه و با خود

این بر سر است

نماهداردهم مردم متوجه و مایل خود سازد و سخن وی همه جا مقبول و مسمع افتد و همه خلق
مطیع و منقاد وی شوند و هر که ایت لیسطو انور الله را الی قوله المشرکین کتابت کند بر جام
نور حاجی بکلاب و زعفران و بعود و عنبر بنجد کند پس آن را بروغن زیتون خالص محو سازد و در
سفر نماهدارد و چون نزدیک از اکابر میرود از آن روغن مقداری در پیشانی خود مالده و نیز
تمام در قطران بزرگ و سایر مردمان پیدا شود و عزت و جاه وی بفرماید و در میان خلق
زیاده گردد باذن الله تعالی در القاء محبت و موافقت در قلوب خلق و خواص این قلمی است
که هر که ایت واعظوا بحبل الله الی قوله المنفکین از سوره فال عمران بر ورق آهونوبه رود و
و تیکه قلمی در کمال خدایت باشد بکش و کلا و زعفران و نام خود و والد خود در اول و آخر رقم
زند و بر بخور لایق داشته درهم بچیند و جا بیا کند خطا کند همه دلها متوجه او گردد و همه اعدا
مطیع شوند و صاحب دهر النظم او در خواص این آیه که باید از این باب سیاه نوشت
و در آخر بنویسد که یا مولف القلوب الف بین فلان و فلان اللهم یا ودود یا ودود الف بک
قلوبها علی طاعتک پس آن نوشته را بر عمل که بنده دشمنان غضبان او مطیع و محب و از آن
گردند و عزت و قبول پیدا کند و هر چه موجب کراهت بود از دلها زایل شود و اگر آن نوشته را
ضمیمه ی باو اعطای یا سخنی وری با خود بندد قبول وی در دلها اثر عظیم کند و در کتاب سرائیات
مذکور است که مردی از ابن عباس رضی الله عنه طلبید که محظوظ بر آن موجب جذب قلوب و توجه شود

در قلوب

ابن عباس فرمود که برایت و القیت علیک محبة منی از سوره طه مواظبت نمای در تخریر طوب
و تفریر خلق و تالیف ایشان در کتاب دهر النظم آورده که هر که خاتمی سازد از شرف و توفیق که اقبال
برج اسد باشد و ایت اللهم الذی لا اله الا هو الی رحیم الرحمن را بر آن شش کند و بر تخم آن مداومت نماید هر خلا
صغری و مطع و منقاد وی شوند و هیچکس بر وی غالب سازد و غلبه در جانب وی باشد و هر که ایت
یرید و ان یخضعوا فان حبسک الله الی قوله تعزیز حکیم را در اول روز جمعه از مار مضامیان
و عصر بر طهارت کامل کتابت کند بر خرقة صوف یا حریری که سه رنگ داشته یا سبز و زرد و سرخ
و از انطایقه سازد در همان روز و جای پاکیزه محافظت نماید تا بوقت حاجت پس هرگاه خواهر
یکی از اعظم و اکابر در اینان طایفه بر سر هداکت سخن و منقاد وی شوند و محب و تابع وی گردند و
تمام در دلها غالب آید و آنچه موجب کراهت بود زایل گردد در تخریر مرغ و ماهی و غیره
و ضمیمه صید ایشان در خواص این قلمی آورده که هر که از چوب زیتون لومی سازد و از سر امر لومی و از
استخوان لاک پشت لومی و متول بعضی از استخوان اشتر و آغاز این عمل در روز شنبه کند و جامه
پوشد و بر طهارت کامل باشد و بوی زیتون ایت یا ایها الذین امنوا لیسونکم الی قوله الم از
سوره مائده شش کند و بروی دیگر لوح ایت و الطیر محشور کله او اب و بر یکروی لوح مس
نیابت اول را شش کند و بروی دیگر ان لوح احلت لكم صید البحر الی قوله تعزیز و بر یکروی
لوح استخوان همان ایت اول را شش کند و بروی دیگر ایت ان مع العسیر اهنت با بنویسد و بر

جبهه اول

زینون از برای صید مرغان چون صیاد خواهد که بصید بیرون رود و بلوح را از گردن خود بیا
 ولوح مس از برای صید ماهی صیاد باید بوقت مشغولی از آب بشکند بندد و لوح استخوانی از برای
 صید و خوش صحنه ای است صیاد باید بوقت صید آنرا از گردن خود بیا و ببرد و باید که هر لوحی در
 یکماه ساخته شود که آن سه لوح در یک ماه تمام کرد زیرا که این کامل و توقف دارد حصول
 نتیجه اثر و مدخل عظیم است و هر که قطر از رصاص که در دام صیادان باشد بگذرد و از آن لوحی شکند
 و تکیه فرم در منازل جلالت الروح و آیت الله الذی سخر کلم الی قوله لم یفکر و از سوره جاثیه
 لوح شش کند و در هم بحد و بران شبکه بندد هرگاه که آن شبکه را بدید یا فرود برد ماهی بسیار و جانور
 در آن فراوان پیرای آن شبکه در آیند و اگر کسی این آیات را خوب گزینش کند و بردام صیاد
 مرغان بندد مرغ بسیار بدام در آید باذن الله تعالی در تحصیل فتح و نصرت بر معاندان
 و تدبیر ظالمان و تفریق فاسقان و غلبه پیوت ایشان و دفع موزیان و ابطال سحر ساحران
 متکبر دوازده فصل اول در تحصیل فتح و ظفر بر هر دشمن فصل دوم در القاء رعب و خوف
 تلوید دشمنان و هزیت ایشان فصل سوم در هلاک اعدا و تعلیس امر ایشان فصل چهارم در تلبس و خدای
 اعدا و فساد حال ایشان فصل پنجم در تقلید ذهن عدو و تلوید و جبری فصل ششم در تفریق شرار
 و فساد امر ظالمه فصل هفتم در فساد حال ظالمان و تفریق و غلبه ایشان فصل هشتم در غلبه منافقان
 فقه و غلبه فصل نهم در مکت دشمنان در بند و زندان فصل دهم در دفع و طرد موزیان از جی و ذوات

در منزل صحر باشد

فصل نهم

فصل یازدهم در دفع زهرها و سحرها و چشم بد **فصل دوازدهم** در ابطال سحر ساحران و تضرع علایشان
 در تحصیل فتح و ظفر بر هر دشمن صیاد در نظر از ابوحامد غزالی نقل کرده که در قرآن عظیم چهار آیه
 در چهار سوره بزرگ و در هر آیه ده قافست و از آن آیات خوب گویند و خا آن ظفر و نصرت بر اعدا و القاء
 رعب در قلوب ایشان چون از این علم لشکر نویسد در هر سپاه که انعام باشد و نصیب نمایند فتح و ظفر با جانب باشد
 و اگر کسی این آیات را بخواند و در سردستان بر باد شاه در آید یا بر حاکم جابر ظالم یا خشم قوی وارد
 صیبت و مهابت وی ببرد از سلطان جابر ظالم غلبه کند و دشمن زبان بسته شود آیت اول در سوره بقره
 قوله نعم الموالی المذللین امیران و آیت دوم در سوره آل عمران قوله نعم لقد سمع الله قول الذین و
 سیوم در سوره نسا قوله نعم الموالی الذین قبلهم کتوا و آیت چهارم در سوره مائده قوله نعم وائل
 علیهم نباء ابی ادم بالحق و بعضی اکابر گفته اند که یک آیت دیگر باید بران افزود از سوره مرعد
 قوله نعم قل من رب السموات و الارض الاله و چون سپاه سالار این آیات را بر شقه علم نویسد باید که در
 تحت هر قاف که در ضمن کلمات این آیات است علی حد یک قاف بنویسد و در تحت آن حرف برقم کنند
 عدد صد را رقم رند بر این صورت زیرا که این ارقام در حصول مقصد و عوام مدخل تمام دارند و در
 خواص این قیمی آورده که اگر کسی آیت لن یضروکم الا اذی الی قوله نعم یعتذرون با از سوره آل
 بر شمشیری شش کنند یا بر سنان نیزه یا بر مغفر در بر فرزند و شنبه و بعضی گویند یکشنبه در شام هفتم
 از روز و شش در وقت شش کردن طاهر و صایم باشد با شرایط دیگر که در مقاله اول مذکور شد هر یک از این

در مقام و زمان و مکان

بگوید فلان فلان و بر کرد آن ایت سدره دیگر بکشد و این عمل هر چه کند پس از قدر دیگر
 بچند و در کوزه و قار و همدو سر از حکم گفته در منزل دشمن هر چه بشود دفن کند بر روی اندشمن خوار
 و نکون شود و در مار از خان مان او بر آید و بزود هلاکتش و این بغایت خطرناک است و اگر عامل مطلوب
 هم رجعت بود و بشیر بکشد در ملک و خواری اعدا و فساد حال ایشان در کثرت اندیش
 آورده که هر که خواهد که دشمن وی خوار و نکون گردد و عیش روزگار بر وی ناکوار شود باید که شبانه
 از ماه محرم پیش از طلوع آفتاب هفت قبضه خاک از هفت موضع فرا گیرد اول از مسجد ویران دوم
 از ویرانه سوم از سرای خالی چهارم از حمام ویران پنجم از داشخانه خواب ششم از خانه که جازه در آنجا
 می خند هفتم از میان چهار راه بعد از آن که خاک هفت بار ایت ویند از زمین قالو الحمد لله
 و لا اله الا الله صغیر اجزا از سوره کاف بخواند و فست کند و در آخر هر تدا و بعد از فست بگوید
 فلان بن فلان و جمع ماله من حرکه و سکون و قول و عمل و مال و زرع و ماشینه اللهم اجعل ذلك في
 و مال فعله و حال حیاته و امره پس آنجا که اتمام در هم آمیزد و از آنجا هفت قبضه خاک در سر او فرو
 و ماضی که تعلق با نظام دارد بپاشد تا عجایب مشاهده نماید در خواری و نکوناری وی و چون کسی
 که دشمن فاسق ظالم مخدول و منکوب گرداند و ضیاع و هلاکت و اطفال و بر اصناف سازد
 سفال خام اینک را در روز شنبه و قدری خاک از کوره کهنه بمجول هم در آن روز و قدری خاک از سرای ویران
 یا سرای خال که صاوی در آن زود مرده باشد و ایت یا ایها الذین امنوا لا تبطلوا صدقاتکم الی قول الله

شماره اول از ماه محرم

الکافین از سوره

الکافین ما از سوره بقره بر آن سفال نوید پس از آن هم بگوید و بدان دو قبضه خاک از سر
 آن خاکها را در منازل و مواضع آن دشمن بپاشد و این پاشیدن نیز در هر روز شنبه باید در اول
 یادوم و بعضی گویند در ششم از روز شنبه در نیکت و خذلان اندشمن عجب بپند
 در تبلیذ ذهن عدو و تودیه وجه او در کثرت از نظر او رده که هر که خواهد که دشمن وی
 و منکوب گردد و مخدول و سیاه روی باشد و اندشمن ظالمی باید که در نفس الامر بر عامل ظلم عظیم کرده
 و در مقام ایند و از آرو بود و در عداوت و دشمنی اهل صلاح و سداد مقصود و خلق خدای عز
 او و زبان وی بجان باشد و چون عامل را چنین دشمنی پیدا شود باید که در هر روز پنجشنبه روزه دارد
 و چون نماز ختم بگذارد و در خلوتی خاص بنشیند و از روی عجز و نیاز بگوید یا قدیم الازل یا ازل
 لم یزل یا من یعلم خائنه الاعین و ماشی الصدمه علیک فلان بن فلان خذ اخذ غریب مقتدر
 سه بار این دعا بخواند پس ایت قل یا اهل الکتاب هل تنفون الی قول الله سواء السبیل را از سوره
 مانند سی بار بر کف خاکی که از سرای وقف گرفته باشد بخواند و فست کند بعد از آن از قبضه خاک را
 در سرای اطفال بپاشد عجایب مشاهده کند در تفریق اشرار و فساد حال ایشان در کثرت
 در النظر او رده که چون ستم ظالمی نسبت به تو بسیار شود و از حور و تعدد بازساند باید که بوی پیغام
 که از این جور و تعدی باز کرد و الا سیلابی عظیم خواهی گرفتار شوم پس سه بار این پیغام بوی را بخواند
 و از طریق رجوع نماید فیما و اگر از انظار باز نیاید و شرف داد وی زیاده شود چاه کاری می معطل بماند

که نفعی کرده با و پاک پاکیزه با کثافت بکشد بصافه برك زيتون و اگر نباشد عصاف برك سنجید
ان نوشته را به اب عذب طاهر مطهر بشوید و بر دیوارهای مراي خودش کند هر مودی که در ان موضع
باشد از جنس دیوان و جانوران کند جمله فرار نماید و از انرا بشوید و در کثافتها و النظم
آورده که هر که ایت افاضل اهل القرى ان یا یتیم را الی قوله الخاسرین از سوره اعراف در اول روز
محرم بر کاغذ و انرا باب طاهر بشوید و ان ابر در گوشها خانه و سرارش کند انما دار و موضع
از مار و کرم و سایر کزندگان پاک شود و هرگز نده که انجا بماند غیر و هر که ایت الم ترالی الذین
خرجوا من دیارهم الی قوله از سوره بقره بمدد بر پشت نویسد بعد از ان بصافه برونش محو کند
و بعضی گویند بصافه برك زيتون و در خانه رش کند و انجا ماد و کرم و کین و چشم شود
بروحي که هیچ انرا از ان باقی نماند و اگر عباد غیر و اگر کسی روز پنجمه ان ایت را بر چهار ورق
زیتون نویسد و هر ورقی را یک دکن خانه دفن کند هیچ کیک در ان منزل با نماند و صافه برك
آورده که چنین شنیده ام که برای کیک سب برك زيتون باید نوشت اول پنجمه از ماه رجب و در سه دکن
دفن باید کرد و ان دکن که جانب در آخالی باید گذاشت و از برای دفع کیک بعد از ان ایت بر او راق
ایستاد تا بابت نوشت عطفش دخل البق عطفش خرج البق عطفش مات البق بالفاحول و القوة الی الله
العلی العظیم در دفع زهرها و سحرها و چشم بد در کتاب النظم آورده که هر که آیت بی ادم
خداوند یتیم را الی قوله یتیم بعلون را از سوره اعراف بر آباء سب و بماء العنب الی بعضی تازه گرفته باشند و

اول ماه محرم

در دفع زهرها

و زهرها کثافت کند و نوشته را بجلاب یا اب حلك پاک محو سازد و بیاشا ماد و جلع کند
زهرها این بود و اگر در چشم حمام بدن را باده بشوید از چشم زخم زایل شود و اگر سحری کرده باشد
باطل کرد و باذن الله تعالی در ابطال سحر ساحران و نصیص اعمال ایشان صافه برك النظم
آورده که چون کسی سحر کرده باشد و خواهد که انرا باطل کند بکشد مقداری اب بادن که در کوهها را
جمع کند باشد و انرا بروحي فرا گیرد که هیچ احدی بران اطلاع نیابد و مقداری اب از جامه عطل که انرا
نباشد پس بکشد در روز جمعه صفت برك از هفت درخت که میوه وی خوردنی نیست مثل سپید و سفید
و نارون پس ان اب بادن و اب چاه را بهم بیامیزد و ان بر کاه در ان روز پس ان ایت فلما جاء السحره
الی قوله لا یصلح عمل المنسدين را از سوره یوسف بر طاسی و نوشته را به ان اب محو کند و سحر را از ان اب غسل
در دل شب در کنار دریا یا بفر برك و باید که ان اب بر همه اعضا وی جریان کند تا ان سحر باطل گردد و
از وی باقی نماند باذن الله تعالی در تیسر و توسیع رزق و رفندی و نیل خیر و بركات و ایمنی از
در سفر و بر و رجوی ابی و سارق مشتمل بر دوازده فصل **فصل اول** در دفع ابواب رزق و نیل استیسا
ان **فصل دوم** در توسیع رزق و ادای دین **فصل سوم** در نیل خیر و بركات **فصل چهارم** در وقایه
اشجاء و اثمار و زرع **فصل پنجم** در حصول بركت و ربح در مال تجارت و حفظان از هراقت **فصل ششم**
در دفع آفات غر دریا و سلاکتی از کسر و غرق **فصل هفتم** هم در سلاکتی و ایمنی وی از غرق
فصل هشتم در دفع آفات سز خنکی **فصل نهم** در دفع قطاع طریق و ایمنی از دزدان **فصل دهم**

در دفع مبالغ و حیوانات ذوات النعم در سفر **فصل یازدهم** در رجوع ابق و سارق **صلوات** در حجت
و سرکشی ابق و سارق و رجوع ایشان در فتح ابواب رزق و تسهیل اصناف در کتاب
در النظر آورده که چون کسی بامعیت روزی بتنی ارد و عسرت و سختی روی نماید باید که
اول توبه بوضوح کند از جمیع منتهیات و بندهای خیر را در خود جای دهد و قصد پنهان بجای ارد
پس شب جمعه چون بر نیمه رسد بر خیزد و صد بار استغفار کند و صد بار صلوات بفرستد پس بخوابد
کیفیت خلاصی از ضیق معیشت بروی ظاهر شود و ابواب رزق بروی مستوح گردد و اسباب
بسهولت میسر گردد و هر که ایت قل من یرزقکم من السماء و الارض را الی قوله نعم تقول از سوره یونس
بر ورق نویسد و آنرا در خرقه بکشد و بر بادوی ستر آید و اسباب رزق بروی آسان شود و ابواب
روزگارش گشاده گردد و هر که بر تلاوت ایه قل اللهم مالک الملائک الی قوله نعم بغیر حساب مواظبت نماید که
عقب نمازی از فرائض و نوافل و وقت خواب میخواند حتی بجا رزق بروی گشاده گردد و فقر و فاقه از
وی دور دارد و برکت در دست و ملاوی پیدا شود و هر که محتاج خلق نگردد در توسیع رزق
و ادای دین در کتاب در النظر آورده که هر که خواهد که رزق بروی فراخ شود و خیر و برکت و جمعیت
زیاده گردد و باید که ایه قال الحارثون یا عیسی ابن مریم الی قوله نعم خیر الی از قیاس و از سوره مائده بر آید
که از چوب کر تراشیده باشند کتابت کند در اول ماه نیسان بتلی که از شمشاد باشند و نظر فرماید بر آن
کرده نوشته را بان آب محو سازد و آن ابراد در منازل و مواضع و مزارع خود رش کند و رش کردن آن آب در صبح

جمعه پیش از طلوع آفتاب و اگر سه روز بیای هر سه و نرقتی از آن آب بسیار خیر و برکت و رفاهیت
در خان مان و زرع و بستان وی پیدا شود و روزی وی گشاده گردد در خواص این تمیمی آورده که هر که
بر تلاوت ایه الکرسی الی قوله خالد و مداومت نماید در عقب هر نماز خواه فرائض و خواه نوافل و در غیر اوقات
نماز ترا و بسیار روزی گشاده گردد و از حال رزق بوی رسد که متوقع نبوده باشد که تلاوت و ترا
ایه امر الرسول تا آخر سوره مؤتید قرض و دین وی بزودی مؤدا شود در مثل خیرات
و برکت در خواص این تمیمی آورده که هر که از اول سوره که الی قوله نعم ابداه سر بر آید پاکیزه نویسد
و نوشته را باب باران محو سازد و آن ابراد بر دیوارهای سرای خود و بر زمینها منازل خود که میسر
رش کند در منزل خیر و برکت بسیار شود و هر که ایه او کالذی مر علی قرنه الی قوله نعم مدبر آید
بقعه بر ورق آهونویسد بسیار همی که از استادان خطا گرفته باشد در ساعت پنجم از روز یکشنبه
پس آن نوشته را بر بخورد دارد و در هر پنج و در خرقه پاک دوخته در کوزه نوافل آید و
در زیر زمین سرای احرام یا باغ و بر آن شدن دفن کند امور عجیبه مشاهده نماید در معجزاتی آن
و در کتاب سرالایات آورده که مردی نزد ابن عباس آمد و گفت من متبرسم از آنکه خانه من
فرموده این ایت را از سوره فاطر بسیار بخواند که ان الله یمیک النمل و الارض الاله
در وقایع اشجار و اثمار و زرع در کتاب در النظر آورده که هر که خواهد که مزارع و مزارع
وی از اوقات ارضی و سماوی ایمن و محروس ماند و دانه و میوه وی بدرجه کمال رسد و حی و نعم

خیر و برکت بران آفراید باید که طهارت کامل کند و روز نهم و جمعه روز دارد و روز جمعه
 بیرون آید و در چهار رکعت باغ یا فرعه در هر رکعت دو رکعت نماز در هر اول بعد از حمد سوره
 والین خواند و در هر رکعت ثانی بعد از حمد سوره فیل و لایله و میان این رکعات هشتگانه فاصله
 در نیارد بعد از آن در وسط آن باغ یا فرعه چهار رکعت نماز کند پس قلی از چوب زیتون ترا
 و اگر نباید از چوب سجد و اینه یا ایها الناس اعبدوا ربکم را الی قوله تعالی ان سورته بقره بر غز
 و کتاب کتاب کند بر ورق سنبل از درختی که در آن موضع باشد و بعد خوشبوی بخور کند و در سراب
 که بیاض یا فرعه میاید دفن کند چنانچه اب از بالای آن بگذرد و بهمان دست و دیگری کتابت کند
 و در پایان اب انموضع دفن کند و بهمان قاعه دیگری بنویسد و در آن کمره از بالای درختی که بلندتر
 از همه اشیا را انموضع باشد و بر جمع بلیا علوی و سفلی از انموضع دور شود و هیچ اسپری به آنجا نرسد
 در حصول برکت و روح در مال تجارت و حفظ آن از هراقت در کتاب در نظم آورده که هر که این فلك
 فضل الله یؤتیه من یشا و الله دوا الفضل العظیم را از سوره جمعه نشن کند بر قطره صد در روز
 پس آن را در میان مال و متاع خود دهد برکت در آن مال پیدا شود و از همه سفر و حضر محفوظ باشد
 در خواص این عتی می آورده که اگر سوره را بتمام بر صدق نشن کند اثر و خاصیت وی زیاده باشد
 و این عتی گوید هر که این آیت ان الذین یملكون کتاب الله را الی قوله تعالی شکور را از سوره فاطر
 چهار قطره که از سه نوساخته باشد بنویسد و آن رفته را مشرق در میان مال تجارت بگذارد و آن را

مناجات
 یا رب

متاع شود بسیار حاصل کند و از نقصان و زیان سالم و ایمن بماند در دفع آفات
 سفر در راه و سلامتی از کس و غرق در خواص این عتی می آورده که هر که در روز جمعه بر لوح چوب
 مامی آیت فالی الاصباع را الی قوله تعالی ان سورته انعام نشن کند و بر مقدار کشتی بند
 و اگر بر موی کشتی بند یعنی مثل آن لوح دیگر بقیه کند اولی بود چون این عمل بجای آرد آن کشتی از
 و شکستن و غرق شدن ایمن باشد و آیت بسم الله مجربها و مر بها الی قوله تعالی رحمن از سوره هود نیز همین
 دارد و همین عمل باید کرد و در کتاب در نظم آورده که چون در راه باد مخالف بر خیزد و امواج متلاطم
 شود آیت قل من یحکم را الی قوله تعالی فترکون از سوره انعام بر کاغذی نویسند و آن نوشته را در
 افکند فی الحال ان طوفان فرو نشیند و تباهی دریا بر طرف شود در سلامتی کشتی و ایمنی
 از غرق در کتاب در نظم آورده که هر که سفر در راه اختیار کند و بر تلاوت آیه انی توکل علی الله ربی
 و ربکم الی قوله حیظ از سوره هود مداومت نماید و در ایام الاوقات نورایسان مواظبت نماید از همه
 احوال بحرا ایمن و مطمئن شود و بسلا و عافیت بگذرانید و در کتاب ابن السنی از حضرت امام حسن علیه السلام
 روایت کرده که آنکه حضرت رسول صلم فرمود که اما ان امت را از غرق شدن چون بکشتی شوند آنکه بگویند بسم الله
 مجربها و مر بها ان ربی لغفور رحیم ما قدره الله حق قدره الهامه و هر که آیت الم تر ان الله انزل الی قوله شکور
 از سوره لقن بنویسد بر هفت ورق و بلیک را از کشتی بجانب مشرق اندازد دریا از طوفان و طغیان دور
 و کشتی بسلا ماند و امت لا اله الا الله که الاصباع و هو یبدل الاصباع و هو اللطیف الخیر تکیه بادها مختلف دهد

در بایچه در خشکی و صحرا در دفع آفات سفر خشکی در خواص این قیامی آورده که هر کس بر تلاوت
 الحمد لله الذی خلق السموات والارض والی قوله کفای از سوره ابراهیم مواظبت نماید و صبح و شام بر قرأت
 الحمد و متعاید در هر سفر که باشد در بایچه در خشکی از هفت آقا سلام و محفوظ ماند و مستغفار و سوره
 وی این باشد سلام بما و مال و متاع وی از تصرف قطاع الطریق بملا ماند و هر که ایت و این سالتم الی الله
 المتقلب را از سوره زخرف بخواند و در طایفه محفوظ در هیچ سفری نگردد و اگر راه کم کرده باشد
 چون اقطاعه را پسندد راه نیز باید و هیچ کس در آن سفری نرسد در دفع قاطع طریقی و ایضا
 اندر آن صحرا در کتاب سرایان آورده که مردی بنام امد و شکایت کرد از قطاع طریقی و گفت خدایا
 و هراس بسیار از این طایفه و مرد که بر حج تداو این پنج ایت از سوره اعراف و متعاید و قوله ان
 الذی نزل الکتب الی قوله سبیح علم در خواص این قیامی آورده که چون کسی بارض مسجده بوسد یعنی یعنی
 که در آن درندگان بسیار باشد مثل شیر و ببر و غیران باید که ایت انی توکلت علی الله را که در فصل هفتم
 بسیار خواند تا سلامت او از غمزدگی بگذرد و بی انداختن بوی و بستران وی رسد از عمر سبع
 در دفع سبع و حیوانات ذوات النعم در سفر در کتاب درم النظر آورده که حضرت رقی علیه السلام
 از حضرت رسول صلعم روایت کرده که هر کس برون رود و با وی عصا بود از چوب بادام تلخ و این آیت را از سوره
 قصص دام تلاوت کند و لما توجه قلنا مدین الی قوله و کید حق تعالی و را از صهر هر سببی این کرداند و از ترس
 هر یو و آسیب هرگز از مار و کرم و غیران محفوظ و مصون باشند تا وقتی که منزل خود رجوع نماید و با وی
 هفت فرشته

هفت فرشته از معقبان همراه باشند برای وی استغفار کنند تا وقتی که بطن باز آید و در این
 هم شیطان را بروی دست نیابد در رجوع ابق و سارق لغنی بنده که خجسته و در
 خانگی در کتاب درم النظر آورده که هر که ایت ولو ادا و الخرج الی قوله مع الفاعلین از سوره
 توبه بروی خود و مر از جامه کتاف گناه کتاف کند در اول راه و برگردان ایت نویسد که طایفه
 فلان و در مکان خانه هم دیده بران نیفتد بر زمین هند و مینج از حد جدید بروی سلطان
 مد و مفر و کوبد و روی انرا حال پاک پوشد ان بنده که خجسته و ان دزد سرگشته با اختیار باز
 و چون کسی ایت و لکل وجهه هو مویها الی قوله تعالی از سوره بقره بر رفته مد و هر که از
 کربان جامه نو گرفته باشد بنویسد و اسم بنده که خجسته را بران رقم زند و در آن موضع که بنده از آنجا
 که خجسته ان رفته را بهیچ این بنده بر زمین دوزد و روی انرا پوشد عتق ان که خجسته باز آید
 و در کتاب الامایات آورده که مردی نزد ابن عباس رضی الله عنه آمد که غلام من که خجسته است چه چاره کنم فرمود
 بر تلاوت این آیه او کلمات فی محلی الی قوله من نماز سوره نور مواظبت کن و بعضی این آیه
 بر رفته مد و در بعضی دایره کتاف کنند و نام ابق را در وسط ان نویسد و بعد از عمل سابق کنند
 همین خانه مقرب شود هم در حرمت و سرکشتگی ابق و سارق و رجوع ایت در کتاب
 درم النظر آورده که هر که ایت قل ادعوا من دون الله الی قوله نعم العالمین از سوره انفصام
 بر قطعه از پوست مشک آب نوید بعد از آن به پرگار دایره بران پوست رسم کند و باید که

ایت در وسط دایره با نوشته شود و در بعضی نسخها آورده که است مذکور را بر پوست کدی
 خشک نوید پس آنرا از خانه بیرون آرد چنانچه هیچ آدمی را چشم بروی نیفتد و بر خارج آن
 دایره نام کریمه و مادرش بنویسد و در موضعی که قدر مرد را بخواند و بر نیت دفن کند
 آنکه کیمیه صیحه و سرگردان شده بخاطر و بیطاعت مراجعت نماید در دفع امراض
 دماغی و اعراض بدن و حفظ حامل و تسهیل ولادت و تقویت اطفال متولد و از دفع فصل
 در تقویت قوه حافظه و دفع خیال و وسوسه در دفع صداع و تکیس اوجاع
 در دفع امراض عین و از آمدن و وجع آن در دفع امراض و اوجاع دست و پا
 و پهلو و سایر اعضا در دفع وجع معد و جگر و دل و سپر و خفقان و سایر امراض در
 در دفع حمیات و تخنیف اطفال در دفع قروح و دامپیل و قوبا و لقوه و قروح و
 بواسیر در بادر کفایت زنان عقیم در حمل زنان و حفظ جنین در بطن ایشان
 در تسهیل ولادت و از آلودگی زادن در حفظ حامله و مولود و قله بجا
 وضع و کثرت شیر مرغ در تقویت اطفال از مریض ام الصبیان و شیاطین و جن و انس
 در تقویت قوت حافظه و دفع خیال و وسوسه در کتاب در نظم آورده که هر که
 هو الذی انزل علیک الکتاب الذی لا یخلف المیعاد من بعد انما در عتاشم از روز جمعه بر صفحه
 که نوید کتاب کند و بجلاب و زعفران و به ابی که از جوی بزرگ جاری گرفته باشد نوشته را محو سازد

و در آنست
 صباغ

و بر ناستاهنت صباغ جمعه بیای پیش از طلوع آفتاب میاشامد و در آن روز خری نخورد
 که در انشیه بود و از خوردن حیوان در آن روز اجتناب نماید چون شرایط و اعمال بجای آورده باشد
 حق تعالی بر قوت حافظه وی بفرماید و وحدت فهم و وجودت ذهن و فطنت روزی گرداند و از
 فادسی رضی الله تعالی روایت کرده که حضرت رسول صلیم فرموده که هر که ایت الکرسی را هفت بار
 بر عفران برکت بخواند و هر بار بر زبان آنرا بلبسند هر که هیچ چیز را فراموش نکند و ملکه
 برای وی استغفار کنند و هر که ایت و اما ین غنک من الشیطان نزع الی قوله فاذا هم مبصر
 از سوره در هر روز جمعه بجلاب و زعفران وقت طلوع آفتاب کتابت کند بر هفت ورق و هر
 روز یک ورق را ابتلاع کند و در دست فرو برد و بر بالای هر ورق که فرو برد نیت اب میاشامد
 بعد از اتمام این عمل حجاب و سوره و قریع و حدیث النفس و خیالات فاسد را از دماغ وی زایل گرداند و هر
 خونی و هر کسی که باشد بتمام اذ دل وی پیرهن رود در دفع صداع و تکیس اوجاع
 در کتاب در نظم آورده که صباغ کتاب شفاء الصدور و الابدان فی منافع القرآن علاه
 صداع و تکیس ضربان او چنین گفته است که هر که ایت الم تر الی ربک کیف مد الظل و لو شاء لوجعنا
 ساکنان و ابه و له ما سکین فی الدلیل و الهاد و هو الیمیع العلیم از سوره بر صفحه کتابت کند و در نیت آن
 رفته بنویسد که ایها الملک صریض و انت یا صریض ایل عشیة الله علی الضیاب و الشقیة
 و الحمد ا ج ح خ ط ل ک م ر ع س ص وی اسکنوم من راس ذکریت علیه تحی هذه الاسماء

در دفع امراض

در دفع صداع

الله الشافي الله المعافي الله الكافي فيكم الله وهو السميع العليم والحق والواقع الا بالله العلي
 العظيم من ان نوشته را بر پيشان بند و هفت بار ايتوان خواند هذا القرآن را تا اخسوس حشر و بي
 خواند در در و تيرك زدن وى تكيين يابد باذن الله تعالى و اين عمل بجهت رسيدن و تحريك سوره و خاتمه
 سوره حشر از لوازم هذا القرآن تا اخسوس هم اوجاع و ضرر باشد كه در اعضا حادث گردد چون
 ان ايات را بوضو كامل بر عضو دردمند خوانند شفا يابد در دفع امراض عين و اراله
 رمد و وجع اذن در كتاب در النظر آورده كه هر كه بگردد از سوره سپاهان جزوى و از صبر و حيا
 و زعفران و اميرك و زبد البحر و سعد نصف جزوى و بكيه داراب باران اول خريف يا بجزى بزرگ
 يا بچشمه شيرين روز پنجمه از ماه كانون اول قبل از طلوع اثناب و در بعضى فتح كانون ثاني پس هر
 ملا از ادويه مذكوره و اعلييه صلايه كند باب باران كانون اول يا نا و حشك كند پس امر تالله لعنة
 اترك الله علينا الى قوله اجمعين از سوره يوسف بر جام زجاج بر عقلم ننهد و نوشته را باب باران
 كانون ثاني بخوسارد و ان ادويه مسحوقه را تمام با براب مذكوره صلايه كند و خشك كند بعد از آن
 رضع رمد و سبل و رمد و سپاس عين و جميع امراض كه در احبال و طبقات عين حادث گردد كمال
 ناپيد شفا يابد بذكر الله تعالى و هر كه ايه قل من يوزقكم من السماء را الى قوله سفلون از سوره
 باب كند تا كند بر پايه كه از شر ساخته باشند و برابر عمل كه از موم جدا كرد با بخوسارد من معلول
 براتى رند تا جوشى برآرد و در روش دردمند قطور كند و ج اوزايل شود

نمودن مهر در اين و باز صلايه كند يا بياشانه و بر
 شده باشد و در بعضى نسخ باب حشر و در سوره
 تا خشك شود و يا بصله صلايه
 كند

و اين در ميم

واوجاع دست و پا و لپو و ساير اعضا در كتاب در النظر آورده كه هر كه ايت و صالنا ان لا شى كل
 از سوره ابراهيم كتابت كند برباط و از هر دو باز و سپا و يزد خاتمه زابل كند و اگر
 و اگر ايت و اذا ص الانسان الضرعانا الى قوله يعطيك از سوره يوسف بر طرفى سفالين نويد بسيار و انرا
 پوز روغن زيت كند و اگر نيايد روغن كنج و بان روغن همان نوشته را بخوسارد پس براتش نرم جوشى
 دهد انجا بان روغن بايمى دردمند را چوب كند شفا يابد و بر هر عضو دردمند كه باله شفا يابد
 و الم از الغصون زابل شود و اگر دردمند و ذات الحجب عارض شده باشد با ناليدك اين روغن فايده تمام حاصل
 شود و اگر ايت و ان يعسك الله بضر الى قوله الحشر از سوره انعام بركاعه نويد وقت سجده و از كسى ماورد
 كه دردمند و دردمند دارد نفع كلى مرتب شود و اگر هي و غي داشته با ناليدك در دفع
 وجع معده و جگر و دل و پيرز و خفا و ساير امراض در كتاب اسرار آورده كه دروى نزد ابن عباس
 امد و از دردمند بناليد و سكا كرد فرمود كه ايه الكسى ما بنويس بكتاب و زعفران و نوشته را باب
 حشك و بياشام انمود ان عمل را بجا آورد و از دردمند خلا يافت و در كتاب در النظر آورده كه هر كه ايت قل
 اننى هداني ربى الى اخسوسه انعام بركاسه نويد كه از چوب كن تراشيد با و نوشته را باب شيرين بخوسارد
 و بياشانه از هر دردمند در ميم و جگر و دل و پيرز و غيران خلاص يابد و هم در كتاب و حشر
 ابن قتي آورده كه هر كه ايت اخير دين الله را الى قوله الحشرين از سوره الان عمران بر سفال نواب رسيد
 نويد و انرا در ميم اب باك افكند كه از باران كرفته باشد يا از چاهى كه آب شيرين دارد و اثناب بران قى ناپد

مریم بوجام زجای نوبید لعل صا که آتش ندید با نوشته را باب شین محو سازد و بگوید از خود
 سفید بالیده ۲۲۴ عدد و بر هر نخودی یکسایه ایات را هر دو بخوانند و نیت کنند پس امین
 و در دین بخود ها را در آن اندازند و بسیار بچشمانند پس هر دو بخزند و نماز ختن بکنارند
 بعد از آن سوره مریم را هر دو تلاوت کنند پس آب بخورده صاف سازند و قدری آب انکور تازه جوش
 داده بان اضافه کنند و نصف از آن آب را در میان دم و نصفی زن و ساعتی خواب کنند بعد از
 مباشرت نمایند البته زن حامله شود و اگر امین در شب بی در پی واقع شود اینج و داخل شود
 فرزند باذن الله تعالی در محل خوان و حفظ جنین در بطن ایشان در کتاب در نظر
 آورده که هر که آیت ولدت غلاما الاناس سالاته الى قوله نعم احسن الخالقین از سوره مؤمنین
 بر هفت برك و حیا نود نوبت پس بر مایه زن و اگر یک این از آن بركها را ابتلاع نماید و در
 فرود بی آنکه گری بان راه یابد و بر بالای هر برك که فرو برد یکبار از سوره یا مونس و سوره
 اینها را بجای آورد بعد از مباشرت البته بار کبر و آن جنین در بطن وی محفوظ ماند تا وقتی که بلا
 مایه نهد و هر که خواهد بچد در شکم حامله محفوظ ماند باید که آیت والی احصیت فرجها الى قوله راجع
 و از سوره انبیا بنویسد شریطش و چون زن حامله شود بروی بند تا مدت چهل روز بعد از آن نوشته
 از وی جدا کند و چون یکماه بوضع حمل اندازد با نا غم و بر او بروی بند تا وقتی که فرزند متولد شود بعد از
 آن نوشته را از گردن مولود بیا و بزد تا محفوظ ماند در سهیل و لاد و از العت و اذن

در سوره النور

در نظر آورده که هر که آیت قل من یزکم فی السما والارض الى قوله من یزکم فی السما
 کند بر پوست کدوی شیرین بیاوی و بر بازوی راست زن حامله بندد و مسکه آثار وضع حمل ظاهر شود
 بروی بار خند و در بطن خلاص شود و چون دشوار شود بروی زاید باید که آیت اولم یزکم فی السما
 ان السما والارض الى قوله نعم انما یؤمنون و از سوره انبیا بنویسد و از عتبه که کتا که مریم
 ولدت عیسی حمل الله بعد عسر الالیم کما فقت الارض بالنبأ و السما بالمطر فذلك میر لیلانه
 فلانه الوضیع فلینظر الانا الى طعامه انا صیدنا الماء صبا ثم شققنا الارض شقا و آن نوشته را بروی
 بندند که لیس و غت بار خند و هم صا در نظر آورده که بعضی از فضلا امر کردند که آیه اولم یزکم فی السما
 کفر و را الى قوله نعم انما یؤمنون از سوره انبیا در آن محل مکرر باید خواند و بر شکم حامله شتاب
 که ماز و نای وی یا بر ظهر وی و این مجرب است و بصحة رسید در حفظ حامله و مولود
 وقت بجا و فرغ وی و گرت شیر مرغ در کتاب در نظر آورده که هر که آیت قل من یزکم فی السما
 الى قوله نعم بغیر حساب از سوره الانعرا کتابت کند بر ورق اهوره بجلاب و زعفران و از گردن حامله
 بر جانب راست بیا و بزد تا وقت ولادت از جمع آفت و سقوط آن جنین محفوظ باشد و اگر پیش از زعفران
 کند و در مایه میس با اینها خند و از گردن مولود بیا و بزد حوی عظیم بود و اگر نه گردن
 و پنجه و ترسیدن در خواب و بیداری و باندک شیری که بایشان مدسیر شود و اگر شیر رضع اندک بود
 بسیار کرد و طفل از خوردن آن بی شود و نشو و نما تمام کند و پرورش او مبارک و حسن باشد و هر که آیت

که واصل نعم کیمیا یا بر علوی که ترا کثر خلق پوشیده است باید که طهارت کامل سازد و لباس پاک بپوشد
و چهل روز بپوشد روزه کرد و ابتدا از روزه جمعه کند و هر شب از روزه حلال روزه کشاید و چون
وقت خواب آید هفت بار سوره و التمس هفت بار و الضحی هفت بار التمس هفت بار و التمس هفت بار و التمس
قل اللهم مالك الملك الى قوله نعم بغير حنا و در بعضی نسخ آمده که بعد از التمس هفت بار و التمس
یا صمد یا و تر یا حی یا قیوم ان تصلي علی محمد و آل محمد و ان تيسر لي علم الذي ستره عن كثير من خلقك
و اكرمت به كثير من عبادك و تغني بي عن سواك فانك مالك الملك و بيديك مقاليد السموات
و الارض و انت على كل شيء قدير و چون عمل بجای آورد در حق تعالی شغی را مخروی کرد آنکه آنچه میطلبید
در پیدایش مادر خواجه و برابان را هفتاد و در اطلاع بر کون و غایب و احراج خوابها و در
صاحب کتاب در التمس آورده که هر که خواهم بخونیه و دینه و قوف باید باید که ایت قل اللهم مالك الملك
الى قوله نعم بغير حنا کتاب کند بر آنکه پاک که از زخا لیس بود بمشک و کلا و زعفران پس از ان باب هلیله
درد یا من و اب یا دیان من بگویند بعد از آن بگرد زهره مرغ سیاه و زهره بط سیاه و بچ مشک سرخ
و سرمد را با آن معطر نمایند تا وقتی که نرم شود مثل گل و آن سخی و صلابه کشند تا آنکه اصل
نماند پس چون آن گل بهیاش شود در سرمد آن آبکینه سبز کند و بعضی گویند در سرمد آن انیسون و سیاه
هم از جوب انیسون پس روز پنجم روزه کرد و چون شب جمعه بنمید و بخرید و بعد از نماز ظهر هفتاد بار

در روز دوازدهم

فرستد و یا مذکور و هفتاد بار قرائت کند و بعد از آن هفتاد بار استغفار کند و هفتاد بار دیگر صلوات
فرستد پس در هر جمعی از آن سرمد معطر سه میل کند و ابتدا از چشم را کند و در هفت پنجم اسفل
ارد که روزه دارد و سه یا چهار بار بخورد و بعد از آن تمام عمل شش را از شش و رطوبت و طاری
شود در شب و روی خطا کند از آنچه مقصود است و اعلام نمایند و هر یک در خوس این فرق یعنی خول
داد و اندک در دل من رب العالمین تا الى قوله من از سوره شعرا و فیکه قمر را بدین نور با کتابت
بدر اینش و بر بخور لایق داشته به بعد و در میان خرقه پاک کند که از جامه دگر بزرگتر بالغ گرفته باشد پس آن
طوبه از بسوزن فولاد در آن خرقه دوزد و بر مال آن خوس سفید بندد و در آن مکان که دینه دارد
سرمد در وقت زوال افتاد از روز یکشنبه خوس به آن موضع که دینه باشد رود و بمشک و حلال آن
نرمین را کند که و به این طریقه معطر سحر را پیدا توان کرد و هم صاحب در التمس آورده که من ان فیض
فضلا شنیدم که از برای اظهار دقایق این آیت نویسد که فخر جوامع من جانا و عیون و کونوز و مقام
کریم و هم وی فرمود که هر که ایت و از قلم نفسا الى قوله نعم تعقلون از سوره کتابت کند شش
و از گردن خوس سفید بپاویزد و آنجا که کان دینه دارد سرمد هدان خوس موضع دینه را پیدا کند
باذن الله تعالی و علامت صحت این عمل آن بود که روز دوم آن خوس میرد و در خواص این قیمی آورده که هر
ایت ان الله یامرکم ان تؤدوا الامانات الى اهلها و الی قوله نعم بصیرا از سوره نسا و قدح زجاج نویسد
و انوا باب با آن بشوید و در آن موضع که کان دینه دارد سرش کند حق تعالی بوجهی از جوه اند دینه را بر روی

ظاهر که داند در احوال در و لالی از دریا و صید دواب بحری صنادید و نظم آورده
 که هر که خواهد باید از صد درستی و بی ساری و روی را جلاد دهد و بوی آن بوی
 اید و سوزن که می گویند و از سوزن نخلش کند و بر روی دیگر صورت ماهی بکشد و بر اثر
 و جواب انصاف پنج حیوان در آن کش کند و این عمل در روز جمعه و از هر تری آن ماهی را آورد و اگر در وقت
 قدر در بر طایف یا حوت بود نبات مناسب است هر شب آن را بوی بلندی بر دوسه پاره نصب
 کرده آنرا بچشم نماید تا شفا عا کواکب و سیارات بر آن تابد و هر شب آنرا مذکور را هفت بار بر آن
 لوح خواند و این عمل در روز شنبه متصل بخوارد و بعد از اتمام عمل آن لوح را در حلقه نخلی که از آن
 ماهی شش باشد محفوظ کند و چون خواهد که بعد مشغول شود آن لوح را بر شش بر شش بته باشد صیادان
 پیوند کنند و آنچه می خواهند از جنس در و مروارید و مرجان یا ماهی و سایر صیدهای و قتی که شبکه را
 در باغ و میگردانند نام آن خبر بر هر چه مملوک و مقصود وی بود بر آن لوح چسبند و شبکه را در باغ
 و اگر در موضعی آن عمل کند که صد میباید احتیاج لغو نیست و نخواهد بود بلکه صدقاً بر در و کوه
 بر آن لوح چسبند بدون خواهد آمد باذن الله تعالی و این از اعمال عجیبه است صنادید و نظم فرموده که این
 سر عظیم است که اخسای آن لایم و افشای آن به حال مذموم و وصیت اکابر است که در این عمل سعی
 بلیغ نمایند و این را از راهی نا اهل اظهار نفرماید در اطلاع بر امور خفیه و احوال غفیه
 در خواص این یقینی آورده که چون کسی خواهد که مطلع شود بر مخفیات و احوال پوشیده خلق مثل خربانین

فرا از اهل

مجاور از حال مسافر و خبر یافتن مسافر از اهل و عیال خود و دانستن حال مرضی که عاقبت وی صحیح است
 یا موت و وقوف بر آنکه عالم بر زانید یا در حق و اطلاع بر دینه و آنچه بدینها ماند باید که این یاقی الفاظ
 مشال حبه را الی قوله الخیر از سوره لقمان نویسد با مرامش و در زیر بوالین لهذا اول شب جمعه از شنبه
 بعد از ادای نماز ختن و در چپین عمل و در وقت خواب کردن باید که متصل بگوید سبحان الله و غیره خافیه
 سبحان الذي ظهرت قدرته سبحان الذي مضى القلوب بين والا فوا باهر حول بخواب رود کسی و ترا
 دهد از آنچه مقصود او است هم در وقوف یافتن بر مخفیات صنادید و نظم آورده که هر که خواهد
 در خواب اطلاع یابد بر آنچه در شکم عالمه آید و دینه که در این زمین پنهان آید بر حال غایبی که بفرست
 یا بر حال مرضی که ساری وی صعب و امثال اینها باید که طهارت کامل کند و جامه پاک معطر پوشد و در روز
 روز دارد و چون شود بر طهارت خواب کند و چون صبح شود یوم شنبه پیش از طلوع افتاده الله اعلم
 کل انشی الی قوله تعالی الکبر المتعال و از سوره رعد بر خرقه سبز بر عرقان و کلاه کشا کند بر آن خرقه را بر بخوابد
 و غیره دارد پس در حقه نقد و نمران بپوشد و بوجهی که هیچکس نداند و چشم بر آن نیفتد و افتاد و ما بر
 نماند و چون شب چهارم شود بعد از ادای نماز ختن بخوابد و در آن حقه را در زیر بوالین بگذارد
 با عالم الغیبات فی الامور باین عمل شنی قدر اطلاع علی کل ما ارید انک علی کل شیء قدیر پس بگوید
 خود را مشغول کند چنانچه هم در شای ذکر بخواب رود کسی در خواب آید و بر اخبار از آنچه مقصود
 پس اگر در این شب آنکس بنیاید باید که در پنجشنبه این عمل کند یعنی روز یکشنبه جمعه عمل را بجا آورد

ان مجراید و در آخر کذا آنچه مراد است و آگاه گرداند
 در احضار ارواح جن در خواص این
 آورده که هر که خواهد بعضی جنیان را بزودی هر چه تمامتر حاضر گرداند و برایشان ابروی کند و ایشان
 اطاعت و فرمانبرداری نمایند که نه و از صفتها الیک الی قوله ثم مبین را از سور احتیاج چند بار تلاوت کند
 بشرایطی که تعیین کرده اند و بخیر لاتی بکار برد در سریع اوقات جنیان حاضر شوند و هر چه امر کند قیام
 نمایند و این امر مذکور از برای سرعت اجابت جن و احضار ایشان مقرر است و بعد از غلام این آیه را
 خواندن مدد عظیم در احضار جن
 در تنجیر بعضی جنیان در خواص این قلمی آورده که چنانچه
 که حاضر کند بعضی از قبایل جن را باید که چندین بار آیه و از صفتها الیک را که در فصل گذشته بخواند
 شراطی که مقرر است آنگاه سواد دهد بران دیوبه این عباد که آیت یا فاعلک بن فلا اقم علیک باقام الخاق
 فتمت و الله و اگر و بایانه قتل و قضا حاضر الا انت بما لقا البصر بعد از آن این آیه بخواند
 و فتح فی الصور فاذا هم من الاجبال الی ربهم یسئلون الی قوله ثم محض از سور یس و چون این عمل شرا
 وجود گیرد در سریع اوقات یکی از جنیان حاضر شود و بطریق نیازمند پیش آید و بر او امر و توقی عامل قیام
 نماید در احضار اقرباء جن و روسا ایشان و کتاب درم تنظیم آورده که چون یکی از
 اعظم قبایل جن میزد نماید و سرکشی آغاز کند و نخواهد که فرمان تو برد باید که روی سودی بهمان عنوان
 که در فصل سابق گذشت و آیت قالت یا ایها الملا انی الی کنا کرم الی قوله سلین از سور نمل و
 تلاوت کنی باشد این طیش و بخیر لاتی بوزانی تا از روی غت و بقیل منی تو حاضر شوند و مطیع او تو گردند

فصل در تنجیر جن

در تنجیر مرده جن و عصاه ایشان در خواص این قلمی آورده که چون کسی خواهد یکی
 از متکبران و سرکش طایفه جن را مقهور گرداند و مغر خود سازد تا و برادر مری که اراده کند مد
 و معاون باشد باید که از منزل خود بیرون آید در دل شب و جای شایسته بکشد و آیه و یل لکل افک
 انیم و الی قوله ثم عظیم از سور هم حاشیه چند بار تلاوت کند تا اثری بر او معین شدن و در آن اثنا بخیر
 لاتی بکار برد بعد از آن و بر مخاطب ساخته سر کند دهد بهمان صیغه که در فصل نهم گذشت بعد
 اقام عمل یکی از مرده شیاطین و طاعینان و باعینان ایشان ظاهر شود و تواضع و تعلق بسیار بجای
 و مطیع و مستقاد او عامل شود تا هر چه اشارت نماید قیام و توقف در آن شروع کند و از پیش برد
 و همیشه متابع باشد در احضار ملوک و سلاطین جن در کتاب درم تنظیم آورده و خواص این
 قلمی که هر که خواهد که یکی از اعظم سلاطین و اکابر ملوک جن را حاضر گرداند باید که اول بخیر کن
 و مستدروس و کند و بعضی دیگر آورده که او نیز دیگر که در بخیرات غلام و کتب اهل تنجیر مقرر کرده
 و آیت اول از سور و الصافات الی قوله ثم شهابا تا چندین بار تلاوت کند بشرایطی که در مقاله اول مقرر
 بعد از آن بگوید یا فضل و نام آن ملک ببرد و اسماء ملوک جن در کتب اهل تنجیر مثل شامل سکا
 و شامل طبعی و غیران مذکور است بعد از اقام عمل یکی از ملوک جن حاضر شود باین الله تعالی
 و دو و تیسره و قبول نزد سلاطین ایام و ایمنی و خلاصی از غضب و جبر حکام و سلامتی از جمیع
 و تنجیر نفوس جن و انس و سایر حیوانات شمشیر دوازده فصل **صلوات** در حصول دو وسعادت و عزت

خلائی **فصل دوم** در تفسیر حاجت و دوام عز و اقبال **فصل سوم** در قبول حاجت و قضاء آن و در تلاطم
فصل چهارم در حصول هیبت و محبت در تقوی خلاق **فصل پنجم** در اظهار نافرمانی غضب و احکام
فصل ششم در امانی از شر پادشاه جابر و حاکم ظالم **فصل هفتم** در خلاصی محبوس و رها اسیر از قید
فصل هشتم در نصب مغرور و مطیع کردن دشمن **فصل نهم** در خلاصی از گزند و امانی از چشم دشمن
و حله مکررها **فصل دهم** در امانی از آفات دین و دنیا از حوادث لیل و نهار **فصل یازدهم** در دفع آفات
از خان مان و امانی از همت و بیست **فصل دوازدهم** در تفسیر ادب و صید مرغ و ماهیان و ایجاد محبت و قول
در قلوب دولت و سعادت و عزت در نزد خلاق در کتابها و نظمها آورده که هر
وقت غرضه سوره قمر را کتابت کند و در زیر علامه خود بر طاقه بندد نزد مردمان عزت و جاه پیدا
کند و بنماید و بر وی امور صعب آید و دولت و سعادت دوری بوی آرد و هر که خواهد ویران میان
قوم ترویج تمام پیدا شود باید که سوره ص را کتابت کند و از آن در خرقه بچیده با خود نگاه دارد
تا بر مقصود فایز گردد و در خواص این یمی آورد که هر که سوره و التمسیر خرقه حیرت زد بپا
نویسد پس بگوید و غنیمت بخیر کند و آن نوشته را بر بخورد آدرم بچید و در زیر یونگی عقیق بگذرد
و آن کشتن دایم در آن کشت کند در نظر مردم و جیه عزیز گردد و جاحوت وی پشیمانید و قبول تمام
در قلوب خواص و عوام پیدا کند **در تفسیر حاجت و دوام عز و اقبال در کتاب در نظمها**
آورده که هر که وضو کامل سازد و چهار رکعت نماز کند از به نیت حصول حاجت در هر رکعتی بعد از نماز

کتابت کند

سوره خیر بخواند حاجت هر حاجت و مرادی که داشته باشد بهیوست میسر گردد و هر که بر وی سوره نوح مداومت
نماید هر حاجتی که داشته باشد میسر شود و از بعضی مشایخ مروی که در هیچ خانه سوره قیلا و نکند الا آنکه
افغانه دایم مداومت و سعادت و اقبال و نکبت و زوال بر او منتهی نگردد **در قبول و محبت**
قضاء حاجت نزد سلا در کتاب در نظمها آورده که هر که در وقت در آمدن بر سلا سوره و التماس
قراوت کند مراد و حاجت بهیوست بر آید و در نظر سلطان بهیبت و محبت نماید و اگر کسی این سوره را
در روی دشمن تلاوت کند از وی هیچ ضرر نیاید و بخیر و خوبی از وی جدا و در خواص این یمی آورده
که هر که در کتاب اول از سوره سوره فاتحه را بیکم ازین برود و در زیر نوید بپا کند و کافری پس
نوشته را بکلامی کند و آن کتاب معمول در شیشه بگذرد هر که پیش پادشاه یا جباری غیر پادشاه
میرد و قدری از آن کلام در جبهه و جبین مالده و نزد وی رود مقبول و محبت وی در دل
آن بزرگ پیدا شود و از غضب وی ایمن گردد و شیخ شرف الدین ابوالعباس بوفی رحمة در کتاب ختم
القرآن آورده که هر که سوره حم سجد را صد بار پیوسته تلاوت کند که در آن اشفا فاصله واقع نشود از شر
پادشاه جابر و حاکم ظالم ایمن و مطمئن گردد و از هیچ مرد دشمن ضرر نرساند **در حصول هیبت**
و محبت در نظر جمیع خلاق در کتاب در نظمها آورده که هر که در خان را کتابت کند و با خود نگاه
دارد در تقوی خلاق با هیبت و محبت نماید و محبت وی بر دشمنان غالب کند و هر که سوره یس را هفت بار
مکمل و در عزراک هفت بار بنویسد و هر روز یکبار آن هفت بار را بخواند و بیست و یک بار در نظر خلاق

در اول و در سوره نوح

در قبول و محبت

در حصول هیبت

هدایت

طریقه

شود در ایجاد محبت و قبول در قلوب و تسخیر ادیان و صید مرغان و ماهیان در کتاب
 آورد که هر که سوره زمر را کتابت کند شریطش و بر بازوی خود بنهد مشک و خروید بر زبانها
 جاری شود و مهر و محبت در دلها طاری گردد و همیشه خلق مطیع و مقادری گردند و هر که سوره
 محمد را صلح بر جام زجاجی یا قیج چینی نوسید و باب زمر و اگر میسر نشود باب غنیمت
 ساخته بیاشامد نزد مردمان محبوب و قبول التول شود و خلق اطاعت و فرمانبرداری وی بکند
 و هر که بر تلاوت سوره ماعون مداومت نماید مطاع و محباب الدعوه شود و هر که سوره یوسف
 شریطش کتابت کند و محو ساخته بیاشامد و بر اقدار می عظم تر در مردمان پدید شود بحول
 و قوت و هم صاحب الطمین فرموده که بخط بعضی علما دیدم که هر که سوره یوسف را کتابت کند بنام
 مردی و بر وی بنهد زن خود را بفایستد و دست گیرد چنانچه ناپاوه بران تصور نتوان کرد و هم
 فرموده که هر که سوره اذا جاء نصر الله و الفتح را بر لوح رصاصی بنویشد یا بر ابروی
 مرغ بنهد مرغ بسیار بدام وی افتد و اگر بر شبکه آویخته ببرد فوج مرغی بدام وی در آید
 در تیر فتح و نصرت بر دشمنان و تفریق ظالمان و تحوّل منازل و ابطال سحرها
 و دفع موزیات حی و انس و طرد هوام و شتمند و آند فضل در تحصیل فتح و ظفر
 بر هر شکر در حفظ و صانت از شر اعدا و نصرت برایش در غلبه اعدا
 و استیلا بر لشکر اعدا در القاء رعب در قلوب دشمنان و شکستن ایشان

در دفع غلام

در تیر اعدا و شتمند و آند فضل

در دفع ظالمان و منافقان و غارتان و امنی از کید ایشان در نکت و غزل مثل ظالم
 و سلطان جابر در تیر بعض اعدا و ارجاع مکر ایشان بآستان در تیر
 ظلمه و تحوّل منازل ایشان در سلامتی از ضرر حی و انس در امنی
 از وساوس حی و ابطال سحرها و دفع چشم بد در تیر کین دادن ریاچ عاصه
 و دفع موزیات و طرد هوام در دفع حیات و عمار و سایر موزیات
 در تحصیل فتح و ظفر بر هر شکر در کتابت در الطمین آورد که هر که سوره انا فتحنا لک الکتاب
 شریطش و با خود نگاه داشته در وقت قتال و خست و خوف دشمن از مجموع افات و بلیات
 باشد حق تعالی ظفر و نصرت دهد و بر او دشمن و در کتابت شریطش بر وی رحمت الله آورده که هر که
 فتح و نصرت چهل و یکبار سوره انا فتحنا را بخواند متوجه حاصل شود و اگر جمعی قرائت کرده چهل
 یکبار بار تلاوت کنند فتح کلی و نصرت عظیم روی نماید و هر که سوره طه را ۱۱ بار بگوید بوی
 اعدا مفسد و منصرف گردد و هر که بنیت فتح و نصرت یازده بار سوره یونس را بخواند مراد حاصل شود
 و در حوائص نمیی آورد که هر که سوره اذا جاء نصر الله را بر شمشیر خود شش کند شریطش و بان شمشیر
 محاربه نماید فتح و نصرت و بر او و بر همه اعدا غالب بود در حفظ و صانت از شر اعدا و
 برایش در کتابت در الطمین آورد از ابن عباس رضی الله عنه که اسم اعظم حق تعالی در اول سوره حدید است شش بار
 اول از آن در سوره یس هر که آن سوره را کتابت کند شریطش و از خود بپاویزد و در صف قاتل رود هیچ الت

بوی نرسد و هر که در مقابل دشمن سوره تازان را بخواند هیچ ضرری بر وی نتواند رسانند و هر که سوره
 کثر را
 در پیش کتابت کند و با خود بخواند از هر اعدا محفوظ باشد و برایشان مظفر و منصور شود مادام که
 آن نوشته همراه وی باشد هیچ مکر و هیوی نرسد در غلبه و استیلا بر لشکر اعدا در کثرت
 در نظم آورده و خواص این قیامی ذکر شد که هر که سوره هود را بر ورق اهو نویسد و در جایی محاربه
 با خود بخواند از هر اعدا غلبه کند و اگر کسی بیکبار بر وی حمله کند جمله را محفوظ سازد و دست
 کوتاه کرد اند و هیچکس چوب وی دلیلی نکند و صاحب سر نظم آورده که اگر کسی این سوره را بر
 کتابت کند و سه روز متصل در صبح و شام بپا شامد دل وی قوی شود بمقابله که اگر کسی با وی
 بمقابله و محاربه برخیزد از همه فارغ البال باشد و هیچکس پیش وی حکم نکند الا موافقت و متابعت
 وی و هر که سوره النجم را بر ورق برده پاک نویسد و با خود بخواند از هر اعدا استیلا و بی اعدا قوی
 و هیچ دشمن را با وی مجال محاصره نماند و غلبه و نصرت در جانب وی قوی بود
 در القاء رعب در قلوب دشمنان و شکست ایشان در کتاب در نظم و خواص این قیامی آورده که چون
 کسی سوره الم تر کیف را در میان دو صف لشکر چند بار بخواند خوف و هراس بر لشکر دشمن غلبه کند
 و همه بیکبار روی هزیمت آرند و اگر کسی در وقت تقابل و فساد دشمن این سوره را بخواند از
 دشمن مغلوب و مقهور گردد در دفع ظالمان و منافقان و غادران و ایمنی از کید ایشان
 در کتاب در نظم آورده که هر که از ظالمی ترسد سوره تغابن را تلاوت کند و بر وی در آید از شر وی و

در کتاب در نظم

هر شیطان و ظالمی ایمن ماند و تلاوت سوره نبت نیز در وقت دخول بر ظالمین خاصیت دارد و هر که سوره
 بر قلم از جامه پاک دختر بکشد و با خود بخواند از هر اعدا و هر که سوره نبت بوی پیش برود و از شر اهل نبتی این
 باشد و بر افعال خیر موع شود و کردارهای خیر را دوست دارد و غش شود در کتب و غول
 متولی ظالم در کتاب در نظم آورده که هر که سوره نعت را بر طرف بزرگ چنی باز خواند نکند در شریک
 و مظالم با و بر عد و بوق و بازان و طوفان عظیم بود و نوشته را هم باب بارانی که در آن کشف با خود سازد
 و این اب معول را هم در آن شب مظلم بود در دیوار منزل انعام و متولی ظالم بسیار و اگر میسر شود در درون
 منزل وی رش کند اولی بود پس چون روز شود و افضا منصب از سرای خود قدم بیرون نهاد باز نکرده
 مغرور و منکوب و از ابو حامد محمد الغزالی نقل کرده که هر که این سوره را در شب نیت در کتاب در نظم
 در بر توانش کتابت کند و هم در ساعت بر در بارگاه پادشاه برود و بر انجالی جانی دفن کند لشکر وی در هم
 و رعیت وی نافرمان شوند و در امر وی عاصی گردند و سببه وی شک شود و سلطنت وی
 رود در تفریق اعدا و ارجاع مکر ایشان هم بایشان در کتاب در نظم آورده که هر که سوره
 را کتابت کند در طرف نرجاع که سر وی شک بآیند و نظر فرود منزل دشمن دفن کند هر که در آن منزل بود دارد
 همه بیمار شوند و اگر کسی از غیر اهل منزل بر آن منزل بر آید وی نیز بیمار شود و اگر آنسوی را بنویسد و باب بار
 بنویسد و در آن اختیار بخواند از آن ابهر دشمن که بسیار بیمار شود و اگر نه آن ابدی دشمن را بنویسد و در
 وی بر حادث گردد و هم آن بود که بگریزد و هر که هر صبح و هر شام سوره واقعه را تلاوت کند همه در خط

نیت و غنای ظالم

تلاوت سوره واقعه

باشد تا که معاندی نسبت بوی کیدی اندیشد ان کید هم بوی راجع شود
ظلمه و تحریک منازل فقه در کتاب التظیم آورده که هر که سوره حج را تمام و کمال کتبا کند بر آناه
چینی یا مثل آن پس محو سازد و در منزل سلطان جایز و حاکم ظالم روش کند استیغاث وی از دست
رود و مضطرب و خاشوع و از ملک و مقام خود برکنده و سرکشته گردد باین الله تعالی و چون کسی
سوره طلاق را بر آناه زجایی و مثل آن کتبا کند و محو کرده اب ویرا در موضعی بیابان یا مکانی
اواره گردد و ابداد دیگر در آنجا ساکن نشود و اگر ابتدا صفا ان موضع اواره نشود آنجا قتل و فتنه
عظیم قائم شود و آخر بشری و تحریک کند و عامل باید که در این عمل از حجبانه بفرسد و نسبت
مستی کار نه بندد که خوف رحمت بود و هر کس سوره نحل را بنویسد و در آناه نوشته و در آنجا حکم
سازد و در منزل اهل فتنه و فحش و فساد کتبا بخاعت تمام مستاصل شوند و حجت ایشان بر ایشان
مبدل گردد و در تحت قدم دشمن دفن کند سلسله وی از هم فرویزد و نیست و نابود گردند و اگر
آناه شد و در آراس را در بیتاب بر خاک خد بار هر درختهای میوه دار فرویزد و عامل باید که در
عمل ملاحظه نماید و جز در حق ظالم فاسق بجای نیارد و در خواص این عقیقه آورده که هر که کفی خاک از برای
قدیم خراب شده بردارد و کفی دیگر از جام کهنه ویران شده و کفی دیگر از مسجد قدیم ویران شده و
کفی خاک هفت بار سوره لم یکن بخواند پس آنجاها را بهم آمیخته وقت سجود در منزل ظالم که مردم از ظلم او
وی بشنوش باشند بریزد بر روی و بر آتش و خودش بریزد اگر در دواثری از وی و منزل وی

غافل و غافل دارد
کرد

نماز و عامل باید که در مثل این بر نیت صحیح شروع کند و از عصبیت و هواضا پاک باشد
در سلامتی از ضرر و افس در کتاب در التظیم آورده که هر که سوره احقاف را کتبا کند و با خود نگاه
دارد از شر دیوان این شود و در بیداری و خواب هیچ مکر و هی نه بیند و ان نوشته داشته باشد در زیر پای
خود هفتاد و نه مرتبه و هر طاری که با محفوظ ماند و هر که سوره یس را بحباب و زعفران کتبا کند و با خود
نگاه دارد از چشم و زخم و ضرر و وحام و حله اوجاع این ماند و از شر ابوالحسن شاذ قدس سره نقل کرده
که چون خواست که از هر افات سالم باشی بر تلاوت قل اعوذ برب الناس مدا و نماز و این سوره اقصی جمع
و هر روزی که بر قرأت معوذتین مدا و صفا باشد شود و هر که وقت نماز معوذتین را بخواند از جن و و
ایشان ایمن باشد و در خواص این عقیقه آورده که هر که در صبح و مساینه بسیار بخواند شریزی شرف از وی منت
شود و هیچگونه چشم زخم و سحر و جادو نکند و همیشه از ان مجرای باشد در این از مساوی
و باطل سحرها و دفع چشم بد در خواص این عقیقه آورده که مدا و معوذتین دفع و مساوی و ماف و
شیاطین بود و در ختم شیخ بونی مذکور است که هر که سوره یونس را بمشک و زعفران بر ورق آهونوب و با
نگاه دارد از شر جن این بود و در کتاب التظیم آورده که چون کسی سوره حجر را در دواخانه بخواند
کتابت کند هیچ شیطان نزدیک آن خانه نیاید و هر که سوره هود را بر شخصی خواند که از چشم بد متاثر شده باشد
و مریض گشته حق تعالی صحت کرامت کند و در ختم بونی آورده که هر که سوره طه را بر نیت دفع سحر
متصل تلاوت کند ان سحر باطل گردد در تکیه و ادویه و باج عا و دفع مودا و طرد هوا

کتبی

ثبت در کتاب در سوره

در کتاب در سوره نظم آورده که چون کسی در وقت نضام رباح و وزیدن عاصف سوره الم
ترکیت را چند بار تلاوت آن بادهای سخت و عینف تنگین باید و در هوا را می پیداشود و هرگاه
و مجاور که بخواندن سوره بنابر آیه نماز طوارق و حوادث محفوظ باشد و هیچ مودی از مودنایت
و بر اضرر رساند و چون سوره انشئت را بر حایطی کتابت کند هیچ کزند بر این ان حایط نکر در و
در ان موضع نود با و از نماید و سوره الرحمن نیز همین خاصیت دارد و اگر کسی هر دو سوره را بر حایط
در حصو نیجه ابلغ وارد بود و خواندن سوره انشئت بر کسی که او را مار و کرم و غیران کزیده باشد
مشکین و جع دهد در دفع ضرر حیث و عقاد و سایر مودنایت در کتاب در سوره نظم
آورده که هر که سوره سبار بر کاغذی نویسد و در خرقة سفید پاک بچد و با خود نگاهدارد
مار و کرم و سایر کزندگان این با و مادام که آن نوشته با وی باشد هیچ افنی نوی نرسد و اگر کسی سوره
طور در اکتابت کند بر ظرف چینی یا زجاجی و باب پاک محو سازد و آن ابراد بر موصنی رن کند که عین
نباشد کزندگان تمام از آنجا فرار نمایند و اگر از آن اب قدری بر کرم ریزد کشته شود و هر که سوره
فرقان را سه بار کتابت کند و آنرا بر خود بسته بموضعی رود که آنجا تعبأ بود یا بعضی کزندگان هیچ
نموانند بوی رسانند در تمهیل و توسیع رزق و دفع فقر و فاقه و اخراج دفاین و
رجوع غایب و باقی و سارق و نیل حر و ضبط مخروفات و اعینی مسافر در بر و حج و حفظ مال از قطع
طریق و باز یافتن راه بعد از گم شدن و از ده فصل اول در تیسیر و توسیع رزق **فصل دوم**

در ادای دین

کتاب در سوره و عقیقه

در ادای دین و دفع تنگی معاش و رونق کسب **فصل سوم** در حصول ثروت و دفع فقر و فاقه **فصل چهارم**
در اطلاع روحان و اخراج دفاین و وقوف بر مافی الضمیر **فصل پنجم** در رجوع غایب و باقی و سارق
این المتهمین **فصل ششم** در نیل خیرات و از دیاد برکات **فصل هفتم** در حفظ دفاین و مخوفنا از عوا **فصل هشتم**
و افات **فصل نهم** در ضبط انبار حبوبا و حفظ ان از خوره و مشبه و امثال ان **فصل دهم**
در سلامتی مسافران بر و حج از افات و رسیدن ایشان با و طمان **فصل یازدهم** در اعینی مسافر در باز
غرق شدن و کشتی شکستن **فصل بیستم** در اعینی مسافر خشی از حوادث و دفع سباع و **فصل بیست و یکم**
فصل بیست و دوم در حفظ مال تاجر از قطع طریق و باز یافتن راه بعد از گم شدن
رزق و روزی سوال کند حق تعالی و دعا و بر امتحان گردد و فرموده که از بعض عارفان شنیدم که هر که سوره
انا فتحنا ادر و رقت هلال رمضان سه بار تلاوت کند حق سبحانه در سال رزق و روزی را بر وی کشاید
و هر که بر تلاوت سوره مزمل مداومت نماید حق تعالی روزی او را کشاید و هر که سوره عادی را کتابت کند
و با خود نگاه دارد روزی وی بهیچ میسر شود و بر هر که روزی شود و ضیق معاش روی نماید باید که سوره
قارعه را کتابت کند و همیشه با خود نگاه دارد تا رزق وی باسأ میسر شود و بهر وقت بکشد و از شیخ ابو الحسن
مشاذلی قدس سره نقل کرده که اگر خواهی رزق تو باسأ و سهر میسر شود بخود لازم گردان که سوره **فصل بیست و سه**
بسیار قرائت کنی در ادای دین و دفع تنگی معاش و رونق کسب در کتاخته ابونی او
که هر که سوره واقعه را چهل یکبار تلاوت کند بزودی کردن وی از بار و ام سبک شود و در کتاب

در کتاب در سوره نظم آورده که هر که سوره انشئت را بر حایطی کتابت کند هیچ کزند بر این ان حایط نکر در و

المنظم آورده که هر که سوره یوسف را بنویسد و باب پاک محو سازد و پاشا فرض وی از جامه ثواب
 شود که در میان و خیال وی ننگه باشد و روزی بروی کشاده شود و از شکی معاش خلاص شود و ملا و بر ملا و
 این سوره همین شیخ دهد و هر مدتی که بر ملا و سوره تحمید نماید دین وی آید و هر که سوره حجر را بخواند
 و کلاکت کند و آن نوشته را در جیب خود نگاه دارد کسبی بسیار گردد و بازار وی گشود و در تمامه و با
 دوست گیرد و تا وی بود باد بکری سودا کنند در حصول ثروت و دفع فقر و فاقه در خواص
 این تفسیر آورده که هر که در نمازهای خود سوره تبارک را بسیار بخواند برودی توانگر گردد و در خفا و بی
 آورد که هر که هفتاد و پنج سوره و الذاریات را متصل بشمارد بخواند حق سبحانه و تعالی بسیار و بر او
 گرداند و از فقر و فاقه برهانند و در کتاب سرایا آورده که مردی نزد ابن عباس رضی الله عنهما میآمد و میگوید که
 شکی معاش و فقر و فاقه و طلب دعائی کرد که موجب ثروت و برکت باشد و سبب خلاصی از فقر و فاقه بود
 فرمود که بر ملا و سوره طه را هفتاد و یک بار بخواند و وصیت کرد و آن وظیفه را میخواست و برودی بگوید
 فایز گشت و در کتاب در المنظم از ابن مسعود رضی الله عنه روایت کرده که گفت از حضرت رسول صلعم شنیدم که فرمود که
 هر که سوره واقعه را هر شب بخواند فاقه ویران نیاید و هر که انشور را هر بار بخواند هرگز از فقر
 نرسد و هر که بر قرائت سوره نون و القلم مداومت نماید و در نمازهای فرضیه و نافله بسیار بخواند
 هر که بقرآن مبتلا شود و هر که سوره الکاف را بنویسد و در ظرف آبکینه کند که کلوی آن شاد بود
 و آنرا در برای خود جای پاک محفوظ گرداند از فقر و فاقه و آید و خلق خلاص شود و هر که هیچ کس از اینانی

در کتاب

محتاج نکرد در اطلاع بخیرین و اخراج دفاین و وقوف بر مافی الضمیر نام در کتاب
 آورده که هر که در نمازها سوره اذ لیل بسیار بخواند و در غیر نماز بر ملا و آن مواظبت نماید ثواب
 کلامی حق تعالی بخیرین و بر وی مفتوح کند و بر دفاین و خیرین اطلاع بخشد و هر که دینه ندارد باشد
 و فراوانی کرده که در کدام موضع آید دینه پدر و غیره بخشد که گنجی بر قرائت سوره و الضحی مدافعت
 نماید بوجهی از جوی انموضع و باز یابد و بر دینه مطلع شود و فرمود بعضی از عارفان گفته اند که هر که سوره
 شعر را با این آیت که اذ انزلنا من السماء ماء فادراهم فیها الی قوله ثم تعقلون کتابت کند پس آن مکتوب را از گردن
 خوس سینه افروخته بپاویزد و بر سر دهد در انموضع که گمان دینه دارد آن خوس بالای دینه باز
 و بنهار و چنان انموضع را ویدک کرد و علاصیت این عمل این بود که خوس در سر فروماید و بنهار
 فصل پنجم از باب پنجم از معالیه رابعه ایاد یافته و فرق میان این دو عمل است که اینجا بکتابت آیت الکاف
 نموده و اینجا سوره را تمام کتابت کند و این در حصول ثمره ابلغ و اتم است و در خلاص این تفسیر آورده که چون کسی
 خواهد که از ضمیر نامی خبر یابد و بگویند باطن وی مطلع شود باید که سوره اذ لیل بر خرقه از جامه آن نارد
 بمشک و در غفران و کلاب بنویسد و در اخوان اسم وی و مادرش رقم زند و بپنجاه مرتبه داشته در هر یک و در میان
 دهد و خداوند حکم سازد بعد از آن بر سینه نام کند و در خواب بخوابد و مافی الضمیر خود را تمام آید
 بی آنکه بخوابد خود شعوری و حضور داشته باشد در هر جمع غایب و ابی و ظهور سارق پس از آن
 در کتاب در المنظم آورده که هر که غایبی باشد و خواهد که زودی بصورت و سلامتی بوی باز آید یا چیزی بگوید

المنظم

باشد و خواهد که زود باز یابد باید که بزمام وی هفت سوره و الضحی با سرائی قلا و کند و اگر ظاهر شود
هفتاد و یک سوره که ای بخواند بعد از آن بگوید یا صانع العجا یا ادرک غایب یا جامع الشات یا من مقادیر
الامر سید اجم علی ضائقی اورد علی ضایقی فانه لا جامع له الا انت برحمتک یا ادم الراحمین و
ختمات بونی مذکور است که هر که هفت سوره شعرا بخواند بنده کربخته باز آید والد را تم این خود علیه
از بعضی اکابر نقل کرده که هر که سوره الضحی را بکاغد پاک نوید بنویسد و در ذیل آن نام بنده کربخته و نام
مادرش رقم دهند و بگرد سوره هفت دایره بر روی یکدیگر کنند و هر یکدایره را که میبکشد یکبار سوره
والضحی را بنویسد و کلاهی تلاوت کند پس آن نوشته را بر بخور لایق داشته و در خرقه پاک پیچید در خانه تا
در زیر سنک نهاند آن کربخته سرگردان شود و حیران گردد و زود بجا نه حاجت کند و اگر بنده هفتاد
و چنان اشفاق کند که دخل راجع عمل مختلف نکند و اگر بنده توبه بود و در اغفال راجع بود پیشه بنده
باز آید و اگر حکام اشفاق نبینند باید که در حین عمل البته صاحب طالع راجع باشد و از اخطای شرط
کری نبیند که مصلحتی بر او افتد شود و در کتاب در سرائی او و هر که سوره یوسف را بر پشت صلیب
کند و آن را به ای محو سازد که از حفر بر پوشید کربخته باشد پس آن اب معی را هم در پشت بخور
و قدری ارد بام اجتماع که بفریدی تمام باشند بران اب ضم کرده و بعد هر فریدی در آن
حدا کند پس اجتماع را بخورد آن خیر و فریاد کسب از وی آن فریدی صادر باشد و بخورده آن خیر قدری باشد
و در میان جم دسوا شود در نعل خیر و از دیاد بوطا در کتاب در سرائی او و هر که سوره یوسف

در نعل خیر و از دیاد بوطا در کتاب در سرائی او و هر که سوره یوسف

کتابت کند سرائی در منزل خود جای پاک دفن کند بمن و برکت و خیر و محبت در آن منزل بسیار
شود و اگر آن سوره را بر دیوار منزل نویسد از جمیع حوادث و نوازل ایمن ماند و هر که سوره یوسف را بنویسد
بناست سعد و در طرفی حکم کرده در میان دیوار سرائی خود محفوظ گرداند برکت و جمعیت در آن منزل زیاد شود
و آن منزل بر مسکن صمیم و مبارک باشد و هر که سوره هجره را در نماز نافله بسیار خواند حال و رزق وی
زیاده شود و هرگاه سوره تبارک را در نماز نافله بسیار تلاوت کند در مال وی خیر و برکت بسیار پیدا شود
و روزی بروی کشاده گردد و در خط دفاتر و محروفا از غواض و اقا در کتابی در سرائی
و خواص این تمی اورد که هر که دغینه و ذخیره هفت و خواهد که محفوظ و مصون باشد و حادثه بان را نیاید
و دست تصرف بان نرسد باید که از ابتدا تا آخر بتلاوت سوره العصر اشتغال نماید و تا وقت نماز
متصل قرائت کند اندغینه و ذخیره در خط و امان حق تعالی باشد تا وقتیکه صلا آن بر سرش آید و اگر این
سوره را بر چهار دغنه نوید و در چهار زاویه آن محفل دفن کند ذخیره وی بغایت مضبوط و محفوظ ماند
و اگر سوره جی را بر بخور خواند محفوظ ماند از هر طاری و حوادثی در ضبط انبیا
حبوباً و حفظ آن از خور و شیشه و امثال آن در کتاب در سرائی او و هر که سوره الکاف را
کتابت کند و در آن راه راجی مضبوط در میان انبار خانه هفتاد و خمر و شیشه و آنچه بدان نام مصون
و محفوظ باشد و بگویم ضرر بوی نرسد و باند و خسته ضرر نرسد و هر که سوره مجادله را بنویسد و در میان
حبوباً اندازد از آنچه موجب فساد و تباهی باشد و هج دانند از آن انبار ضایع نگردد و هر که سوره مطففین را

برای بارخانه و مخزن و خا از خور و اتصال آن سالم بماند و هر که سوره والیت را بر بخرد مطعوم است
 حق سبحانه آنچه موجب فساد آنرا منقضی نماید و در آن مخزن برکت آفراید ^{در سلاقی}
 مسافر و بر آزار آفت و سید با و طایر کتاب در نظم آورده که هر مسافری که بر تلافی سوره صف
 مداومت نماید از هر طاری و حادثی که بر سرش آید سالم و محفوظ باشد تا وقتی که بوطی خود مراجعت نماید
 و مواظبت بر قرائت سوره طوره این خاصیت دارد و هر که سوره عبس را گنگ کند بر ورق اهورا و
 با خود نگاه دارد هیچ طریقی برادر سفر نه پدید آید الا آنکه در طریقی خیری بیند و هر که متوجه سفری شود
 و سوره علق را بر لایط نوشته بر خود بندد آن نوشته و بر او قایم و بنامی باشد هم در سفر و با هم در
 سفر خنکی تا وقتی که باهل و عیال و خانها را خود عود نماید ^{در این سفر در او غرق شد}
 و کشتی شکست در کتاب در نظم آورده که هر مسافری که خواهد که بکشتی نشیند باید که تحت سوره انا
 فتحنا و انا انکس کند خواند این سوره در اوقاف موجب آن است از غرق شدن کشتی و خواندن سوره پس
 همین خا دارد و در ختم آتونی مذکور است که هر که هفت بار سوره حج را بخواند پس بدین آیت ختم کند
 و از بسا در با و شکست کشتی آید و هیچ ضرر نیاید ^{در این سفر خنکی از حوادث و وقوع}
 و موزیاد کتاب در نظم آورده که هر که بر قرائت سوره مجادله مداومت نماید از طاری و حوادث و طغیان
 محفوظ باشد و در راه این و سالم بماند از هر خونی و خطری و هر که سوره غل را بر ورق اهورا بنگارد و آنرا
 در میان پوستی پیچد که در باغ یافته باشد و باید که آن پوست در آب که هیچ قطره از وی جدا نکرده باشد

در سوره غل
 در سوره غل

پس بمغول ملغوف را در صندوقی بگذارد و هر که می رود و سبب با خود نگاه دارد هیچ سببی و مار و کرم و
 آن پیرامون آن صندوق نکرده و هر که نزدیک آن صندوق نشیند و خواب کند از ضرب جمیع موزیات
 امان و حفظ حق تعالی باشد ^{در حفظ مال تاجر از قطع طریق و باز یافتن راه بعد از}
 سرگردانی در ختم آتونی آورده که هر که در ابتدا سفر هفت نوبت سوره تغابن را تلاوت کند مال و متاع
 وی از تصرف قاطع طریق سالم و این ماند و هیچ دزدی و حرامی بر او دست نیاید و در خواص
 قیمتی او در ده که هر که سوره بقره را بنام در هر روز جمعه بر صد نشی کند بر لایط کتاب و آنرا در میان دست
 و استعد خود از هر اوقات راه سالم بماند و این باشد و دست تصرف قاطع طریق از وی کوتاه باشد
 و حق سبحانه در برکت بسیار در مال و متاع وی بنماید و در بر بصیرت و غنیمت بوطی و اهل و عیال او
 بوسند ^{در دفع امراض و اوجاع بدنی و جسمی و ولادت حوامل و تعویذ اطفال مسلمه و اطفال}
فصل اول در دفع امراض و اوجاع **فصل دوم در دفع صداع و شقیقه و صرع و غشی و لغوه**
سیم در دفع امراض عین و اذن **فصل چهارم در دفع انواع حمیات** **فصل پنجم در دفع جوع و عطش**
و ضررها کولات **فصل ششم در دفع اوجاع درونی و معال و زجر و مسند مثانه** **فصل هفتم در دفع**
یرقان و جاحش و دما میل و بواسیر و الام و ارام و دفع امراض دوا **فصل هشتم در حفظ حوامل**
و جنین و تسهیل ولادت و صبا مولود **فصل نهم در حصول ولد صالح و وقوع ولد مذکر** **فصل دهم**
در ادرار دلب و مضع **فصل یازدهم در دفع بگا و فرغ اطفال از شیاطین جن و انس و احمق ایشان از خشم**

و غشی هوام **در دفع امراض و اوجاع در کتاب در النظم** آورده که حضرت بر ائمه علیهم السلام
فرموده که هر که بکشد و در باب بار و روی خواند هفتاد بار فاتحه الکتاب و هفتاد بار اذکار الکرسی و هفتاد بار
قل هو الله و هفتاد بار معوذتین سو کند یا خدا که غشی من بیدار و که جبرئیل من آمد و خبر داد و که هر که از
این اب هفت شبانه روز پیای هر صبح شربت میاشامد حتی که هر مرضی را که در بدن وی بود دفع کند
و صحت و عافیت دهد و بر اذان مرض و بیرون بردن عروق و اعصاب و گوشت و پوست و جمیع اعضا
وی مرض را در ختمات بونی آورد که هر که نیت شناسود فاتحه را میان سنت و فرفری بباد هفتاد و نه
تلاوت کند مراد حاصل شود و اگر کسی در پس فصد و حجامه هفت بار فاتحه بخواند و بعد از آن پنج خول
در یابد و در حواص این نیتی آورد که هر که سوره فاتحه الکتاب را کتابت کند و مکتوب را سه بار در عضو در
ماله و هر بار بگوید اللهم اشف فانت الشافی اللهم اکفنی فانت الکافی اللهم عافی فانت المعافی ان در
والم بکل زایل گردد و در کتاب در النظم آورده که هر که سوره محمد صلی الله علیه و آله را کتابت کند
عذب محو سازد پس باین اب غسل کند جمیع امراض از وی زایل شود و هر که سوره و الذاریات را از وی
نزد یک مریض تلاوت کند مرض و الم وی تخفیف یابد و هر که سوره مجادله را از وی مریض بخواند که از غایت
بخواب فریاد جهان تخفیف و تسکین یابد که بخواب رود و اسود کرد و قرأت سوره یوم و یحیی و یزید
خاصیت دارد و دفع بخوابی کند و هر که سوره واقعه را بر مرالین بنهاد بخواند از تمام باید و اگر بر جفت
خواند با ساجاد دهد و اگر کسی سوره نبت را بر عضو نوحه که درد مند باشد و خوف آن بود که الم را داند

در دفع امراض

در دفع

خواهند ان الم نفسا یابد و از عقب العافیت پیدا شود باذن الله تعالی **در دفع صدق**
و شقیقه و صرع و غشی و لغوه در کتاب در النظم آورده که هر که سوره سجده را کتابت کند و از
صاحب صداع و شقیقه و صرع بپاویزد حتی تا نماز و بر اذان مرض خلاصی دهد و هر که بعد از نماز
سوره کافران را بر صاحب صداع و شقیقه خواند از درد و الم تسکین یابد و هر که سوره یحیی را به نیت دفع صرع
کند حق تعالی شفا دهد و هر که سوره و اللیل را در کوش مصرع بخواند یا ضاعشی شفا یابد چون صاحب لغوه
و تلاوت سوره اذاریت مداومت نماید حتی سحانه و تا ویران ازان مرض خلاص گردد **در دفع**
امراض عین و اذن در کتاب در النظم آورده که هر که سجده را کتابت کند و از آن باب باران محو سازد
و بر سر سپاهانی ایخته صلا کند و بان سوره اکتال نماید بیاض عین و مرمد و ظفره و سایر علل
عین را نافع بود و اگر چشم را بان اب معجون شود هم نافع بود و هر که سوره الرحمن را کتابت کند و از خود بپاویزد
از مرض رمه چشم خلاص یابد و هر که سوره منافقون را بوضا و مد بخواند انگشت از چشم وی زایل گردد و هر که
سوره زبیاپی هر روز صد مرتبه سوره ملاک را بوضا و مد بخواند شفا یابد و هر که سوره کورت را بر چشم خواند و
باصر تقویت یابد و علت غشاوه و مرمد از وی زایل شود و هر که سوره اعلی را بر گوش خواند که طنین
عارض شد با آن علت زایل گردد **در دفع انواع حیات در کتاب در النظم** آورده که حضرت
امام همام جعفر الصادق علیه السلام فرمودند که هر که سوره فاتحه را بچهل یکبار بر وقت اب خواند و آن اب را
بر روی محوم ریش کند نافع بود و وقت زایل شود و هر که ضابط چند بار بخواند زایل شود و هر که سوره لقن را کتابت کند و

در دفع امراض

باب عذب شسته بخورد کسی دهد که مرض درونی داشته باشد عافیت یابد و از انواع تبهای مطبقه و غیر مطبقه
و حیاتی و بی و بیع و شک و غیر آن شفا یابد و هر که سوره عنکبوت را بنویسد و باب عذب انرا بخواند و بسیار
تب و بیع و نافع بود و هر که بان اب روی خود را بنویسد مرض حمه را زایل گرداند و دفع حرارت کند و هر که سوره
والکلیل را بخواند و بخورد بصنایب لازم خوانند از آن تب خلاص شود و چون کسی سوره الم نشره را بخواند
کرده از صنایب در آید و زایل شود و تلاوت و کتابت سوره حدید نیز همین خاصیت دارد و هر که سوره
کتابت و باب عذب شسته صنایب به آن اب غسل کند مرض وی زایل شود و هر که سوره الشمس را کتابت
و باب عذب بخواند و از آن اب معمول بیاشا کند روزی را زایل کند باذن الله تعالی در دفع جمع
و عطش و ضرر ماکولات در خواص این قیمی آورد که چون کسی سوره و العادیا را بر کوزه فوخر بنویسد و بنویسد
باب باران بخواند و با شکر امیزد و بنیاشا بیاشامد و سه روز این عمل بجای آورد از مرض جمع و عطش خلاص
شود و در کتاب در النظم از بعضی نقل کرده اند که هر که بر طهارت کامل در صبح و عصر سوره واقعه را تلاوت کند
کرسیه و قشقه نشود و اگر چه مدتی بماند و هیچ شدنی و خوفی و فتنی الا حق وی نشود و حضرت پیغمبر صلی الله
و آله و سلم فرموده اند که هر که سوره یس را بخواند پیر شود و هر قشقه که بخواند سیراب شود و هر که سوره
غاشیه را بر طهارت بخواند که شاول خواهد نمود از ضرر وی ایمن باشد و هر که سوره طلاق را بر شربی از او بپاشد
مرضی خواند شراب از غایله آن ایمن ماند و هر که سوره قمری را بر طهارت بخواند که میرسد از خوردن آن
شود انطعام شفا و ایمن باشد و بر آن عارضه نخورد و اوجاع کلی و غیر آن در دفع اوجاع و مرض

و سعال در تن
و سوز

و سعال و زحیره و سسک منشا در خفا بونی آورده که هر که را الم در تن عارض شود که سبب آن نداند
هفت بار سوره مجرات را تلاوت ان الم را بیل شود و هر که سوره لقمان را بیکتوب یا اثر الیش بخواند در تن
خلاص شود و در خواص این قیمی آورده که هر که سوره و العادیا و احسانه در فصل سانی گذشت بر کوزه فوخر
بنویسد و بنویسد و باب باران بخواند و از آن اب معمول بیاشا کند و سه روز متصل این عمل بجای آورد
از در جگر خلاص یابد و در کتاب در النظم که هر که سوره الم نشره را بخواند و بر سینه خود خواند از مرض فوخر ایمن باشد
سینه خلاص شود و هر که سوره زخرف را کتابت کند و باب باران بخواند و بصنایب سعال بخواند از مرض زایل
و هر که سوره الرحمن را کتابت کند و باب پاک بنویسد و بیاشامد مرض محال زایل شود و هر که سوره
کتابت کند و باب عذب پاک شسته سه روز بنویسد و بر پی بیاشامد از در پی سینه خلاص شود و هر که
دخان را کتابت کند و بنویسد و باب ویرا بیاشا سسک کرده و مشانه را بنویسد و در در مشانه را کتابت کند
در دفع برفان و جواش و دامیل و بواسیر و الام و امه و دفع امراض دواب در کتاب در النظم آورده
که هر که سوره سبارا تلاوت کند بر طرف چپ یا راستی و باب طاهر بخواند و ساشامد از برفان
خلاص شود و در تن چرخ وی برادر اصل باز گردد و هر که سوره الم یکن را کتابت کند و بخواند و با خود بخواند
که یکبار از آن طرف چپ کتابت کرده باشد و بخواند و بیاشا سسک علی برفان را از وی زایل کند
و هر که سوره حم غافر را کتابت کند و بخواند و با خود بخواند از همه قروح و جواش که بر بدن وی عارض
باشد خلاص یابد و هر که سوره مناخون بر او جاع و دامیل بخواند زایل شود و هر که سوره و العادیا

کتابت کند و از خود بیاورد هر چه می که داشته باشد تا ایل شود و هر که سوره اعلی را بر بوی بخواند تا ایل گردد و
خواند سوره غاشیه بر لام و او را سبب تکین و تخفیف آن شود و هر که سوره حدید را بنویسد و با خود نگاه
هر و می که در اعضا وی بود فرو نشیند و هر که سوره انعام را کتابت کند و از گردن در آب ویند از جمع
امراض که در آب را عارض شود تا ایل گردد و هر که سوره انشعاب را کتابت کند و از گردن ستواند و بپزند
جمع افاق و امراض که ستواند را طاری میشود محفوظ ماند و هر که سوره فاطر را کتابت کند و از گردن در آب
بپا ویند در حفظ حوامل و جنین و تسهیل ولادت و صیانت مولود در کتاب در الطاهره او
که هر که سوره لم یکن را بر طرف چینی بنویسد و باب طاهره سازد و حامله ازان بیاضا و بر او جنین را
در شکم وی منع بلیغ برساند و از جمع افاق و امراض محفوظ ماند و سوره حجر آتیه همین خاصیت دارد و هر که
سوره الحاکمه را کتابت کند و بر بران حامله بنهد حین در بطن وی از همه افات و بلیات محفوظ ماند و اگر این
بر جام زجاجی نویسد و باب طاهره سازد در آتش که فروزند قبول شود و بر ازان شرب دهد فم و
ذکاء او بپذیرد و از هر اسپری و مریضی که اطفال را عارض میشود بسلامت ماند و من عند محفوظ باشد و اگر این
سوره را بر زرعش ریختن خوانند و در بید مولود را کوی بر آن نعیم رسانند و از جمع حشرات و طیور مریضی
و سایر افات محفوظ باشد و امن و روغن جمع اوجاع بدنی را نافع بود و اگر کسی سوره انشعاب بنویسد
و بود یک وضع حمل بوزن حامله بنهد در ساعت با سبب بپا ویند و اگر کسی سوره ذاریات را بنویسد و بر زنی
بند که بعثت و دشواری میراید بصبرعت و استقامت دهد در حصول ولد صالح و وقوع ولادت کند

در کتابت سوره الطاهره

در کتاب در الطاهره که هر و می که سوره فجر را صد بار بشمارد پیش از خواب کند بعد از آن باز و خود میبازد تا
حق تعالی امانت از او ببرد و صلح کرامت فرماید که دیدن بدیدار وی روشن سازند و از جمله مجربا در طلبه فرستند
این عمل که سوره اعلی را کتابت کند و بشمارد و از چندی تا روزی بپا ویند در اول ماهی که استق شده باشد
حق تعالی و بر او فرزند نریند کرامت فرماید باذن الله تعالی در اوردن این موصفا در کتابت سوره الطاهره
آورده که هر که سوره یس را هفت بار بکتابد و در غفران طرف چینی یا زجاجی نویسد و هفت روز
هر روز از آن باب عذاب بخورده بخورد و زن مرضه دهد بر پستان وی بپوشد و بسیار و اگر و می
بپاشد مادر را کامل نماید و از همه امراض درویشا یابد و هر که سوره حجر را کتابت کند و کلا و غفران و حق
باب طاهره زن یرده ازان اب بپاشد بر پستان وی بسیار و سوره حجر آتیه همین خاصیت دارد
در دفع بکافور و اطفال و تسهیل فطام و در ستانند و اطفال را طاهره در کتاب در الطاهره آورده که
هر که سوره ابراهیم را کتابت کند بر خرقه حوی بنهد بعد از وضو و طهارت کامل و بر طفل بندد ترک کینه
و فرغ و ترس وی در خواب و بیداری ایل شود و از چشم بد محفوظ ماند و بهیوست از شیر باز نشود و هر که سوره
بروج را کتابت کند و بر طفل بندد با سبب از شیر باز نشود و هر که سوره ق را بر طرف چینی نویسد و باب
حج سار و ازان شربتی بطفل دهد که دندان بدشواری بر میاورد با سبب و سهولت بر آرد و هر که سوره
جنی اسرا ایل را بر عملان و کلاب کتابت کند و از آن باب شیرین بخور سازد و شربتی ازان بصبحی دهد زبان وی
منطق و سخن گفتن جاد شود و دشواری و کرافی حکم را ایل شود و طلا را حاصل کرد

در دفع بکافور و اطفال

در توفیق اطفال از شیاطین حی و انس و اجنی ابنا از چشم بد و نفس هوام در کتاب ^{الظفر} آورده که هر روز
بلند بر خط میزند در اول طاری وی از ضرر جمع مودنا ایمن باشد و هر که سوره جامه را کند و از طفل نیا
در اول طاری وی محفوظ و مصون باشد از ضرر حی و هوام و از شیخ ابوالحسن شاذلی مدینه صلوات الله علیه که
هر که معوذتین را بنویسد و بر اطفال صغائر از ضرر حی و انس و مرض ام الصبغ و نفس هوام در
وینا مخفی نگه داشت **فصل دوم** در تحصیل اخلاص و صفات مرغیه مستطاب و زنده **فصل اول**
در توفیق خیرات و موفق شدن و قبول بحفظ قرآن **فصل دوم** در تحصیل اخلاص و نیا و تقوی
حکمت بر زبان **فصل سوم** در دفع شرک و سوء اعتقاد **فصل چهارم** در اصلاح خصال حال
در دفع و دفع کذب و تحصیل صدق و خلاصی از شرب خمر **فصل پنجم** در دفع خبث صدر و تحصیل سیر
و سعادت قلب و دفع کسل **فصل ششم** در دفع هوم و غم و **فصل هفتم** در تحصیل صحت باطن و
اوصاف کمال و خشوع و خضوع و دفع اضطراب و خوف **فصل هشتم** در تقویت ذهن و از یاد قوه
حافظه **فصل نهم** در تحصیل ذکا و فطنت و دفع نیا تقویت ذهن و حفظ **فصل دهم** در دفع
و ماس و یوان و هواجر جنیان **فصل یازدهم** در دفع شتم و جماع و احتلام و منع اضافات
فصل دوازدهم در رویای صلیحه و دیدن حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله و احوال در واقع
در توفیق خیرات قبول و موفق شدن بحفظ قرآن در کتاب ^{الظفر} آورده که هر که مداومت کند
بر قرائت سوره و التمس صاحب خطوه و توفیق و قبول گردد و از وی خیرات و مبرات صادر شود و هر که

در کتاب

مداومت کند بر تلاوت سوره مدثر به مدت حفظ قرآن مخفی و بر توفیق دهد که قرآن یاد گیرد و غیر
الادری که حافظ کلام الله باشد و الدرام علیه الرحمه از بعض اکابر نقل کردند که هر که فرزند خود را به نیت
حفظ کلام الله سوره یوسف یاد دهد و مقرر کند بر تلاوت انحصار مواظبت نماید البته موفق شود
بحفظ کلام الله در تحصیل اخلاص و نیا و ظهور حکمت بر زبان در کتاب ^{الظفر} درم المظم
آورده که شیخ ابوالحسن شاذلی قدس سره فرموده که اگر خواهی صفت اخلاص تو را حاصل شود بر تو باد مداومت
قرائت قل هو الله احد و در خواص این قیمی آورده که هر در نمازهای نافله بر قرائت سوره اذا جاء ^{نظر الله}
مواظبت نماید من وی سراید و دعای وی مستجاب شود در دفع شرک و شک و
اعتقاد در کتاب ^{الظفر} آورده که هر که سوره و المرسلا را بسیار تلاوت نماید از صفت شک و شبهه
مالن وی صاف گردد و در خاصا و مباحثا بر خصم خود بیعت و برهان غلبه کند و هر که مداومت کند
بر قرائت سور قل یا ایها الکافرون در وقت طلوع آفتاب و غروب وی ایمن شود از شرک و شک
و سوء اعتقاد در اصلاح خصال رذیه و دفع کذب و تحصیل صدق و خلاصی از
در کتاب ^{الظفر} آورده که هر که سوره زخرف را کتابت کند و آن را باب باران می سازد و آن
سلیقه بدخوی آن ابر یا شایا بدخوی و مخالفت شوهر از وی نریشود و از شیخ ابوالحسن شاذلی
قدس سره نقل کرده که اگر خواهی که زبان بر تو صدق و بر آجاری شود بر تو باد که سوره قدر را بسیار تلاوت
کنی و باطنی و صراحت آورده که هر که مؤمن را کتابت کند بر خرقه سفید در شبی از شبهای مقبره و آن تو

از شارب خمر در او بزد هرگز میل شراب نکند و از آن فعل چنانچه افرد خاطر شود و دیگر بر امون
 نکرد در دفع ضیق صدر و تحصیل سرور و وسعت قلب و دفع کسل صادر از نظم
 آورده که هر سوره الم نشرح را بر سینه خود یا غیر خود خواند از تنگی و ضیق صدر خلاص شود و هر
 سوره عنکبوت را کتاکند و محو ساء آب و بر آب یا سینه وی منشرح گردد و سرور و بهجت در دل
 وی پیدا شود و صفت کسا و کاهلی از وی زایل شود در دفع هوم و غم صادر از نظم
 آورده که هر که در قرائت سوره نوح مداومت کند هر غمی و همی که داشته با زایل گردد و هم وی در کتاب
 در مناقع و ضمایل سوره یس روایت کرده که حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله فرموده که هر که صبا
 سوره یس را بخواند تا شام در فرج و سرور باشد و هر که شام بخواند تا صبح در فرج و سرور باشد و هر که
 که بعضی عارفان گفته اند که چون ادعی یا غمی روی نماید و محموم و مخزون گردد باید که سوره یس را تلاوت کند و چون
 ختم کند مانند بعد از آن بخواند که سبحان المفرج عن کل محموم سبحان المنقذ عن کل مدیون سبحان من جعل
 خائنه بین الکاف والنون انما اموه اذا اراد الله شیئا ان يقول لکن فیکون فیما الذی
 بیده ملکوت کل شیء والیه ترجعون یا مفرج اللهم فرج یا مفرج اللهم فرج یا مفرج اللهم فرج
 انعم و انده زایل شود و راقم این حروف از بعضی علما استماع دارد که در اینده عکای لفظ محموم
 لفظ محموم میخوانند و بعد از لفظ النون سه بار سبحان میگویند پس انما اموه تا آخر بطریق مذکور
 میخوانند در تحصیل صحت و اطمینان باطنی و اوصاف کمال و خوق و خضوع و دفع

و در وقت صبح

سجده نماز

اضطرار و خوف در کتاب هر النظم از حضرت پیغمبر صلی الله علیه و اله فرموده که هر که سوره
 یس را کتاکند و محو ساء آب و بر آب یا سینه وی منشرح گردد و سرور و بهجت در دل
 یقین و هزار برکت و هزار حکمت و هزار رحمت در آید و هر مرضی و صفتی ناخوش که در بدن
 وی باشد از وی شود و هم با دفعی در راه درمان کتاب آورده که هر که مداومت کند بر تلاوت سوره
 دل وی از خنوع و خشیه الله تعالى ملو شود و اگر آن سوره را بر آب پاک خواند چند بار و شست
 و آن را بر بطن یا سینه در وقت سحر مسالوات کند صفت خشیه و ترس از حق سبحان و بر احاطه
 شود و هر که سوره قاف را کتاکند و باب داران محو کرده انرا آب یا سینه وی را از آن خوف و اضطراب
 خلاص شود و ایمین و مطمئن گردد در تقویت ذهن و از یاد قوت حافظه در کتاب
 در هر النظم آورده که شام بن حارث از ابن عباس رضی الله عنه نقل کرده که روزی حضرت رسالت صلعم
 فرمود ای بر عباس صبحی که تو راهی دهی که جبرئیل علیه السلام من اعلم که آن برای خط کفتم
 بلی یا رسول الله فرمود که بنی بر طشتی بر عفران فاحه الکتاب و معوذتین و قل هو الله و سوره یس را
 تا آخر و سوره ملک تا آخر و سوره حر تا آخر و سوره واقعه تا آخر و در بعضی مواضع جای سوره
 سوره القارعه است پس آن نوشته ها را باب زخم یا اب در یا اب بار افشوی و در وقت سحر بنا
 بیاشام با سه شغال لبان و سه شغال عمل و سه شغال شکر بعد از آن که انشربت با اشامیده باشی
 دو رکعت نماز کن که در هر رکعتی پنجاه بار فاتحه و پنجاه بار قل هو الله بخوانی پس از روز و از روز و از این عباس

و اگر

گویند که این عمل نیست بکسی که عیروی از شصت سال گذشته و من تعلیم گرفتم از حضرت سر صلی الله علیه و آله و سلم
 و من بان عمل کردم همچنان بود که آنحضرت فرمود و یا فعی گوید رحمه الله که زهری این عمل را از برای ادا خود کرد
 و عیلا آورد و این شربت را بخورد ایشا میداد و گفته است که ما تجربه کرده ایم و این نافع باقیم و از عام نفع
 است که وی فرمود من این عمل را بجهت خود بجای آوردم و در آنوقت پنج سال بدین عمل گذرانیدم بود بیک
 بر من نداشت اما آنکه در خود مشاهده کردم زیادتی حفظ عیوبه که صفت آن نمیتوانم
 در تحصیل ذکا و فطنت و دفع دنیا و تقویت ذهن و حفظ در کتاب الله التظیم آورده که سوره
 کتابت کند بر جام زجاجی پس با چینی سفید و نوشته را باب باران محو سازد و بیا شستن بجای آورد
 ذکا و فطنت را روزی گرداند و نسیان وی لغایت کم شود و هر که سوره اعلی را کتابت کند و بخورد
 نگاهدارد ذهن وی صاف شود و قوت حافظه وی بفرزاید و نسیان وی بکشد
 در دفع وساوس دیوانه و هواجی جنیان در کتاب الله التظیم آورده که هر که بر قرأت سوره مجید مداومت
 نماید از وسوسه دیوان و هواجی ایشان ایمن گردد و محفوظ و محروس باشد و هر که سوره دخان را با آب طبعی
 و با خود نگاه دارد از شر دیوان و هواجی هر شیطان محفوظ و محروس باشد در دفع شهوت
 جماع و احتلام وضع اضغاث احلام در کتاب الله التظیم آورده که هر که سوره نوره را کتابت کند و آن
 نوشته را بخورد بجامه خواب برد و نگاهدارد تا آن نوشته با وی در جامه خواب یا هر کز محکم شود
 و اگر آن سوره را بر آنا چینی یا زجاجی کتابت کند و باب زفر بپاشد یا با آب طاهر و بیا شست

کتابت سوره زکات
و نگاه داشتن

از وی نقل شد

از وی منقطع شود و آن دغدغه بغایت ضعیف گردد و اگر احیاناً با شربت کندان از آن خطی و لذتی نبرد و هر که بر
 فراش سوره طارق را تلاوت کند از آفت از احتلام ایمن بود و هر که هر شب پانزده بار سوره و الدلیل را در وقت بخت
 بفراش تلاوت کند از آفت هیچ خواب بر ایشان نه بیند و تا صبح خواب من کند و هر که سوره معارج را در شب
 و قتی که بخواب میرود بخواند از آفت از احتلام و جنابت و دیدن خوابهای پردیسی تا صبح ایمن بود
 در روی صانع و دیدن حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم در واقعه صفا کتاب التظیم آورده که
 هر که سوره یوم را کتابت کند و آنرا در ظرف زجاج بگذارد و در غزل خود نگاه دارد و در وقت بخت بپاشد
 و همیشه در خواب خیری مشاهده کند که موجب فرح و سرور وی باشد و هر که سوره انا اعطیناک را در شب جمعه
 هزار بار پیوسته تلاوت کند و بعد از آن بر حضرت سر صلی الله علیه و آله و سلم صلوات بفرستد و بر اهل حلال
 و طهارت کامل خواب کند این حضرت مقدس نبوی صلی الله علیه و آله و سلم در خواب بیند عت الکتاب
 بعون الملک الوهاب و السلام علی محمد خاتم النبیین الی یوم الحسا و لکدره علی اقامه حرم الداعی
 عبد المهدی ابن المرحوم عبد الله الحنفی الشافعی فی صوم الاربعاء العاشر من شهر رجب المرجب سنة ثلاث
 و ستین بعد المائین و الالف من الهجرة النبویه صلی الله علیه و آله و سلم الذین هم خیر البریه و بر قنا الله تعالی
 فی حق ظهور خاتم الامه الاثنی عشر المهدویه صلوات الله علیه و علی ابائهم الطاهرین

تم کتابت بحرز الامان و فی الزمان
المسحوق

بازبین شد
۱۳۲۱

دانشی

[illegible]

صلوة الحاجة صل ركعتين محافظا لادابها وشروطها
 في خوف الليل تقرأ في الاولى بعد الفاتحة التوحيد وفي الثانية
 الكاؤون فاذا سلمت يسبح الله ثلاثا وتكلم تسبيحاً وتحمده مثل ذلك
 مثل ذلك وتكلم الله اربعاً وتكلم تكبيرة ثم تقول يا من نواصي العباد بيد
 وقلوب الحماة لا تمنع من الكون تحت ارادة يديك ربنا يتكلمون
 اذا شاء كيف شاء ما شاء الله كان انت الله ما شئت من امر يكن
 لاحول ولا قوة الا بالله رب تد وهن ما قد علمت وعشيتني
 طالم يغيب عنك فان اسلمتني ملكك وان اعجزتني سلبت
 اللهم اني استطو ابا اللوات بك على كل كية وانجوا من هادي
 الدنيا والاخرة بك كرى لك في اناء الليل واطراف النهار
 اللهم بك اتعزز على كل عزة وبك اصول على كل حيار
 عنيد واشهد انك الاله العالمين سيدى انت ابتدئت
 بالخلق قبل استحقاقها فاحصصني بتوفيقها واجزها
 بك اعتصمت بعليك عولت وبك وثقت واليك المآلات
 الله الله الله رب لا اشرك به شيئاً ولا اتخذ من دونه

وَلَبَّ

در بیان طهارت
 و در بیان طهارت

در بیان طهارت بگوایک سبعة تعلق دارند و شرح و احوال آنها که گفته
 از سر تا برهانیه بدان که هر چهل صاحب فلك هفت است و عمل در طلسم او
 بهر فصلیک و مریض و تفریق است اما تفریق باید طلسم او در روز شنبه
 ساعت اول روز بر سر که در نخل حروف طلسم زحل را بر جلد خاکی نوشته و در گذر
 ان شخص دهنی نموی یا در آب شیب حمام اندازد و در مریض قدر در موم
 سیاه که ظاهر آفت باشد بکشد و صورتی بنام او میسازد که شکم او مجوف
 باشد در همان ساعت روز اول شنبه و طلسم به با اسم انکس بر سر که در نخل بیند
 در شنبه زجاج که گزارد و در میان دست محبوس بچسبند
 و طلسم و حروف مع اسماء ملائکه و جان و عون و بخور او اینست که مذکور
 جهت سعادت و دو شنبه است و در قضاة و علماء و اشراف چون روزی
 عزوان و کلاب و در حمام که اینند بر اهل فضل و علم با حرمت باشد

بسم الله الرحمن الرحيم

بیتہ عرف
حل

9

17

جلد دوم در بیان حقایق
و احیای باطنی و مایه نالایک است بر حقیقت انقیاد

در الاوقات که در این روزها و اوقات
واقع در صبح این عداوت بر سرور و صبح و روزنه آید و شش او و شش من
مداوت بر سرور و صبح و روزنه آید و شش او و شش من
مداوت بر سرور و صبح و روزنه آید و شش او و شش من

علاء احمدی در یادداشت خود می نویسد

برای یادداشت در این روزها و اوقات

در روز جمعه و در روز شنبه و روز یکشنبه
در روز عاقلیات و در روز عاقلیات

تاریخ مصروفیت و کثرت
شماره ۱۹۲
در روز شنبه و روز یکشنبه
در روز عاقلیات و در روز عاقلیات

تاریخ مصروفیت و کثرت
شماره ۱۹۲
در روز شنبه و روز یکشنبه
در روز عاقلیات و در روز عاقلیات

